

زنگنه ہیوادن

فرهنگ
ادبیات پنجه تو

۱۳۶۵

۶۰

Download from:aghalibrary

نداشته واز تالیفات دانشمند ان بزرگ دران باره بیخبر باشند .
واگر چنین اطلاعی هم موجود باشد موضوع سهولت مراجعه در میان
می آید . گاهی ممکن است دانشمندی هم مجبور شود برای یافتن توضیح
در باره کتاب نادری به کتابهای زیادی رجوع کند و آن در لحظای که
بان احتیاج دارد درد سترس نباشد در این جاست که کتاب حاضر میتواند
مورد استفاده قرار گیرد .

این کتاب درواقع دنباله کاری است که (۹) سال قبل انجام شد و چند
اول آن انتشار یافت . اتفاقاً در آنوقت نیز سطوری چند در مقدمه
نوشتم و به ضرورت تألیف جلد دوم اشاره کردم . اکنون جای خرسنده
است که به همت جوان دانشور و دانش دوست زلمی هیواد مل جلد
دوم آن تأثیف و مورد استفاده قرار میگیرد .

زلمی هیواد مل طالب العلمی است با استعداد از متون کتاب ادبی و تاریخی
در زبان پنفو اگاه و در کار تحقیق با حوصله و دقیق و باحتیاط به
مطالعه علمی می پردازد و درست و موثق می نویسد .

کتاب حاضر نیز چون کارهای علمی دیگروی نتیجه جستجوی مثمر
در مأخذ معتبر بوده است . از حسن اتفاق که دیداری از کتابخانه های
معتبر هند اخیراً برای او میسر شد و مطالعه وی را در کتاب شناسی
غنى تر ساخت . نتیجه این مطالعه را درین کتاب می یابیم .

جلد اول این کتاب رامن همیشه برای مراجعات فوری بسیار مفید
یافتم و پس از مطالعه دیدم که جلد دوم آن نیز این مزیت را دارد .
بر علاوه که در این مجلد بعضی از نوادر کتب پنفو معرفی شده است
که شاید جای دیگری به آسانی نتواند پیدا شود .

در این مجلد نویسنده گرامی اعلامی را که در جلد اول فوت شده نیز
اورده است . اصلاً درین نوع کتب کار تحقیق و تجدید طبع ادامه دارد .
همچنانکه جلد اول به تجدید احتیاج پیدا کرد ، این جلد نیز ممکن است
به همت نویسنده دانشمند آن تجدید گردد .

درباره این فرهنگ

در معامل علمی و فرهنگی جهان از زبان دانشمندان خارجی که بزبان
پنفو اشنایی کامل ندارند مکرر شنیده شده است ، که مطالب
مربوط بزبان و ادبیات پنفو بعضاً باید به دری نوشته شود تا استفاده
ایشان ازان به سهولت میسر آید . این گفته اگر در باره دانشمندان
خارجی صدق کند مصدق آن در مردمدار باب فضل کشور خود مخصوص
دانش آموزان و محصلانیکه هنوز پنفو را بخوبی یاد نگرفته و به این
زبان و ادبیات آن علاقه دارند بیشتر است .
از این جاست که نویسنده فاضل فرهنگ ادبیات پنفو کتابش را به
زبان دری نوشت .

نکته دیگری نیز در باره این فرهنگ مفتونم (ادبیات پنفو)
وجود دارد و آن رفع معضلات علاقمندان به کتاب شناسی این زبان
و بدست اوردن معلومات ارزنده راجع به کتبی می باشد که در این
زبان تألیف شده است .

در مطالعه کتب ادبی و تاریخی هر زبانی از آن جمله زبان پنفو
غالباً به اعلامی از رجال و کتب ، بر میخوریم که یافتن و توضیح آن در
کتاب دیگر به اسانی میسر نیست بخصوص برای دانش آموزان و محصلان
و علاقمندانی که در باره تاریخ و ادبیات آن زبان مطالعه وسیع

سعی همکار گرامی وارد جمند منزلی هیوادمل در مطالعه و تحقیق زبان و ادبیات پښتو همیشه مشکور بوده است . من برای او عمر دراز و توانایی و توفیق مزید در مطالعه و تحقیق میخواهم .

پوهانه میر حسین شاه

۱۳۶۵ جمل ۳۱

د فرهنگ ادبیات پښتو په باره کې خویادونی

د(فرهنگ زبان و ادبیات پښتو) لومړی توک په ۱۳۵۶ کال کې چاپ شو . په نوموږی فرهنگ کې لپ ترترلړه دوړزره تنه شاعران اولیکوال چې د (۱۳۰ - ۱۳۹۷ هـق) کلونو ترمنیئ یې آثار لیکلی دی ، معرفی شوی دی ، لکه خنګه چې تجربی و بنوده (فرهنگ زبان و ادبیات پښتو) خنډ یوزیات شمیر خپرونوکو پراخه استفاده کړی ده او کوي یې .

دادی دخوان او ستریانه پیژندو ټکنیکی ادبی مورخ، دسرمه حق مرستیال زلمی هیوادمل په زیار او همیش د (فرهنگ ادبیات پښتو) دوهم توک لیکل شوی او چاپ ته تیار دی . په دغه توک کې ، لکه خنګه چې دخیرنی اصول یې غوښتنه کوي، ترهر شه دمخته دلومړۍ توک ځینې برخی تکمیل شوی دی . له دی خنډ دا واقعیت هم خرگند یې چې دکتاب مؤلف ، دیوه رښتونی محقق په توګه دخپلسو خپرونو په ساحه کې توقف نه کوي بلکې خپلو معلوماتو ته پراختیاور کوي . نوی مواد پیدا کوي ، او پیخوانی نیمکر تیاوی کموی . په دوهم توک کې دلیکونکی په قول ، نژدی (۱۰۰۰) توګه کتابونه او رسالی معرفی شوی دی او دغې لپوی ته به دوام ورکړي .

د دغه فرهنگ دلومړۍ او دوهم توک له کتلوا خنډ خرگند یې چې مؤلف لومړی د شاعرانو اولیکوالو په معرفی کولو لاس پوری کړی دی او په

راتلونکو توکونو کی به ادبی اصطلاحات او موضوع عکانی شرح کپری . په دی اساس سمحترم محقق، دیوه مهم ادبی انسایکلو پیله یک قاوس بنسټ ایښودونکی دی . دپاتی توکو نوله بشپړ ولو نه وروسته کیدای شی چې دېښتو ادبیا توansasا یکلوبیډ یکقاموس په نوی بنې ولیکل شی یعنی شا- عران ، لیکوال ، ادبی مورخان او ګره کتونکی - ادبی آثار - اوابدی اصطلاحات ټول دالفبا په ترتیب سره یوځای تلفیق او منسجم شی . داهم باید وايو چې دکتاب لیکونکی (ادبیات) په پراخه معنا په نظر کی نیولی دی څکه په اوستنی وخت کی دایو مبرم ضرورت دی چې دېښتوژبی او ادبیاتو یوه نسبتاً بشپړه پانګه د دی ژبی مینه والوته وښودله شی . په راتلو- نکی کی کیدای شی چې هنري ادبیات په خاصه توګه ترشیخنی لاندی ونیول شی .

په دغسی فرهنگونکی دشاعر یا لیکوال دټولنیز چاپیریال او تولنیز- و اقتصادی شرایط او روانی حالات شرحدی دپاره مجال نه پاتی کېږي دا دخیل و نکو کار دی چې دفرهنگ له اساسی او ضروری معلوماتو خخه په استفاده سره خپلی تیوریکی خیرنی پرمخ بوزی . په بله ژبه داثردیوه تاکلی هدف دپاره لیکل شوی دی او مؤلف دهماغه هدف په تحقق کی په بنه توګه بریالی شوی دی .

دېښتواد بیاتو خیږونکی د دغسی فرهنگ په انتظار کی و و . خومه بنه شوهد چې دفرهنگ دوهم توک دچاپ په ګانه بنکولل کېږي او داد بیاتو په برخه کی ریفرنسونو ته د دوی دا پریاو ویوی برخی ته ځواب واينی د زیارا یستونکی محقق دزیاتو بریالیتوبونو په هیله .

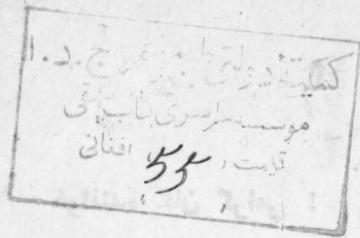
سرمحقق محمد صدیق روھی
د ا . د . ج . دعلومو اکادمی دژبو ادبیاتو مرکز

د فرنګ یو ملنګ او د افرهنګ

خو کاله مخکی چې زمور دبنه محقق او لیکوال زلمی هیواد ملد (فرهنګ زبان و ادبیات پښتو) لومړی توک په فارسی ژبه خبور شو . نو زمور دوطن په توکلو علمی ، فرنګی او ادبی کړیو کی یې تودهر ګلی وشو د یو داسی کار همداسی هر ګلی په کارو، او دا ځکه چې زمور په ادبیاتو کی دیو داسی فرنګ کېبلواو خپرولو ته زیات ضرورت و په ربنتیا چې دdasی اثر ځای لا ددغه اثر دلو مرې توک تر خپریدلو بیخی تش و . ددغه فرنګ په لومړی توک کی ددوه زرو په شا او خواکی لیکوال ، شاعران او فرنګیان په لنډه یز سره معرفی شوی دی .

(فرهنګ زبان و ادبیات پښتو) اثر په فارسی ژبه دېښتو ادبیاتو یه بنستیز و آثارو کې شمیرل کېږي . دغسی آثار باید داد بیاتو هرشاگرد او هر علاقمند یوه شبیه هم له ځانه جلانه کپری . په هره برخه کی لومړنی اولنده مراجعه همداسی اثر ته کیدای شی .

هو ! ددی اثر لیکوال نن زمور داد بیاتو او زمور دفرهنګ یو خواخوی خیرونکی او لیکوال دی . هغه له فرنګ سره او دوطن له ادبیاتو سره سخت عشق لری ، همدغه مینه ده چې دهغه په رکونکی وینه چلپری او همدغه مینه ده چې هغه یې لیکی . تل یې لیکی او دزې په

فو هندگ ادبیات پښتو

جلد دوم

تکار ش

زلمی هیوادن

وینویسی لیکی او تر هنچه چی دهنه په رکو کی وینه چلپی هنچه به
بی لیکی . ځکه داده هنچه عشق دی اوداده هیواد له فرهنگ سره دهنه
دمینی یوه بیلګه ده .

یوه ورڅه په خبرو خبرو کی زموږ یوه معاصر نامتو شاعر (۱)
دهیوادمل په باب وویل :

(دی دفرهنگ یو صادق ملنگ دی) و هنچه رښتیا همداستی دی . هنچه
کچکول په لاس کی نیولی دی ، دفرهنگ کچکول ! او هنچه خه کوي .
لومړی هر هنچه خه چې خپله یې لري (هر هنچه خه) همداخه کچکول ته یې
وراچو . خو یوازی په دی هم بسننه نه کوي . هنچه دفرهنگ
له پاره دکار او زیار په دغه اکچکول کی له نورو فرنگیانو خنځه
هم خه غواړی . په پرله پسی توکه یې غواړی په ټینګار سره یې
غواړی او دفرهنگ دسمسور تیاله پاره یې غواړی . هنچه یوازی همدا
غواړی ، همدا !

دادی اوس چې سناغلسي لیکوال ددغه فرهنگ ددویم توك په لیکلو
او چاپ ته په چمتوکلو بریالی شوی دی ، نوزهود دفرهنگ مینانو ته
یوبل زیری یوبل سوغات وړاندی کېږي .

(فرهنگ زبان و ادبیات پښتو) دویم توك په لرخی لری . په
لومړی برخه کی دزو په شاوا خواکی آثار معرفی شوی دی . په دویمه
برخه کی ددری سوه په حدود وکی لیکوال او شاعران په لنډ یېز سره
راپیزندل شوی دی ، داهنځه کسان دی چې په لومړی توك کی نه دی راغلی
درییمه برخه دلومړی توك د بشپړ تیا په برخه ده چې په دغه تکمله کی
دلومړی توك ځینې برخی سمي شوی او تکمیلی شوی دی .

په خو وروستیو کلونو کی محترم زلمی هیوادمل په دی لپکی زیبات او اساسی
کار کړی دی . نه یوازی دا چې خپله یې دخپل ژوند هره شیبه علمی او
ادبی کار ته وقف کړی ده ، بلکه دهنه په تشويق او ټینګار او همته

۱- منظور دهیواد نامتو شاعر و اصف با شتری دی .

پس منظر موضوع :

یازده سال واندی پیش با برادر بزرگوار خود به دیدن استاد بزرگ علامه حبیبی به منزل شان رفته بودم ، استاد ضمن صحبت های شان پیرامون کار بر زبان و ادبیات پنستو گفتند : لازم می نماید غرض شناسایی گنجینه های فرهنگی پنستو و معزفی فرهنگیان آن فرهنگ ادبیات پنستو تهیه گردد و فرهنگ باقی است بزم بان دری باشد تا فایده آن عام شود . من و برادر بزرگم دانشمند بربین با یک صدا گفتیم کار خو بیست تا حوالچنین کاری صورت نپذیرفته لازم است چنین فرهنگی تالیف شود . استاد به من روی آوردند و گفتند این کار را شما انجام بدھید . من گفتم به رهنمایی شما به انجام کار دست خواهیم یازدیم . از همان لحظه در صدد تکمیل و تالیف فرهنگ شدم ، در آغاز چنین قبول شده بود ، که فرهنگیان ، آثار و اصطلاحات و واژه های ادبی و ادبیات شناسی همه در یک جلد مردغ معرفی شوند ، البته اینهم گفته شده بود که درین فرهنگ به معرفی آنده فرهنگیانی پرداخته شود که چشم از جهان بسته اند و در بین ما نیستند و آثاری که در ان معرفی می گردد نیز از چنین سخنواران و دانشورانی خواهد بود . زما نیکه من سال بعد یادداشت های خود را مربوط به این کار غرض ترتیب باز خوانی کردم تنهای بخش فرهنگیان آن از یک جلد پافراتر می گذاشت ازینرو مجبور شدم که جلد اول این فرهنگ را به معرفی دانشی مردان ، سخنواران و تئاترنده . کان زبان پنستو اختصاص دهم ، دانشوران و فرهنگیانیکه در جلد اول معرفی شده اند دانشی مردانی اند . که بین سالهای حدود ۱۳۰ ه ق تا ۱۳۹۷ ه ق گذشته اند .

یادداشت های پیرامون شناسایی مآثر پنستو را به جلد دوم ، و واژه های ادبیات شناسی را به جلد سوم ، و خاورشناسان و کارکرد های شان را به جلد چهارم موکول گذاشت .

هدف :

هدف عمده از تالیف چنین فرهنگ در مرحله نخست معرفی و شناختاندن

آغازین گفتار

جلد اول فرهنگ ادبیات پنستو به مناسبت سیمینار بین المللی بر دو قرن آثار چاپ شده پنستو به چاپ رسید ، و لازم بود که نسخه یی چند آن در مجالس علمی سیمینار توزیع شود ، از همین جهت چاپ آن به عجله تمام صورت نپذیرفت و من نستم مقدمه مبسوطی در آن فرصت کوتاه بر آن بنگارم ، اما نبشه یادداشت گونه یی را بزوی نبشم و در همان چند جلدی که در سیمینار توزیع میشد چاپ گردید . در آن یادداشت و عده داده بودم که نسخه دیگر فرهنگ همراه با مقدمه مفصل من توزیع خواهد شد . اما چنین نشد ، پیش از انکه من مقدمه رابه مطبعه جهت ترتیب و چاپ بفرستم ، موسسه یی که فرهنگ را نشر کرده بود ، نسخه متباقی آن را صحفی و از مطبعه خارج نموده بود ، و نسخه دیگر فرهنگ بدون کدام یادداشت توضیحی و مؤلف چاپ و نشر شدو کپهای ضروری که باقیست گفته میشد ، گفته نشود حتی دانشور اینکه در امر تکمیل مواد فرهنگ بامن کمک فرموده بودند ، از آنها نیز یادی صورت نگرفت . اکنون جای نهایت مسرت است که به یاری ایزد متعال جلد دوم فرهنگ را تکمیل نمودم و با این کوتاه گفته من یکجا نشر میشود و فرصت آن مهیاست که نکات ضروری و لازمی را در زمینه بر شمارم .

دوازده

در تذکره های کهن و امروزی و پژوهش‌های ادبی معرفی شده بودند و یا یادی از آنها به عمل آمده بود، من با استفاده ازین تذکره ها و آثار یاد کرد ها و شناختنا مانند از مختصات شماری از فرهنگیان معرفی شده در جلد اول فرهنگ را تهیه کردم اما تا جا یک که امکان میسر بود کوشش شده است که فرو گذاشت ها و گاستر های تذکره ها و پژوهش‌های پیشین در معرفی و باز شناسان فرهنگ دوباره تکرار نگردد.

سه : در جلد اول تنها به معرفی شخصیت‌های فرهنگی در تذکره ها و پژوهش‌های ادبی پیشین یاد شده‌ستند نگردد ام، بل در همین جلد اول افزون از فرهنگیان قبلًا معرفی شده دو حدود هزار شاعر و نویسنده و شخصیت فرهنگی از روی آثار دستنویس شان و همچنان شاعران بیسوادا ولسی با ساس سروده های آنها بنابر معلومات را ویان معرفی گردیده‌اند.

چار : جلد دوم که در برگیرنده شناخت آثار نویسنده کان و سرا، یشگران پیشین و یا آن عده دانشوران معاصر است که زنده‌گی را پرورد گفته‌اند، در حد و هزار کتاب و رساله چاپی و خطی را کوتاه کوتاه معرفی میکند؛ باید تذکر داد که عنوانین گتابها و رساله‌هایی که در جلد دوم معرفی شده‌اند، شاید به هزار قرسند آمامی در ذیل بعضی از عنوانین بیش از دو سه و چهار حتی پنج و شش گتاب تالیف شده و یا برگردان دو یا تصوره‌شروع را معرفی کرده ام، که اگر چنین آثاری را نیز برآنها بیفزاییم شمار آنان در حدود هزار شود.

پنج : شماری از آثار معرفی شده در جلد دوم گرفته شده از گتابها و فهرست‌های چاپی کتب خطی و چاپی پیشتوست، که من مأخذ هر یک آنرا در فرهنگ نشان داده و معرفی آنرا درج فرهنگ گرده‌ام که من خود دیده ام و با ساس پیو - کتابهای را نیز شامل فرهنگ گرده‌ام که من خود نداشتم، همین‌گوئی هشایر من معرفی شده‌اند، آنعدد کتب در زیر مأخذ نداشتم، اما اگر کتاب خطی آست کتابخانه نامه در آن تکاملداری میشود نیز نشان داده شده است، و البته در معرفی کتب چاپی چون نشان دادن کتابخانه رسم بسیار بعدها نیست، لذا من قیز آنرا نگرفته‌ام.

پانزده

مختصر تمام آثار و اشخاص و پدیده‌های فرهنگی زبان و ادبیات پیشتوست، کرچه بخشی ازین پدیده‌ها، آثار و اشخاص در شماری از آثار گوناگون فرهنگی شناختانده شده‌اند، اما بخشی دیگر آنها تا هنوز ناشناخته مانده است، من به یاری خداوند، به رهنمایی استادان و همکاری دوستانه گفته هایی معرفی خواهم کرد تا توجه پژوهشگران و ادبیات شناسان مابه آنها معطوف شود و در پی پژوهش پیرامون چنین آثار، پدیده‌ها و فرهنگیان برآیند.

افرون ازین هدف دیگر از تالیف این فرهنگ یاری رساندن به پژوهشگران و دست اندر کاران فرهنگ‌ماست. زیرا در جریان پژوهش‌های علمی و ادبی، کتابها شماری از پژوهشگران بانامهای شخصیت‌های علمی و ادبی و واژه‌های ادبیات شناختی و فرهنگی و همین‌گونه نامهای خاور شناسان بر میخورند، که بازیابی و دسترسی به شرح چنین نامها بدون موجودیت چنین فرهنگی بزودی میسر نمی‌شود باعث ضیاع وقت پژوهشگر میگردد و سکتگی یی در جریان پژوهش وی رونماییگردد.

ازین رو لازم بود چنین فرهنگی جهت حل مشکلات دست اندر کاران فرهنگ تالیف گردد. علاوه بر آن شاگردان ادب پیشتویز در بسی موادر احتیاجی به چنین کتابها احساس میکنند.

روش کار :

روشهای پژوهش نگارنده در جلد اول و جلد دوم این فرهنگ چنین خلاصه میشود:

یک : در جلد اول در شناسایی و بازشناسی سرایشگران، نویسنده کان و دست اندر کاران فرهنگی ازشیوه اختصار کار گرفته شده است و تا اندازه یی که ممکن بود شرح حال و زیست نامه شاعر و نویسنده باید کرد نام آثار، سرایشها و پرداخته‌ها ییش در چند جمله کوتاه و یا یکی دو پاراگراف اکتفا شده است.

دو : شماری از فرهنگیان معرفی شده در جلد اول پیش ازین کتاب چهارده

خواننده کان گرامی !

قبل از خوانش واستفاده متن فرهنگ را از روی درست نامه
تصحیح فرمائید .

نام کتاب : فرهنگ ادبیات پښتو

مؤلف : زلمی هیوادمل

سال چاپ : ۱۳۶۵

شماره : ۱۱۸

تیراز : ۳۰۰۰

دچاپ خای : مطبوعه دولتی

شش : آثار چاپی و خطی معرفی شده در فرهنگ نهایت مختصر است، کوتاه گفته یی پیرامون موضوع دارد ، تعداد اوراق و صفحات آن در بیشتر آثار معرفی شده است ، اگر چاپ شده است جای چاپ و سال چاپ آن نیز در صورت امکان نشان داده شده است و اگر اثری چاپهای متعدد دارد ، چاپهای قدیم و آخرین چاپ آن را یاد نموده ام و در متون ، چاپهای پژوهشی آنها را لابد تذکر داده ام .

هفت : آثار نویسنده گانیکه حیات دارند درین کتاب معرفی نشده است اما جز دران مواردیکه یک شخصیت فرنگی معاصر یک اثر و یامتن پیشین را پژوهشی تهیه کرده باشد ، چنین آثار پژوهشی پیشینیان که امروزیان آنها را تهیه دیده اند نیز درین فرهنگ یاد شده اند . افزون بران در سلسله های یک دسته کتبیکه تحت یک نام توسط شماری از نویسنده گان نبشه شده اند ، اگر چنین سلسله ها در فرهنگ معرفی شده باشند لابد اثر یکی دو نویسنده امروزی نیز درین سلسله یاد شده است .

شنبده گی های هن پیرامون این فرهنگ :

زمانیکه جلد اول فرهنگ نشر شد ، بیشتر دانشمندان کشور و دانشی مردان خارج از کشور و همینکونه شماری از خاور شناسان این کار را به دیده قدر نگریستند و مرا به تکمیل جلد های دیگر تشویق فرمودند و کارم را بها و ارج فراوان گذاشتند ، گه درین شمار از استادان گر انجایه : روان شاد علامه عبدالعزیز جبیبی ، اکادمیسین عبد الشکور رشاد ، اکادمیسین دکتر جاوید ، کاندیدا اکادمیسین میرحسین شاه ، استاد گرامی دکتر (رف) استاد عزیز وهران و دانشی مردگران امایه و اصف باختری ، برادر دانشمند برین بن ، برادرم ذوین انگوره استاد مسایل هموروی حق حسین نایل ، پروفیسور سیال کاکر ، پروفیسور محمد نواز خان طایر ، دانشمند همیشی خلیل ، پروفیسور تقویم الحق کاکا خیل ، اجمل ختیک و دیگران میتوان یاد کرد :

همینکونه دانشمندان گرامی خیر ندوی عبدالله خدمتکار و اسد الله شعور به دانشمند برین گفته بودند که مؤلف فرهنگ مآخذ خود را نشان نداده است این سخن نهایت بجاست زیرا در مسائل پژوهشی

شانزده

کپ بدون مآخذ بسی اساسی خواهد بود ، اما من در یادداشتی که بر جلد اول نبشه بودم در همان چند نسخه اولی فرهنگ به چاپ رسیده است ، گفته بودم فهرست مراجع را ترتیب داده ام که در نسخه دیگر جلد اول چاپ خواهد شد ، امامطوريکه درین نبشه نیز تذکر دادم موقع چاپ فهرست مآخذ و مقدمه امیس نگردید ، و گفتنی ها نا گفته ماند ، وهم اگر منظور این دو دانشمندگرانمایه این باشد که چرا زیر شرح حال هرسخنور و نویسنده مآخذ نشان داده است ، اینهم کپ بی مورد نیست ، اما من باید مختصر عرض کنم شاعرانیکه از تذکره ها گرفته شده اند ، ضمن شرح اکشناتها مآخذ آن نیز نشان داده شده است .

به هر صورت چنین مشوره هاسود مند وقابل قبول میباشد وهر که مطرح کند سزاوارستایش است .

اما در پهلوی تمجیدها و یاداشتهای تعمیری کپ ها و گفته های دیگری را نیز درباره این فرهنگ شنیدم که ازیاد کرد آن چاره نیست و باید در ینجا گفته شود :

۱- یکی از دانشمندان کشور ما در جایی کار بند را صرف نقل و ترجمه توصیف کرده بود ، که من درباره گفته های وی در ینجا چیزی نمیگوییم ، زیرا در شماره ۳۸ سال ۱۳۵۶ ه ش جریده زیری به جواب آن پرداخته ام .

۲- در سال ۱۳۵۷ ه ش شخصیکه نوبه مدیریت نشرات پیشتو توئنه رسیده بود ، روزی بدون مقدمه به من گفت : اگر در آن وقت (سال ۱۳۵۶ ه ش) من اختیاری میداشتم پیشتو پانگه ، فرهنگ ادبیات پیشتو و پستانه شعراء جلد چهارم هر سه کتاب را چاپ نمیکردم ، و اگر چاپ مینمودم درین سه یکی را انتخاب و چاپ میکردم ، زیرا هر سه تکرار یک دیگر اند ، در ینجا قضاوت را خواننده گان گرامی میکارم و اینقدر میگوییم که :

- پیشتو پانگه : بیلیو گرافی کتب چاپی پیشتوست .

- جلد چهارم پستانه شعراء تذکر هنر ایران کهن است ، و فرهنگ ادبیات پیشتو

دوم) نیستند در آن جلد (جلد سوم) نیز درج داشتم که اینکار در جلد های بعدی به مدد ایزد مستعوان تعقیب خواهد گردید.

پیرامون بخش اول تکمله این جلد به خواننده‌گان فرهنگ یاد دهانی میکنم که درین بخش من شاعران و نویسنده‌گانی را بیاورده ام که به زعم من در جلد اول نیامده اند شاید مشایعت نامها شماری از قارئین گرامی را بدین امر باورمند سازده که این شاعر تکمله با آن شاعر جلد اول یکی خواهد بود، ولی عمالت نامها باید ما را مشوش نسازد، بل درینورد به دقت زیاد ضرورت محسوس است، زیرا ممکن است به یک نام چند شاعری در یک منطقه و یک دوره باهم به سر برند، اما با آنهم من در مورد شماری از سخنوران و سرایشکران تکمله صد در صد مตیقن نیستم، اما باحتیاط درج تکمله نموده‌ام، چون عبدالمستان نورالدین و چند تن دیگر. در صورتیکه سند درست و باور مندی را پیرامون یکی بودن شماری ویا یکی دو شاعر تکمله این جلد را با جلد اول پیدا نمایم، در جلد های بعدی به اصلاح آن می‌پردازم و اینهم از امکان دور نیست که در تکمله شاعری را پاساصل پژوهش‌های نو تقریباً مکمل معرفی داشته باشم ولی آن نوبسته‌ویا شاعر در جلد اول نیز بالندک تفاوتی درج شده باشد.

به هر صورت احتمال چنین اشتباہات بعید نیست، اما به خواننده‌گان گرامی اطمینان میدهم، که من در صدد رفع کاستی‌ها و اشتباہات خود هستم و به یاری خداوند خواهم توانست تا در جلد های دیگر چنیلی کاستی‌ها و اشتباہات رفع شوند، همچنان درخوانش بعد از چاپ فرهنگ متوجه شدم که در ردیف بنده نیز شتباهاتی رخداده است امیدخواننده‌گان این نقیصه را نیز در نظر داشته باشند، اما این کاستی ناشی از عدم دقت نگارنده خواهد بود، بل چنیلی اشتباہات در تایپ رخ داده است.

در باره نام این فرهنگ:

جلد اول این فرهنگ‌بنام «فرهنگ‌هنگ زبان و ادبیات پنیتو» از چاپ برآمد، ولی زمانیکه جلد دوم را تهیه میکردم شماری از دوستان به من گفتند:

ننده

کتاب بیست که هدف بخصوصی از خود دارد.

۳- همین‌گونه دو شخص دیگریکه‌ادر موسسات تحصیلات عالی کشور کار میکنند کار بنده را برگرفته‌اشده از دایرة المعارف ها و یکسی دو کتاب دیگر ارزیابی کردنده. من به جواب آنها اینقدر به عرض میرسانم، که اگر در جلد های مختلف دایرة المعارف شرحی پیرامون بعضی از مشاهیر ادبی و فرهنگی یافت شود، ماخوذ از تذکره های پیشین و امروزی زبان پنیتوست، در حالیکه نسبت به نگارنده‌گان دایرة المعارف ها نگارنده فرهنگ با تذکره های گوناگون پنیتو بیشتر دسترسی دارد، و تا زمانیکه فرهنگ من چاپ میشد شاعران و فرهنگیانیکه در تمام تذکره‌ها و پژوهش‌های ادبی به شمول دایر المعرفه‌ها معرفی گردیده بسو دند و یا از آنها یادی شده بود از شش صد و یا هفتصد فرهنگی و دانشی مرد تجاوز نمیکرد، در حالیکه اشخاص معرفی شده در فرهنگ دونیم چند و حتی بیشتر ازین شمارست، باید به عرض برسانم که متن جلد اول فرهنگ را باستاند بیش از سه صفحه‌اخذ چاپی و خطی برشته تعریر در آورده ام.

سخنی چند پیرامون جلد دوم:

جلد دوم فرهنگ ادبیات پنیتو که اکتاب حاضر باشد، بخش اساسی آن شامل معرفی کتب و رسائل پنیتوست، پس از معرفی کتب و رسائل در فرهنگ تکمله جلد اول آمده است که من این تکمله را به دو بخش تقسیم کرده ام. در بخش نخست آن عده شاعران و نویسنده‌گان مختصر معرفی شده اند که شامل جلد اول نیستند و بخش دوم آن در رفع کاستی‌ها و اشتباہات جلد اول نگاشته شده است.

باید یاد آور شوم که آثار معرفی شده درین جلد در برگیرنده تمام آثار پنیتو نیست، بل بخشی از اندرین فرهنگ بیامده، که البته من با دسترسی به چنین آثار آنها را در جلد های بعدی تکمیل می‌نمایم. طوریکه من در جلد سوم افزون از تکمله جلد اول تکمله جلد دوم را نیز جا داده ام و شماری از کتیبورسایلی که شامل این جلد (جلد هیجده)

از زحمات محترم محمد‌هاشم بهرامی‌معاون نشرات و خان حضرت ایریتر
نیز نمیتوان چشم پوشید ایشان درآمر ترتیب و چاپ این فرهنگ در مطبعه
به من یاری رساندند و هم عبدالقهر عبادی که مسوده این فرهنگ را
تایپ نمود، زحمت شان قابل قدر و سپاس است.

احقر العباد
ز، ه

بیست و یک

کلمه زبان اگر در عنوان کتاب نه باشد خوب خواهد بود، زیرا فرهنگ
زبان مفهوم دیگری را افاده می‌کنند «فرهنگ ادبیات‌پیشتو» اسم با مسمای
برای این فرهنگ است، من این مشور را بجا دانستم و جلد دوم را بنام:
«فرهنگ ادبیات‌پیشتو» ترتیب‌سازیم، با اظهار سپاس ازین مشوره
استاد الهام و محقق نصیر‌هنر پیش‌تون بحال که من سخنان خود را به پایان
میرسانم لازم است، در فرجام این‌گوته نبشه از کسانی نیز یاد کنم
که یاداشتهای شانرا در تکمیل جلد اول در دسترس گذاشته اند و آنها
عبارت اند از:

روان شاد استاد و پژوهنده بی‌همتای چند دهه پسین علامه پوهاند
عبدالحی حبیبی، روان‌شاد استاد گل‌پاچا الفت، اکادمیسین عبدالشکور رشاد،
مرحوم استاد عبدالهادی داوی، اکادمیسین سلیمان لایق، مرحوم سید
الشاه پولاد، اجمل ختیک، پروفیسور عسیال کاکر، دانشمند بریبن، دانشمند
(س.ش) پوهاند دوکتور مجاور احمد زیار، مرحوم خیر محمد ساد، پوهانم
محمد صابر خیشگی، مرحوم سید احمد بیزار، دانشمند (ع.ج.و) علی محمد
منگل، محترم (ع.ک.پ) سر محقق اعتماد شینواری. دانشمند (م.ع.غ)
مرحوم ملاحیل و شماردیگر... که اسمای شانرا فراموش کرده ام همه ذوات
یاد شده نهایت سخاوت‌مندانه در مورد شماری از نویسنده
کان و سرایشکران جلد اول در تکمیل معلوماتی با من یاری رسانده‌اند و من
از همه شان اظهار قدر دانی و سپاس میدارم.

بدینگونه در تکمیل جلد دوم انتکیز اندۀ اصلی من دانشمندان جوان ما: محمد
اکبر کرگر وزرین انگور شدند، اگر یاد کرد های این دو دانشمند
نمیبود این جلد بزودی تکمیل و چاپ نمیشند، همچنان از استادان گرامی
کاندید اکادمیسین میرحسین شاه و کاندید اکادمیسین محمد صدقی
روحی نیز اظهار تشکر میکنم که نظریات ارزنده شان با این جلد
فرهنگ یکجا تقدیم خواننده گانمیشود.

بیست

اهداء

داروا بناه لوی استاد علامه عبدالحق حبیبی نامه ته!

چی :

ددی فرهنگ تالیف می دده په غوښتنه او لارښوونه
پهیل کړی و .

۵۰

جلد دوم فرهنگ

درو معرفی و شناسایی

کتب و رساله‌های پنهان

يادونه

دچاپ او خپرولو دولتى كميته‌دهمیواد فرهنگ ته دخدمت په لېر کى تل هخه کوي چى خە داسىآثار خپلو هيوا دوالو ته وراندى‌كىرى چى علمى او ادبى ارزىبىت ولرى او زمودر لە شرايىطو سره سم يى دچاپ ضرورت محسوس وي .

«فرهنگ ادبىيات پىستو» يولە مغۇناتارو خىخە دى چى محققين اوداد بىاتو شاگردان دخپلۇ عاچلۇ ضرورتۇ درفع دپارە تل ارتىيا ورته لرى ، ددى كتاب لومرى توك نه كالە دمەخەچاپ شوى و ، او دى ته اىرە لىدل كىيدە چى دوھم توك يى هم ترقىيە او چاپ شى . دادى دچاپ او خپرولو دكمىتى دنىشرا تو رىاست ددغە كتاب دوھم توك هم چاپ او خپلۇ خلىڭو ته وراندى كىر ، مورد هىلە من يو چى دا توك هم پېخپەلە بىرخە كىزمۇردا له محققينو او دادب لە شاگردان سره ددوى دتحقيقى ضرورتۇنۇ پە بشپراينه كى مرستە و كىرى .

ددى اثر دنورو توکو دتكىمەل اوچاپ پە هىلە

محمد اكىبر كۈرگۈز

دچاپ او خپرولو ددولتى كميته‌دئيس
يىك

سی، او لادیر خه زده کړی او خپلې ژبی ته د اسی ګټور کارونه وکی،
 چې دیوه افغان زلمی سره بشایی .
 هیوادمل دغه کتابګوئی زما په غوبښته په لپه وخت کې پشپې کن،
 ده دېښتو ژبی او د افغان لپه تر لپه (۲۰۰۰) تنه شاعران، لیکوالان،
 نومیالی خلک په دی جیبی واډه کتاب کې په لنډوول مردف وښوول.
 دا کتاب مفصل نه دی، دزده کوونکواو هغه خلکو لپاره کښل سوی دئ،
 چې یو سپی په لنډه توګه ژرویزني او بیایی په مفصلاتو کې
 داحوال او آثارو پلتنه وکړي او دلته تشن دونی ورته بنکاره سی،
 چې هغه مطلوب سپی دکوم وختو، او کوم اثرخنی پاته دئ که یه ؟
 زه دېناغلی هیوادمل دغه زیارتایم او دا غواړم چې دی ذوق
 او پوهی خاوند زلمی ته عمر او توفيق ورکي، چې پښتو ته لا نور غت
 غت خدمتونه وکړي، او هغه شه چې مور زلمو ته نا تمام سپارلی دی،
 دی او دوی یې لاپسى بشپې کې، ځکه دوی دفرهنگ او ژبی لپاره
 زموره تکره او زلمی غښتلی لښکردي، چې دحضرت سنایي په قول :

«خودچنین اندو این چنین باید»

پوهاند عبدالغی حبیبی
 جمال مینه کابل، دېره ۱۳۵۶، ۷

مقدمة مرحوم علامه حبیبی
 بر جلد اول این فرهنگ

فرهنگ ادبیات پښتو

اته سوکاله دمڅه دغزني نومیالی مفکر داسی ویلی و :
 لشکر از بهر ملک و دین باید خودچنین اندو این چنین باید «سنایي»

کله چې ددی کتاب دېناغلی لیکوالزمی هیوادمل لایه پوهنځی کسی
 زده کوونکی و، ما به دده ذوق او پوهه لیدله، نو به می له خانه
 سره ویل، چې یو افغان ذوق خاوندار زیارکښ محصل باید دغښی وي،
 چې دخپل فرهنگ او ژبی سره دغښی مینه ولري .
 دخدای چې برچا بشه پېږزو وي، هغه نو په داسی کار بونځت کړي .
 چې ورته وږوي، او ذوق یې لرۍ او دخپل زیار او کړ او ګټه ووینی .
 هیوادمل خو دزده کړي رسماً دوره په پوهنځی کې تمامه کړه ،
 مګر دی پوهیدئ چې د پوهنځی زده کړي باښیز دی . سپی پغپله باید
 خان پوه کاندی، مطالعه وکړي اولاً و منی چې یو انسان تمرګه پوری
 زده کوونکی دی، او هر وخت، هرڅه، هر شو نې په هره توګه زده
 کیدای سی .

خدای دی زلمی ته دیر عمر ورکي، چې دغښی زده کوونکی پاته

۱

آثار فیامت :

رساله ایست منظوم و منتشر پیرامون اصول مذهب (قی) . مؤلف و ناظم آن قاضی محمد یوسف احمدی قاضی خیل نام دارد، رساله ۳۲ صفحه به سال ۱۳۲۹ هـ ق در لاهور چاپ شده است .
آداب المریدین :

اثر منظومیست پیرامون آداب پیری و مریدی . ناظم آداب المریدین رضوگل مروت باشد ، این رساله منظوم در قید ۲۰ صفحه به سال ۱۳۳۰ هـ ق در لاهور چاپ شده است . (پنتو پانگه ج ۲ ص ۳۱۰)

آدم خان در خانی :

از جالبترین داستانهای ملی پنتو نهاست . درین داستان قصه عشق دو دلداده بنامهای آدم خان و درخانی گزارش یافته است قصه آدم خان درخانی در منطقه سوات به میان آمد ، اما این داستان دل انگیز و زیبا تنها در منطقه سوات نماند ، بل در تمام مناطق پنتو نشین کسب شهرت کرد و مقبولیت یافت ، البته روایات آن از منطقه یی به منطقه یی اندکی تغییر پذیرفته است ولی به شکل شفاهی در اکثر مناطق پنتو نشین

آریایی - پارسی - پښتوویرنۍ:

رساله ایست در باره مرثیه نگاری در زبانهای اریایی کهن و همچنان زبانهای پارسی و پښتو، این رساله باراول در شماره سال ۱۲۲۵ ه ش سالنامه کابل به چاپ رسید.

اما باز دوم به شکل رساله مستقل با مقدماتی از زلمی هیوادمل و حضرت محمد و یار بکوشش همان ویار (۷۶۲) صفحه به سال (۱۳۶۲) ه ش از سوی پښتو تولنه (اکادیمی علوم افغانستان) در کابل چاپ شد.

آرایش محفل:

قصه ایست از حاتم طایی که ترجمه منظوم پښتوی آن به آرایش محفل مسماست. این قصه در ادبیات خاور زمین بنامهای سیاحت حاتم، سرگذشت حاتم، قصه حاتم ضبط است، مترجم و ناظم پښتوی آن ملانعمت الله نوشهری باشد. قصه حاتم طایی ملانعمت الله در قید (۱۰۴) صفحه بیش از سه بار بدین شرح چاپ شده:

طبع اول ۱۳۲۳ ه ق طبع دوم ۱۳۳۱ ه ق وطبع سوم آن ۱۳۶۸ ه ق این سه طبع در لاهور صورت پذیرفته است.

(پښتو منظومی قصی ص ۱۵ - ۱۶)

وامادر شماره ماه اکتوبر سال ۱۹۷۹ مجله پښتو (اکادیمی پښتو پشاور) گزارش شده است که قصه حاتم راشخصی بنام حیدرجان نیز بزبان پښتو نبشت و در سال ۱۸۷۳ ع به چاپ رسید.

آزاد نامه:

مثنوی ایست در شرح حال و کارنامه های آزادخان حکمران تیمور شاه درانی (۱۱۸۶ - ۱۲۰۷ ه ق) در کشمیر. ناظم آن عبدالرسول ماشوری کندھاری باشد، آزاد نامه ضمیمه دیوان وی بیامده، تا حال طبع نشده است، نسخه خطی آزاد نامه را دانشمند بریبن در اثر چاپ ناشده اش (پښتو نسخی) گزارش داده است.

شهرت دارد. این داستان از دیرینه زمان تا امروز از سوی نویسنده گان، شعراء و قلم بدستان زبان پښتو برشته تحریر در آمده و به سلک نظم کشیده شده است، شاعر ان و نویسنده گان پښتو که این داستان را به نظم و نثر نبسته اند، عبارت اند از:

مسعود بن عبدالله شاعر و نویسنده معاصر اورنگزیب عالمگیر (۱۰۶۸ - ۱۱۱۸ ه ق) مسعود داستان آدم در خانی را به نثر نبسته اما، منظومات نویسنده نیز در آن دیده میشود. آدم خان در خانی مسعود تقریباً صد سال پیش در لاهور چاپ شده (۹۶ صفحه) نسخ خطی قصه آدم در خانی مسعود زیاد است. یک نسخه مصور آن در ویکتوریا میهور- یال کلکته ضبط بوده، نسخ دیگران در کابل و کویت و کندھار در کتابخانه های دولتی و شخصی یافت میشود.

صدر خان ختک فرزند خوشحال قصه آدم خان در خانی را به سال (۱۱۱۸) ه ق برشته نظم کشید. قصه آدم ودر خانی صدر خان (۱۸۲) صفحه) با مقدمه پروفیسور محمد نواز طایر دوبار در پشاور از سوی اکادیمی پښتو پشاور به چاپ رسید. نسخ خطی آن نیز در کتابخانه های دنیا یافت میشود.

سیدابو علی شاه از نظامان دیگر این قصه است. قصه آدم خان در خانی سیدابو علیشاه تا حال چهار بار در دهلی، لاهور و پشاور بچاپ رسیده است، تعداد صفحات آنرا (۵۲) صفحه قلمداد کرده اند. برهان خان یکی دیگری از نظامان پښتونست که قصه آدم خان را سروده است دار مستتر مستشرق در کتاب دپښتو نخوا دشعرهار و بهار قصه آدم خان در خانی برهان راضبین نموده، واما در تحقیقات ادبی پښتو بیامده که مولوی احمد واکبر شاه نیز این قصه را برشته نظم و نثر کشیده اند، قصه اکبر شاه به سال ۱۸۸۳ ع در دهلی واز مولوی احمد در سال ۱۸۷۲ ع در پشاور طبع گردیده، روایتی ازین داستان را فدامطهر بصورت مختصر در قالب نظم دراور ده است و در کتابش بنام داور لمبی چاپ شده است. (پښتو منظومی قصی ص ۱۵-۷)

آسمانی نغمی او لاهوتی سرودونه :

مجموعه ایست از چند مقاله بزبانهای پښتو و دری پیرامون ادبیات پښتو . مطالب آن به شیوه های تحلیلی و پژوهشی تهیه گردیده مؤلف آن استاد مرحوم شادروان علامه جبیبی باشد. این کتاب (۱۵۰) صفحه به سال ۱۳۶۱ ه ش از سوی اکادیمی علوم افغانستان چاپ و نشر شده است (سترنر ایشیا شماره ۱۶) (۱۹۸۵ ص ۴۷)

آلہ دین چراغ :

قصه ایست ازیک جادو گر مصری و پسر خیاطی از دیارچین . این قصه از زبان های دیگر بزبان پښتو راه یافته است ، قصه الہ دین چراغ را به پښتو دو تن از شاعران ایمن زبان بر شته نظم کشیده اند : یکی چراغ الدین و دیگری طالب ولی محمد. آلہ دین چراغ چراغ الدین در قید ۸۰ صفحه در حدود پنجاه ساله پیش در لاهور از طالب ولی محمد در پشاور به طبع رسیده است . (پښتو منظومی قصی ص ۱۷ - ۱۶)

آواز حق :

رساله ایست منشور با محتوای دینی از شاکر الله نوشهری آواز حق در قید ۱۶ صفحه در نوشهر چاپ شده است .

آئینه الفاظ افغانی :

از مولوی محمد اسماعیل . رهنما یست که غرض تدریس زبان پښتو به اردو زبانان نبشه شده سال تأثیف آن ۱۳۰۰ ه ق گزارش گردیده کتاب شامل: بخش آواز ها - محاورات، مصادر، و اسماست . آئینه الفاظ افغانی بعد از سال ۱۳۰۰ ه ق در هندوستان چاپ شد. نسخه خطی آن ۱۴۴ صفحه در آرشیف ملی افغانستان محفوظ است . (پښتو نسخی)

الف

اتالیق پښتو :

کتابیست درسی برای آموختن زبان پښتو مؤلف آن مولوی محمد اسماعیل خان بوده و دران ، موارد استعمال اسماء افعال و همچنان محاورات زبان پښتو را با ترجمه های انگلیسی ، هندوستانی ، پارسی وارد او در سال تأثیف کتاب ۱۸۹۴ ع باشد .

اتالیق پښتو ۱۲۶ صفحه به سال ۱۸۹۶ ع در ایبیت آباد طبع گردیده است .

اجتماعی روزنہ :

ترجمه پښتوی کتاب تربیت اجتماعی علی فکری ۲۳۹ صفحه به سال ۱۳۳۴ هش از سوی پښتو تولنه به چاپ رسید . مترجم آن مولا نا سیفی مرحوم است . (کابل مجله شماره ۱۰ سال ۱۳۶۳)

احادیث سیدالمرسلین :

کتابیست منظوم در شرح چند حدیث نبوی از ملانعمت الله . نام مکمل آن : احادیث سیدالمرسلین معروف به رفیق الوعظین باشد. احادیث سیدالمرسلین ۴۰ صفحه در دهلي طبع شده است .

(پښتو پانکه ج ۲ ص ۳۱۵)

احوال النسا :

کتابیست منظوم در قالب متنوی از حمیدالله (۱۲۲۵ - ۱۳۱۷ ه ق) مباحثی در باره زنان دارد.

مؤلف تیر هیر شاعران ازین کتاب نام برده واقعاً ساتی ازین متنوی را درج تذکره اش نموده است.

(تیر هیر شاعران ص ۲۸۲-۲۸۳)

اخبار الاخرت :

مثنویست دینی که از اخترت و قیامت و حشر و نکرو منکرو علایم قیامت بحث میکند، اصل کتاب بزم‌بان‌هند که بود، شخصی بنام منورشاه آنرا به سال ۱۲۸۰ ه ق به متنوی پنتو برگرداند، مخطوطه اخبار الاخرت منور شاه ۱۱۷ ورق بخط سفیدشاه (کتابت سال ۱۲۹۱) در گنجینه دستنویس‌های اکادیمی پنتوی پشاور ثبت است.

اختیارات بدیعی :

اثر مشهور طبی است، مؤلف آن بزم‌بان پارسی حاجی زین عطار باشد وی در سال ۷۷۰ ه ق روایت دومی این کتاب را تهیه دید.

اختیارات شامل دو بخش است، بخش نخست آن از داروهای دارویی های مرکب بحث میکند.

ترجمهٔ پنتوی این متن طبی را عبدالحليم ازادبای قرن دوازدهم ترجمه نموده و به سال ۱۱۳۰ ه ق از ترجمه آن فارغ شده است. اختیارات بدیعی عبدالحليم تا هنوز به زیورچاپ اراسته نگردیده یک نسخه خطی مکمل آن ۴۰۲ ورق بخط فیض‌علی (کتابت سال ۱۱۹۱ ه ق) در رضا‌یاری را مپور نگاهداری میشود، و یک نسخه دیگر آن در کتابخانهٔ اکادیمی پنتوی پشاور نیز محفوظ است.

(دهند دکتابخانو پنتو خطو نسخی ۱۵۳)

اخوند صاحب سوات :

اثریست در باره زندگی، احوال‌بارزات و شرح حال بعضی از مریدان اخوند سوات مولانا عبدالغفار صافی، مؤلف این رساله مرحوم نصر است، که در تالیف اثرش علاوه از مأخذ تحریری از روایات وادیبات شفاهی پنتو نیز سود برده است.

اخوند صاحب سوات ۷۲ صفحه به سال ۱۹۵۰ ع در پشاور به چاپ رسیده است (پنتو پانگه ج ۲ ص ۳۱۷)

ادبیات :

اثریست در مباحث عمومی ادبی و ادبیات شناسی از مرحوم عبدالباری اشنا. این اثر ۱۱۴ صفحه به سال ۱۳۳۳ ه ش از طرف اداره طلوع افغان در قندھار به چاپ رسید. (پنتو کتابونه ۷۳)

ادبی بحثونه :

کتابیست تحلیلی در باره شعر و ادب بصورت عام و در باره اشعار پنتو بصورت خاص. ادبی بحثونه بحث‌ها و تحلیل‌های جالبی در زمینه دارد. مؤلف ادبی بحثونه استاد الفلت مرحوم باشد، این کتاب در قید ۱۳۲ صفحه به سال ۱۳۳۲ هش از سوی پنتو تولنه چاپ و نشر شده است.

ادبی تولی :

رساله ایست پیرامون مرام و اهداف و عمل کردهای مؤسسه ای بنام ادبی تولی پشاور. این دستورالعمل را مرحوم نصرالله خان نصر تأییف نموده ۱۶ صفحه به سال ۱۹۵۶ ع در پشاور به چاپ رسیده است.

ادبی فنون :

درین کتاب بحث‌های پیرامون معانی، بدیع، عروض، قافیه خطابه و اصول نگارش صورت گرفته است، مؤلف آن استاد بینوا باشد. ادبی فنون ۱۰۶ صفحه به سال ۱۳۲۶ ه ش از سوی پنتو تولنه به چاپ رسیده است.

مقدمهٔ گیتا نجلی ص ۴

وعشقی است . مخطوطه آن در کتابخانه پوهاند میر امان الدین انصاری
محفوظ بود .
(پیشتو نسخی)

اشعار عبدالعزیز قندھاری :

مجموعه اشعار ، صوفیانه و عظیه ، و نعتیه عبدالعزیز قندھاری
است ، تا حال طبع نشده ، نسخه خطی آن در قید ۱۰۷ صفحه در
آرشیف ملی افغانستان محفوظ است .
(پیشتو نسخی)

اشک قنبری :

مجموعه ۳۴ مرثیه سروده قنبری خان او رکزی است . در اشعار این
این مجموعه مراثی امامیں و واقعات کر بلانهايت پرسوز سروده شده است .
قالب شعری مراثی مختلف است . جامع آن سید حسین بوده در آغاز
مجموعه مقدمه ای بدان نگاشته (۹ صفحه) و در اخیر فرهنگ لغات
و فهرست مراثی نامکمل شاعر را نیز بدان افزوده است . مجموعه اشک
قنبر ۱۷۱ صفحه در سال ۱۹۶۹ در پشاور زیور طبع پوشیده است .

اصلی کار :

در امیست اصلاحی و انتقادی از هر جوم استاد بینوا ، درام اصلی
کار در شماره اول سال ۱۳۵۱ هشتم مجله وردمه به چاپ رسیده است .
این درام بزبان پارسی بنام کار بر اصل نیز نگارش یافته و در پوهنی
تنداری تمثیل شده است .
(مقدمه گیتانجلی ص ۱۰۱)

اعلام اللوذوعی فی اخبار اللودی:

تاریخیست از خاندان لودی ملتان ، در سال ۶۸۸ هق توسط شیخ
احمد بن سعید او دی نگاشته شده است . ازین تاریخ مؤلف کلید کا
مرانی در نگارش شرح حال مشاهیر این خاندان استفاده ها برده ، اشعار
پیشتوی شیخ رضی و نصر لودی نیز در ان ضبط است .
(پیشتو پغوانی تذکری ص ۲۰-۲۴)

افغانی کی پہلی کتاب :

کتابیست درسی که به مقصد آموختن زبان پیشتو برای اردو زبان
در -۱۱-

ناظم آن بهایی جان باشد مخطوطه این اثر در قید ۴۰ صفحه بخط
مؤلف کزارش شده سال ختم و تکمیل آن را ۱۳۷۷ هق نبشه اند .
(دبهایی زوند لیک ۵۱)

اسرار مدینه :

مجموعه اشعار نعتیه حاجی مجيد امین مدا حست . اکثر اشعار مجموعه
شور و جذب خاصی دارد . اسرار مدینه ۱۵۲ صفحه به سال ۱۹۵۳
در پشاور طبع شده است . (پیشتو پانگه ج ۲ ص ۳۲۳)

الاسلام :

کتابیست در باره شرح عقاید احمدیه رساله به نظم و نثر نگاشته
شده ، مؤلف و ناظم آن قاضی محمد یوسف احمدی است ، این کتاب در
قید ۸۰ صفحه به سال ۱۳۲۹ هق در لاھور به چاپ رسیده است .

اسماء الحسنی :

شرح نودونه نام مبارک خداوند بزرگ است ، موسوم به اسماء الحسنی .
اسماء الحسنی رامیاقیر الله جلال آبادی به سال ۱۱۵۱ هق به
مثنوی بحر خفیف شرح نمود ، وبه همین نام بارها در دهلی ، لاھور و
پشاور به چاپ رسیده است ،

قدیمترین چاپ آن از سال ۱۲۹۳ هق است ، متن انتقادی این اثر را ز روی
چهارده نسخه خطی و چاپی زلمی هیوادمل تهیه کرده با مقدمه ، تعلیمات
ولغتنامه پوهاند رشاد به سال ۱۳۵۹ هش از سوی پوهنتون
کابل چاپ شده است (متن یکصد و ده صفحه است) .

اسماء الحسنی را شاعری بنام اسدالله نیز منظوم شرح داشته
است . شرح اسماء الحسنی اسدالله تامنوز به چاپ نرسیده است .
مخطوطه شرح اسدالله ۷ ورق در کتابخانه زلمی هیوادمل محفوظ است .

اشعار درویش :

مجموعه هفت غزل پیشتوی درویش شاعر حدود ۱۲۳۱ هق قاست . غزلیات
در مجموعه اشعار پارسی وی محفوظ بوده ، حاوی موضوعات دینی و اخلاقی
-۱۰-

املاء او انشا :

کتابیست در باره شرایط و اصول نگارنده کی با تحقیقاتی در باره املا ودر اخیر نمونه های از نبشته های خوب نویسنده گان معاصر . این کتاب به سال ۱۳۳۸ ه ش از سوی پښتو تولنه به چاپ رسیده و مؤلف آن مرحوم الفت است. (الفلت یاد ص ۱۱۲)

انجمن عشاق :

مجموعه اشعار حکیم محمد عیسی ترین است که سروده های آن در قالب های مختلف شعری سروده شده و مضامین عاشفانه ، اخلاقی دینی واجتماعی را در بر دارد بعضی حکایات منظوم نیز درین مجموعه گنجانیده شده ، انجمن عشاق ۱۳۶ صفحه به سال ۱۳۵۷ ه ق در لاهور به چاپ رسیده است . چاپهای دیگر نیز دارد .

انوار سهیلی :

انوار سهیلی ملاحسن واعظ کاشفی (وفات ۹۱۰ ه ق) در آثار حکایتی زبان پارسی حائز اهمیت زیادی باشد دارای حکایاتی مبتنی بر نتایج حکیما - نه و اخلاقی است انوار سهیلی کاشفی را عبدالغفور قاسمی مرحوم به پښتو ترجمه داشته بار اول ۴۵۹ صفحه در سال ۱۹۹۳ ع در پشاور طبع و نشر شده است . چاپهای دیگر نیز دارد .
(پښتو کتابونه ۱۷۴ مقدمه گلشن رو)

انوار مدینه :

از نام این اثربرمی اید که شاعر تحت تأثیر تمایلات عمیق منذهبی به سروden اشعار این مجموعه پرداخته .
انوار مدینه یکی از مجموعه های شعری بهایی جان صاحبزاده است، این مجموعه تا هنوز چاپ نه شده است. (دبهایی ژوند لیک ۵۱)

انوار مدینه :

مجموعه ایست از اشعار نعتیه و دینی حاجی محمد امین مدام موسوم به انوار مدینه این مجموعه ۶۴ صفحه به سال ۱۳۵۸ ه ق در لاهور طبع شده است .
(پښتو پانگه ۲ ص ۳۳۷)

نگارش یافته است این اثر از تألیفات مولوی محمد اسماعیل باشد .
افغانی کی پهلوی کتاب مولوی محمد اسماعیل ۲۴ صفحه به سال ۱۳۱۸ ه ق در لاهور به چاپ رسیده است.

اقوال علی سره دسیرت :

ترجمه منظوم اقوال حضرت علی (ک) خلیفه چهارم اسلام است توسط راحت زاخیلی شاعر نامدار سرحد در آغاز این اثر مقدمه ای دوازده صفحه بی بیامده که بیانگر سیرت حضرت علی است ، در بخش های دیگر کتاب اقوال علی و در اخیر ادعیه یسی گنجانیده شده ، این کتاب ۸۰ صفحه در پشاور طبع شده است .

اکرم خان :

رساله ایست که داستان گونه در باره شخصی بنام اکرم خان نبشته شده مؤلف آن مرحوم نصرالله خان نصر باشد ، رساله در قید ۸ صفحه به سال ۱۹۵۵ ع در پشاور به چاپ رسیده است .

الحمد لله :

مجموعه ایست از اشعار نعتیه نثر های دینی و بعضی ادعیه مؤلف و ناظم آن حاجی محمد امین مدام نام دارد .
الحمد لله به سال ۱۳۲۹ ه ق در شاهین پریس پشاور طبع شده است .
(پښتو پانگه ج ۲ ص ۳۲۹)

الف لیله :

از کهنترین حکایات مشرق زمین است که بنام های هزار افسانه ، هزار و یک شب و هزار داستان نیز شهرت دارد ، الف لیله از زبانهای دیگر بزبان پښتو نیز ترجمه شده ، یکی از ترجمه های پښتو (الف لیله) در چهار بخش منظوم ترتیب گردیده ، مترجم و ناظم آن ملانعمت الله نوشیری است ، ترجمه وی از طرف تا جران کتب در قید ۴۵۰ صفحه به چاپ رسیده است ، ترجمه دیگر ایسن حکایات بنام خزاین القصص شنید دارد چاپ نشده است . (رک : خزاین القصص)
(پښتو منظومی قصی ص ۲۰)

انیس الوعظین :

اثریست منظوم پیرامون مسایر فقهی و اخلاقی . امادر پهلوی این همه مسایل حکایات اخلاقی نیز در آن بیامده ، متن آن در حدود هشت هزار بیت است . انیس الوعظین را الحمد خلیل به سال ۱۳۰۵ هق به مشنوی پیشتو در اورد ، انیس الوعظین ملاعنه خلیل بارها به چاپ رسیده بیکی از چاپهای آن چاپ سال ۱۳۲۷ هق در لاهور است ، ۳۵۶ صفحه دارد .

انیس الوعظین را قاضی گل‌احمد نیز به سال ۱۳۲۷ هق ترجمه نموده ، انیس الوعظین قاضی گل‌احمد ۳۵۶ صفحه نیز در لاهور چاپ شده است . (کابل مجله شماره ۱۲ سال ۱۳۶۱)

اوسمی لیکوال :

تذکره ایست از شعر ا نویسنده‌گان وادبای دوران معاصر زبان پیشتو این تذکره را مرحوم استاد بینوا بنام (اوسمی لیکوال) در سه جلد تالیف نموده تعداد صفحات هر سه جلد آن ۱۵۰۹ باشد ، جلد اول این تذکره به سال ۱۳۴۰ هشتر جلد دوم آن به سال ۱۳۴۱ هشتر جلد سوم آن به سال ۱۳۴۶ هشتر در کابل ارسوی ریاست مستقل مطبوعات وزارت اطلاعات کلتور به چاپ رسیده است . در هر سه جلد این کتاب ۲۲۹ تن از شعر ا و نویسنده‌گان معاصر بانو نه های کلام منظوم و منثور شان معرفی شده است . (مقدمه کیتانجلی ص ۹۱)

او بن او سوی :

قصه ایست فولکلوری از اشتروخرگوش ، قصه را عبدالطیف اخکزی شاعر و نویسنده حدود قرن دوازدهم در قالب اوزان ملی پیشتو به نظم دراور ده و صاحب پته خزانه محمد هوتك درج تذکره اش نموده است . (پیشتو منظومی قصی ص ۱۹)

اولیای افغان :

از نام کتاب پیداست که کتابی بود در شرح حال اولیای افغان ، این

بعرا لعلوم :

اثریست منظوم از دوست محمدختک . ناظم درین کتاب موضوعات اخلاقی و قصص نیکو کاروان و صالحان را به متنی پنتو نظم داشته است . نسخه ع خطی آن در قید ۱۱۲۳ صفحه به آرشیف ملی افغانستان . نگاهداری میشود . سال نظم بعرا لعلوم ۱۲۹۰ هـ ق باشد . (پنتو نسخی)

بدرهنیر :

کتابیست منظوم در بیان موضوعات دینی نظام آن صفوی الله ختک است ، وی این کتاب را در قالب متنی پنتو به سال ۱۳۶۱ هـ ق نظم نمود . نسخه ناقص اخیر آنرا مولف تیرهیر شاعران در کتابخانه صاحبزاده عبدالحمید توبی دیده بود . و در (تیرهیرشا عران) اقتباساتی ازین کتاب دارد (تیرهیرشا عران ص ۲۴۰ - ۲۴۱)

بستان الاولیاء :

طوریکه از نام آن بر می اید بستان الاولیاء کتابیست در شرح حال اولیا . این تذکره راشیخ بستان برشیخ (وفات ۱۰۰۲ هـ ق) در حوالی قرن دهم هجری نوشته است ، و در پیته خزانه شرح حال شیخ بستان و شیخ تیمن کاکر با استفاده از اقتباسات این کتاب نوشته شده است (دپنتو پخوانی تذکری ص ۳۱ - ۳۴) .

بله دیوه :

اولین نوشته های هنری منتشر با محظی اجتماعی اصلاحی و انتقادی استاد الفت بله دیوه نام دارد که بامقدمه استاد (پ) ۹۵ صفحه به سال ۱۳۶۰ هـ ش از سوی پنتو تولنه به چاپ رسیده است . (الفت یاد ص ۱۰۶)

بنگنبو نه :

کتابیست در باره تاریخ ، کلتور و ادبیات قبیله بنگنبو . کتاب را جعفر حسین شاه ربنتو نی تالیف کرد ، مطبوع نیست نسخه خطی آن ۲۰۳ صفحه در مجھو غه دستنویسهای اکادمی پنتو پشاور نگاهداری میشود .

-۱۷-

ب

بازام پهکرو :

اثریست داستانی از چکیده عائی ذهن مرحوم شیر محمد مینوش بارام پکو رو ساله گونه ۱۶ صفحه به سال ۱۹۵۲ ع در پشاور به چاپ رسیده است .

بانگ درا :

ترجمه منظوم پنتوی بانگ درای علامه اقبال شاعر بلند اوایه مشرق زمین است . مترجم پنتوی آن مرحوم سید راحت زاخیلی باشد ترجمه بانگ درا ۳۶۷ صفحه به سال ۱۹۶۳ ع از سوی اکادمی پنتوی پشاور به چاپ رسیده است . همیش خلیل در پنستانه لیکوال نوشته است شیر - محمد مینوش نیز بانگ در ارابه پنتو ترجمه کرد .

بايزيد روپسان :

کتابیست تاریخی و ادبی ، در شرح حال بايزيد روپسان دودمان و پیر وانش این اثر افزون بر تفسیر های تاریخی تحلیلهای ادبی نیز دارد ، نگارنده این کتاب مرحوم استاد خادم است ، کتاب ۱۸۴ صفحه در سال ۱۳۳۲ هـ ش از سوی پنتو تولنه چاپ شده است . (امیر علی شیر نوایی ۵۰)

-۱۶-

پوستان دل صفا :

کتابیست در بیان مسایل اخلاقی و دینی و قصص و حکایاتی در باره علی (رض). بوستان دل صفا اثریست در جنگهای خلیفه چهارم اسلام به سال ۱۳۰۳ ه ق از نشر پارسی به نظم پنجم ترجمه گردیده، نام دو شخص بحیث نظام و مترجم در مخطوطه دیده میشود: یکی ملک زعفران و دیگری غلام حیدر نسخه خطی بوستان دل صفادر گنجینه مخطوطات اکادیمی پشتوى پیشاور مضبوط است.

بستان عشاق :

حکیم محمد عیسی ترین نام یکی از مجموعه های شعری اش را بستان عشق گذاشته است . بستان عشق از نگاه شکل و مضامون اشعار مختلف النوع دارد این مجموعه به سال ۱۳۵۷ ه ق در لاهور به چاپ رسیده است .

پھارِ عشق :

مجموعه چار بیتی ها و اشعار او لسی فرید جان شاعر اول سی زبان پنجمین پیشنهاد است این مجموعه را فرزند شاعر نور شاه جهان گردآوری نموده و از باشندگان ایرانی محبوب است.

بهار گلشن : معروف به بهار نوروزی !

(پنینتو پانگہ ج ۲ ص ۳۳۵)

سیاض :

بیاضیست از مراثی و نوحه های سوزخوانی از بیست شاعر پنجم
زبان واژل حاظ مذهبی شیعه . در نوحه های مضبوط در بیاض واقعات کربلا
بیان شده است . این بیاض را عبا سغلام تدوین کرده و در سال ۱۳۲۰
ه ق از نبیشن آن فارغ گردیده است . بیاض مطبوع نیست نسخه
خطی آن در مجموعه خطی کتابخانه اکادیمی پنجمی پشاور نگاهداری
میشود . (۱۱۲ ورق) (اوپسی سندری ج ۱ ص ۴۸)

پیاض ملا علم اپریڈی :

مجموعه قصاید، غزلیات و مثنویات حکایتی ملاعلم اپریلی است، موسوم به بیاض ملاعلم. موضوعات این بیاض اکثر اجتماعی حکایتی و دینی است، یکی دوغزل عاشقانه نیز دران دیده میشود، این بیاض مطبوع نیست نسخه خطی آن ۱۳ ورق بخط زین الدین پشاوری کتابت شده در سال ۱۱۷۷ ه ق در میوزیم ملی دهلی نگاهداری میشود.

بیاض محمد رسول :

دری ن بیاض اشعار سلطان بهلول لودی ، خلیل خان نیازی ، خوشحال
خان ختیک رحمن بابا و عبد القادر خان ختیک و دیگران گردآوری شده بود
گردآورنده آن محمد رسول هوتكاست که این بیاض را در حوالی
قرن دوازدهم تهیه نموده بود . مؤلف پیته خزانه ازین بیاض در نگارش
تذکره اش سود برده است . (دپشنتو پخوانی تذکره ۴۴ - ۴۷۰) :
سیمار نامه :

سماں نامہ :

رساله ایست در ۶۱ بیت مشنوی از ملا احمد خلیل ، رساله بیمارنامه راشاعر به سال ۱۲۹۳ ه ق نظم داشته ، ضمیمه بادیگر رسائل وی به همین سال در دهلی په چاپ رسیده است .

پته خزانه :

یکی از معتبر ترین تذکره های ادب کهن پنستو تذکره الشعرا ای پته خزانه است ، این تذکره را مؤلف آن محمد هوتك به سه خزانه تقسیم نموده مقدمه و خاتمه بی نیز بدان افزوده است . درین تذکره شرح حال ۵۲ شاعر قدیم زبان پنستو یافت میشود، نسخه دستنویس آن ۱۱۲ صفحه در آرشیف ملی افغانستان محفوظ باشد . پته خزانه با مقدمه تصحیح، شروح ، حواشی ، تعلیقات و ترجمه پارسی لوی استاد پوهاند حبیبی تا حال چهار بار از سوی موسسات فرهنگی کشور به چاپ رسید ، نخستین چاپ آن از پنستو نولنه در سال ۱۳۲۳ ه ش است اخیرین چاپ آن در سال ۱۳۵۷ ه ش از سوی پوهنتون کابل صورت پذیرفت .

پته مینه :

از : برہان الدین کشکی قصه اجدهاعیست که سوژه آن از مطبوعات خارجی گرفته شده است . پته مینه ۸۴ صفحه به سال ۱۳۱۷ در مطبوعه عمومی کابل از طرف روزنامه اصلاح چاپ گردیده است . (پنستو پانگه ج ۲ ص ۵۷-۳۵۷)

پردیس :

برگردانی منظوم کتاب مسافر علامه اقبال (۱۲۹۱ - ۱۳۵۸ ه ق) لاهوری است . بر گردان آن مرحوم استاد بیو باشد ، این ترجمه منظومی بنام پردیس بخش بخش به سال ۱۳۲۱ ه ش در روز نامه انسیس به چاپ رسیده است . (مقدمه گیتانجلی ص ۹۷)

پریشانه افکار :

مجموعه اشعار اجتماعی ، انتقادی و ملی مرحوم استاد بینوایت ، مجموعه به سال ۱۳۳۵ ه ش ۵۵ صفحه از سوی پنستو تولنه در کابل به چاپ رسیده است . (مقدمه گیتانجلی ص ۹۳)

پسرلنی سندره :

رساله منظوم کوچک مرحوم استاد حبیبی شادروان است که عظمت

پ

پاچا خان :

کتابیست در باره سیرت خان عبدالغفار خان وجنبش خدایی خدمتگاری و مبارزات ملی و سیاسی این زعیم ملی کتابرا مرحوم استاد بینوا از زبان اردو بزبان پنستو برگردانی نموده و بخش بخش به سال ۱۳۳۸ ه ش در روز نامه انسیس به چاپ رسیده است مؤلف اردوی آن (مقدمه گیتانجلی ص ۹۸) فارغ بخاریست .

پاشلی ویناوی :

دو همین مجموعه اشعار مولوی صالح محمد خان هوتك است که نامش را پاشلی ویناوی گزیده است . درین مجموعه اشعار متفرق دارای مضامین متنوع حیاتی گردآمده است .

(کتابشناسی هوتكیان ص ۱۱۲)

پاکستان :

مجموعه اشعار یست در مدح پاکستان از خادم چار سندوی درین مجموعه قصیده ، غزل و مثنوی بیامده ، مجموعه ۲۰۴ صفحه به سال ۱۳۶۷ ه ق در پشاور چاپ شده است .

جلد پنجم آنرانیز خیرندوی خدمتگار تهیه نموده و بیش از صد شاعر دران معرفی شده است. جلد پنجم تا حال چاپ نه گردیده است.

پښتو او پښتوو الله :

رساله ایست در باره پښتو و پښتو لی رسم پسندیده پښتونها این رساله را لوی استاد پوهاند حبیبی در دو بخش تألیف نموده یک بخش آن به سال ۱۳۱۵ ه ش و بخش دیگر آن به سال ۱۳۱۷ ه ش در شماره های فوق العاده همان سالهای طلوع افغان به طبع رسیده است.

(ژوندون شماره ۳ سال ۱۳۶۱ و فنون العاده های طلوع افغان سنترل ایشیا ص ۵۲)

پښتو تیچر :

رهنمایست برای آموزش زبان پښتو، پښتو تیچر بزبان اردو و پښتو نگارش یافته است. این رهنما تألیف مرحوم نذیر خیال باشد نسخه چاپ آن ۱۲۰ صفحه دارد و به سال ۱۹۶۴ ع به چاپ رسیده است.

(دکسی دلمنی پښتانه لیکوالج ۲ ص ۶۲۵)

پښتو دشاھانو په در بارگی :

درین رساله از شاهانی یادشده است که فرهنگ پرور بوده اندو جهت بالنده گی زبان پښتو کارگرده اند، مؤلف این رساله مرحوم استاد بیلواست. رساله در شماره سال ۱۳۲۲ ه ش سالنامه کابل به چاپ رسیده است (مقدمه گیتاجلی ص ۹۹) و اما این رساله به کوشش زلمی هیواد مل با مقدمه مفصل وی در سال ۱۳۵۷ ه ش به شکل رساله جداگانه بنام پښتو روزنه از سوی مرکز تحقیقات بین المللی پښتو نیز به چاپ رسید.

ملی افغانها دران ترسیم شده است این رساله به سال ۱۳۱۷ ه ش از سوی اداره طلوع افغان در قندھار به چاپ رسیده است.
(سنترل ایشیا شماره ۱۶) از سال ۱۹۸۵ ص ۵۲)

پښتانه شاعران :

تذکرہ عددی از شاعران صوبه سرحدی شمال مغربی است تألیف شیر محمد مینوش. این تذکرہ طبع نشده نسخه خطی آن (۱۸۰ صفحه) در مجموعه دستنویسی‌های اکادیمی پښتوی پشاور نگاهد اری میشود.

پښتانه شعراء :

تذکرہ ایست از شاعران و سخنوران قدیم زبان پښتو. درین تذکرہ برشح حال و نمونه کلام هریک از سخنور به اساس مأخذ دست داشته بحث مفیدی صورت گرفته است جلد اول پښتانه شعراء تألیف لوی استاد علامه حبیبی است که به سال ۱۳۲۰ ه ش ۳۹۴ صفحه از سوی پښتو تولنه در کابل طبع و نشر شد درین جلد صدتن از سخنور ان پښتو معرفی گردیده است.

جلد دوم این کتاب تأثیف پوهاند ربنتین است در جلد دوم پښتانه شعراء (۱۱۰) تن از شاعران زبان پښتو معرفی گردید این جلد ۲۸۸ صفحه به سال ۱۳۲۱ ه ش از سوی پښتو تولنه چاپ گردید.

جلد سوم آن تأثیف شعبه ادبیات و عمدتاً از استاد رشاد است. جلد سوم پښتانه شعراء ۲۱۶ صفحه به سال ۱۳۴۲ ه ش از سوی پښتو تولنه چاپ شد و ۱۲۹ تن شاعر دران معرفی گردید.

جلد چهارم پښتانه شعراء تأثیف خیرندوی خدمتگار است. جلد چهارم پښتانه شعراء (۴۳۰) صفحه به سال ۱۳۵۷ ه ش از سوی پښتو تولنه چاپ گردیده، درین جلد ۱۲۳ شاعر معرفی شده است.

پښتو دلخت او تاریخ په رنځای:

رساله ایست در باره تاریخ و قدامت زبان پښتو که باساس مأخذ معتبر دران در باره بحث های نافع صورت گرفته مؤلف رساله شاد روان لوی استاد یوهاند حبیبی است.

رساله باراول به سال ۱۳۴۷ هش در مجله ویرمه وبار دوم در سال ۱۳۶۲ هش در پنجاه مقاله به چاپ رسیده است.

(سنترل ایشیا شماره ۱۶ ص ۵۲ پنجاه مقاله)

پښتو ټبه :

کتابیست که به منظور آموختن زبان پښتو و مقاصد درسی نگارش یافتنه است. مؤلف آن مولوی صالح محمدخان هوتك بوده، این کتاب در دو جلد تأليف شده است.

جلد اول آن ۱۰۰ صفحه به سال ۱۳۱۶ هش و جلد دوم آن ۱۳۲ صفحه به سال ۱۳۱۷ هش از سوی پښتو تولنه در کابل به چاپ رسیده است.

(کتابشناسی هوتكیان ص ۱۱۵)

پښتو سندری :

درین کتاب در باره شعروهنس ۲۸ شاعر قدیم واولسی پښت و بعضی انواع شعر اولسی پښتو بحث های مفید و انتقادی صورت گرفته. کتاب را استاد الفت به شیوه تحلیلی تأليف نهوده پښتو سندری ۱۳۸ صفحه به سال ۱۳۲۵ هش از سوی پښتو تولنه به چاپ رسیده است.

(دالفت یاد)

از : عبداللطیف بن محمد اکبر هوتك .

کتابیست درسی که دروس پښتو رایکی بعد دیگراورده مؤلف نامش را ګرامر گذاشته است وی به سال ۱۳۲۴ از تأليف آن فارغ شده است. این ګرامر تا حال طبع نشده نسخه خطی آن

پښتو مملونه :

مجموعه ایست انتخابی از ضرب المثل های پښتو درین مجموعه هر مثل بزبان پارسی ترجمه شده و مورد استعمال آن بزبان پارسی بیان گردیده است. البته ترجمه انگلیسی نیز بدان افزوده شده، گردیده و برگردان پارسی مؤلف آن استاد بینواست. پښتو مملونه به سال ۱۳۵۸ هش از سوی مرکز تحقیقات بینالمللی پښتو به چاپ رسیده. (مقدمه ویرنی ص دولسم)

پښتو مثنوی :

از مرحوم ولوی صالح محمدهوتك درین کتاب چند حکایت مثنوی معنوی مولانای روم به مثنوی نهایت شیواو روان بر گردانی شده، است ترجمه آن آزاد است. این ترجمه بنام پښتو مثنوی با مقدمه ولوی استاد پوهاند حبیبی ۱۰۲ صفحه به سال ۱۳۵۰ هش از سوی انکشاف پښتو وزارت اطلاعات وکلتور به چاپ رسیده است در اخیر منظومات دیگر مترجم را نیز با خود همراه دارد. (کتابشناسی هوتكیان ص ۱۱۱)

پښتو نثره ګره کتنی :

درین رساله بحث های تحقیقی و انتقادی در باره نثر های قدیم و معاصر پښتو صورت گرفته، مؤلف آن شادروانلوی استاد پوهاند حبیبی است. این رساله به سال ۱۳۶۰ هش از سوی پښتو تولنه (اکادیمی علوم افغانستان) در کابل چاپ شده است.

(سنترل ایشیا شماره ۱۶ ص ۵۳)

پښتو نستان :

کتابیست درباره تاریخ جغرافیا، گلتور و ادبیات و مبارزات ملي مردم

پنج داستان :

مثنوی ایست در شرح پنج تن ارشهد ای راه حق : غازی مسعود سالار - بدر شهید ملک ابراهیم - لال پیر - چو پان شهید - سید آدم پهلوان - این مثنوی در حدود هزار و یکصد بیت است. ناظم آن عبدالغفار هوتك باشد. پنج داستان تا هنوز به چاپ نرسیده نسخه خطی آن ۶۵ صفحه گزاریش (تاریخی پلتهنی ص ۱۴۲ - ۱۴۳) شده است.

په افغانستان کي داسلام خپريدل:

رويداد های شيوع دين مقدس اسلام در افغانستان . موعلف رساله بزبان دری مرحوم مير غلام محمد غبار است. و مترجم پښتو آن مرحوم استاد افت. رساله ۹۰ صفحه به سال ۱۳۳۸ هش ازسوی انجمن تاريخ به چاپ رسیده است .

په اوسمني پښتو شعر کي دژونه خپي:

رساله ایست تحلیلی در باره شعر معاصر پښتو و نگاه انتقادی به شعر دوران معاصر تأليف مرحوم استاد حبیبی . رساله در قید حدود ۴۰ صفحه به سال ۱۳۶۰ هش در مجله کابل و بعد به شکل رساله جداگانه به همان سال ازسوی پښتو تولنه (اکاديمی علوم افغانستان) به چاپ رسیده است . (سنترل ايشيا ص ۵۳)

په خان باور :

كتابیست اجتماعی از (دوكتور سدو ئیل سمایلز) انگلیس . مترجم آن بزبان پښتو مرحوم ارسلان سلیمی - این کتاب ۱۵۲ صفحه در سال ۱۳۱۷ هش از طرف روز نامه عاصلاح در مطبوعه دولتی کابل طبع و نشر گر دیده است .

په شلهه پېړی کي د افغانستان هنر:

رساله ایست پیرامون معرفی بخش های گوناگون هنر افغانستان در قرن بیست رساله راعلامه حبیبی به شيوه تحقیقی تأليف نموده و به سال ۱۳۶۰ هش به اقساط در مجله هنر به چاپ رسیده است .

صوبه سرحدی شمال مغربی و بلوچستان . این کتابرا استاد بینوا مرحوم تأليف داشته ۴۸۰ صفحه به سال ۱۳۳۰ هش ازسوی ریاست مستقل مطبوعات به چاپ رسیده است . (گیتا نجلی ص ۹۴)

پښتو نولی :

كتابیست دارای ارزش کلتوري و فرهنگی که بخش مهم کلتور پښتو نهای (پښتو نولی) را تحلیل ، تفسیر و بیان میدارد ، مؤلف این استاد قیام الدین خادم است . کتاب در سال ۱۳۳۱ هش ۲۰۴ صفحه از طرف پښتو تولنه چاپ شده و در آغاز آن گفتاری از استاد ربینین نیز امده است . (امپر علی شیر نوايی ۴۸)

پښتنی میرمنی :

تذکره ایست از سخنوران پرده نشین وزنان نامور افغان ، مؤلف تذکره مرحوم استاد بینواست ، درین تذکره شرح حال ۱۱۸ زن افغان بیامده ، پښتنی میرمنی (۲۳۱ صفحه) به سال ۱۳۲۳ هش ازسوی ریاست مطبوعات در کابل به چاپ رسیده است .
(مقدمه گیتا نجلی ص ۹۳)

پشو او ږډه :

ترجمه ایست منظوم از قصه ګر به موش که علاوه از زبان پارسی در زبان های اردو و هندی بنام (بلی - چوها) و دیگر زبانها نیز موجود است این قصه را ملانعمت اللہ ترجمه و به مثنوی پښتو منظوم داشته است این ترجمه دا ستان (پشو او ږډه) نظم ملانعمت اللہ (۱۲ صفحه) در لاهور زیور طبع پوشیده است .

پلوشی :

مجموعه کوچک اشعار سبز علی خان است که نامش را پدرشی گزیده اند . این مجموعه در قید ۴۰ صفحه به سال ۱۹۵۱ ع در پشاور به چاپ رسیده است . محتوای آن زیاده تر دینی باشد .

پیام مشرق :

ائز مشهور شاعر معروف مشرق زمین علامه اقبال لاهوری است. مرحوم شیرمحمد مینوش آنرا منظوم ترجمه داشته است. این ترجمه منظوم را اکلیدیمی پنستو پشاور ۶۲۴ صفحه، در سال ۱۹۶۳ طبع نموده بین ترجمه ۱۴ صفحه مقدمه مرحوم مولانا عبدالقدار و ۱۴ صفحه ترجمه مقدمه علامه اقبال نیز آمده است.

(پنستو پانگه ۳۸۴-۳۸۳)

پیر بابا :

رساله ایست در شرح حال سید علی تربنی مشهور به پیر بابا تأليف نصرالله خان نصر. این رساله بار دوم به سال ۱۹۵۲ع (۱۶ صفحه) در پشاور به چاپ رسیده است.

پیغام :

مجموعه اشعار عشقی و اجتماعی شفیق کاموی است، و در سال ۱۳۳۷ هش ۶۲ صفحه در مطبوعه دولتی کابل از طرف اداره پستون برع طبع و نشر شده است. (پنستو پانگه ۳۸۴-۳۸۳)

ت

تاریخ اعثم کوفی :

تاریخ اعثم کوفی بخشی از تاریخ اسلام است از زنده‌گی حضرت محمد (ص) آغاز تا شهادت امام حسین واقعاتی را بیان میدارد این تاریخ تأليف خواجه احمد بن اعثم کوفی است (بزبان عربی) که از ترجمة پارسی محمد بن احمد مستوفی هروی محمد مظفر بن اسماعل قریشی به سال ۱۱۶ هش به فرمایش افضلخان ختیک بزبان پنستو منتشر برگردانده است. تاریخ اعثم کوفی طبع نه گردیده مخطوطه آن حاوی ۳۶۴ صفحه در آرشیف ملی افغانستان نگهداری می‌شود.

(پنستو نسخی)

تاریخ سلطان محمود غزنوی :

تاریخیست از سلطنت و فتوحات سلطان سلطان محمود غزنوی که فرشته آنرا بزبان دری نگاشته و مولوی احمد تنگی همان بخش را از تاریخ فرشته بزبانی پنستو برگر داند. تاریخ سلطان محمود رامیجر روس کیپل ۷۵ صفحه در نول کشور پریس لاهور طبع کرده و پادری تی. هیوز انگلیس در کلید افغانی جادده است.

(پنستو پانگه ج ۲ ص ۳۸۵ کلید افغانی)

تاریخ سوری :

کتاب سیاست تاریخی در کارنامه های حربی - سیاسی - تاریخی وادیب دودمان سوریان غور - این کتاب رامحمد بن علی البستی در حوالی قرن هفتم هجری نوشته است. درین تاریخ - شرح حال امیر کروی سوری او لین شاعر معلوم زبان پنفو شیعه اسعد سوری و بنکارند وی قصیده سرایان قدیم این زبان با انتخاب کلام ایشان درج بوده است.

(پنفو پخوانی تذکری ۱۹۵۱)

تاریخ مرصع :

این تاریخ مهم و معتبر زبان پنفو تأثیف افضل خنک است. از سال ۱۱۲۳ هـ تا ۱۱۳۶ هـ مصروف تأثیف آن تاریخ بود ، بخشی ازین تاریخ ترجمه مخزن افغانی نعمت الله هروی باشد ، مؤلف در تأثیف این اثر از آثار تاریخی دیگر نیز سود برده و در ۱۲۰ موارد اقتباساتی از بیاض خوشحال خان دارد - رویداد های خانی و سرداری دودمان خود را نیز بدان افزوده است .

نسخ خطی تاریخ مرصع فراوان است متن مکمل آن از روی شش نسخه با تعلیقات و مقدمه سودمند مردم استاد کامل مومند در قیدربیش از ۱۴۹۲ صفحه به سال ۱۹۷۴ عازسوی یونیورستی بک اینجنسی پشاور به چاپ رسیده است .

(دهند دکتابخانو پنفو خطی نسخی ص ۲۸۴)

تاریخی چاربیتی :

مجموعه ایست از اشعار انتخابی: عزیز - دلیل - عبدالحکیم ستی و ملا مقصود . اشعار گردامده در مجموعه هریک بیانگریک واقعه تاریخی است . گرداننده آن مرحوم نصر الله خان نصر است . تاریخی چاربیتی ۱۶ صفحه به سال ۱۹۵۳ در پشاور طبع شده است .

(پنفو پانگه ج ۲ ص ۳۸۸)

تاریخی قصی :

رساله ایست مختصر در شرح پاره از واقعات تاریخی ایکه در بعضی اشعار او ایسی بیان گردیده ، تاریخی قصی در قید ۱۶ صفحه به سال ۱۹۵۲ در پشاور چاپ و نشر شده است .

التبلیغ :

رساله ایست در باره تبلیغ مسلک قادیانی، این رساله راقاضی محمد یوسف احمدی به نظم و نثر تألیف کرده ، رساله ۱۸ صفحه در لاهور به چاپ رسیده است .

تبیان الحقایق :

شرحیست از مخزن الاسلام والف نامه اخوند کریمداد که در دو جلد تهیه شده . شارح آن ولی الله بن محمد گل بن بهادر کوهاتی است که به سال ۱۲۷۶ از شرح آن فارغ گردید ، این شرح تا حال طبع نشده ، مخطوطات آن جلد اول (۳۱۰ صفحه) و جلد دوم (۳۵۴) صفحه در کتابخانه پوهنتون کابل موجود است

(پنفو نسخی)

تبیین الاجبات لتفعیل العادات:

اثر منظومیست از ملا عبدالباقي افغان . موضوعات خرافی و عادات بد جامعه رادر و شناایی مسائل دینی و احکام شرعی منظوم شرح گرده است تبیین الاجبات به سال ۱۳۴۱ هـ در ستیم پریس لاهور چاپ شده ، نسخ خطی این کتاب در کتابخانه های استاد دانشمند پوهاند عبدالرشکور رشادو محمد نور خان قند هاری یافت می شود .

(پنفو پانگه ج ۲ ص ۳۸۹)

تجوید :

مثنوی ایست در بحر خفیف از امیر درین رساله امیر قواعد ابتدایی تجوید قرآن عظیم را با استفاده از کتب قابل اعتماد و معتبر این علم

تحفة الجییه :

اثر منظومیست از حاجی محمد امین . درین کتاب موضوعات مختلف دینی و اخلاقی گردآورده شده است .
تحفة الجییه ۸۰ صفحه به سال ۱۹۳۸ع در پشاور طبع شده است .
 (پنتو پانگه ج ۲ ص ۳۹۱-۳۹۲)

تحفة السالکین :

اثریست منظوم بزبانهای پښتو و دری . ناظم آن محمد رضا ننگرهاریست وی کتابرا در سال ۱۳۴۵هـ تکمیل نموده ، موضوعات تصوفی و دینی را در آن بیان میدارد . این کتاب چاپ نشده نسخه خطی آن بخط محمد اکبر دیده شده است .
 (مجلة کابل شماره ۶) سال ۱۳۵۶هـ

تحفة المدایح :

نام مکمل این کتاب باین شرح است: (تحفة المدایح مجموعه النصایح) مجموعه اشعار ملاحسن تلو کانی است که باین نام مسمی بوده تا حال به چاپ نرسیده است . نسخه خطی آن ۲۳۵ ورق در کتابخانه سلیمانی قندھاری موجود بود . اشعار مجموعه از نکاه موضوع در نعت آنحضرت (ص) متاقب چهار یار و دیگر مسایل مذهبی و دینی سروده شده است در تحفه اشعار پښتو و پارسی شاعر یکجا بیامده است .
 (پنتو نسخی)

تحفة النبوة :

درین کتاب بیرامون موضوع وحی والهام مهدی آخر زمان و مسیح موعده .
 دسخن گنته شده است ، مؤلف آن قاضی محمد یوسف احمدی است .
 رساله منظوم و منتشر تهیه شده مطبوع می باشد .

تحفه صالح :

کتابیست تذکره مانند که در حوالی قرن دهم هجری نگارش یافته و مؤلف آن شیخ الله یار الکوزی بشد . این کتاب یکی از مأخذ پیه

منظوم کرده است . تجوید امیر تاهنوز چاپ نه شده نسخه خطی واحد تحال معلوم آن ۳۱ ورق (کتابت سال ۱۰۲۳هـ) در آرشیف ملی افغانستان نگاهداری میشود
 (فهرست نسخ خطی پښتوی آرشیف ملی)

تجوید :

رساله ایست شامل دوازده قصل درباری قواعد و اصول تجوید قرآن . ناظم این رساله شیر محمد هوٹک باشد ، وی تجویدش رابه مثنوی بحر خفیف نظم نموده است . تجوید ملاشیر محمد ۵۲ صفحه ضمیمه اس .
 ارجاع فین همان مولف به چاپ رسیده . قدیمترین چاپ آن از سال ۱۲۸۰هـ باشد که در بمبی صورت پذیر فته است .

(دپنتو تجوید و نو تاریچه من دیا لس)

تجوید :

رساله ایست منظوم از یاسین درانی شاعر عصر احمد شاهی در تجوید قرآن عظیم . تجوید یاسین درانی حاوی یازده باب و یک مقدمه باشد بعضی ابواب آن فضول نیز دارد . ابیات آن از ۱۲۰۰ افزون گزارش شده است . تجوید یاسین درانی به چاپ نرسیده نسخه واحد تحال معلوم آن در کتابخانه زلمی هیواد مل نگاهداری میشود .

(دپنتو تجوید و نو تاریچه من دوه شپیته)

تحفه الاخبار :

مثنوی ایست دینی که به قسم سوال و جواب تهیه شده است . در آن از سوال مطرح میشود و پس از آن جوابش میاید . جابجا در بین متن پښتو احادیث و آیات قرآنی نیز امده است این رساله در حاشیه روضه النعیم طبع ۱۳۰۵هـ لاهور بیامده (حوالی ص ۱۸-۱)

(متترجم و ناظم آن محمد رفیق است)

سال ۶۱۲ ه ق . متن کامل تذکره الاولیای سلیمان ماکو بدسترس ماقرار ندارد . ولی برگی چندی ازین کتاب راعلامه حبیبی دریافت نمود، باراول به سال ۱۳۱۹ ه ش در سالنامه کابل و بار دوم در بخش‌های نخستین جلد اول پیشانه شعرآچاپ و نشر کرد ، همین چند برگ تذکره بار سوم به شکل رساله مستقل در سال ۱۳۶۱ ه ش با مقدمه شروح و تعلیقات مفصل استاد حبیبی از سوی اکادیمی علوم چاپ و نشر شد .
(داستاد یاد ص ۱۱۶)

ترانه آزاد :

نظمیست اجتماعی از آزاد گل کاکا خیل . در آغازین صفحات این رساله مقدمه بقلم ناظم زیر عنوان در ددل به چشم میخورد (۶ صفحه) و بعد نظم شروع میشود . همه این رساله ۳۰ صفحه است ناظم آنرا به سال ۱۳۲۴ ه ق منظوم تکمیل داشته و در اگر به چاپ رسیده است .

ترانه ع معقول :

قصه ایست از داستان عشق روشن با نو وا ختر منیر سود اگر بچه . این قصه را انخر گل ازاردو بزبان پښتو منظوم بر گر دانده و به سال ۱۳۴۸ ه ق درلا هور نیو ر طبع پو شیده است .
(پښتو منظومی قصی ص ۲۷)

ترجمان القرآن :

ترجمه ایست از تفسیر ترجمان القرآن مولانا ابوالکلام آزاد ، این تفسیر را خان عبدالصمد اخکزی ترجمه داشته ، ولی به ترجمه آن بتاریخ ۲۹ اکتوبر سال ۱۹۴۸ عدرزندان مج دست یازید و در اجایه پایان رساند .

ترجمه پښتوی ترجمان القرآن خان اخکزی طبع نشده
نسخه خطی آن ۵۶۶ صفحه در خانواده آن بزرگ مرد نگاهداری میشود .

(دکسی دلمنی پیشانه لیکوال ج ۲ ص ۳۵۴)

خزانه بود . که مؤلف شرح حال و لشعار شیخ محمد صالح الکوزی و علی هرورد لودی را از روی این کتیبه پرداخته است .
(دینهیتو پهلوانی تذکری ص ۳۷-۳۹)

تذکره :

اثر یست منظوم و منتشر از سید عبدالغنى کاموی . ولی به سال ۱۳۲۸ ه ق ارشادات دینی ، و پندهای اخلاقی و قصص و روايات دینی را به نظم مثنوی ، و نشر بزبان پښتو از کتب معتبر ترجمه کرده و نامش را (تذکره) گذاشته است .

مخطوطه آن ۱۲۵ ورق در کتابخانه ، پروفیسو ولی محمدخان سیال کاکر محفوظ است .
(پښتو نسخی)

تذکرة ابرار :

منویست از مهین شاعر فیرون دوازده ، ولی این اثر را از نظر پارسی به نظم پښتو برگردانیده است . تذکره ابرار اشاعر به سال ۱۱۲۷ ه ق نظم داشته تحالی به چاپ نه رسیده است ، سه نسخه خطی آن معلوم است ، یکی نسخه خطی میوزیم ملی دهلی ۱۶۲ ورق بخط گل محمد پشاوری کتابت شده در سال ۱۱۷۵ ه ق . دومی نسخه خطی آرشیف ملی افغانستان و سومی نسخه خطی اکادیمی پښتوی پشاور .
(دهند کتابخانو پښتو خطی نسخی)

تذکرة الشعرا :

تذکره ایست در شرح حال ۱۹۶ شاعر قدیم زبان پښتو . مؤلفین این تذکره مولوی صالح محمد هوتك و سراج الدین خان سعیداند . تذکره الشعرا تحالی به چاپ نرسیده است . نسخه خطی آن ۲۹۳ ورق در آرشیف ملی افغانستان محفوظ است متن این تذکره را از روی همین نسخه شیر ندوی خدمتگار اماده چاپ نموده است .

تذکرة الاولیا :

که نترین تذکره منظم زبان پښتو سنت تألیف سلیمان ماکو در حدود

ترجمه نهاز :

از رحیمداد شاعر حدود قرن دوازدهم هجری شاعر متن عربی نماز را به نظم پنتو برگردانده است . این متن در حاشیه بعضی (نسخه چاپی) رشیدالبیان در هندطبع شده و نسخه خطی آن نیز موجود است . (دستنویس کتابخانه پوهاند دوکتور جاوید پنتو نسخی)

ترسنامه افغانی :

اثر منظومیست از قابل اورکزی شاعر عصر احمد شاهی (۱۱۶۰-۱۱۸۶ هـ). این اثر ترجمه (دقایق الاخبار) باشد، که شاعر در ترجمه آن قالب مثنوی بحیر خفین و اگریده است . ترسنامه قابل اورکزی بارها در دهلی، لاہور و پشاور طبع شده، نسخه خطی آن در کتابخانه پروفیسرو ولی محمد خان سیال کاکر در کوتیته نیز موجود است .

(پنتو پانگه ۲۹۳۴ پنتو نسخی مسوده)

ترکیب :

رساله ایست منتشر در مسایل نحوی از مولانای بیبوتو، رساله به منظور مقاصدرسی تهیه شده نسخه خطی این ترکیب در کتابخانه یونیورسیتی پشاور محفوظ است (۲۹ صفحه بخط میراحمد کتابت در سال ۱۲۳۴ هـ).

تشrif نامه :

رساله ایست منظوم و ترجمه شده از زبان پارسی . مؤلف پارسی آن شیخ فرید و مترجم پنتوی آن عبدالرحمن زمینداوی باشد . وی این اثر را به سال ۱۲۱۹ هـ به مثنوی پنتو ترجمه کرده است . درین رساله مکارم وسیرت آنحضرت (ص) بیان شده . تشریف نامه پنتو تا حال چاپ نگردیده است نسخه خطی آن ۴۴ صفحه، نوشته شده در سال ۱۲۲۱ هـ در مجھوعه دستنویسهاي کتابخانه زلمی هیوانات مل موجود است .

تفسیر افضلیه :

تفسیر یست از قرآن «ظیم» مفسر آن افضل خان عمر خیل نویسنده در هندستان شمالی میزیست وی شخص متنفذ قرن دوازدهم است . مفسر قرآن عظیم را به نظر پنتو در سال ۱۱۷۳ هـ ق تفسیر نموده بعضی از اشعار پنتو نیز بگونه مثال در آن آمده ، نظر آن بسیار روان و سیلیس نیست این تفسیر چاپ نه شده است پانزده پاره اول آن بدسترس ماقرار دارد .

۸ پاره اول در ۸۲۶ ورق مخطوطه نمبر ۴۴۷ اکادیمی پنتو پشاره .
۷ پاره دیگر در دو جلد محفوظ و نظر رضالا یبریری را مبور ، جداول آن ۳۰۷ ورق (نمبر ۱) جلد دوم آن ۲۸۷ ورق نمبر ۲
(دهند دکتابخانو پنتو خطی نسخی ۱۹۸ - ۲۰۲)

تفسیر بدرمنیر :

تفسیر منثور قرآن عظیم است موسوم به (تفسیر بدرمنیر) از دوست محمد ختک نویسنده و شاعر قرن سیزدهم . مفسر تفسیر را به سال ۱۲۷۵ هـ به اتمام رسانیده است مطبوع نیست نسخه خطی آن ۵۰۰ صفحه در آرشیف ملی افغانستان محفوظ است . استاد گرانقدر استاد رشاد نبشه اند : تفسیر بدرمنیر ترجمه تفسیر حسینی باشد . (پنتو نسخی و یاداشت استاد رشاد)

تفسیر پنتو :

تفسیر یست منثور از قرآن عظیم . ده پاره اول آن در دست بوده و متنابقی آن تا هنوز مکشوف نیست زبانش روان و ساده است . مفسر در نگارش تفسیر خود از جلالین، مدارک، حسینی و تفاسیر معتبر دیگر سود جسته است .

مفسر آن عصام الدین احمد بن عزیز الله بن عصمت الله چفتی از مفسران قرن دوازدهم باشد در نواحی قندھار میزیسته این، تفسیر تاهنوز طبع نشده ، مخطوطه پاره های موجود آن ۵۳۴ ورق در آرشیف ملی افغانستان محفوظ است . (پنتو نسخی)

تعادل په ژونداو ادب کې :

کتابیست ادبی و اجتماعی از توفیق الحکیم، توسط عبدالهادی هدایت
ترجمه گردیده و در سال ۱۳۴۰ هشتمین ۱۵۰ صفحه از طرف پښتو
تولنه در کابل طبع و نشر شده است. (پښتو پانګه ۲۹۷)

تعزیه پښتو اوامد پښتو :

در بخش اول آن تعریفات مختصر اسلام، فعل، حرف، و در بخش دوم
آن - ابعاثی درباره افعال و مصادر آمده است. در اخیر منظومة مؤلف نیز
ضم کتاب است. مسیح آن حبیب الله کشاف ترہ کی بوده،
کتابرا به سال ۱۳۲۱ هشتمین تألیف نسخه خطی آن ۷۸ ورق در آرشیف
ملی افغانستان نگاهداری می شود. (پښتو نسخی)
تعلیم المبتدی :

رساله ایست در اساسات علم تجوید از حافظ نصیر الدین پغمباني.
وی این رساله را به سال ۱۲۹۳ هجری در شانزده باب به نثر پښتو
تألیف داشته، مقدمه و خاتمه نیز دارد. این رساله به استفاده آثار
معتبر این علم تألیف شده است. تعلیم المبتدی تا حال به چاپ نرسیده
نسخه واحد تا حال معلوم آن در کتابخانه زلمی هیوادمل نگاهداری
می شود، تعداد صفحات آن ۷۷ باشد که به سال ۱۲۹۹ هجری توسط محمد
ابراهیم لغمانی خطاطی شده است. (دپښتو تجوید ونو تاریخچه ص
دوه خلو یېنت)

تعلیم انصاری :

اثر یست حکایتی در داستان کم شدن تیم انصاری و رفتنه خانمش
به در بار خلافت، گویند تیم سه و نیم سال مفقود بود. قصه تیم
انصاری در ادبیات مشرق به نظم و نثر روایتهای دارد. بزبان پښتو
نیز دو تن از شاعران این زبان به نظم این داستان دست یازیده اند.
۱- عبدالکبیر قصه را به سال ۱۱۵۸ ورق به مثنوی پښتو ترجمه
داشتنه، تیم انصاری عبدالکبیر ۸۰ صفحه به سال

۱۲۸۶ هجری در پشاور به چاپ رسیده است. نسخ خطی آن نیز
یافت می شود. (دستنویس کتابخانه پروفیسور ولی محمد خان سیال کاکر)
۲- امیر شاعر دیگریست که این قصه را بر شرط نظم کشیده، تمیم
انصاری امیر تا حال به چاپ نه رسیده مخطوط آن ۳۰ ورق در گنجینه
دستنویس های اکادمی پښتو پشاور نگاهداری می شود.

تعزیه الكاتبين :

رساله ایست از قالب حسن و ملا شهرور درین رساله برای کتاب
ونسخه برداران هدایتی درباره نسخه برداری و نگارس قرآن عظیم
اورده شده است.

تعزیه الكاتبين ۸۰ صفحه به سال ۱۹۱۷ در پشاور چاپ شده است
(پښتو پانګه ج ۲ ص ۴۰۰)

تاریخ افغانه :

تاریخیست از قبیله یوسفی و مهاجرت آنها به کابل واکابل به
وادی پشاور و دره های وادی سوات و ارتباط شان با قبایل دیگر شرحدی در
باره بعضی از مشاهیر سیاسی و حریبی و ملی و روحانی این قبیله واقعات
دران قصه گونه بیان شده سال تأثیف آنرا ۱۰۳۱ هجری نبشه اند.
مؤلف آن در نسخه واحد معلوم این کتاب شیخ میرداد خلیل است.
اما در باره مؤلف آن اختلاف نظرهای در بین دانشمندان وجود دارد. تاریخ
حافظ رحمت خانی شکل منقح و مختصر شده این تاریخ است. مخطوط تو
اریخ افغانه بخط پیر معظم شاه (متاتیب ۱۱۸۲ هجری) در میوزیم ملی دھلی
محفوظ است (۱۱۲ ورق) ه و ماتوارخ حافظ رحمت خانی که بر مبنی
همین تاریخ تهیه گردیده به سال ۱۹۷۱ ع با مقدمه پروفیسور
محمد نواز طایراز سوی اکادمی پښتو پشاور چاپ شد مؤلف
آن را پیر معظم شاه نبشه اند.

(دهند کتابخانو پښتو خطی نسخه ۷)

تواریخ بیت الله و زیارت مدینه:

از محمدامین تھکالی . اثریست درباره تاریخ مکاًمعظمه و مدینه منوره .
تواریخ بیت الله به سال ۱۲۹۹ هـ ق ۵۶ صفحه در دهلي طبع شده است .
(پښتو پانګه ج ۲ ص ۴۰۱)

توبه النصوح :

ناولیست اجتماعی و اخلاقی . توبه النصوح را بزبان اردو دیپنی نذیر .
احمد نبشتہ است و محمد یوسف کاکا خیل آنرا به سال ۱۳۲۴ هـ ق بزبان
پښتو ترجمه داشت . مقدمه و خاتمه منظوم بدان افزود . توبه النصوح
پښتو در همان سال ترجمه ۴۳۴ صفحه در هند وستان قدیم به زیور طبع
اراسته شده است .

(زیری مجله فوق العاده ص ۴۳ د
پښتو نادو چاپي کتابونه)

توره هیری بابا :

رساله ایست کوچک در شرح حال شخص روحانی بنام گل محمد
متوفای ۱۱۸۰ هـ ق مشهور به توره هیری بابا رساله رامحوم نصر تالیف
نموده ۱۶ صفحه به سال ۱۹۵۲ ع در پشاور به چاپ رسیده است .

تولد نامه :

قصه ایست از تولد وزنده کسی امامین حضرت امام حسن و امام حسین
(رض) موسوم به تولد نامه ناظم آن غلام محمد ککیانی معرفی شده
است ، این قصه تا هنور چاپ نه شده نسخ خطی آن یافت میشود یک
نسخه آن در کتابخانه های بریتانیا موجود است .
(فهرست میکنزی ۱۰۸)

تیراه :

اثریست تاریخی ، ادبی و ثقافی از مرحوم رښتونی این کتاب تا حال
طبع نشده ، نسخه دستنویس آن بخط مؤلف در قید ۵۶۲ صفحه در
گنجینه نسخ خطی اکادیمی پښتوی پشاور نگاهداری میشود .

تیراه - اپریدی :

کتابیست در تاریخ مبارزات ، جنگها جغرافیا کلتور زبان و ادب
منطقه تیراه و مردم اپریدی . مؤلف آن همان رښتونی باشد . کتاب به سال
۱۹۷۰ ع تالیف گردیده چاپ نشده است . نسخه دستنویس آن در
گنجینه دستنویس‌های اکادیمی پښتوی پشاور نگاهداری میشود .
(۲۰۳ ورق)

دستگیر به سال ۱۳۵۶ ه ق ترجمه شده و ۴۸ صفحه در لاهور چاپ گردیده است.

جگره دمحمد افغان ، نیول دا صفهان :

کتابیست در شرح و تفصیل جنگ‌های شاه محمد هوتك در اصفهان تأثیف محمد امین سر پریکپری، نسخ خطی این کتاب نایاب است و امادر آثار بعدی ذکری از موجودیت چنین کتاب به عمل آمده است.

(تاریخی پلتبنی ص ۱۶ - ۲۲)

جلیل البرهان :

ترجمه دلیل الاحسان پارسی مولوی عبدالله است، قاضی گل احمد آنرا به نشر پنتو بنام جلیل البرهان ترجمه داشته است. درین اثر در پرتو ارشادات دینی بعضی مسایل ووصایای اخلاقی بیان شده، جلیل البرهان ۸۰ صفحه به سال ۱۳۳۰ ه ق در لاهور به طبع رسیده است. (پنتو پانگه ج ۲ ص ۴۰۹)

جمال خان وزیر النساء :

این قصه از داستانهای فولکلور یک زبان پنتوست. قصه جمال خان در مناطق قندهار شهرت زیاد دارد، جمال خان وزیر النساء را شاعری بنام نورسیب در اوزان اولسی شعر پنتو برشته نظم دراورده، و در جلد دوم پنتنی سندری به چاپ رسیده است. (طبع ۱۳۳۵ هش) در کتاب پنتو قصی نیز روایتی ازین داستان چاپ شده است.

جمجهه :

درین اثر حکایتی گفت وشنود عیسی (ع) با جمهه بیان شده است. اثر یست روایتی دور از واقعیت. این داستان در اکثر بانهای مشرق زمین

-۴۳-

ج

جامع الانوار :

آخریست منظوم دریست و یک باب جوانب مختلف زندگی حضرت محمد (ص) را بیان میدارد. ناظم آن محمدخان نامدار از قوم زمند بود و در ملتان میزیست، شاعر اثرش را به سال ۱۱۱۸ ه ق منظوم داشته است. تا هنوز به چاپ نرسیده، نسخ خطی آن در کتب خانه های ذیل موجود است:

۱- مخطوطه: پروفیسور سیال ۱۸۴ ورق

۲- مخطوطه: آرشیف ملی افغانستان.

۳- مخطوطه: ملاعبدالغنى قندهاری.

۴- مخطوطه اکادیمی پنتوی پشاور

جام معبت :

دیوان اشعار میر عبدالله موسوم به جام معبت. درین مجموعه ۱۴۲ غزل و قصاید غزل گونه شاعر بامسیس پارسی وی خطاطی شده است، جام معبت مطبوع نیست نسخه خطی آن (۴۸ ورق) در مجموعه خطی اکادیمی پنتوی پشاور نگاهداری میشود.

جفا گاره عشقوقه :

داستانیست روایتی که از زبان اردو به مثنوی پنتو توسط غلام

-۴۲-

مجموعه اشعار پښتري و ګيل الدوله محمدعلم خان و محمدعمرخان نيز وجود دارد (مخطوطه کتابخانه استاد غزيرالدين پولپلزائی).

جنگ اشعار :

درین جنگ اشعار : عبدالرحمن با با، کريمداد، بابوجان، دلاورخان بیامده خطاط و جمع کننده آن صالح محمد بن موسی است . جنگ ۸۴ صفحه دارد. نسخه خطی آن مورد اتفاقاًه مولف تیر هير شاعران بود. تير هير شاعران ص ۱۴۸

جنگ اشعار :

درین جنگ ۱ نتخا باشعا ر شعراي مختلف آمده ۱ در ان از با بوجان يك شعر شير محمد سه شعر عبدالرحمن مومند ۴ شعر جان محمد يك شعر محفوظ است، گرداورنده اين جنگ اشعار عبدالغنى کاسي است که به سال ۱۱۶۵ ه ق بخط خودش دردارالا مان ملتان خطاطی شده جنگ ضم نسخه خطی اى از مخزن الا سلام است که در کتابخانه انسٹیتوت تحقیقات عرب بی و پارسی تو نک ایا لت راجستان هند نگاهداری ميشود (۱۰ ورق)

(دهند دكتا بخانو پښتو خطی نسخی ۱۰۱)

جنگ اشعار :

درین جنگ سه پارچه شعر از شاعری بنام محمد حقیق و پارچه های شاعری از شاعرانی چون : علی خان، حمید شاعر بی نام سمطیع الله و در اخیر آن حکایت رسول صا لیح محمد ضبط است دستنویسن جنگ ۲۴ ورق در مجموعه نسخ خطی اکاديمی پښتو پشاور موجود است.

جنگ اشعار :

مجموعه ايستحاوي ۱۸ غزل خانگل خليل غزلی از مسعود، وغزلیات امام و قاسم شعراي کلاسيك پښتو مخطوطه آن ۹ ورق ضمieme بالشاعر بکر پارسی در کتابخانه مرکز بين الملل تحقيقات پښتو محفوظ است

جنگ اشعار :

جونگیست حاوي دونورنامه از جان محمد و غلام نوی، شمايل نامه از (اخوند

-۴۵-

موجود است ، بزبان پښتو نيز از زبانها راه یافته است . پنج ترجمه و روایت اين قصه در زبان پښتو موجود باشد :

۱ - امام الدین قصه جمجمه رادر قالب مثنوي پښتو نظم نموده، از چاپ اثرش اطلاعی ندارم ولی سه نسخه خطی آن به من معلوم است يکی نسخه کتابخانه های بريتانيا و دیگری نسخه رضالا يبريري رامپور. و سومی نسخه پروفيسور سیال گاگن

۲ - رشید نيز اين قصه را به مثنوي پښتو بيان داشته است . وی اين قصه را به سال ۱۲۴۷ ه ق نظم نموده . تا حال به چاپ نرسیده است مخطوطه آن کتابت شده در سال ۱۲۶۵ ه ق بخط ملا عبدالرحيم در کتابخانه زلمی هيوا دمل موجود است .

۳ - قصه جمجمه رام اوی احمد تنگی به سال ۱۲۸۸ ه ق به مثنوي بحر طویل پښتو نظم نموده، قصه ج-جهه مولوی احمد تنگی ۱۶ صفحه به سال ۱۲۹۲ ه ق در دهلی به چاپ رسیده است .

۴ - احمد خليل نیز ازانظامان اين قصه باشد وی اين قصه را به مثنوي بحر خفيف نظم نموده ، قصه جمجمه احمد خليل ۱۲ صفحه به سال ۱۳۲۰ ه ق در لاھور به چاپ رسیده است .

۵ - شاعری بنام گنديري نيز ازانظامان اين قصه قلمداد شده است. (مجله کابل شماره (۳) سال ۱۳۲۰ دهند دكتا بخانو پښتو خطی نسخی)

جنت النعيم :

اثر منظومیست از حاجی مظفر پشاوری موسوم به جنت النعيم المشهور به پنهه ڈوڈی ، درین اثر مسایل دینی در قالب مثنوي بحر خفيف بيان شده

جنت الغیم ۲۰ صفحه در سیم پریس لاھور چاپ گردیده است .

(پښتو پانگه ج ۲ ص ۴۱۰-۴۱۱)

جنگ اشعار :

مجموعه ايست از اشعار متفرق پارسی گويان و شاعران پښتو سرا جنگ در ۱۳۵۲ ه ق توسط فقیر محمد عنمان خطاطی شده است. درین

-۴۴-

جنگ اشعار :

مجموعه ایست از اشعار کلاسیک دینی پنتو درین مجموعه حکایت رسول از سلیمان وفات نامه، شمایل نامه پنج گوهر از اخوند در ویزه و دیگران و سایر منظومات پنتو گردآمده دستنویس آن ۲۴ ورق کتابخانه پروفیسور ولی محمد خان سیال کاکر در کوتاه محفوظ است. جامع و خطاط آن محمد در ازnam دارد.

جنگ اشعار :

مجموعه اشعار صدیق مشاوری و طالب قندهاری. درین مجموعه منتخب غزلیات عشقی این دو شاعر قندهاری محفوظ شده دستنویس آن ۸۴ ورق در کتابخانه نجیب قندهاری موجود است.

(پنتو نسخی)

جنگ رسائل دینی :

مجموعه ایست که در آغاز آن شمایل نامه حضرت (ص) از اخوند احمد در بخش دوم نور نامه جان محمد، در بخش سوم آن قصیده سریانی با برجان آمده است. نسخه خطی این جنگ ۸۴ ورق در کتابخانه مرکز تحقیقات بین المللی پنتو نگاهداری میشود (اکادیمی علوم).

جنگنامه امام قاسم :

اثر منظومیست از غلام محی الدین حزین. درین جنگنامه قصص جنگهای امام قاسم فرزند امام حسن (رض) گرداوری شده است. جنگنامه امام قاسم ۲۰ صفحه به سال ۱۳۳۳ هق در لاھور طبع شده است.

(پنتو پانگه ج ۲ ص ۴۱۳)

جنگ نامه امامین :

اثر منظومیست از سید حسین، درین اثر واقعات کربلا در قوالب قصاید، غزلیات و مخمسات نظم شده، و به جنگنامه امامین موسوم گشته است.

جنگنامه امامین ۳۶ صفحه به سال ۱۲۹۳ هق دهلى چاپ شده است.

(پنتو پانگه ج ۲ ص ۴۱۳)

-۴۷-

در ویزه) شعری از صادق مناجاتی از گل محمد، نعتی از رحیم، مناجاتی از مطیع الله و قصیده نعتی از علی بیگ جا مع آن معلوم نیست مخطوطه جنگ در کتابخانه دانشمند برین بن محفوظ می باشد.

جنگ اشعار :

مجموعه ایست از منظومات مذهبی شعرای کلاسیک پنتو، درین مجموعه منتخبات منظومه های : خواجه محمد، عبدالرحیم، اخوند احمد در ویزه، شیخ محمد سعید، سیدوارزانی و دیگران محفوظ باشد مخطوطات آن در کتاب خانه های ذیل دیده شده است:

۱- مخطوطه آرشیف ملی افغانستان

۲- مخطوطه کتابخانه سلیمانی قند هاری ۱۲۷ ورق / ۱۱۹۵ هق

۳- مخطوطه کتابخانه نگارنده.

جنگ اشعار :

مجموعه ایست از اشعار دینی شعرای قرن دهم ویازدهم هجری. در مجموعه منظومات اخون در ویزه، عبدالرحیم واحد محفوظ بوده، مخطوطه آن ۱۴ ورق در کتاب خانه پروفیسور سیال کاکر در کوتاه محفوظ است.

(پنتو نسخی)

جنگ اشعار :

مجموعه ایست از آثار : امام الدین، صدر خان ختک، خانزاده، مطیع الله غلام نوی و محمد گل فقیر، در مجموعه قصص و منظومات دینی، مذهبی و خیالی چون : قصه جمجمه، جنگنامه شیرعلی - نور نامه و مناجاتها ضبط است. مخطوطه در کتابخانه پروفیسور سیال نگاهداری میشود.

(پنتو نسخی)

جنگ اشعار :

مجموعه ایست از منظومات مذهبی، درین مجموعه : ترجمه دروداکبر مناجات محمد گل فقیر، نوزنامه اخوند میداد، وفات نامه از اخوند احمد محفوظ است. نسخه خطی آن ۹۹ ورق در کتابخانه پروفیسور سیال کاکر موجود باشد.

-۴۶-

جنگنامه انوری:

حالات زنده گانی و قصص آثار نامه های انوری . تهرمان مردم ترک است . این داستان را راحت زاخیای شاعر و نویسنده زبان پیشتو به مثنوی پیشتو سروده است در ۸ صفحه آغازین داستان واقعات زنده گی وی به نشر پیشتو بیامده وبعد قصه شروع شده است . این جنگنامه ۷۲ صفحه در لاهور چاپ شده است .

جنگنامه چترال :

اشریست منظوم از ملا نعمت الله نوشیری . درین جنگنامه قصص جنگهای پاچاهان محلی چترال با معرفی مختصر آنها امده است . جنگنامه چترال ۲۸ صفحه به سال ۱۳۱۴ ه ق در دہلی چاپ شده است .

(پیشتو پانگه ج ۲ ص ۴۱۴)

جنگنامه حسین و بی بی سکینه :

قصه شهادت امامین است . این جنگنامه را ملانعمت الله نوشیری به مثنوی بحر طویل نظم نموده و آنرا جنگنامه حسین و بی بی سکینه نام گذاشته است . جنگنامه حسین ۵۶ صفحه به سال ۱۳۳۸ ه ق در هند قدیم طبع شده است . (پیشتو پانگه ج ۲ ص ۴۱۵)

جنگنامه حضرت علی :

از ملانعمت الله نوشیری درین اثر قصصی راجع به جنگهای حضرت علی اورده شده در اخیر آن رسایلی بنامهای گلستانه نادری ، طسمات خاور نامه جدید - و شجاعت نامه حیدری نیز درج بوده است اشدر قالب مثنوی بحر طویل نظم شده است . جنگنامه حضرت علی ۹۶ صفحه به سال ۱۹۳۷ ع در لا هور طبع گردیده است . (پیشتو پانگه ج ۲ ص ۴۱۵) .

جنگنامه رستم و سهراب :

از نعمت الله نوشیری ترجمه بخشی از داستان رستم و سهراب شاهنامه فردوسی است این داستان را شاعر به مثنوی بحر طویل ترجمه داشته است . داستان رستم و سهراب ملانعمت الله سه بار در لاهور پیشتو

-۴۸-

به چاپ رسید ، متن تحقیقی آنرا لحی هیواد ملازموی همین سه نسخه تهیه دیده بامقدمه حواشی اماده چاپ کرده است .

جنگنامه زقوم :

اثر منظومیست از امیر . درین اثر قصه روایتی جنگ زقوم در غاب غزلیات و قصاید نظم شده است . جنگنامه زقوم ۱۶ صفحه در دهی چاپ شده است . این قصه را ابراهیم سواتی نیز منظوم نموده و بنام قصه زقوم شهرت دارد . قصه زفوم ابراهیم چاپ نه شده است . نسخ خطی آن یافت میشود ، یکی از نسخ خطی آن در مجموعه نسخ خطی زلمی - هیوادمل نگاهداری میشود . (۱۰ ورق بخط ملا رسول دادکتابت سال ۱۲۸۰ ه ق)

جنگنامه زیتون :

از ملارحمت . این قصه جنگی را شاعر به مثنوی بحر طویل به ظلم در اورده است . جنگنامه زیتون ۳۶ صفحه به سال ۱۳۳۵ ه ق در لاهور طبع شده است . (پیشتو پانگه ج ۲ ص ۴۱۶)

جنگنامه زیتون کلان وجدیه :

همان قصه روایتی زیتون است که شاعر دیگری بنام عبدالحکیم به طرز جدید به مثنوی بحر طویل ترجمه داشته است و آنرا جنگنامه زیتون کلان وجدیه نام گذاشته است . جنگنامه زیتون عبدالحکیم در پیشتو به چاپ رسیده است . (پیشتو پانگه ج ۲ ص ۴۱۷)

جنگنامه شیر علی :

قصص جنگهای حضرت علی (رض) خلیفه چهارم اسلام است . این جنگنامه را صدرخان خنک بن خوشحال خان شاعر حدود قرن دوازدهم هجری به مثنوی پیشتو سروده است . مخطوطه آن در کتابخانه بروفیسور سیال کاکر محفوظ است . (پیشتو نسخی)

جنگنامه کلان :

قصه منظوم شهادت امامین است از اخوند کبیر شاعر عصر احمدشاهی (۱۱۶۰-۱۱۸۶ ه ق) جنگنامه کلان ۳۲ صفحه به سال ۱۲۹۷ ه ق در عندو

جهاندار شهزاده :

قصه ایست از عشق بهره و دبانو شهزاده جهاندار این قصه از زبانهای دیگر بزبان پنتو راه یافته است ، از ناظمانیکه این قصه را به نظم پنتو برگردانده اند یکی : ملااحمد جان است وی این قصه را در ۳۴ بخش بیان داشته قصه وی در قید ۱۷۱ صفحه در لاهور به زیور طبع اراسته شده است .

شاعر دیگر یکه این قصه را منظوم ترجمه کرده احمدی صاحبزاده باشد . قصه احمدی صاحبزاده ۱۲۸ صفحه به سال ۱۹۶۱ ع با مقدمه مرحوم نصردر پشاور به چاپ رسیده است .

(پنتو منظومی قصی ص ۲۷ - ۲۹)

جهد نامه افغانی :

اثر منظومیست از رضوگل مروت نظام خرافات و تعبیرات وهم اوری را در باره پریدن اعضای بدن انسان در آن جمع اوری نموده است .

جهد نامه ۱۶ صفحه به سال ۱۳۳۰ هـ در لاهور چاپ شده است .

(پنتو پانگه ج ۲ ص ۴۱)

وپریس دھلی چاپ شده در انگلستان مناجات محمد عظیم و غزل ملامه سود نیز درج است .
(پنتو پانگه ج ۲ ص ۴۱۸)

جنگنامه یعقوب(ع) به معه عمالق بادشاه :

مثنویست در بحر طویل ، اربعین خان پچکی . درین اثر شاعر نسخه روایتی جنگ یعقوب (ع) را بادشاه نظم نموده است . جنگنامه یعقوب ۳۲ صفحه به سال ۱۳۵۲ هـ در لاهور طبع شده است .
(پنتو پانگه ج ۲ ص ۴۸۱)

جواهر الانبیا :

نام مکمل آن : (جواهر الانبیاء معروف و مشهور به فصوص الانبیاء) مثنویست در هشت هزار بیت از احمد خلیل . شاعر این اثر را به سال ۱۳۰۱ هـ ق منظوم داشته است . جواهر الانبیا بار هادر دھنی پشاور و لاهور به چاپ رسیده است . قدیمترین چاپ آن از سال ۱۳۰۱ هـ ق است . همین کتابرا ملانعمت الله نوشہری نیز منظوم ترجمه کردد و نامش را (قصص الانبیاء معروف به جواهر الانبیاء گذشته است . قصص الا نبیا ملانعمت الله ۳۲۷ صفحه به سال ۱۳۲۸ هـ در لاهور به چاپ رسیده است .

(کابل مجله شماره (۱۲) سال ۱۳۶۰ پنتو کتاب نبود ص ۲۴۹)

جواهر المیراث :

از فیض الله بن ملا پیر محمد . رساله رساله ایست منشور بگردان از زبان پارسی به پنتو . این رساله چاپ نه شده است ، مخطوطه آن ۳۰ ورق در کتابخانه نجیب قندھاری محفوظ باشد .

جونگره :

درامیست اصلاحی و تئاتری از مرحوم عبدالا کبرخان اکبر . درام جونگره تقریباً نیم قرن قبل از حرف جدیت (خدای خدمتگاران) بسروی سنتیج تمثیل شد . و تا هنوز دوبار در قید ۶۴ صفحه در پشاور به چاپ رسیده است .
(پنتو پانگه ج ۲ ص ۴۲۰)

کاکا خیل است وی مجموعه را در سال ۱۳۰۱ ه ق با تمام رسانیده .
چمن بی عدیل چاپ نشده است نسخه خطی آن (۴۸۷ صفحه)
در گنجینه دستنویس های اکادیمی پښتو پشاور نگاهداری میشود .

چمن عنديليب :

نام يكى از ديوانهای عبدالرحمن ثانی چمن عنديليب است . اين ديوان
در حدود سال ۱۲۶۴ ه ق ترتیب گردیده ، ۱۳۳ ششخه داردو ۲۳۰
پارچه شعر دران گنجانیده شده است . اشعار ديوان ارائه کننده مطالب
ومفاهيم ديني ، اجتماعي و عشقی است . چمن عنديليب چاپ نشده
دستنویس آن در گنجینه دستنویس های اکادیمی پښتوی پشاور نگاهد
اري میشود .

چمن بی نظير :

مجموعه ايست از منتخب اشعار در حدودسي شاعر کلاسيك پښتو
موسم به چمن بی نظير تمام مجموعه به شكل مستقل چاپ نشده ، بلکه
انتخابي ازین مجموعه راهيوز شامل كلید افغاني نوده است نسخه خطی
آن ۱۱۹ ورق در برترش ميوزيسم نگاهداری میشود .
(فهرست ميکنزي ۱۰۳)

چهار درویش :

از داستانها و قصص مشهور خاور زمين ، در ادبیات اکثر زبانهای اين
ديار موجود باشد ، در ادبیات پښتو سه ترجمه اين قصه موجود است
يکى ازین ترجمه ها از ملانعمت الله نوشري است ، که به مثنوي پښتو
ترجمه گردیده ، اين ترجمه سه بار چاپ شده است :
طبع ۱۳۲۶ ه ق ۱۳۶ صفحه در لاهور طبع دوم ۱۹۳۵ ۸۸ صفحه در لاهور
بار سوم ۸۸ صفحه در لاهور .

ترجمه دومی از غزال الدین است بنام (قصه شاه خوبان شهزاد گى)
او دیوسف او دفقیر) اين ترجمه چهار درویش در قيد ۶۴ صفحه به
سال ۱۳۱۸ ه ق در لاهور طبع شده است .
ترجمه سوم آن نشر است ، از عبدالرحمن اباي . وی چهار درویش

چ، خ

چار سده :

كتابیست در شرح و بيان مسائل میراث شامل فصول جداگانه موسوم
به چار سده . اين اثر تقریر ملای لغمانی است ۱۱۰ صفحه به سال
۱۳۴ ه ق در دهلى به چاپ رسیده است .

چمن افغانی :

ترجمه سکندر نامه نظامی گنجوي است موسوم به چمن افغانی سکندر
نامه نظامی رانور الله به سال ۱۲۹۱ ه ق به مثنوي پښتو بر گردانده تا
هنوز چاپ نه شده است مخطوطه آن ۱۸۴ ورق (كتابت شده در سال
۱۳۰۹ ه ق) در ميوزيسم پشاور نگاهداری میشود .

چمن بی عدیل و گلشن بی تمثیل :

گران بها ترین مجموعه منتخب از آثار آثار بيش از صد شاعر مشهور و ناممشهور
پښتو و همچنان از زبان پارسي است . اين مجموعه در دو جلد گردآمد
و در يك مجموعه تدوين گرد يده ، گردادرنده و جامع آن انحراف

رامنشور از زبان اردو بزبان پښتر بنام (چهار چمن نوبهار) به پایان رسانده، این ترجمه ۶۴ صفحه به سال ۱۳۰۸ هـ ق در دهلهی زیور طبع پوشیده است.

خه لیکل یالیک پوهه :

در باره اصول نگارش مرحوم استاد الفت رساله نگاشت که ۹۶ صفحه به سال ۱۳۲۸ هـ ش از سوی اداره اتحاد مشرقی در جلال آباد به چاپ رسید. نام آن را خه لیکل یالیکل پوهه گذاشته بود کتابیست رهنما گونه. بخش اول آن درباره اصول و شرایط نگارنده گی، بخش دوم آن در برگیرنده نمونه های عالی نش پښتو است.

(الفت یاد ص ۱۱۱)

خهری :

درین کتاب شش درام تحت عنوانین پښتون شاعر، باندیسی نایی، توره و کیل، بیمه، ایجنت، ادبی جلسه گنجانیده شده. در ام نویس آن مرحوم عبدالکریم مظلوم است. این کتاب ۱۳۶ صفحه به سال ۱۹۴۴ ع در دهلهی زیور طبع پوشیده است.

ح

جل المتنین :

اثریست منظوم پیرامون عقاید اسلامی ناظم آن محمد شاعر فرن سیزدهم باشد وی این اثر را به سال ۱۲۸۵ هـ ق به مثنوی پښتو منظوم داشته و نامش را جبل المتنین گزیده است. مخطوطه آن ۲۵ ورق در کتابخانه پروفیسور ولی محمدخان سیال کاکر محفوظ باشد اما تاهنووز (پښتو نسخی) طبع نشده است.

حسن ودل :

این داستان نیز از حکایه های مشهور مشرق زمین است، که روایتهای آن به زبانها ترکی، دری وارد و به نشر نبیشه شده و خاور شناسان نیز آنرا بزبانهای دیارشان برگردانده اند، بزبان پښتو نیز منظوم ترجمه شده است، ناظم پښتوی این قصه مسافر مررت است. مخطوطه آن در مجموعه مخطوطات پښتو تولنه نگاهداری میشود، متن حسن ودل پښتو رازلمی هیوادمل از روی همین نسخه تهیه کرد و با مقدمه و فرهنگ در سال ۱۳۶۱ هـ ش از سوی اکادیمی علوم به چاپ رساند.

حسن الایمان :

مثنوی ایست درباره عقاید شامل دوازده باب، این مثنوی رامعز الدین

حفظ ادب:

تجوید مفصل قرآن عظیم است. از رکن‌الدین. حفظ ادب قواعد این علم را بیان می‌دارد. سه هزار بیت دارد. حفظ ادب چاپ نه شده است - نسخه واحد تاحال معلوم آن ۱۸۷ ورق در کتابخانه مطالعات شرقی و افریقایی لندن نگاهداری می‌شود.

(پیشوای پیشوای تجوید و نو تاریخچه ص ۳۰۵)

حقوق او لاد:

دپلا رزوی قصه:

اثر منظومیست که حقوق اولاد بر پدر دران بیان شده است. مؤلف این اثر مولانا الطاف حسین حالی باشد، و مرحوم غلام محمد خان پوپلزی آنرا به مثنوی بحر طویل از اردوبه پیشوای ترجمه داشته است. حقوق اولاد ۳۶ صفحه در دلیل چاپ شده است.

(پیشوای پانگه ج ۲ ص ۴۳۴)

حقیقت الاسلام:

درین رساله مسائل دینی و فقهی به گونه سوال و جواب به مثنوی بحر خیف پیشوای بیان شده است. نظام آن احمد خلیل باشد. وی رساله را به سال ۱۲۹۹ ه ق هزار بیت نظم داشته است، حقیقت‌السلام بارها در دهلی، لاہور و پشاور به چاپ رسیده است یکی از چاپهای تاریخ‌دار آن ۶۰ صفحه از سال ۱۳۲۱ ه ق در لاہور است.

(پیشوای کتاب‌پیشوای ص ۱۹)

حكایات الصالین:

اثر منظومیست از احمد خلیل، شاعر درین اثر قصص پیرهیز گاران سلف را کرد اوری نموده و در قالب مثنوی بحر طویل منظوم داشته است. حکایات الصالین به سال ۱۲۰۲ ه ق در دهنه طبع شده است

(پیشوای پانگه ج ۲ ص ۴۳۴)

حكایت رسول:

حكایت است درباره یک خواب حضرت رسالت مأب حضرت محمد (ص) این

اختیک به سال ۱۱۵۷ هـ تکمیل نموده نامش را حسن‌الایمان گذاشته است. حسن‌الایمان مطبوع نیست مخطوطه آن در گنجینه دستنویسیهای اکادیمی پیشوای پیشوای محفوظ است (۱۶۴ ورق کتابت سال ۱۲۶۶)

حضرت اخون پنجو صاحب:

رساله کوچکیست از مرحوم نهر، درین رساله مؤلف در باره شرح حال اخون پنجو کارنامه های وی معلومات مختص‌الایمه ارائه میدارد. رساله ۱۶ صفحه به سال ۱۹۵۱ ع در پشاور طبع شده است.

(پیشوای پانگه ج ۲ ص ۴۳۲)

حضرت سید احمد بریلوی:

خاکه ایست از شخصیت و مبارزات سید احمد بریلوی بالانگلیسها. مؤلف آن نصرالله خان نصر باشد، مؤلف در نگارش آن ادبیات عامیانه پیشوای نیز سود جسته است. این رساله ۱۶ صفحه به سال ۱۹۵۳ ع در پشاور طبع شده است.

(پیشوای پانگه ج ۲ ص ۴۳۲)

حضرت شیخ ملی:

رساله ایست مختص‌الایمه در باره شیخ ملی شخصیت اجتماعی قرن نهم پیشوای نهای یو سفری و مندرج این رساله را مرحوم نصرالله خان نصر تألیف داشته و ۸ صفحه به سال ۱۹۵۵ ع در پشاور به چاپ رسیده است.

حضرت شیخ محمد شعیب:

از نصرالله خان نصر. رساله در شرح حال و شجرة انساب شیخ محمد شعیب. در تألیف این رساله مؤلف از ادبیات عامیانه پیشوای نیز استفاده جسته است. رساله ۱۶ صفحه به سال ۱۹۵۳ ع در پشاور طبع شده است.

(پیشوای پانگه ج ۲ ص ۴۳۳)

حضرت عبدالوهاب دمانیکی صاحب:

رساله ایست کوتاه در شرح حال پیرمانکی (وفات ۱۲۲۲ هـ). مؤلف رساله مرحوم نصرالله خان نصر بدرساله ایش ۲۱ صفحه به سال ۱۹۵۴ ع در پشاور چاپ گردیده است

وہا زدیوان شعر خود دیوان دیگر، راحلی دین نامیده است ، نسخه ناقص حلی دین (شامل دوازده ورق محفوظ در کتابخانه بریین) در من ۱۱۴ دسره غره گلونه گزارش یافته است . درین نسخه ناقص ۲۹ غزل و در اخیریک مثنوی بیامده و شاهر مثنوی همین مجموعه خود را امالی نامیده که در سره غره گلونه بحیث اثر جدایانه جان محمد کاکر معرفی شده است . این مثنوی حاوی مطالبی در باره سلوک و معرفت و گفتاری در باره معراج حضرت محمد (ص) بیاناتی درباره چهار یار کبار دارد ۲۹ غزل یادشده حلی دین در سره غره گلونه به چاپ رسیده است . (دسره غره گلونه ص ۱۱۷)

حنفیه :

کتابیست منظوم در فقه حنفی ، ناظم آن نورالدین است - وی کتاب رابه مثنوی پنستو در سال ۱۱۸۰ هـ ق نظم نموده ، و در تالیف این کتاب از کتب معتبر فقهی استفاده برده است حنفیه تا هنوز مطبوع نیست نسخه خطی آن در گنجینه دستنویس های اکادیمی پنستو پشاور نگاهداری می شود (۸۷ ورق)

حکایت را چندین شاعر و سخنورز بان پنستو نظم نموده ، که هریک ازین حکایت ها حیثیت اثر جدایانه ای را دارد . شاعرانی که این حکایت را نظم کرده اند عبارتنداز :

- ۱ - ارزانی رو بنانی (۱۰۱۰ هـ ق) در قالب رباعی مطبوع در شماره اول سال ۱۲۵۵ شـ ق مجله و بدـ مـ نـ بـ کـوشـشـ زـ لمـ هـ بـ وـ اـ دـ مـ لـ .
 - ۲ - ملا سلیمان شاعر قرن یازدهم ، محفوظ در بیانات افغانی کتابخانه دانشمند بریین و شامل جنگی در کتابخانه پروفیسور سیال
 - ۳ - از شاعر نامعلوم الاسم محفوظ در رضالا یبریزی را مپور (۶ ورق)
 - ۴ - از صالح محمد ترجمه منظوم از پارسی . مطبوع در حاشیه یکی از چاپهای رشید البیان و یک جنگ خطی اکادیمی پنستو پشاور
 - ۵ - از ملا عبدالباقي (محفوظ در مونوگراف دمیدان او ایسی شاعران)
 - ۶ - از عبدالوهاب طبع در یکی از مجموعه های اشعار این شاعر طبع پشاور .
 - ۷ - از بسم الله شکل شفاهی دارد .
- (دهند دکتابخانو پنستو خطی نسخی ۵۲۴)

حکایت یتیم :

رساله ایست منظوم که به مثنوی پنستو توسط غلام محمد نظم شده است درین رساله حکایتی از یتیمی بیامده این رساله چاپ نشده و نسخه خطی آن در یک مجموعه خصی در رضالا یبر پری رامپور محفوظ است (۵۰ ورق) (دهند دکتابخانو پنستو خطی نسخی ۱۳۸)

حکمت :

مجموعه اشعار اصلاحی و انتقادی مرحوم محمد اکبر خادم است . حکمت ۶۴ صفحه از طرف اداره مجله سرحد به سال ۱۳۴۴ هـ ق در امر تسر چاپ شده است

(پنستو پانکه ج ۲ ص ۴۳۵)

حلی دین :

یک دفتر شعر دینی جان محمد کاکر حلی دین نامیده می شود . وی خود علا-

یل وو جایب شخص محشور درین نهضت - مولف آن بشیر احمدخان است. رساله به سال ۱۳۵۰ - حق در پشاور طبع شده است.

خدای خدمتگاری :

درامیست سیاسی و اجتماعی بنام خدای خدمتگاری، نکارنده آن عبداللاکبرخان است. این درام به سال ۱۹۳۰ ع نکارش یافته روی سینما نیز آمده اما شکل چاپی آن در فیده ۵۸ صفحه به سال ۱۹۳۸ ع به مردم عرضه شده است.

خزان داغان :

مثنویست سیاسی و اجتماعی حالت پریشان پنستونهادران بیان شده است ناظم آن مرحوم راحت زاخیلی است این اثر ۱۶ صفحه تقریباً پنجاه سال قبل در پشاور طبع گردیده است.

خزانه افغانی :

خود آموز زبان پنستوت با ترجمه انگلیسی. مرلف در آغاز مقدمه گوتاهی بزبان انگلیسی نگاشته است، لغات و جملات پشتو رانمره وار گرد آورده و در صفحه مقابل ترجمه آن با نمرة بزبان نگلیسی شده است. در اخیر کتاب اسمای اشیای ضروری اعضاي بدن انسان، اسمای ماههای سال و وسائل کار مردم را بزبان پنستو درج نموده، که هر یعنی دو صفحه مقابل آن ترجمه انگلیسی نیز دارد. مولف آن مولوی محمد اسماعیل خازاست، و کتابش ۲۸۵ صفحه به سال ۱۸۸۹ ع در لاہور طبع گردیده است.

خرزينة السلطان :

اثریست منظوم و منتشر از قدرت علی مشهور به قاضی گل. درین کتاب

خ

خاطرات سید جمال الدین افغانی:

تألیف محمد پاشا المخدود می برگردانده به پارسی پوهاند غلام حسن مجد دی و مترجم پنستوی آن، پاینده محمد زهیر اثربست در باره خاطرات و افکار سیاسی و اجتماعی سید جمال الدین افغانی. کتاب مذبور تا حال مطبوع نیست مخطوطه آن حاوی ۳۹۲ صفحه در آرشیف ملی افغانستان محفوظ است همین کتاب بر احمد شاه ارشاد نیز از زبان عربی بزبان پنستو برگرداند و ۲۹۱ صفحه به سال ۱۳۵۲ ه ق از سوی موسسه نشراتی بیهقی در کابل به چاپ رسید. (پنستو کتاب ببند ص ۳۰ پنستونسخی)

خان جهان لودی :

رساله ایست در شرح حال خان جهان لودی، رساله را بزبان اردو ادیب شاه نجیب آبادی تألیف نموده بود و مولا ناسیفی آنرا بزبان پنستو برگردانی نمود این اثر در قید ۳۸ صفحه به سال ۱۳۲۶ ه ش از سوی پنستو تو-لنہ به چاپ رسیده است. (مجله کابل شماره ۱۰ (سال ۱۳۶۳)

خدای خدمتگار :

رساله ایست سیاسی درباره خصوصیات نهضت خدای خدمتگار و خصائص

خطبات :

مجموعه خطبات عربی پشتونی قاضی مصطفی خان شاعر قرن چهاردهم است این مجموعه تا هنوز چاپ نشده نسخه خطی آن نزد رحیم شاه رحیم سواتی موجود است . (پنتو اکتوبر ۱۹۸۱ ص ۵۱)

خطبات موسهی :

درین کتاب خطباتی بزبان های پنتو دری و عربی بیامده ، مؤلف آن فیض محمد اخونزاده موسهی است، خطبات محمد جان نیز با این مجموعه هم راست .

این خطبات ۴۰ صفحه به سال ۱۳۴۴ ه ق در پشاور به چاپ رسیده است . (زیری شماره ۱۴ سال ۱۳۵۶ هشتبند)

خلاصة الاسلام :

از اسماعیل لطف الله با خرزی، اثربیت در بیان مسایل فقهی . حسین نکارنده قرن دوازدهم به نشر مسجع پنتو در ۲۲ باب ترجمه داشته است. در اخیر آن رساله ای است در بیان مسایل سلوک که مؤلف تالیف آن از مفتاح الجنان، قوت القلوب، رساله قشیری وغیره سود جسته است. خلاصه الاسلام طبع نه گردیده نسخ خطی آن از مراجع ذیل دریافت میشود :

- ۱ - نسخه آرشیف ملی افغانستان ۸۷ ورق .
- ۲ - مخطوطه دانشنامه بربین ناتص .
- ۳ - نسخه انتیوت خاور شناسی نینکراد

خلاصه کیدانی :

رساله ای است از فقه حنفی پیرا مون نماز حاوی یک مقدمه و هشت باب ، این رساله را بزبان عربی لطف الله نسفی الکیدانی (وفات ۷۵۰ ه ق) نیشته ترجمه های پنتوی آن از :

۱- اخوند در ویژه (رج) : وی خلاصه را بزبان پنتو برگردانده در بیان چهارم مخزن الاسلام بیامده و بارها در مخزن الاسلام چاپ شده است نسخ خطی آن فراوان است. (مقدمه گلشن روہ ص ۵۴)

اشعار اولسی شاعر که اکثر آن معماست بیامده این بخش ۸۸ صفحه است و در اخیر آن رساله منتشر ۲۶ صفحه بی حل مسایل درج شده است در این رساله معماهای منظوم شاعر شرح گردیده است . دست نویس این کتاب در گنجینه دستنویس‌های اکادیمی پنتوی پشاور نگاهداری میشود .

خزینة القرآن :

تجوید قرآن ظیسم است بنام خزینة القرآن از شاعری بنام (محمد) این تجوید را ناظم در ۴۹ باب به مثنوی بحر خفیف پنتو به سال ۱۲۶۱ ه ش منظوم داشته است. خزینة القرآن تاحال به چاپ نرسیده است . دونسخه خطی آن در کتابخانه پنتو (اکادیمی علوم افغانستان) ضبط بوده ، یکی ازین نسخه ها که ۱۴۹ صفحه دارد ، علاوه از متن خزینة القرآن متفرقات دیگر شاعر را نیز دارا میباشد درین متفرقات علاوه از چند غزل عشقی ترجمة حکایت چندی از مثنوی معنوی نیز ضبط است ، بعض از اشعار دینی و مدحیه نیز ضمیمه این متفرقات باشد .

(پنتو تجوید و نو تاریخچه ص دری دیرش)

خزاین القصص :

ترجمه ای است از الف لیله بنام خزاین القصص مترجم آن از ربان هندی قاضی صفی الله باشد است . وی این ترجمه را در سال ۱۳۰۴ ه ش انجام نموده این قصه مطبوع نیست نسخه خطی آن در کتابخانه اکادیمی پنتوی پشاور نگاهداری میشود

خوشحال او پرلی :

رساله ایست که دران اشعار بهاری و زندانه خوشحال خان ختک گرداوری شده است . مدون و جامع این رساله مرحوم استاد بینواست .. رساله ۲۶ صفحه به سال ۱۳۳۸ هش از سوی را دیوا فغانستان به چاپ رسیده است (مقدمه گیتانجلی ص ۹۹ و پیشتو کتابنیود ص ۵۷)

خوشحال ختک خه وايي :

درین كتاب -وصایا -ارمانهار امدهای شاعر توانا و بزرگ زبان پیشتو خوشحال ختک گرداوری شده و همراه با تبصره های قابل اعتمای مرحوم استاد بینوایفسیر گردیده است. این كتاب بار اول ۱۹۶ صفحه به سال ۱۳۲۷ هش در بمبی و بار دوم ۱۵۸ صفحه در سال ۱۳۲۹ هش از سوی ریاست مستقل مطبوعات در کابل به چاپ رسیده است . (مقدمه گیتانجلی ص ۹۷)

خوشحال دخوشحال له خولی :

رساله ایست تحلیلی درباره شاعر بزرگوار خوشحال خان ختک تالیف استاد بینوای. این رساله به اقساط در شماره های ۱۳۵۶-۱۳۵۷ هش نسیم مجله پلوشه به چاپ رسیده است (مقدمه ویرانی ص دولسم)

خوشحال لیات :

درین كتاب ۲۲ مطلب کوتاه آموزنده ، تحقیقی و انتقادی در باره خوشحال خان و فرزندان وی و مباحث خوشحال شناسی گرد آمده . مولف این رساله مرحوم سرفراز خان عقاب ختک است رساله ۷۲ صفحه به سال ۱۹۷۵ در پیشوار به چاپ رسیده است.

خوف القلوب :

از محبدجان. مثنویست در ۸۰ بیت شامل سه بخش . در بخش اول مسایل نزع و دوزخ بیان شده بخش دوم خوف القلوب رساله الفنامه هاست - که شاعر در دو الفنامه این بخش مسایلی عرفانی را بیان میدارد. رساله سوم آن بیانگ بعضی مسایل دینی و افسانه هی در باب زمین است .

۲ - میامر شمکنی نیز خلاصه عکیدانی را منظوم ترجمه داشته در سال ۱۲۹۹ هق با منظومات دیگروی ۶۳ صفحه در دهلهی به چاپ رسیده است.

۳ - عبدالحیم الکوزی نیز نظم و مترجم خلاصه کیدانی باشد ، منظمه وی سه صدیقت دارد تا حال به چاپ نرسیده ، نسخه خطی آن ۱۵ ورق در مجموعه نسخ خطی زلمی هیوادمل محفوظ است.

۴- ترجمه منظوم خائزمان به سال ۱۳۶۰ هق صورت پذیر فته این ترجمه نیز به چاپ نرسیده مخطوطه آن به خط رفیع الدین (کتابت سال ۱۳۰۷ هف) در کتابخانه صاحبزاده عبدالحمید نگاهداری میشود . (تیر هیر شاعران).

شرح پیشتوی خلاصه بنامه (النوریه) از تره استاد باجور است .

خلیل خان و نسیم جان :

قصه ایست خیالی و فولکلوری از قاضی مختار الدین موسوم به خلیل خان و نسیم جان . این قصه به ۱۳۵۹ هق منظوم گردیده و نسخه خطی آن ۲۵۶ صفحه در در نگرام سوات نزد فرزند شاعر و نقل آن نزد رحیم شاه یافت میشود . (پیشتو مجله جنوری ۱۹۸۱ ص ۵۲)

خوب او خیال :

دومین مجموعه اشعار مرحوم فیض الله خان فیض شاعر سرحد است ، درین مجموعه بعضی از غزلیات و منظومات شاعر گنجانیده شده ، مضامین آن اجتماعی ملی، سیاسی و عشقی است .

خوب او خیال ۱۷۵ صفحه به سال ۱۹۶۳ ع در پیشوار به زیورطبع اراسته شده است .

خوبه بانهوار :

مجموعه ایست از ۱۲۱ فکاهی و افسانه های فولکلوری پیشتو. مدون و جامع آن محمد گل نوریست وی این اثر را به سال ۱۳۲۰ تهیه داشته و ازرا خوبه بانهوار نام گذاشته است . تاحال طبع نشده ، مخطوطه آن حاوی ۱۳۵ ورق در آرشیف ملی افغانستان محفوظ است .

(پیشتو نسخی)

خوف القلوب تا حال طبع نشده، نسخ خطی آن در کتابخانه های اتی محفوظ است:

- ۱- مخطوطه کتابخانه مرکز تحقیقات بین المللی پښتو ۶۴ صفحه
- ۲- مخطوطه نگارنده ۷۵ صفحه (ادبی ستوری ج ۲)

د، ذ

دآزادی پای :

ترجمه ایست از کتاب فیوچر آف فریدم تالیف چارلیس او زایس کارتز این کتاب را مرحوم خان عبدالصمد اختری بزبان پښتو ترجمه نموده تا هنوز به چاپ نه رسیده، نسخه خطی آن نزد خانواده اش محفوظ است.
(دکسی دلمنی پښتانه لیکوال ج ۲ ص ۳۵۶)

دآزادی پیغام :

مجموعه سیزده پارچه شعر است با محتواهای ملی و آزاد یغواهانه از از مرحوم استاد الفت. شاعر نامش را دآزادی پیغام گزیده، این مجموعه ۴۳ صفحه در سال ۱۳۳۰ ه ش در کابل چاپ شده است.
(دا لفت یاد ص ۱۰۳)

دابد الیا نومشا هیر :

درین رساله بخشی درباره مشاهیر قبیله ابدالیان قبل از احمد شاه کبیر صورت پذیرفته. رساله تالیف لوی استاد علامه حبیبی است و به سال ۱۳۲۲ ه ش در سالنامه کابل به چاپ رسیده است.

(سنترل ایشیا ص ۶۱ سال ۱۹۸۵)

-۶۶-

داتا گنج بخش :

رساله ایست در شرح حال علی هجویری غزنوی ، مؤلف آن مرحوم نصرالله خان نصر ، این رساله در قید ۸ صفحه به سال ۱۹۵۵ در پشاور به چاپ رسیده است .

داهمه شاه بابا داشعارو پښتو شرح :

شرحیست منتشر از یک الفناء اعلیحضرت احمد شاه بابای افغان (۱۱۶۰ - ۱۱۸۶ هـ) شارح آن قاضی محمد غوث مشهور به خانعلوم نسخه واحد خطی این شرح ۲۷ رن در آرشیف ملی افغانستان محفوظ باشد ، متن آن از روی همین نسخه با مقدمه دانشمند پوهاند رشاد به سال ۱۳۵۶ هـ در کابل طبع شده است (متن ۶۴ صفحه)

داستان زهره وبهرام :

یکی از داستانهای بهارانش همین داستان باشد . غلام نبی شاعر پښتو در حدود قرن سیزدهم آنرا به سال ۱۲۸۴ هـ ق به مثنوی پښتو برگردانده است . داستان زهره وبهرام چاپ نشده نسخه خطی آن ۲۵ ورق در گنجینه دستنویس‌های اکادیمی پښتو پشاور نگاهداری میشود .

داستان شهزاده ختن :

اینهم از داستانهای بهار دانش پارسیت غلام نبی شاعر زبان پښته آنرا به سال ۱۲۸۴ هـ ق مثنوی پښتو ترجمه کرده ، این داستان نیز تا حال طبع نشده ، نسخه دستنویس آن (۴۸ ورق) در گنجینه دستنویس‌های اکادیمی پشتوى پشاور نگاهداری میشود .

داسرایئلو دظلوم انتها :

رساله ایست منظوم از برهان خان زاهد . درین رساله واقعات تسخیر و بی احترامی مسجد اقصی از سوی استعمار گران اسرائیل بیان شده است رساله به قطع کوچک ۱۶ صفحه در پشاور چاپ شده در آغاز مقدمه منتشری از زاهد خان بران آمده است .

داسلام جنایی تشریع اووضعی فوانین :

کتابیست که تشریع جنایی اسلام دران با قوانین وضعی مقایسه شده

است . مؤلف آن عبدالقادر عوده و مترجم آن بزبان پښتو عبدالهادی هدایت . جلد اول این ترجمه را ۵۰۹ صفحه وزارت عدالیه افغانستان به سال ۱۳۴۷ هـ ش طبع و نشر نمده است . (پښتو پانگه ۲ ر ۴۸)

داسلام بدغ :

رساله ایستاز لورده انگلیسی مترجم آن بزبان پښتو محمد شاه ارشاد است رساله اییست در بیان مزایای اسلام این رساله ۸۴ صفحه در سال ۱۳۳۰ هـ ش از اداره طبلو افغان در قندھار نشر شده است . (پښتو کتابونه ۷۱)

دا غستان :

مجموعه چند پارچه شعر متفرق راحت زاخیلی داغستان نامیده شده است این پارچه های متفرق از اوراق نشرات موقوت سرحد گرد آمده با مقدمه یی به سال ۱۳۶۳ هـ ش از سوی روز نامه هیواد به چاپ رسیده است گرد اورنده آن زلمی هیواد مل باشد و مقدمه یی را نیزوی بدان افزوده است . (دراحت یاد)

داغ هجران :

مجموعه اشعار دینی ، عشقی اخلاقی و وعظیه قاضی داداگل است مو سوم به داغ هجران . درین کتاب شاعر مراثی سوزناکی در رثای دوفروزندش سرو دو کتاب را به همین اساس داغ هجران نام گذاشته است این اثر به چاپ نه رسیده مخطوطات آن نزد فرزند شاعر رحیم شاه رحیم موجود باشد . (پښتو مجله جنوری ۱۹۸۱ ص ۵۱)

داغستان پیښ لیک :

کرونو لوزی واقعات تاریخی افغانستان است موسوم به داغستان تاریخی پیښ لیک . درین کتاب رخداد های تاریخ کلتوری - اجتماعی سیاسی ، ملی و اقتصادی افغانستان از ۵۲ هزار سال قبل از میلاد آغاز و تا ۱۹ حوت ۱۳۴۱ هـ ش نهایت مختصر بیان شده است . مؤلف آن

بزبان پارسی ترجمه کرده است برگردان پنتوی آن از پارسی مرحوم «ولانا سیفی باشد، این ترجمه ۵۰ صفحه به سال ۱۳۳۷ هش از سوی پنتو تولته به چاپ رسیده است. (کابل مجله شماره ۱۰) (۱۴۱۳ سال)

دامب سفر :

سفر نامه ایست از نصرالله خان نصر، درین سفرنامه نویسنده دربار حالات زندگی و معاشرت مردم آذدیار چشم دیدهای خویش را نکاشته است. سفرنامه ۱۳۴۶ صفحه به سال ۱۹۴۶ ع در پشاور طبع شده است. (پنتو پانگه ج ۲ ص ۴۶۲)

دپرس لی نغمه :

اولین مجموعه اشعار مرحوم استادالفت است که در آن چند بارچه شعر بهاری و اجتماعی استاد موصوف گرد آمده، مجموعه ۴۰ صفحه بسال ۱۳۲۰ هش از سوی پنتو تولنه به چاپ رسیده است. (الفت یاد ص ۱۰۰)

دپنتا نه خویو نه :

بخش اول این کتاب در باره مسابیه مختلف اجتماعی مضامین کوتاهی دارد. در بخش دوم آن نسخه های طبی و اسمای دارو ها و معرفی دارو خانه رحمانی بیامده. این کتاب تالیف مرحوم عبدالرحمون کاکر باشد ۹۴ صفحه در لاهور به چاپ رسیده است. (دکسی دلمنی پنستانه لیکوال ج ۲ ص ۳۳۱)

دپنتو ادب تاریخ :

کتابیست در تاریخ ادبیات پنتو. کتاب بصورت خلاصه غرض دشامد درسی تالیف شده است، در این کتاب بخشی از تاریخ ادب پنتو از قرن یازده تا قرن سیزده فشرده بیان شده در اخیر آن پیرامون قصیده در ادبیات پنتونیز بحث رفته است - دپنتو ادب تاریخ ۹۷ صفحه به سال ۱۳۴۵ هش از سوی پوهنخی ادبیات از طریق گستنتر به چاپ رسیده است. (داستاد یاد ص ۱۷۰)

علامه حبیبی باشد، کتاب در فید ۳۱ صفحه به سال ۱۳۵۳ هش از سوی موسه بیهقی در کابل به چاپ رسیده است.

(سنترل ایشیا ص ۱۶ سال ۱۹۸۵ ع)

داغفانستان لنده تاریخ :

ترجمه تاریخ مختصر افغانستان است این کتاب را بزبان دری دردو جلد لوی استاد علامه پوهاند حبیبی تالیف نمود، واستاد بینوا این هردو جلد را بزبان پنتو برگردانی کردو بنام داغفانستان لنده تاریخ دریک جلد به سال ۱۳۵۶ هش از سوی انجمن تاریخ در کابل به چاپ رسید.

داغفا نستان نویسالی :

کتابیست در معرفی و شرح حال مشاهیر علمی - ادبی - تاریخی - سیاسی و ملی تمام اقوام باهم برادر مسکون در افغانستان. نگارنده این کتاب استاد دانشمند و فاضل عبدالرؤوف بینواست تا هنوز چهار جلد این کتاب ارزشمند از سوی وزارت اطلاعات و کلتور وقت به چاپ رسیده است. درین چهار جلد در حدود دوهزار تن از ناموران کشور ما معرفی شده است:

جلد اول آن به سال ۱۳۵۳ هش

جلد دوم آن به سال ۱۳۵۳ هش

جلد سوم آن به سال ۱۳۵۶ هش

جلد چهارم آن به سال ۱۳۵۹ هش

(مقدمات گیتا بخلی و ویرنی)

دالبیرونی کتاب بود :

درین کتابشناسی ۱۷۳ کتاب ارساله علامه ابوریحان بیرونی معروفی شده است کتابرا احمد سعید خان بزبان اردو نوشته بود و مرحوم علامه حبیبی آنرا از زبان اردو ترجمه و تکمیل نمود به سال ۱۳۵۲ هش به ناسابت هزاره بیرونی ۱۳۹ صفحه از سوی موسسه بیهقی در کابل به چاپ رسیده (سنترل ایشیا ص ۲۶ سال ۱۹۸۵ ع)

دانسان بدنه :

این کتابرا بر تاموریس پارکر بزبان انگلیسی تالیف نمود، و عامری آنرا

دېپنټو ادب په تاریخ کې قصیده :

اټریست تحلیلی و تحقیقی در باره قصیده سرایی در زبان پشتو، مؤلف این اثر لوی استاد علامه پوهاند حبیبی باشد که قصاید پښتورد از این دیرینه زمان تا قرن دوازدهم هجری تحلیل - تشریح و تفسیر نموده است این کتاب به سال ۱۳۵۷ ه ش از سون پښتو ټولنه طبع و نشر شده است. سنترل ایشیا ص ۲۳ سال ۱۹۸۵

دېپنټو ادبیاتو تاریخ :

جلد اول تاریخ ادبیات پښتو تالیف لوی استاد پوهاند عبدالحسی حبیبی ۱۳۳۳ صفحه به سال ۱۲۲۵ ه ش از سوی پوهنځی زبان و ادبیات پوهنتون کابل به چاپ رسیده است. درین جلد تاریخ زبان پښتو و روابط آن بازبانهای آریایی باستانی چون: سنسکریت واوستاو فرس باستان و دیگر زبانها مفصل شرح شده در بخش‌های آغازین آن پیرامون ادب و ادبیات غیز بحث‌های رفته است. مختصری ازین کتابرا غرض مقاصد درسی پروفیسور تقویم الحق کاکاخیل به سال ۱۹۵۱ ع از اداره اشاعت سرحد پشاور نشر کرد جلد اول تاریخ ادبیات پښتو بار سوم در سال ۱۳۵۴ ه ش با تجدید نظر و اضافات در بیش از سه صد صفحه از سوی پوهنځی ادبیات چاپ شد، و امادره جلد دوم آن تاریخ نظم و نثر پښتو از سده اول تا قرن دهم هجری تحلیل و تفسیر و تحقیق شده است مولف این جلد نیز علامه حبیبی باشد جلد دوم تاریخ ادبیات پښتو بار اول به سال ۱۳۳۸ ه ش در قید ۱۷۶ صفحه و بار دوم با اضافات مزید ۳۹۶ صفحه به سال ۱۳۴۲ ه ش از سوی پښتو ټولنه به چاپ رسیده است. (داستا یاد ص ۱۱-۸)

۱ دېپنټو ادبیا ټولنډه تاریخ :

درین کتاب نظر اجمالي و کوتاه برداره های پیشین و نکاهی به اندکی تفصیل بر ادبیات امروز زبان پشتو صورت گرفته و نامش را مولف آن علامه جبی دېپنټو ادبیاتو لند تاریخ اشتہ اند. این کتاب ۷۲ صفحه به سال ۱۳۴۷ ه ش از سوی پوهنتون کابل گستنیر شده است. (داستاد ص ۱۷۰)

دېپنټو اگیدیمی :

رساله ایستدر قید ۳۰ صفحه از مرحوم مولانا عبدالقدیر درین رساله در باره اهداف و تاسیس اکیدیمی پښتو پشاور بحث به عمل آمد رساله در پشاور به چاپ رسیده است. (پښتو پانګه ج ۲ ص ۴۷۲)

دېپنټو ځانشني ادب او موسیقۍ :

رساله ایست در معرفی بعضی از انواع اشعار فولکلوري پښتو، این رساله از کارهای اوی مرحوم غلام جیلانی جلالی در زمینه است این اثر باراول به سال ۱۳۱۷ ه ش رسالنامه طلوع افغان به چاپ رسیده، و بار دوم باحواشی و مشتمله مقصنم‌زمی هیواد مل ۱۰۱ صفحه از سوی اکاديمی علوم افغانستان به سال ۱۳۶۰ ه ش در کابل طبع و نشر شده.

دېپنټو دنوی ادب لاری :

چند مقاله لوی استاد پوهاند حبیبی پیرامون ادبیات شناسی درین مجموعه گردامده و نامش دېپنټو دنوی ادب لاری گزیده شده است این مجموعه ۴۰ صفحه به سال ۱۳۶۴ ه ش از سوی اکاديمی علوم افغانستان به چاپ رسیده است.

دېپنټو قاعده :

رساله ایست دستوری، دېپنټو قاعده به روشن های عنعنوي ګرا مسر نو یسی نگارش یافته است. بعضی مسایل مربوط بـزبان را بیان میدارد، در اخیر مکاتمات زبان پښتو رانیز باخود همراه دارد، دېپنټو قاعده ۲۲ صفحه در پشاور به چاپ رسیده است. مؤلف این رساله دستوری قاضی رحیم الله خلیل باشد (پښتو پانګه ج ۲ ص ۴۷۹)

دېپنټو قاعدي :

رساله ایست گرامري از مرحوم راحت زاخیلی. درین رساله مؤلف صرف و نحو زبان پښتو را به شکل عنعنوي تشریح نموده و ۸۷ صفحه از طرف اداره اشاعت سرحد پشاور طبع و نشر شده است. (پښتو کتابونه ۱۸۹ - ۱۹۰)

دېښتو ڈبی لند ګرامر :

گرامر یست که به روشهای عنعنوی ګرامر نویسی زبان پېښتو به نظم و نثر نکارش یافته مؤلف آن فضل محمد وکیل است این ګرامر ۶۴ صفحه به سال ۱۳۳۰ ش در قند هار طبع شده است .
(پېښتو پانګه ج ۲ ص ۴۷۸)

دېښتو نشر تاریخی تطورات اوډنشارانو تذکره :

رساله ایست در سیر تاریخی نشر پېښتو ، درین رساله درده فصل تاریخ نشر پېښتو از قدیمترین دوران تامعاصرین با تشریفات و تحلیلهای مختصراً لسانی و تاریخی بیان شده است ، مؤلف آن استاد قیام الدین خادم مرحوم باشد ، رساله به شکل مستقل طبع نشده ، بلکه در دو شماره از سالنامه کابل به چاپ رسیده است .
(سالنامه کابل شماره ۱۳۱۹ ه ش ۳۳۲ - ۳۴۷ ، شماره ۳۲۰ ه ش ۲۰۳ - ۲۱۶)

دېښتو ننۍ لیکوال :

از مرحوم استاد قیام اندين خادم در شرح حال قلم بدستان معادر زبان پېښتو ، این رساله بصورت جداگانه چاپ نشده است . بلکه در دو شماره سالنامه کابل به چاپ رسیده است .

(سالنامه کابل شماره سال ۱۳۱۷ ه ش ۲۱۱ - ۲۴۰
وشماره سال ۱۳۱۸ ه ش ۲۴۱ - ۲۵۹)

دېښتونستان د آزادی چوګه :

رساله ایست کوچک در باره رساله ملي پېښتونستان و مسایل مربوط باز . مؤلف رساله مرحوم محمد ارسلان سلیمی است ، رساله ۲۷ صفحه در سال ۱۳۲۸ ه ش از طرف وزارت مطبوعات در کابل چاپ و نشر شده است .
(پېښتو کتابونه ۴۴)

دېښتو دودونه :

از : مرحوم غلام محمد تره کی کتابیست در باره رسوم عادات ، ادبیات شفاهی و بازی های محلی مردم مقرونو احی آن موسوم به (دېښتون دودونه)

این اثر ۲۴۳ صفحه از طرف انجمن فولکلور و ادب افغانستان در کابل چاپ شده است .
(پېښتو پانګه ج ۲ ص ۴۷۰)

دېټکتیوا ملغیری :

رساله کوچکیست ادبی . درین ساله اشعار و پارچه های منثور نویسنده کان پېټکتیا بیامده ، گرد اور نده آن نور محمد پوونده است ، رساله به اهتمام وی ۲۰ صفحه در سال ۱۳۲۸ از طرف اداره و پانگه در گردیز نشر شده است .
(پېښتو کتابونه ۷۹)

دېټکتیوا مر غلري :

مجموعه ایست از اشعار و نبیشه های اجتماعی نویسنده کان پېټکتیا موغلري را مرحوم نور محمد پوونده تدوین و گردآوري نموده ۴۹ صفحه به سال ۱۳۳۰ ش در گردیز چاپ و نشر شده است .
(پېښتو پانګه ج ۲ ص ۴۸۳ - ۴۸۴)

دتوری او قلم خاوند :

رویدادیک مجلس علمی و مشاعر دایست که بتاریخ ۸ می سال ۱۹۴۹ ع بر مزار خوشحال خان انقاد یافته بود . در بخش اول مجموعه چند مقاله از دانشمندان پېښتون صوبه سرحد درباره خوشحال خان در بخش دوم اشعار شاعران اشتراك کننده در مشاعره و در بخش سوم آن زیست نامه شعراء و نویسنده کانی بیامده ، که سروده ها و نبیشه های شان در مجموعه چاپ گردیده این مجموعه را (دتوری او قلم خاوند) نام گذاشته اند . گردآور نده و مدون مجموعه مرحوم نواز ختک باشد ، دتوری او قلم خاوند تاحال سه ناربه چاپ رسیده است تعداد صفات آن ۱۸۰ است ، چاپ سوم آن در سال ۱۹۶۱ ع از سوی اداره اشاعت سرحد در پشاور صورت پذیرفته است . (دعقیدی گلونه ص ۱۳)

دېټلخانی تعقیه :

کتابیست منظوم و منثور . مولانا شاکر الله آنرا در ایام حبس نبیشه است کتاب دارای مضماین اخلاقی سنتی اسلامی و اجتماعی عیست ایئر اثر ۱۲۸ صفحه به سال ۱۹۲۱ ع در پشاور زیور طبع پوشیده است .

دچترال ماضی او حال :

کتابیست در تاریخ ادب زبان و کاترور منطقه و مردم چترال -مؤلف آن ربانی نام دارد ، کتاب چاپ نشده ، دستنویس آن ۱۹۵ صفحه بخط مولف در گنجینه دستنویس‌های اکادیمی پښتوی پشاور نگاهد- اری میشود .

دچین سفر :

یاد داشتهای سفر چین مرحوم استاد بینواست بنام (دچین سفر) . استاد بینوا این یاد داشتها را به سال ۱۳۳۶ هش تنظیم نموده اما چاپ نه شده است . (مقدمه گباتانجلی ص ۱۰۲)

دخمکنو میاعمر صاحب :

رساله ایست از نصرالله خان نصر درین رساله مؤلف زندگینامه مختصر و آثار میا محمد عمر چمکنی را معرفی داشته است . این اثر ۱۶ صفحه به سال ۱۹۵۱ خ در بشارطبخ شده است . (پښتو پانگه ج ۲ ص ۴۹۲)

دخان گل خلیل خو شعرونه :

درین رساله ۲۰ غزل ویک رباعی تاحال در یافت شده خان گل خلیل شاعر قرن دوازدهم هجری گردآمده، با مقدمه تعلیقات واغتنامه زلمی هیوادمل در قید ۶۲ صفحه به سال ۱۳۶۰ بش از سوی اکادمی علوم افغانستان به چاپ رسیده است .

دخان محمد ایوب خان اخکزی وینا:

بیانیه خان محمد اخکزیست که به مناسبت روزملی پښتوستان به سال ۱۳۵۲ در کابل ایجاد گردید بودند . بیانیه ۴ صفحه به سال ۱۳۵۲ ش در کابل طبع شده است . (پښتو پانگه ج ۲ ص ۴۹۴)

دڅلواکۍ تړون :

نشریه ایست که از سال ۱۳۳۰ ش تا سال ۱۳۴۷ هش وا رسال ۱۳۵۱ تا سال ۱۳۵۶ ش به شکل کتاب از طرف اداره کل قبایل افغانستان

منتشر میشده است .

نشریه نمبر اول آن به سال ۱۳۳۰ ش ۴۵ صفحه حاوی محتویات قطعنامه جنبش رهایی بخش مردم پښتوستان و مباحثی درباره شناسایی آن مرز ، نشریه نمبر دوم آن به سال ۱۳۳۱ ش ۱۴۴ صفحه از سوی ریاست مستقل قبایل در کابل چاپ و نشر شده مؤلف این دو مجلد مرحوم محمد ارسلان سلیمی است . نشریه دوم حاوی راپور واقعات سالیانه پښتوستان و معلومات دیگری درباره آن سرزمنی است . (پښتو پانگه ج ۲ ص ۴۹۴ - ۴۹۵)

دغوشحال رباعیات :

مجموعه رباعیات شاعر توانای پښتو خوشحال خان ختیک است ، متن آن از روی شش نسخه چاپی و خطي از طرف پښتو تولنه تهیه شده و در آغاز کتاب مقدمه یی از پوهاند صدیق الله ربنتین نیز بیامده ، در اخیر لغت نامه یی ضمیمه آن مجموعه باشد .

مجموعه رباعیات خوشحال خان ۲۹۹ صفحه به سال ۱۳۴۹ از سوی پښتو تولنه در کابل چاپ و نشر شده است .

(پښتو پانگه ج ۲ ص ۵۰۹)

دځیر آواز :

درامیست در چهار پرده از جاردن ترجمه محمد رشید و نصرالله خان نصر ، این درام ۵۰ صفحه به سال ۱۹۴۶ ع در پشاور به طبع رسیده است .

ددوو دوستانو قصه :

قصه ایست خیالی و ترجمه ایست از قصص مشرق زمین . بنابر روایت داستان درین اثر حکایتی از یک شهزاد سرزمین روم بیامده ، قصه راشاعری بنام حسن بازنظم داشته است و در قید ۶۱ صفحه در پشاور چاپ شده است . (پښتو منظومی قصی ص ۳۵ - ۳۶)

دډار مستتر پښتو خیرفی :

ائزیست درباره فونولوژی و مورفو لوژی زبان پښتو تالیف مستشرق

در بی بھا ضابطہ میراث :

اثریست منثور از کل محمد . درین اثر موضوعات مختلف میراث در دوشنی ارشادات دینی تشریح شده است . رساله در آغاز منظوماتی در مدح پادشاه وقت امیر عبدالرحمن (۱۳۱۹-۱۲۹۶ هـ) نیز دارد . در بی بھا ۱۰۸ صفحه به سال ۱۹۳۱ هـ در لاهور طبع شده است چاہیا دیگر نیز دارد . (پنتو پانگہ ج ۲ ص ۵۱۴-۵۱۵)

دراحت العاشقین :

مجموعه اشعار اجتماعی ، عشقی و عرفانی بھائی جان صاحبزاده است مرسوم به درة العاشقین این مجموعه ۸۴ صفحه به سال ۱۳۶۳ هـ در پشاور طبع شده ، در درة العاشقین بعضی از سروده های دری شاعر نیز گنجانیده شده است .

درس عبرت :

درامیست اجتماعی از عبد الله جان اسیر ، این درام در هشت پرده تدوین و تالیف شده و آنرا درس عبرت نام گذاشته است . درام ۲۲۲ صفحه در پشاور طبع شده است . (پنتو پانگہ ج ۲ ص ۵۱۶)

درس عمل :

از عبدالله جان :

اثریست سیاسی درین اثر مضماین چند به گونه داستانی نگارش یافته است . درس عمل ۱۹۵ صفحه به سال ۱۹۰۹ در کراچی طبع شده است . (پنتو پانگہ ج ۲ ص ۵۱۷)

در مجالس :

اثریست منظوم از خوند کبیر شاعر عصر احمد شاہ کبیر (۱۱۶۰-۱۱۸۶) هـ ق درین اثر قصص مذهبی و دینی به مثنوی بحر خفیف پنتو منظوم شده است . در مجالس ۱۸۰ صفحه به سال ۱۳۲۸ هـ در لاهور طبع شده است . (پنتو پانگہ ج ۲ ص ۵۱۸)

در مجالس افغانی :

مجموعه ایست از قصص مذهبی، دینی و انتباہی موسوم به در مجالس

فرانسوی دار مستتر ، این رساله را سید قاسم از فرانسوی بزبان پارسی برگردانی کرده ازین زبان توسط مرحوم علامہ پوهاند حبیبی و مرحوم استاد بینوا بزبان پشتلو برگردانی شد . دهارمستیر پنتو خیرنی ۱۱۲ صفحه به سال ۱۳۲۶ هـ ش از سوی پنتو تولنه در کابل چاپ و نشر شد . (مقدمه کیتاب نجلي ص ۹۵)

دراحت افسانی :

مجموعه بعضی از افسانه های کوتاه و چند پارچه نشر هنری راحت زاخیلی است ، هوسوم به (دراحت افسانی) . این مجموعه را پروفیسو افضل رضا از لا بلای نشرات موقوت سرحد تهیه دیده مقدمه بی در شرح حال و آثار راحت نیز بدان افزوده و به سال ۱۹۷۷ ع از سوی اکادیمی پنتو پشاور به چاپ رسیده است .

(دراحت یاد ص ۲۵۳)

در از بخت شهزاده :

قصه ایست باستانی از فولکلور مشرق زمین ، درین داستان قصه از شهزاده یی بنام دراز بخت ویک فقیری بیان گردیده است قصه دراز بخت در قید ۳۶ صفحه در پشاور چاپ شده است . (پنتو منظومی قصی ص ۳۶-۳۷)

در بار مدنیه منوره :

مجموعه ایست از اشعار نعتیله با جویی موچی سوات . در بار مدنیه ۳۲ صفحه در پشاور طبع شده است . در اخیر مجموعه اشعار نعتیله ماما عبدالرؤف و ملا احمد جان نیز ضبط است .

(پنتو پانگہ ج ۲ ص ۵۱۴)

در البيان :

مثنویست از رسول داد ، در تشریح احکام شرعی مسمی به در البيان . ناظم به سال ۱۲۸۱ هـ ش از نظم آن فارغ شده در البيان چاپ نه گردیده مخطوطه آن در قید ۶۲ صفحه (کتابت سال ۱۲۹۱ هـ) در کتابخانه پوهنتون کابل محفوظ است . (پنتو نسخی)

-۷۸-

دسوی زیره آواز :

مجموعه ایست از اشعار عشقی اجتماعی و ملی مرحوم نصرالله خان نصر موسوم به (دسوی زیره آواز) مجموعه ۱۴۴ صفحه به سال ۱۹۲۳ ه ق در پشاور طبع شده است . (پښتو پانګه ج ۲ ص ۵۲۹)

دېکارند وی پر قصیده مشاعره :

بنکارند وی غوری شاعر قرن ششم هجری قصیده غرای دارد . این قصیده چهل و دو سال قبل به میدان مشاعره پیش شد شاعران معاصر کشور مابه استقبال آن قصاید سروندند ، مرحوم استاد الفت این همه قصاید را یکجا نموده ، و با تبصره هایش در شماره سال ۱۳۲۴ ه ش سالنامه کابل به نشر سپرد . این رساله استاد الفت را آورد و با شرح حال افتخاری سک رساله در قید ۶۹ صفحه به سال ۱۳۶۳ ه ش همراه با مقدمه یی از زلمی هیوادمل از سوی اکادیمی علوم افغانستان چاپ و نشر شد .

دطوع پلوشه :

اثریست ادبی درین اثر اشعار بهاری شعرای قندھار گردایردی نده ، گرداورنده آن ارشاد باشد دطوع پلوشه ۸۷ صفحه به سال ۱۳۳۰ ه ش از طرف اداره طلوع افغان در قندھار چاپ شده است . (پښتو کتابونه ۷۱)

د عمر زو حافظ جي :

رساله ایست کوچک در قید ۱۶ صفحه به سال ۱۹۵۳ ع در پشاور به چاپ رسیده درین رساله درباره اشخاص ذیل معلومات مختصر ارائه شده است :

د عمر زو حافظ جي صاحب .

محمدی صاحبزاده .

پیر بودله بابا

نویسنده رساله مرحوم نصرالله خان نصر باشد .

دغلام محی الدین افغان افکار او آثار :

درین رساله آثار منظوم و منثور پښتو و دری مرحوم غلام محی الدین خان افغان

افغانی در مجالس افغانی را ملانعه الله نو شهری به مثنوی بحر طویل پښتو منظوم داشته ۲۴۰ صفحه به سال ۱۳۲۳ ه ق در لاهور طبع شده است . (پښتو پانګه ج ۲ ص ۵۱۸)

در محفل افغانی :

از سیدابو علیشاه قصه ایست از موسی (ع) و فرعون که مبتقی به نصوص دینی به مثنوی بحر طویل پښتو نظم شده و به در محفل افغانی موسوم گشته است . قصه ۳۲ صفحه در لاهور طبع شده است . (پښتو پانګه ج ۲ ص ۵۱۹)

در مکنون :

رساله ایست منتشر در سیره حضرت پیغمبر (ص) از مولوی عبدالرحیم وی این رساله را آثارشاه ولی الله دہلوی ترجمہ نموده است در مکنون در حاشیه فتاوی احمد شاهی به سال ۱۳۲۲ ه ق در دہلی زیور طبع پوشیده است . (پښتو پانګه ج ۲ ص ۵۱۹)

دروسی ترکستان او افغانستان سفر نامه :

سفر نامه ایست از مرحوم عبدالاکبر خان اکبر در دیارما و ترکستان روسی درین سفر نامه مختصراً از سرگذشت مهاجرین وطنپرست شبے قاره هند (که در عصر امانی به افغانستان هجرت کرده بودند) بیامده و واقعات سفر خود را در ان نگارش نموده است . سفر نامه ۲۲۱ صفحه در پشاور چاپ گردیده است (دپښتو پانګه ج ۲ ص ۵۲۰)

دره نادره :

اثریست منظوم از مطهر کاکا خیل موسوم به دره نادره ، موضوع کتاب بیان مسایل فقهی است ناظم مطالب کتابرا به مثنوی بحر خیف پښتو نظم نموده ، دره نادره ۱۳۶ صفحه به سال ۱۳۲۲ ه ق در لاهور طبع شده است .

دزوه خواله :

استاد بینوا مرحوم چند مکتوب بنام رفیق فرضی اش نبشت دران مکاتیب کاستی های اجتماعی جامعه را انتقاد کرد ، و آنرا دزوه خواله نام گذاشت .

دزوه خواله ۶۱ صفحه به سال ۱۳۴۵ ه ش از سوی مؤسسه طبع کتب در کابل به چاپ رسیده است.(مقدمه گیتانجلی ص ۹۵)

دزوه وینا :

آخرین مجموعه چاپی استاد الفت دزوه وینانم دارد. اشعار این مجموعه نیز چون دیگر اشعار الفت از نگاه مضمون بازنده کی مردم گره خورده و بیانکر موضوعات اجتماعی است این مجموعه ۱۲۴۱ صفحه به سال ۱۳۴۱ هش از سوی پښتو تولنه به چاپ رسیده است .

(الف) دلخواه (۱۰۴ ص)

دژوند انه لاری :

ترجمه ابواب السعادت نیکولاحداد است بزبان پښتو توسط مرحوم سیفی . این ترجمه بنام دژوند انه لاری ۹۳ صفحه به سال ۱۳۲۶ ه ش از سوی پښتو تولنه به چاپ رسیده است .

(کابل مجله شماره (۱۰) سال ۱۳۶۴ هش)

دسرگنس هزدی یاد در بوبپی :

رساله ایست سیاسی از مرحوم فدا مطهر ، درین رساله یکسی از بیانات ارباب عبدالغفور خان خلیل به شکل طنز امیز رد شده است . رساله را نشنل عوامی پارتی صوبه سرحد به سال ۱۹۶۸ ع در پشاور طبع کرده است .

دسود اگر بچه قصه :

قصه ایست فولکلوری و روایتی از عبدالغفار هوتك ، این قصه تاحال به چاپ نه رسیده نسخه خطی آن ۲۴ صفحه و بیش از دوصد بیت گزارش شده است . (تاریخی پلتنی ص ۴۷)

-۸۲-

از اوراق سراج الاخبار گردامده ، وبashرخی در باره زنده گی نامه و افکار وی بنام (دغلام معی الدین افغان افکار او آثار) به سال ۱۳۶۰ ه ش از سوی پوهنخی زبان و ادبیات پوهنتون کابل چاپ و نشر شده است ، مؤلف و گردارنده این اثر زلمی هیوادمل باشد ، این اثر مقدمه یی از پوهاند دکتور زیار را نیز با خود همراه دارد

دغنو و بی :

رساله ایست منظوم از مرحوم استاد بینوا ، درین رساله رویداد روز جلوس اعلیحضرت احمد شاه کبیر بزبان شعر ترسیم شده است . دغنممر و بی در قید ۳۰ صفحه از سوی پښتو تولنه در کابل به چاپ رسیده است .(مقدمه گیتانجلی ص ۹۶)

دفع الفقر :

کتابیست در شرح مسایل دینی، و در اخیر آن مسایلی در محامدو خوارق حضرت محمد (ص) با واعفه وفات آنحضرت درج بوده است، نظام دفع الفقر اخوند کبیر شاعر عصر احمد شاهیست . دفع الفقر در حمود صد سال پیش در دهلی طبع شده، و نسخ خطی آن در اکادیمی پښتو پشاور (۹۹ ورق) و کتابخانه پښتو تولنه در کابل نگاهداری میشود .

دلخیفی اصول :

ترجمه جلد چهارم اصول الفلسفه امین بک و اصفرا مرحوم مولانا سیفی به سال ۱۳۲۲ هش به پایان رسانده درین بخش (علم اخلاق) تشریح و تفسیر شده است . دلخیفی اصول تا حال به چاپ نرسیده مخطوطه آن ۳۱۷ صفحه به خط مؤلف در مجموعه خطی پښتو تولنه نگاهداری میشود . (کابل مجله شماره (۱۰) سال ۱۳۶۳)

دلخیفی تاریخ :

این کتابرا بزبان انگلیسی و یادورانت تأثیف نمود ، و دکتر عباس زریاب چوبی بزبان پارسی برگردانده است . ترجمه پارسی آنرا مرحوم مولا ناسیفی بزبان پښتو ترجمه نمود، ترجمه مولانا ناسیفی تاحال به چاپ نرسیده نسخه خطی به خط مترجم ۱۳۵ صفحه در مجموعه خطی اکادیمی علوم افغانستان موجود است .

دقایق الا خبار :

منتویست در اخبار و احادیث ترجمه از عربی، مترجم و ناظم پنتوی آن حافظ عبدالکبیر تھکالی است ناظم پنتو این ترجمه را در سال ۱۱۵۴ ه ق تهیه داشته مخطوطه آن در نیمود ۲۶۴ ورق در گنجینه دستنویس‌های اکادیمی پنتوی پشاور نگاهداری میشود.

دقصه خوانی گپ :

مجموعه ایست از آثار حکایاتی نبیتیه منشی احمد جان، در بخش اول مجموعه (حکایات آدم خان در خانی، جلات محبوبا، شیوه‌ی فرهاد، لیلی مجnoon، رینتیئی مینه، پنتو، پنتوون بدل) در بخش دوم آن (دینی آدمواوخناورو مقدمه اوانتوپیا) و در بخش سوم مضماین نگارنده که در جراید و نشرات موقوت سرحدنشوشه گردیده برد گردآمد و در اخیز آن منظومات منشی نیز ضم کتاب گردیده و بنام دقصه خوانی گپ ۲۰۰ صفحه به سال ۱۹۳۰ ع در پشاور طبع شد. است.

(پنتو پانکه ج ۲ ص ۵۴۰)

دکاگر یواولند یومجموعه :

مجموعه سروده های وزیر محمدسوالی است اشعار مجموعه در قالب لندهی ها و کاکری پنتو سروده شده این مجموعه چاپ نه شده است، (دکسی دلمنی پنستانه لیکوال ج ۲ ص ۷۰۲)

دکندهار مزارات :

رساله ایست منظوم در تعریف و تشریح بعضی از مزارات شهر قندھار، ناظم آن سید محسن کندھاری باشد، گویند این مزارات در عصر امیر حبیب الله در کابل به چاپ رسید، نسخ خطی آن یافت میشود دونسخه خطی آن در کتابخانه اکادیمی علوم افغانستان موجود است سید محسن این رساله را بتاریخ ۲۱ ربیع الاول سال ۱۳۲۲ ه ق تکمیل نمود، تعداد ابیات آن هزار ویکصد بیت گزارش شده است.

دکود نیکمر غی :

ترجمه کتاب سعادت الدار علی فکری بنام دکور نیکمر غی ۱۵۴ صفحه

به سال ۱۳۳۹ ه ش : سوی می‌سرمنو تو لنه به چاپ رسیده است. این کتابرا مرحوم مولانا عزیز الرحمن سیفی از زبان عربی بزبان پیشنهاد (کابل مجله شماره ۱۰ سال ۱۳۶۳)

دکورنی حالات :

اثریست منظوم و تاریخی در تاریخ دادگار. یعنی دو دمان حاجی میروده نیکه هو توکی ناظم این تاریخ عبد‌الغفار هو توک است دکورنی حالات تحالی به چاپ نرسیا نسخه ناقص آخر آن ۱۵ صفحه دیده شده است.

(تاریخی پلتنی ص ۱۴۷)

دلی او شهو :

از داستانهای دل انگیز پنتو نهاییکی هم داستان عاشقاره جوانی بنام دلی و دختی بنام شهر است. این داستان در پار ینه روز کاردرمناطن بوئیر عرض وجود کرد اما بزودترین فرصت در تمام نواحی پنتو نهای کسب شهرت نمود. روایات این داستان بالاندک اختلاف در اکثر نواحی پنتوی نشین در بین مردم به شکل شفاهی عام است. روایتی از داستان دلی شهرها مرحوم نوری از بین مردم جمع اوری و ضبط کده (ملی هیند ار) ج ۲ ص ۱۹۱ - ۱۹۶ و پر، لارهان گروهی از شاعران پنتو نیز این داستان را بر شته نظم کشیده اندزاز انجمله مثنوی دلی و شهی! صدر- خان خنک شهرت زیادی دارد. این مثنوی در حدود ۱۱۰۰ ه ق بر شته نظم درامده و متن آن با مقدمه خیال بخاری در قید ۱۳۲ صفحه از سری اکادیمی پنتوی پشاور به ذیور چاپ اراسته شده است. نسخ خطی آن در پشاور رامپو: و دیگر کتابخانه های گیتی یافت میشود.

دومین نظم این قصه شاعری بنام عبدالباقي است. وی این قصه را در حدود ۱۳۰۰ ه ق بر شته نظم کشید، نظم عبدالباقي در اخیر داستان اشعاری به اوزان اولسی نیز در آن گنجانیده است، قصه دلی و شهو عبدالباقي به تحفه العاشق موسوم گشته و در قید ۳۲ صفحه در لاهور به چاپ رسیده است. سومین کسیکه این داستان را بر شته نظم در اورده شاعری بنام معظم گل است. وی در حدود قرن چهاردهم در مردان میزیست - و روایتی از قصه دلی و شهورا در قاب غزلیات نظم کرده

دناصر و تاریخ :

کتابیست درباره همیت تاریخی قبیله ناصر، از نیشته پروفیسور سیال کاکر درص ۷۰۲ جلد دوم دلمنی پنستانه لیکوال برگی اید که این کتاب به شیوه تحقیقی تهیه شده است. این کتاب تاهنوز به چاپ نرسیده است. مر لف آن وزیر محمدسوالی باشد.

دنیبا نوام :

اثر منظومیست از الجاج مر حمر، خانمیر هلالی ناظم درین اثر راجع به تاریخ اسلام و مزایای آن وسیرت پیغمبر بزرگ اسلام حضرت محمد(ص) مطالبی را بر شته نظم دراورده و آنرا دنبیانوام نام گذاشته است. این اثر ۳۰۴ صفحه به سال ۱۳۷۵ ه ق در پشاور چاپ گردیده است.

(پنستو پانگه ج ۲ ص ۵۵۹)

دوه پنی :

درام کوتاهیست اجتماعی و انتباھی نیشته مرحوم نصرالله خان نصر این درام ۱۶ صفحه سه بار به سال ۱۹۵۱ ه ق در پشاور طبع و نشر شده است.

دوه سره مین ورونه :

دانستاییست اجتماعی از مرحوم محمدرفیق قانع داستان ۱۴۲ صفحه به سال ۱۳۱۸ ه ش در کابل طبع شده است.

دویم دفتر :

دفتر دوم اشعار پنستوی بهایی جان صا حبیزاده است - مخطوطه آن ۱۳۹ دفعه دیده شده و سال تکمیل آن ۱۳۴۵ ه ش گزارش گردیده است. اشعار این مجموعه محتوی اجتماعی عشقی و تصوفی دارد.

(دبهایی ژوند لیک ۵۱)

دھلی دپنستو په وختونو کی :

رساله ایست درباره آثار شاهان پنستون در دھلی، رساله بزبان اردو تالیف خان غازی کابلی است، مولاسیفی آنرا بزبان پنستو ترجمه کرده و در قید ۷۹ صفحه به سال ۱۳۳۸ هش از سوی پنستو تولنه به چاپ رسیده است.

کرده است. قصه دلی و شهو معظم کل به سال ۱۹۵۹ ه در شماره پنجم همان سال مجله پنستو چاپ شده است (پنستو منظومی قصی ۴۱-۳۷)

دلیل القرآن :

رساله ایست منتشر در علم تجوید از مولوی ابو لوفای کندھاری - این رساله به سال ۱۳۳۹ ه ق در قندھار تالیف شده است دلیل القرآن یک مقدمه و نزدیک باب دارد - دلیل القرآن باراول به سال ۱۳۴۰ ه ق و بار دوم ۳۳ صفحه به سال ۱۳۵۵ ه ق در حیدرآباد دکن به چاپ رسیده است.

(دپنستو تجوید و نو تاریخچه ص اووه خلو بینت)

مزدور دنیا :

در امیست اجتماعی و سیاسی درباره زندگی مزدوران از مرحوم سعادت خان جلیل ترنکزی این درام ۸ صفحه در سال ۱۹۴۸ ه ق در پشاور طبع شده است.

(پنستو کتابونه ۱۸۶ پنستو پانگه ج ۲ ص ۵۵۰)

دموتر چلوونکو لار بیوونی :

رساله ایست از مرحوم مستری فضل محمد . مؤلف درین رساله رهنما بی های را برای دریوران درباره بازو بسته کردن پر زه جات کامیون و اتوبوس نوشته است . رساله ۵۷ صفحه به سال ۱۳۲۷ ه ش در فندھار طبع شده است .

دهمابت خان دجماعت تاریخ :

رساله ایست تاریخی در شرح و تاریخ آبادانی مسجد جامع مهابت خان شهر پشاور . این رساله رامرحوم نصر تالیف نموده ۱۶ صفحه به سال ۱۹۵۰ ه در پشاور به چاپ رسیده است .

دمینو ستاینه :

رساله ایست در شرح اصطلاحات عاشقانه ایکه از سوی عاشق به معاشری واز مشوق به عاشق در معاشره استعمال می شود . این رساله را از روی نسخه خطی آن (محفوظ در آشیف ملی) حضرت محمد ویا پ نقل نمود محترم شهزاده زیارن مقدمه بی بدان افزوده لمعی هیواد مل تعلیقی بر آن نیشت دمینو ستاینه به سال ۱۳۶۳ ه ش از سوی اکادیمی علوم افغانستان چاپ شده است .

دین دفیا :

مجموعه مضماین علمی اجتماعی، اخلاقی دینی و تاریخی مرحوم خانمیر هبلا لی است بنام دین دنیا . درمجموعه چند چکامه مؤلف نیز بیامده، دین دنیا در پشاور طبع شده است.

دیوان آدم :

دیوان شعر آدم شاعر گروه روبنانی تاحال چاپ نه شده است، نسخه واحد خطی آن که ناقص می نماید (۱۰۸ ورق) در مجموعه نسخ خطی زلمی هیوادمل نگاهداری می شود. دیوان شامل غزلیات و قصاید است. بصورت عام موضوعات عرفانی و گاهگاهی عشقی و اخلاقی را نیز بیان میدارد .

دیوان آزاد :

مجموعه اشعار پرسوز مولانا آزاد گل است ، مولانا آزاد گل از دیوانش در هامش ص ۳۰ ترانه آزاد یاد نموده و گفته است که زیر چاپ باشد .

دیوان ابوالقاسم :

مجموعه اشعار ابوالقاسم شاعر کم شناخته شده زبان پښتوست، یک نسخه واحد تا حال معلوم آن دربرترش موزیم نگاهداری می شود ورق دارد و در اپریل سال ۱۸۸۲ ع در پشاور نشته شده است .
(فهرست میکنی ۹۱)

دیوان احمد ابوالنجم الدین :

مجموعه اشعار عشقی و دینی قاضی گل احمد کاکر پشاوریست ، دیوان بیاض گونه ترتیب گردیده و ۹۶ صفحه به سال ۱۳۳۱ ه ق در لاہور (پښتو پانگه ج ۲ ص ۵۷۳) طبع شده است .

دیوان احمد جدرانی :

مجموعه اشعار عشقی ، مذهبی و بعض اجتماعی احمد جدران شاعری از دیار پکتیاست . دیوان احمد جدرانی ۱۲۷ صفحه به سال ۱۳۱۰ ه ق در پشاور طبع شده است .

دیوان احمدین طالب :

مجموعه اشعار احمدین طالب شاعر اولسی حدوداً ایل قرن چاردهم. دیوان احمدین را با زاول صحبت خان مردانی تدوین نموده مقدمه یس بدان نگاشته و ۱۳۴ صفحه در پشاور چاپ کرده است . دیوان احمدین طالب بار دوم بالضافات و مقدمه آصفخان ۱۵۲ صفحه در لاہور طبع شده است . اشعار مجموعه مضماین عشقی ، اجتماعی و دینی را در بر دارد . (پښتو پانگه ج ۲ ص ۵۷۳ ر ۵۷۴)

دیوان اخوند میاداد :

دیوان اشعار تصوفی میاداد شاعر حدود قرن یازدهم . شاعر در قول ب معمول شعر مشرق زمین موضوعات سلوك و تصوف راییان داشته است. در بعضی از غزلیات وی ذکری از پیر کامل نیز شده است بنا بر همین یاد کرد هاگمان می رود ، که میاداد شاعر گروه روشنانی باشد . دیوان میاداد تا هنوز طبع نشده ، دستنویس آن حاوی ۷۱ ورق در کتابخانه پروفیسور ولی محمد خان سیال کا کپ در کوتاه محفوظ باشد . درین نسخه سه شعر عرفانی از شاعر دیگری بنام (الهداد) نیز وجود دارد .
(پښتو نسخی)

دیوان اسلم لون :

یکی از مجموعه های اشعار خطی اسلام لون در کتابخانه پښتو تولنه (اکادمی علوم افغانستان) نگاهداری می شود . این مخطوطه ۳۹۸ صفحه باشد ، شامل ۸۳۷ غزل و همین گونه مخمس ، ترجیع بند و مربعت است. موضوعات شعر این دیوان عشقی و تصوفی گزارش شده است .
(پښتانه شعر ا ج ۳ ص ۸۵۶)

دیوان اکبر :

در گنجینه های دستنویس محفوظ در بریتا نیتسا دیو ا نی از شاعری بنام اکبر نیز موجود است. این دیوان ۱۰۱ ورق شامل غزلیات و مخمس وغیره باشد محتوى آن چون اکثراً اوین شاعران کلاسیک از عشق و محبت و اخلاق و مباحث دینی و احیاناً مسائل اجتماعی و تصوفی

قرن سیزده . دیوان جان محمد کاکر تاهنوز به چاپ نرسیده نسخه خطی آن به خط مؤلف (کتابت شده در سال ۱۲۱۵ هـ ق) و نقل این نسخه به خط خان محمد کاکر در کویش موجود است .

صفحات دستنویس دیوان جان محمد ۲۱۲ و تعداد ابیات ان ۲۳۳۶ بیت گزارش شده است . (دسره غره گلونه ص ۱۱۲)

دیوان حاجی جمعه بار کزی :

مجموعه اشعار حاجی جمعه که به دیوان وی معروف باشد شامل غزلیات ، غزلیات قصیده گونه مخمسات و مرباعات است ۲۶۰ بیت دارد . محتوى آن را تصوفی عشقی ، اخلاقی ، اجتماعی تاریخی و دینی میتوان ارزیابی کرد . متن تحقیقی دیوان حاجی جمعه بار کزی را زلمی هیوادما تهیه دیده با مقدمه ولغتنامه استاددانشمند پوهاند رشاد به سال ۱۳۶۰ هـ ش از سوی پښتو تولنه به چاپ رسیده است . دونسخه خطی این دیوان در آرشیف ملی افغانستان موجود باشد .

دیوان حافظ عظیم :

نسخه خطی دیوان حافظ عظیم (۲۸۰) صفحه در مجموعه خطی کتابخانه اکادیمی پښتو پشاور نگاهداری میشود ، این مجموعه را مترجم ربنواز خان جعفری گنده پور تدوین و گردآوری و تأليف نموده است . درین مجموعه علاوه از ۱۲۷ پارچه شعر اولسی حافظ عظیم در باره پیروان سبک و شاگردان این شاعر نیز گفتنی های وجود دارد ، اشعار اولسی این گروه نیز دران بیامده ، دیوان حافظ عظیم مطبوع نیست .

(اولسی سندی ج ۱ ص ۵۱)

دیوان حامد :

مجموعه اشعار حمدالله حامد شاعر معاصر زبان پښتو . این دیوان شامل غزلیات قصاید رباعیات و متفرقات بوده ، در حیدر آباد دکن تکمیل شده است . دیوان حامد موضوعات عشقی ، دینی و بعضی اجتماعی را بیان میدارد . تاهنوز چاپ نگردیده نسخه واحد خطی آن در کتابخانه مجلس

بیاناتی دارد . دیوان اکبر مطبوع نیست نسخه واحد تاحوال معلوم آن در بر تئس موزیم نگهداری میشود . (فهرست میکنی ۸۸)

دیوان امیرخان :

این مجموعه شامل غزلیات ، مخمس ، مسدس ترجیع بندور باعیات امیرخان بن شهنواز خان محمد زی باشد . مضماین دیوان دینی ، عشقی ، اخلاقی و قسمی اجتماعی است دیوان امیرخان مطبوع نیست نسخه خطی آن درانته یافتس لایبریری بریتانیا نگاهداری میشود (۱۶۱ ورق نبسته شده در قرن نزده) . (فهرست میکنی ۸۹)

دیوان بلال :

مجموعه اشعار بلال شاعر اولسی زبان پښتوست این دیوان در دو بخش تدوین شده در بخش اول آن ۴ غزل و یک الف نامه بلال و در بخش دوم آن اشعار اولسی بلال و شاعران دیگر چون : نوره دین ، شیردل ، لال گل و سکیا بیامده ، این دیوان طبع نشده ، نسخه دستنویس آن (۲۹ ورق) در اکادیمی پښتو پشاور محفوظ است .

دیوان بهایی :

مجموعه اشعار عرفانی ، اجتماعی و عشقی بهایی جان صاحبزاده است که به سال ۱۳۱۰ هـ ش بنام دیوان بهایی تدوین گردیده نسخه خطی آن به خط شاعر در قید ۲۱۰ صفحه دیده شده است (دبایی ژوند یک ۵۰) یک نسخه خطی دیوان بهایی کتابت شده در سال ۱۳۱۹ هـ ق بخط مؤلف ۵۱ ورق در آرشیف ملی افغانستان نیز محفوظ باشد .

دیوان بیاض :

دیوان اشعار عشقی دینی و بعضی اجتماعی محمد بیاض گدون شاعر حدود ۱۲۰۰ هـ ق . دیوان را محمد ایوب خان پشاوری با مقدمه طویل خود ۱۷۶ صفحه به سال ۱۹۵۸ ع در پشاور چاپ نموده است . (پښتو پانکه ج ۲ ص ۵۷۴)

دیوان جان محمد کاکر :

مجموعه اشعار عرفانی ، اخلاقی و قسمی عشقی جان محمد کاکر شاعر

سیزدهم است موضوعات عشقی ، اجتماعی اخلاقی و دینی را بیان میدارد .
دیوان خادم شاه تا حال چاپ نشده نسخه خطی آن ۲۳۹ صفحه در مجموعه
خطی اکادیمی پیشتوی پشاور نگاهداری میشود .

دیوان خاکی :

مجموعه اشعار محمد امین خاکی شاعر قرن چهاردهم است ، درین
مجموعه که بنام دیوان مسماست انواع شعری با محظی عشقی ، دینی
و اجتماعی دیده میشود ، جامع آن عبدالمستقیم است ، این دیوان چاپ
نشده مخطوطه آن ۲۳۶ ورق در گنجینه دستنویس‌های اکادیمی پیشتوی
پشاور محفوظ بوده است درین مجموعه پنجصد پارچه شعر شاعر موجود باشد .

دیوان خواص خان :

دیوان خواص خان در دو جلد تدوین گردیده جلد اول آن حاوی
۲۱۴ صفحه شامل بیش از ۳۵۰ غزل ، و در جلد دوم آن ۲۳۳ پارچه شعر موجود
است دیوان خواص خان در سال ۱۹۱۲ تکمیل شده ، درین دیوان چند پارچه
شعر از شاعری بنام ضمیر گل نیز بیامده اما شخصی براسم ضمیر گل
خط کشیده است موضوعات دیوان عشقی ، دینی و اجتماعی باشد قصص
مقاتل و یوسف شاعر نیز ضم این دیوان اورده شده . دیوان خواص خان چاپ
نه گردیده ، دستنویس آن در گنجینه دستنویس‌های اکادیمی پیشتوی
پشاور موجود است .

دیوان دولت :

دولت لوانی شاعر قرن یازدهم دیوانش را در دودفتر تکمیل نموده
، درین دیوان غزلیات ، قصاید مربات و دیگر انواع شعری دیده
میشود ، اشعارش زیاده تر بیانگر عرفان گروه روشنانی است از مو-
ضوعات دیگر نیز سخنها دارد نسخه خطی دیوان دولت در کابل و زامپور
یافت میشود . این دیوان از روی دو نسخه بکوشش محمد اسمعیل سره-
بن ، عزیزالله امرخیل و (م . ع) تهیه شده با مقدمه عالمانه ، پوهاند

-۹۳-

احیای المعارف نعمانیه دکن نگاهداری میشود (بخط مؤلف ۱۳۰ ورق) باید
یاد اورشد که مؤلف دیوانش را گهه و چه وینانم گذاشته است .
(دهندگ کتابخانو پیشتوی نسخه ۵۷-۵۶)

دیوان حبیب‌الله :

شامل قصاید ، غزلیات ، رباعیات ، متفرقات ، الف نامه و منظومة بنام
دولس خبری از حبیب‌الله شاعر عصر احمد شاهی (۱۱۶۰ - ۱۱۸۶ هـ ق)
است . دیوان حبیب‌الله موضوعات اجتماعی عشقی ، دینی اخلاقی و کاهم‌کاهی
فکری را ارائه میدارد ، دیوان حبیب‌الله از روی نسخه واحد آن محفوظ در
مزیم ملی دهلي (۷۸ ورق) بخط گل محمد پشاوری کتابت (۱۱۷۵ هـ ق) از
طرف پیشتوی تولنه اکادیمی علوم افغانستان در کابل طبع شده است
این نسخه چاپی در آغاز مقدمه از دانشمند (م ع) و در اخیران
لغتنامه و فهرست اعلام را با خود همراه دارد ، مرتب لغتنامه و فهرست
همان (م . ع . غ) باشد .

دیوان حضرت شاه :

دیوان اشعار ، عشقی ، اخلاقی صوفیانه دینی وبضاً تاریخی حضرت
شاعر قرن سیزدهم ، اشعاری بزبان پارسی نیز ضم این دیوان است . دیوان
حضرت شاه مطبوع نیست . نسخه ناقص این دیوان را (کتابت سال
۱۳۰۹ ق) که از روی نسخه کتابت شده در سال ۱۲۱۳ هـ ق نسخه
برداری شده ، مؤلف تیره‌هیں شاعران در کتابخانه صاحبزاده محمد اسمعیل
(تیره هیر شاعران ص ۱۱۵-۱۱۶) کوتاه دیده است .

دیوان حکیم :

مجموعه اشعار اجتماعی ، دینی عشقی حکیم شاعر اولسی است ، درین
دیوان ۱۶۰ پارچه شعر مختلف اولسی گردامده ، گردارنده آن اکمل اسد
آبادی است ، در آغاز دیوان ۷ صفحه مقدمه در شرح حال شاعر و معرفی
دیوان از اکمل بیامده ، دیوان حکیم چاپ نشده نسخه خطی آن در کتابخانه
اکادیمی پیشتوی پشاور محفوظ باشد .

دیوان خادم :

مجموعه ۲۸۵ غزل و ده چنگامه دیگر خادم شاه کاکا خیل شاعر قرن

-۹۲-

رشاد ۳۱۴ صفحه به سال ۱۳۵۳ ه ش از سوی پینتو تولنه به چاپ رسیده است .

(دهند دکتابخانو پینتو نسخی ، پینتو کتاب بنود ص ۱۲۳

دیوان رحمت داوی :

نسخه مکمل دیوان رحمت بد سترس ما قرار ندارد ولی نسخه ناقص الاول آن در صوبه سرحد نزد شخصی بنام حبیب الرحمن وجود داشت ، یک نقل ناقص همان نسخه تارديف (ک) در کتابخانه علامه حبیبی نگاهداری میشود . دیوان رحمت بصورت مکمل چاپ نه شده ، منتخبات آن در ورکه خزانه (دسره غره گلونه) به چاپ رسیده است . وهمیش خلیل متن انتخابی این دیوان را (۱۲۲ صفحه) بنام دیوان رحمت داوی به سال ۱۹۸۰ ع در پشاور به چاپ رساند . نظر به گفته بعضی‌ها دیوان وی چندفتر غزل داشت . (دسره غره گلونه ص ۶۶)

دیوان زرغون خان نوروزی :

از دواوین نایاب زبان پینتوست، که مازوایت پته خزانه از یعن دیوان اطلاعی حاصل داشته ایم . دیوان زرغون خان (وفات ۹۲۱ ه ق) به قول محمد هوتك سیصد ورق بود، که ساقی نامه بلند بالای آن ضبط اوراق زرین پته خزانه است . (پته خزانه ص ۸۱)

دیوان ذکریا :

مجموعه اشعار عشقی ، مذهبی، اجتماعی و فکاهی ذکر یا (۱۲۶۰ - ۱۳۲۰ ه ش) است که همه آن سروده های اوزان ملی پینتو سروده شده است . مجموعه راشاعر خودش جمع آوری کرده نسخه دستنویس آنرا محترم شاه ولی ساپی در مجله کابل گزارش نموده است . (مجله کابل ۱۳۵۱ - ۵۳-۴)

دیوان زمان :

این دیوان راحلیم گل تدوین نموده و مقدمه ۸ صفحه یسی بدان افزوده و در قید ۱۴۴ صفحه در پشاور چاپ کرده است . در دیوان

زمان ۱۱۸ پارچه غزل و اشعار اولسی شاعر کنجانیده شده است ، سروده های دیوان محتوى عشقی اجتماعی ملی ، دینی و اخلاقی دارد .

دیوان سعادت :

مجموعه اشعار سعادت شاعر حدوداً اوخر قرن سیزدهم هجریست . شاعر مطالب دینی و عشقی را در اوزان متوسط سیقی هندی نظم نموده دیوان سعادت ۱۸ صفحه به سال ۱۳۱۶ ه ق در دهلي طبع شده است . (پینتو پانگه ج ۲ ص ۵۷۸)

دیوان سید غلام ننگر هاری :

مجموعه اشعار عشقی و تصویفی سید غلام ننگرهاری است . که به شکل مسوده ترتیب شده ، در آغاز الهی نامه ، بعد غزلیات و در اخیر اشعاری به اوزان و آهنگهای ملی شاعر نیز با خود دارد این دیوان چاپ نیست . نسخه خطی آن ۱۶۴ ورق در آرشیف ملی محفوظ است .

دیوان شریف :

مجموعه ایست از اشعار اولسی شریف شاعر مشهور عوامی زبان پینتو . این مجموعه را نویسنده جوان وار جمند زبان پینتو ذرین انگور تهیه دیده که با مقدمه و حواشی وی به سال ۱۳۶۴ ه ش از سوی مجله کتاب چاپ شده است .

دیوان شیر محمد قندهاری :

مجموعه غزلیات ملا شیر محمد قندهاری شاعر قرن سیزدهم موسوم به دیوان شیر محمد . نسخه خطی آن مضامین عشقی ، تصویفی و دینی دارد دیوان مردف تدوین شده ، طبع نیست نسخه خطی آن ۱۱۹ ورق در آرشیف ملی افغانستان محفوظ است .

(پینتو نسخی)

دیوان صدیق :

نسخه ناقص الا خروحد خطی این دیوان آن در موزیم ملی دهلي (۱۰۵ ورق) محفوظ است . که غزلیات ردیف یفلام در آن باقیست و شخص دیگر آن از پین رفته دیوان شامل عزلیات است . موضوعات عشقی و تصویفی

اوایل همین قرن شامل اصناف مختلف شعری است ، تا هنوز طبع نشده مخطوطه آن ۸۴ ورق در آشیف ملی افغانستان محفوظ است.
(پنتو نسخی)

دیوان عبدالله جان :

مجموعه اشعار عبدالله دو تائی شلگری است ، وی مجموعه اش را به سال ۱۳۴۰ شن تدوین کرده، موضوعات عشقی ، دینی و اجتماعی را در بر دارد . مخطوطه آن ۶۷ ورق در آرشیف ملی افغانستان محفوظ بوده مطبوع نیست .
(فهرست مشتری نجرا بی)

دیوان عبدالنبی :

مجموعه مردم اشعار دینی، عشقی و مذهبی عبدالنبی شاعر حدود فرن سیزدهم مطبوع نیست نسخه خطی آن ۶۴ ورق در آشیف ملی افغانستان محفوظ است .
(پنتو نسخه)

دیوان عبدالوهاب اختری :

دیوان عبدالوهاب اختری در شماره (۱۳) سال ۱۳۵۷ هش جریده زیری گزارش شده است نسخه مکمل دیوان در دست نبوده بل بزرگی چندی ازین دیوان بدسترس پژوهشگران قرارداده که همه آن غزلیات باشد محتوای اخلاقی و عشقی دارد ، وی بعداز ۱۲۰۷ هق به تدوین دیوانش پرداخته است . همین نسخه نافضی دیوان عبدالوهاب در کتابخانه دانشمند برین بنگاهداری میشود.

دیوان علم اپریدی :

ملا علم سه پای اپریدی شاعر عصر احمد شاهیست . دیوان شعروی حاوی قصاید غزلیات یک مخمس و یک رباعی ورق (بخط زین الدین پشاوری در سال ۱۱۷۷ هق) در موزیم ملی دهلی محفوظ است . تا هنوز مطبوع نیست . ملا علم دیوانش رادر سال ۱۱۶۴ هق تکمیل نموده موضوعات عشقی دینی و اجتماعی را بیان میدارد بعضاً تراجمی از حکایات زبانهای دیگر نیز در آن به چشم میخورد .

(دهند دکتابخانو پنتو خطی نسخی ۸۸)

رابیان میکند . این دیوان در سال ۱۳۵۸ هش به همت سر محقق دوست شینواری با مقدمه و حواشی و لغتنامه وی از سوی پنتو تولنه ، اکادیمی علوم افغانستان چاپ شد .

دیوان عبدالعجبار بنگبین :

این دیوان را شاعر به سال ۱۹۵۰ ع تهیه داشته مخطوطه آن ۱۴۴ صفحه به خط مؤلف در گنجینه آثار خطی کتابخانه اکادیمی پنتو پشاور محفوظ بوده ۱۷۱ غزل و غز لهای قصیده کونه و یک مخمس دارن بیامده موضوعات عشقی ، دینی و اجتماعی را رانه میدارد .

دیوان عبدالرسول :

مجموعه اشعار عشقی دینی و مذهبی عبدالرسول شاعر حدود قرن سیزدهم . شاعر در اشعار خود از رحمان با پایروی کرده است دیوان وی تسا حال طبع نشده نسخه خطی آن در کتابخانه پوهاند رشد محفوظ است .

دیوان عبدالرحیم هوتك :

درین دیوان ۶۱۷ غزل و قصیده ۱۶ مخمس و ۳۰ رباعی شاعر گنجانیده شده است . موضوعات آن اخلاقی ، اجتماعی ، عرفانی و عشقی باشد ، دیوان عبدالرحیم هوتك چاپ نه شده است . نسخ خطی دیوان آن در انتستیوت خاور شناسی لینگرادر کتابخانه های اسلامیه کالج پشاور واکایمی علوم افغانستان نگاهداری میشود . واما منتخبات قبل ذکر آن در کتاب دسره غره گلونه به چاپ رسیده است .

(لباب المعارف ، فهرست کوشیف . دسره غره گلونه)

دیوان عبدالغفار هوتك :

در دیوان عبدالغفار هوتك غزلیات و قصاید دارای محتوای تاریخی ، عشقی و اخلاقی و بعضی عرفانی شاعر گردامده است . این دیوان تا حال به چاپ نرسیده نسخه خطی آن ۱۵۶ صفحه گزارش شده است ، تعداد دایيات آن در حدود سه هزار بیت باشد . (تاریخی پلتینی ص ۱۳۱-۱۳۲)

دیوان عبدالله پوپلزی :

دیوان اشعار : عشقی ، دینی و بعضی اجتماعی عبدالله پوپلزی شاعر

دیوان عمران :

دیوان عمران پشاوری شامل ۳۵۰ پارچه شعر شاعر است که در یک مجموعه گرد آمده و سال تدوین آن ۱۹۰۲ع باشد، دیوان عمران دارای ۱۸۹ صفحه و یک ضمیمه ۱۰ صفحه بی می باشد دیوان چاپ نه گردیده نسخه خطی آن در مجموعه نسخ خطی اکادیمی پنتو پشاور نگاهداری، میشود.

دیوان عمردین :

اشعار غشقی ، اجتماعی ، اخلاقی، دینی عمردین مردانی شاعر قرن چهارهم است. دیوان عمر دین در سال ۱۹۱۰ع ترتیب گردیده و مقدمه بی راخود شاعر بدان افزوده است. دیوان دوباره توسط شخصی بنام گل دراز به سال ۱۹۶۵ع ارایش و پیرایش گردیده، و در اخیر دستنویس دیوان شرح حال شاعر را نیز با آن افزوده است دیوان در ۱۹۰ صفحه تدوین شده ، غزلیات ، قصاید و مثنوی دارد . در مجموعه ۷۴ قطعه شعر شاعر موجود است . دیوان چاپ نشده نسخه خطی آن در کتابخانه نه اکادیمی پنتو پشاور نگاهداری میشود.

دیوان عیسی هوتك :

عیسی هوتك شاعر قرن سیزدهم دیوانش را در حدود سال ۱۲۶۰هـ تکمیل نموده ، دیوان عیسی هوتك به چاپ نرسیده ، نسخه واحدتا حال معلوم آن ۸۴ ورق در مجموعه خطی زلمی هیوادمل نگاهداری میشود درین دیوان غزلیات و مخمس یافت میشود ، ابیات آن به دوهزار میرسد ، موضوعات عرفانی، تاریخی اجتماعی عشقی و اخلاقی را بیان میدارد.

دیوان فدا :

مجموعه اشعار ملی ، وطنی و اجتماعی شاعر مبارز پشاور مرحوم عبدالمالک فدادست مجموعه رابناغلی همیش خلیل تدوین نموده بامقدمة خود ۲۰۰ صفحه به سال ۱۹۵۷ع در پشاور طبع نموده است . دیوان فدا بار دیگر ۱۶۸ صفحه به سال ۱۹۷۲ع در پشاور چاپ شده است.

دیوان فریدون :

مجموعه غزلیات فریدون یامفتی حکیم ۲۹ ورق در مجموعه خطی زلمی-

هیوادمل نگاهداری میشود . مجموعه در حال حاضر به شکل بیاض باشد اشعار آن محترای عشقی ، اخلاقی دینی دارد . این دیوان به چاپ- نرسیده و تا حال جز از همین نسخه واحد از نسخه دیگر آن نیز اطلاع نه داریم .

دیوان فضل شاه :

مجموعه اشعاریست از شاعری بنام فضل شاه چارسدوی در مجموعه اشعار غشقی اجتماعی و صوفیانه بیامده، شاعر به پیروی لسان الغیب رحمان باها شعر سروده دیوان فضل شاه ۹۶ صفحه در پشاور به چاپ رسیده است. (پنتو پانگه ج ۲ ص ۵۸۱)

دیوان فقیر محمد :

مجموعه اشعار فقیر محمد شاعر قرن سیزدهم هجری است و دیوانش را به سال ۱۲۲۰هـ ق برای سردارمه رل خان مشرقی ترتیب نموده بود دیوان اشعار پارسی وی نیز موجود باشد ، دیوان فقیر محمد تا حال به چاپ نه گردیده است نسخه خطی آن در کتابخانه سوره سودایی در کویته نگاهداری میشود . اشعار دیوان همه قصاید گزارش گردیده است . (لینک ج ۱ ص ۹۶)

دیوان قاسم علی :

دیوان اشعار پنتو قاسم علی اپریدی ، شامل غزلیات ، قصاید ، مخمسات رباعیات چاربیت ویک خاتمه است ، شاعر دیوانش را به سال ۱۲۰۶هـ تکمیل کرده ، اما چکامه های را بعد ازین تاریخ نیز بدان افزوده است . دیوان پنتو قاسم علی اپریدی در مجموعه کلیات وی نیز شامل است ، امانسخ خطی جداگانه آن در بریتانیا ، هندوستان و کابل موجود باشد یکی از نسخ خطی دیوان قاسم علی در کتابخانه ارگ بود ، که فعلاً در آرشیف ملی موجود است . (دهند دکتابخانو پنتو خطی نسخی ۲۵۲ فهرست بور کوی ص ۴۶)

دیوان قلندر :

دیوان قلندر از سوز خاصی برخوردار است. دیوان قلندر ۱۱۴ غزل ۱۵۱ رباعی و

دیوان لعل محمد :

مجموعه اشعار اردو ، پینتوپارسی و عربی لعل محمد خان شاعر قرن چهاردهم . دیوان لعل محمد حاوی موضوعات دینی ، عشقی و کاهگاهی اجتماعی است دیوان لعل محمد تا هنوز به چاپ نرسیده . نسخه دستنویس آن در کتابخانه اکادیمی پینتوی پشاور نگاهداری میشود

دیوان کل محمد :

دیوان مردم اشعار ، عشقی و اجتماعی گل محمد هلمندی مالکیری شاعر حدود قرن سیزدهم است تا حال طبع نشده مخطوطه ناقص آن در کتابخانه نجیب قند هاری محفوظ است .

دیوان گنلویر :

دفتر شعر گنلویر شاعر حدود قرن دوازدهم . شاعر در قالب های معمول شعری موضوعات سلوک و تصوف را بیان داشته است . دیوان گنلویر تا هنوز طبع نشده ، مخطوطه آن ۸۹ ورق در کتابخانه پرو قیسورو لی محمدخان سیال کاکر در کوتاه محفوظ است .

دیوان مجیب :

مجموعه غزلیات و اشعار اولی عشقی ، اجتماعی و دینی مجیب شاعر حدود قرن سیزدهم ، در این دیوان ۹۶ پارچه شعر شاعر محفوظ است ، تا حال چاپ نشده نسخه خطی آن در مجموعه نسخ خطی اکادیمی پینتوی پشاور ثبت است .

دیوان محبت :

مجموعه اشعار پینتوی نواب محبت خان بن حافظ رحمت خان شهید از ادبای پینتون هندوستان شامل غزلیات و انواع دیگر شعری است . مسائل عشقی ، اخلاقی و اجتماعی را بیان میکند مطبوع نیست نسخه واحد تا حال معلوم آن در کتابخانه یونیورسیتی بودلین انگلستان نگاهداری میشود (۳۸۱) ورق کتابت شده در سال ۱۸۰۰ع) (فهرست میکنیزی ۸۵)

۱۴ قطعه دارد ، تعداد ایيات آن به ۹۹۳ میسرد . شامل موضوعات عشقی اخلاقی و اجتماعی باشد ، دیوان قلندر را از روی نسخه واحد تا حال معلوم آن (اکنون محفوظ در آرشیف ملی) و منتخبات این دیوان زامی هیوادمن تهیه نموده با مقدمه و تعلیقات وی ۲۰۲ صفحه به سال ۱۳۵۶ ه ش از سوی پینتو تولنه به چاپ رسیده است .

دیوان قنبر علی خان :

دیوان اشعار قنبر علی خان اور کری شامل ۱۱۷ غزل و یک مخمس عرفانی و عشقی و بعض اجتماعی است . دیوان قنبر علی خان ۱۶۳ صفحه با مقدمه همیش خلیل باراول به سال ۱۹۶۰ و بار دوم به سال ۱۹۷۲ ع (پینتو پانکه ج ۲ ص ۵۸۱) در پشاور طبع شده است .

دیوان کامکار خان :

اکنون چکامه های دیوان اشعار شاعر ناز کھیال پینتو کامکار خان (شاعر دودمان خوشحال) به شیوه های مکتب ادبی هندی سروده شده است . این دیوان انواع مختلف شعری با مضمای متنوع دارد . دیوان کامکار باراول با حشواشی و مقدمه تنیم الحق تا کا خیل به سال ۱۳۷۴ ه ق در پشاور طبع شده است ، وی در اغاز آن مقدمه ۳۳ صفحه ئی بدان نبشه است . دیوان کامکار خان را بار دیگر از روی یک نسخه چاپی یک نسخه خطی (محفوظ در آرشیف ملی) و یک مایکرو فلم عبدالمتین تهیه نموده با مقدمه وی به سال ۱۳۵۸ هش از سوی پینتو تولنه در کابل چاپ و نشر شده است .

(پینتو کتابونه ۱۷۹)

دیوان لتاو :

مجموعه اشعار ملا لتاو شاعر قرن دوازدهم هجری موسوم به دیوان لتاو . دیوان لتاو شامل غزلیات و غزلیات قصیده گونه ، مخمسات و رباعیات باشد اشعار دیوان موضوعات دینی ، اخلاقی ، عشقی و کاهگاهی اجتماعی را بیان میدارد . دیوان لتاو تا هنوز چاپ نگردیده یک نسخه خطی آن ۱۳۵ ورق در موزیم ملی دہلی و نسخه دومی آن در کتابخانه زلمی (دهند دکتابخانو پینتو خطی نسخی ۹۴) میواد مل موجود است .

دیوان محمد امین :

مجموعه اشعار دینی ، وعظیه ، نعمتیه و قسمی اجتماعی شاعری بنام محمد امین است . این مجموعه شعر بنام دیوان محمد امین ۱۳۶ صفحه به سال ۱۹۳۰ در لاهور طبع شده است . (پنتو پانگه ج ۲ ص ۵۸۲)

دیوان محمد رفیق :

مجموعه اشعار محمد رفیق درانی شاعر قرن دوازده دارای انواع مختلف شعری با موضوعات متنوع . این دیوان به چاپ نه رسیده است . نسخه خطی آن نزد احفاد او در نواحی صوبیه سرحد موجود است . (پنتو مجله مارج ۱۹۸۲ ص ۱۶)

دیوان محمد نور :

مجموعه اشعار محمد نور شاعر کلاسیک پنتو سنت که به شکل مردم ترتیب شده نسخه ناقص آن در کتابخانه نجیب‌قندھاری محفوظ است . (پنتو نسخی)

دیوان محمدی صاحبزاده :

از دو اوین بنام قدیم زبان پنتو است - درین دیوان ۴۵۹ غزل ۶ مخمس یک ترکیب و یک ترجیح بندوبیش از هفتاد رباعی شاعر بیامده ، دیوان محمدی صاحبزاده از روی نسخه واحد خطی تاحال معلوم دیوان آن به کوشش استاد قلندر مومند با مقده وی ۴۴۳ صفحه به سال ۱۹۸۰ در پشاور به چاپ رسید .

دیوان مخلص :

مجموعه اشعار علی محمد مخلص شاعر روپیانی است . شامل الفنامه ، غزلیات و دیگر چکامه های این سخنور زبان پنتو است . محتوی مجموعه (تصوفی) بوده دیوان مخلص مطبوع نیست نسخه واحدتا حال معلوم آن در فهرست میکنی ۶۰ .

دیوان مداح :

مجموعه اشعار مردم دینی و نعمتی حاجی محمد امین است موسوم

به دیوان مداح . دیوان مداح ۲۸۸ صفحه به سال ۱۳۵۲ هـ ق در لاهور طبع شده است . (پنتو پانگه ۲ ص ۵۸۳)

دیوان مرزا عبدالرحیم :

مجموعه اشعار مرزا عبدالرحیم رافرزنیش مرزا شوکت الله گردآوری نموده این دیوان اشعاری در قالب‌های معمول شاعری مشرق زمین دارد با محتوای عشقی ، ملی سیاسی ، اجتماعی و اخلاقی ، این دیوان به چاپ نرسیده نسخه خطی آن در مجموعه خطی اکادیمی پنتو پشاور نگاهداری میشود .

دیوان مسکین :

مجموعه اشعار مسکین ، علاوه‌از غزلیات و انواع دیگر شعری اشعاری به اوزان ملی پنتو نیز دارد این دیوان طبع نشده ، مخطوطه آن ۵۵ ورق در کتابخانه سلیمانی قندھاری محفوظ است . (پنتو نسخی)

دیوان مصری خان گیلانی :

دیوان مصری خان گیلانی با مقدمه خیال بخاری ۲۲۵ صفحه به سال ۱۹۵۹ از طرف اکاد یمی پنتو پشاور طبع شده است . موضوعات شعروی عشقی ، صوفیانه و قسمی اجتماعی باشد شاعر اشعار پارسی نیز دارد که درین مجموعه چاپی بیامده متن آن از یک نسخه واحد ترکیب گردیده ، درین دیوان مصری خان گیلانی قصاید ، غزلیات و دیگر انواع شعری موجود است . (پنتو پانگه ج ۲ ص ۵۸۳)

دیوان مصطفی جان :

مجموعه اشعار قاضی مصطفی جان شاعر قرن چهاردهم هجری . این دیوان در دو دفتر تدوین گردیده ، شامل غزلیات و اشعاری به اوزان اولسی و دیگر اصناف شعری . موضوعات آن دینی ، اجتماعی و عظمی ، نصایح و اخلاقی است . این دیوان به چاپ نه رسیده است . مخطوط آن نزد رحیم شاه رحیم سواتی وجود دارد . بایدیاد اور شادکه بین دو دفتر دیوان تفسیر یک پخش از پاره اول قرآن نیز م وجود است که مفسر آن قاضی موصوف باشد . (پنتو مجله اکتوبر ۱۹۸۱ ص ۵۱)

دیوان مطیع الله پیره خیل :

دیوان مرد夫 مطیع الله شامل‌گزاییات، رباعیات، و دیگران نوع شعری
دیوان مطیع الله طبع نشده، نسخه خطی آن ۱۲۴ ورق در آشیف ملی
افغا نستان محفوظ است.
(پینتو نسخی)

دیوان ملا امان :

مجموعه اشعار مامن قندھاری شاعر حدود قرن سیزدهم. در مجموعه
اشعار عشقی، اجتماعی و مذهبی شاعر آمده و در اشعارش از عبدالقادر خان
ختک (۱۱۶۳-۱۱۷۵ هـ) پیری کرده است. دیوان ملامان طبع نشده نسخه
خطی آن ۱۶۴ صفحه کتابت شده در سال ۱۲۸۳ هـ در آرشیف ملی افغا-
ستان محفوظ است. بعضی از محققین ادب پینتو گفته اند که ملامان اشعار
عبدال قادر خان را دزدیده و خودش دران ابتکاری ندارد.

(پینتو نسخی)

دیوان ملا در محمد خاچی :

مجموعه ایست از اشعار ملا در محمد خاچی که قسمت اعظم آن
به اوزان ملی پینتو سروده شده، حاوی موضوعات عشقی، دینی و قسمی
اجتماعی است. این دیوان مطبوع نسیت، یک نسخه آن بخط شاعر نزد
شخصی بنام ودت خان در کورمه و نسخه دیگران در غوربند قلمداد
شده است.
(اولسی سندی ج ۱ ص ۶۷)

دیوان ملک دین محمد :

مجموعه غزلیات ملک دین محمد شاعر قرن چهاردهم مجری است. نسخه
خطی وی نزد ملا عبد العمید زنگی والی در بلوچستان موجود بوده تا هنوز
به چاپ نرسیده است.
(لیکنگی ج ۱ ص ۱۰۵)

دیوان مهین :

مجموعه اشعار مهین شاعر زبان پینتو است این دیوان شامل سه الف
نامه که در قالب غزلیات، قصیده و رباعی سروده شده، و همچنان
غزلیات و قصاید است، دیوان مهین از لحاظ محتوى مسائل عرفانی، اجتماعی
وعشقی را بیان میدارد، این دیوان مطبوع نیست تنها دونسخه خطی آن

-۱۰۴-

دیوان نجیب :

مجموعه اشعار عشقی، اجتماعی، دینی و صوفیانه نجیب شاعر کلاسیک
پینتو است. دیوان نجیب با مقدمه خیال بخاری (۲۳ صفحه) در قید ۲۴۴
صفحه به سال ۱۹۷۲ ع از سوی اکادیمی پینتو پیشوار طبع شده
است.
(پینتو پانگه ج ۲ ص ۵۳۸)

دیوان نوروز :

مجموعه غزلیات نوروز پیشوازیست که همه آن به پیروی از مقامهای
موسیقی هندی سروده شده است. راخیر دیوان نوروز غزلیاتی اذشنعی
بنام سرور نیز درج است. دیوان نوروز ۹۶ صفحه به سال ۱۳۳۰ هـ در
lahor به چاپ رسیده است.
(پینتو پانگه ج ۲ ص ۵۷۵)

دیوان واصل :

مجموعه اشعار واصل روبنابانی شاعر قرن یازدهم هجری. این
دیوان شامل غزلیات فضایی، رباعیات و مخمسا-
ت است. دیوان موضوعات عرفانی را بیان میدارد وی دمباله رو طریق
تصوفی روبنابانیست. دیوان واصل طبع نشده نسخه واحد خطی آن در
لوها روکولکشن رضائیا بیریزی را میور محفوظ است (بخط ملا عظا الله
در سال ۱۱۸۶ هـ ۹۸ ورق ناقص الاول) منتخب اشعار واصل بنام
«دواصل روبنابانی خوشعرونه» با تصحیح و مقدمه عالما نه استاد دانشمند پوهاند
رشاد ۵۶ صفحه به سال ۱۳۵۳ هـ ش از سوی پینتو تولنه به رسیده است
(دهند دکتابخانه پینتو خطی نسخی)

دیوان یونس :

مشتمل است بر ۳۳۱ غزل دومخمس از یونس خیبری شاعر ثامدوار
قرن دوازدهم. دیوانش و شعرش در منطقه پینتو نهاد تا قندھار شهرت

-۱۰۵-

داشت و تذکره نگار مشهور زبان پنستو محمد هوتك ازان واقف بود . نسخه خطی دیوان کمیاب است ، یک نسخه آن در کتابخانه ارگ کابل بود و نسخه دیگر آن در موزیم کراچی نگاهداری میشود .

دیوان یونس موضوعات عشقی، دینی ، اخلاقی و گاهگاهی اجتماعی را بیان میدارد . دیوان یونس از روی نسخه ارگ کابل با مقدمه خیلی ندوی خدمتگار به سال ۱۳۵۶ ه ش در کابل طبع شده است (۲۶۸ صفحه) نسخه ارگ اکنون در آرشیف ملی افغانستان نگاهداری میشود .

ذخیره السعادت :

اثریست اخلاقی تالیف فیض محمد اخوندزاده موسهی ، درین کتاب مسایل اندرز و نصیحت و مواعظ بزبانهای پنستو ، پارسی و عربی بیامده - تعداد صفحات آن ۲۴۰ صفحه است ذخیره السعادت به چاپ نه رسیده نسخه خطی آن در جریده زیری گزارش شده است .

(زیری شماره ۴۹ سال ۱۳۵۵)

ذخیره القرآن :

تجوید قرآن عظیم موسوم به ذخیرة القرآن شامل ۲۵ باب به متنی بحر خفیف پنستو منظوم گردیده، ۹۲۱ بیت دارد . این تجوید به سال ۱۲۱۵ هـ نظم شده است . نظم آن حاجی زبردست بتی زی ترین باشد . نسخ خطی این تجوید زیاد یافت میشود بیش از چهار بار به چاپ رسیده ، یکی از چاپهای آن ۴۴ صفحه از سال ۱۲۹۴ هـ در دهلی صورت پذیرفته است .

(دپنستو تجوید ونو تاریخچه ص نه ویشت)

رابعه وبکتاش :

از داستانها شورانگیز و دیرینه کشور ماست که از عشق پرشور رابعه وبکتاش حکایت میکند . یک روایت این داستان را مهین شاعر حدود قرن دوازده از آثار شیخ عطار به مثنوی پنستو دراورده است این ترجمه مهین ضمن تذکرها بر اروی بیامده رابعه وبکتاش مهین مطبوع نیست نسخ خطی آن یافت میشود . (پنستو منظومی قصی ص ۴۲)

Rahat al-shaq :

دیوان اشعار ملایار محمد قندماری است موسوم به راحت العشاق . این دیوان در دو جلد تهیه شده در بخش اول جلد اول آن اشعار اجتماعی ، عشقی ، تصوفی شاعر ، در بخش دوم جلد اول آن مناقب و سوانح بعض از اولیای کرام به مثنوی بحر خفیف سروده شده است . جلد دوم آن شامل غزلیات ، قصاید مخمس و دیگران نوع شعری است . راحت العشاق تاحال طبع نشده نسخ خطی آن در آرشیف ملی افغانستان محفوظ است . این دو

رہمان بابا :

رحمان بابا رساله ایست انتقادی و تحقیقی از مرحوم استاد دوست محمد خان کامل مومند این رساله به جواب یک رساله مرحوم عقب ختک در باره رحمان بابا نبشته شده است این رساله به شکل مستقل طبع نه گردیده ، بلکه در سال ۱۹۵۹ ع در یک شماره رهبر (۸۴ صفحه) انتشار یافته است. (کابل مجله شماره اول (۱۳۶۰)

رَحْمَانْ بَا بَا :

رساله ایست کوتاه در باره زنده‌گی و شاعری رحمان با با تأثیف مرحوم نصرالله خان نصر رساله ۱۶ صفحه به سال ۱۹۵۳ ع در پشاور به چاپ رسیده است.

رحمه للعالمين :

کتابیست در سیرت و عظمت حضرت محمد (ص) رحمة للعالمین
رامح.د احمد جادالملی بزبان تازی نگاشت محمود شهابی ازرابیزبان
پارسی برگردان ندوو هرم نوری بزبان پیشتو ترجمه داشت. رحمة للعالمین
۳۴۵ صفحه به سال ۱۳۴۱ ه ش در قندھار طبع شده است.

رخت معجم :

ترجمه منية المصلى است مسمابه رخت محکم . این ترجمه منظوم باشد ، مترجم آن عبدالحليم کاکخیل است . درین اثر مسایل فقهی منیه- المصلى عربی به مثنوی بع خفیف پیشتو ترجمه شده است . خاتمه رخت محکم در باب خانواده کاکخیل معلومات بس مفیدی دارد . رخت محکم ۲۱۴ صفحه به سال ۱۳۱۶ هقدار دهلم جاپ شده است .

رسانه نجه گزار :

رساله استیت سیاسه که در جو اب اثر سیاسه دیگر نشته و حاب شده

-19-

حکم راجح العشاق در سالهای ۱۳۴۰ و ۱۳۴۵ هق گتابت شده است.

حلد اول ۲۱۰ صفحه

حلہ دوم ۲۱۰ ورق

دینة الاسلام:

مشنوی ایست در بحر خفیف از معزالدین ختنی شاعر عصر احمد شاهی (۱۱۶۰-۱۲۸۷ هـ) . برقه الاسلام مسایل که ناگون فقهه دایان میداد: .

ربقة الاسلام ۱۳۶ صفحه به سال ۱۹۳۰ع در لاھور طبع شده است .

نسخه دستنويس ربهه الا سلام در اكاديمى پينتوى پشاور محفوظ است.
(پينتوبانگه ج ۲ ص ۵۹۰ و ياداشت نگارنده)

رُتْ وَپَدْم :

این داستان از دیار پهناور هنداست روایات زیاد این داستان در زبانهای آن سر زمین دیده میشود، این داستان از زبانهای هندی بزبان پنپتو توسط عده‌یی از نظامان این زبان منظوم ترجمه شده است ازین نظامان یکی صاحب شاه است، قصه‌رت و پدم صاحب شاه ۵۲ صفحه در لاهور به چاپ رسیده است، فالب نظم آن مشنوی باشد.

دومین شخصیکه این قصه را برگشته نظم کشید، احمد خلیل بوده

(سنتو منظوم قصیه ص ۴۴)

علاوه از صاحب شاه و احمد خلیل‌قااضی گل نیز قصه رت‌وپدم را برشته نظم کشیده و در اثری بنام (مشکل‌کشای طلبان) به شکل خطی ضبط یوده است.

رحمان بابا :

کتابیست در شرح حال زنده‌گانی، افکار و خیالات عبدالرحمن مومند شاعر برگزیده زبان پیشتو. این اثر را مرحوم استاد کامل مومند به شیوه تحقیقی و عالمنه نیشتہ است. و در سال ۱۹۵۸ از طرف اداره اشاغت سرحد ۲۹۵ صفحه در پشاور طبع و نشر شده است.

(پنجم ۱۹۷-۱۹۸)

-1-8-

رساله :

رساله ايست منظوم از بايزيدروبنان که در قالب اشعار قصيده گونه
نظم گردیده، موضوعات ديني و فسماً تصوفی مسلک روپردازی را بيان ميدارد
بايزيد خودش در باره نام اين رساله سروده دست :
(دانستگر دعلم * رساله نيمنه)

این کتاب باراول در سال ۱۳۵۵ هش از روی نسخه ناقص واحد
بکوشش سرمحقق دوست شينواري از سوي پښتو تولنه چاپ شده
بعد از چاپ اول دونسخه مكمل نرديگر اين کتاب کشف گردید.
(مخطوطه زلعي هيوا دمل ۳۳ ورق. ونسخه موذيم ملي دهلي ۵۵ ورق
بخطگل محمد روپردازاني ۱۱۲۷ هق) از زين اوخر متن اين رساله را ز روی همين
سه نسخه همان دوست به شيوه تعقيق تهيه ديده ۱۱۴ صفحه به سال ۱۳۶۴ از
سوی اكاديمى علم افغانستان چاپ شده است .
(دهند دكتابخانو پښتو نسخه ۲۱۷-۲۲۰ ياداشت نگارنده)

رساله :

رساله ايست در تحقيق تصور معنى و تصديق آن از امالی مولانا
تورور سك رساله به نشر پښتو به منظور مقاصد درسي تهيه شده است
مخطوطه اين رساله در خدا بخش پبلک لا يبريري پتينه محفوظ است.
(۶۵ ورق ميباشد .)

(د هند دكتابخانو پښتو خطى نسخى ۱۶۶)

رساله تحفة النبوة :

رساله ايست در باره ثبوت نبوت رساله به گونه استشهاد آيات
قرآن عظيم و احاديث نبوی تألييف شده مؤلف آن قاضی محمد یوسف
آنرا منظوم و منتشر تهيه ديه و در قيد ۵۶ صفحه طبع شده است .

رساله ترتيل :

رساله ايست منظوم در مباحث خواندن کلام باري تعالي بصورت
ترتيل . نظام رساله عبدالرحمن متخلص به اين الفقه است در

-۱۱۱-

است رساله تاليف مرحوم کرامت شاه پولاد رکن خدايی خدمتگاران پشاور
است ، رساله ۱۶ صفحه در پشاور چاپ گردیده است .

رساله :

(ثریست منتشر تصوفی از علیه محمد مخلص روپرداز شاعر قرن یازدهم
هجري بحث های در باره تصوف دارد. اين رساله چاپ نه شده است،
نسخه واحد خطى آن ۱۳ ورق در بنگال ايشياپاك سوسايتى (نمبر ۱۴۸) محفوظ است .

(دهند دكتابخانو پښتو خطى نسخى ۱۱-۱۲)

رساله :

رساله ايست منظوم از اخون موسى بتني کوتى . مسائل حقوق استاد بير
شاگرد را بيان ميدارد. رساله مطبوع نيسست دو نسخه خطى آن ديده شده
است .

۱- نسخ خطى رضالا يبريري رامپور نمبر (۳۹) دو ديگر نسخه خطى
اكملاً آبادي در پشاور .

(دهند دكتابخانو پښتو خطى نسخى ۲۱۶)

رساله :

رساله ايست نامعلوم الاسم به نشر مسجع پښتو . مؤلف آن نيز ظاهرًا معلوم
نيست موضوعات ديدار خداوندد در جنت را بيان ميدارد . نسخه چاپي
آنرانه ديده ام نسخه خطى رساله ده ورق در رضالا يبريري را مپور
محفوظ است . (دهند دكتابخانو پښتو خطى نسخى ۱۴)

رساله :

رساله ايست نام معلوم الاسم . مؤلف آن نيز معلوم نه گردیده ، و
به نشر مسجع نگاشته شده است . در رساله خواص آيات قرآنی بيان
شده ، تا حال مطبوع نيسست نسخه خطى آن در رضالا يبريري را مپور
محفوظ است (چهار ورق نمبر ۳۹) (دهند دكتابخانو پښتو خطى نسخى ۱۶)

-۱۱۰-

رساله صلوٰتیه :

رساله ایست در باره ترکیب و استقاق نماز دو باب و یک خاتمه دارد . رساله بزبان های عربی، پارسی و پنستو تألیف مرادعلی صاحبزاده کاموی است ۳۲ صفحه در دهملی به چاپ رسیده است .

رساله مانع تمباکو :

این رساله در حاشیه روضة النعیم (طبع ۱۳۰۵ هـ ق لاہور) چاپ شده ، رساله ایست که به مثنوی پنستو سروده است ، ناظم و مترجم آن محمد رفیق است . (حوالی ص ۱۸ - ۲۷)

رساله مانع سرود :

رساله ایست که در قالب مثنوی پنستو سروده شده ، ناظم و مترجم ترجمه یی باشد از زبان های دیگر . این رساله نیز در حاشیه روضة النعیم (طبع ۱۳۰۵ هـ ق لاہور) بیامده درین این منظومه پنستو جا بجعبارات دینی بزبان عربی نیز گنجانیده شده است . ناظم این رساله محمد رفیق است . (حوالی ص ۲۷ - ۳۹)

رساله میت :

مثنوی ایست در بحر طویل از ملاشیر محمد هوتك . درین رساله مسائلی از عیادت مریض گرنته تامراسم شستن میت ، جنازه و تکفین و تدفین و تعزیه بیان شده است .

رساله میت شیرمحمد ضمیمۃ اسراء العارفین وی بارها در بمبی لاهور و پشاور به چاپ رسیده است چاپ قدیم آن از سال ۱۲۸۰ هـ ق در بمبی باشد . (کتابشناسی هوتكیان ص ۱۰۲)

رساله میراث :

رساله منظومیست از فیض الله ، ناظم مسائل میراث رابه مثنوی پنستو در ان بیان داشته است دستنویس آن ۲۷ ورق در کتابخانه پروفیسور سیال کاکر محفوظ است شاید رساله دیگری بجز از جواهر المیراث باشد . (رک : جواهر المیراث) (پنستو نسخی)

آخر این رساله زبان پنستو رساله مفتاح الرحمن شرح تجوید القرآن پارسی همین مؤلف نیز آمده است . نسخه خطی آنرا مؤلف تیرهیر شاعران در کتابخانه صاحبزاده عبدالحید توپی تحصیل سوابی در ضلع مردان دیده است . (تیرهیر شاعران ص ۱۸۵)

رساله خروج دابة الأرض :

درین رساله موضوع دابة الأرض ازنگاه و نظر فرقه قادریانیه بیان گردیده ، رساله به نظم و نثر نگاشته شده ، مؤلف و ناظم آن قاضی محمد یوسف احمدی باشد . رساله ۷۲ صفحه به سال ۱۳۲۹ هـ ق در پشاور چاپ شده است .

رساله درویش :

رساله ایست منتشر از حمدالله . درین رساله نصایع و رهنمود های برای درویشان درج است رساله درویش ۶۴ صفحه به سال ۱۳۶۶ هـ ق در کراچی طبع شده است . (پنستو پانگه ج ۲ ص ۵۹۵)

رساله دلریش :

دیوان مرد حمدالله شاعر حدوداً ولی همین قرن مسمی به رساله دلریش . رساله دلریش تاہنوز طبع نه گردیده مخطوطه آن ۱۴ ورق در کتابخانه پروفیسور ولی محمد خان (سیال کاکر) در کوینه محفوظ است .

رساله ردوهابی :

رساله ایست منظوم در رد عقايد فرقه وهابی . رساله به مثنوی پنستو سروده شده ناظم آن احمد پچکی باشد . این رساله در حاشیه روضة النعیم (طبع ۱۳۰۵ هـ ق) لاہور چاپ گردیده (حوالی صفحات ۶۵-۳۹)

رساله صفاتیه :

رساله ایست در باب تجوید و مسائل قرائت قرآن عظیم شان . از محمد رفیق رساله صفاتیه به مثنوی پنستو نظم شده است . رساله صفاتیه ۴۰ صفحه به سال ۱۳۱۸ هـ ق طبع شده است . (پنستو پانگه ج ۲ ص ۵۹۵)

رساله نقشبنديه :

رساله ايست منظوم از خيرالدين به گونه مناجات مشاهير ساسله نقشبنديه رادر ان ذكر نموده است. رساله نقشبنديه طبع شده نسخه خطى آن ۴ ورق در کتابخانه پروفيسورولی محمد (سيال‌کاکي) محفوظ است. (پينتو نسخى)

رموز او قاف قرآن مجید :

مثنويست کوتاه پيرامون رمزهای اوقاف قرآن مجید ، اين رساله را شخصي بنام معظم به مثنوى پينتو منظوم داشته و در حاشية ذخيرة القراء حاجي زبر دست به سال ۱۲۹۵ هـ در دهلي به چاپ رسيده است .

رنى اوپنکى :

مجموعه شعرى ميانقدر شاه کاكاخيل است موسوم به رنى اوپنکى در اين مجموعه غزليات قطعات و رباعيات شاعر بيمده و در آغاز آن آن مقدمه اي از مرحوم عقاب ختيك نيز درج است مجموعه ۱۷۶ صفحه از سوي اداره اشاعت سرحد درپشاور چاپ و نشر گردیده است .

روح القلوب :

مجموعه ايست انتخابي از آثار و سورده هاي ده شاعر زبان پينتو موسوم به روح القلوب. اين مجموعه راشير جان الکوزى به سال ۱۳۲۲ هـ در گردد اورى نموده ، دستنويس آن به خط جامع در مجموعه خطى کتابخانه اكاديمى علوم افغانستان تگاهدارى ميگردد. (زيرى شماره (۳۲) سال ۱۳۵۶ هـ ش)

روضه المجاهدين :

مثنوى ايست از ملافيض محمد اخونزاده موسهى لوگرى وي اين اثرش را بنام پادشاه وقت امير شير على خان تأليف نموده است . ناظم درين اثر به اساس شرع اسلامى موضوع عات جهاد را به سال ۱۲۹۳ هـ

منظوم داشته است. روضه المجاهدين طبع نشده سه نسخه خطى آن در کتابخانه هاي اتى موجود است :

۱- مخطوطه آرشيف ملي ۱۳۳۷ هـ ق ۱۳۵ صفحه .

۲- مخطوطه پوهاند دكتر جاويذ کتابت در سال ۱۲۹۳ هـ ق ۱۲۰ صفحه .

۳- مخطوطه ديگر آرشيف ملي کتابت در سال ۱۲۹۴ هـ ق ۱۲۷ صفحه .

يك نسخه ديگر اين کتابرا شاهدولاپتنم در جريده زيرى گزارش نموده است سال ۱۳۵۶ هـ (پينتو نسخى).

روضه النعيم :

شرح و تفسير ۳۱۵ حدیث نبوی است موسوم به روضه النعيم. کتاب

در ۲۷ باب تنظيم گردیده ، اين شرح به مثنوى پينتو باشد . ناظم

و شارح روضه النعيم محمد رفيق نام دارد که از شرح آن در سال ۱۳۰۵ هـ

فارغ گردید . روضه النعيم در سال ۱۳۰۵ هـ در لاھور زبور طبع

پوشيده است (۲۷ صفحه) واما بايد تذكر داد که در دستنويسهای آرشيف

ملي افغانستان نيز کتابي بنام روضه النعيم (۱۵۹ صفحه) به همين

خصوصيات روضه النعيم منظوم چاپ شده محمد رفيق موجود است . ناظم

آن حاجي زبردست باشد وی از شرح ونظم ۱۳۵ حدیث نبوی به سال

۱۲۲۶ هـ فارغ شده است . ابوبايin کتاب نيز بيست و هفت است

مخطوطه آرشيف ملي در سال ۱۲۷۲ هـ ق کتابت شده ، يك نسخه ديگر

روضه النعيم زبردست در کتابخانه پرو فيسور سيال کاکر در کويته نيز

وجود دارد ۷۴ ورق است .

رهبر اخلاق :

مجموعه نشر ها و منظمه هاي اخلاقى است که مرحوم مولينا عبدا

لمجيد افغانى جمع اوري و تدوين داشته و آنرا رهبر اخلاق نام گذاشته

است ، رهبر اخلاق ۲۰۸ صفحه درپشاور چاپ شده است .

(پينتو پانگه ج ۲ ص ۶۰۰)

روهي گلونه :

منتخبى است ازدواجين کهن ادبیات پينتو ، درین مجموعه اشعار ۴۹

شاعر و گوینده زبان پښتو گردآمده است ، مدون این مجموعه مرحوم استاد قیام الدین خادم است روحی گلونه بایاد داشتی از مرحوم استاد بینوا در سال ۱۳۲۵ هش در قید ۱۵۴ صفحه از طرف پښتو تولنه چاپ شده است .

ریاض المحبت :

ریاض المحبت ائریست مربوط به مسایل لسانی تأثیف نواب محبت خان . وی این اثر را به سال ۱۲۲۱ هـ ق تأثیف نموده ، مشتمل بر مباحث زبانشناسی و دستوری است . ریاض المحبت شامل یک مقدمه و دو باب باشد . باب اول آن مشتقات و باب دوم آن متفرقات . هر واحد آن منقسم است به بیست و هشت روضه .

ریاض المحبت چاپ نشده است ، نسخ خطی آن در هندوستان بریتانیا و اتحاد شوروی یافت میشود . قدیمترین نسخه این کتاب همان است که به سال تأثیف آن کتابت شده و در نشنل لاپریری کلکته محفوظ باشد (بخط حسن بخش ۱۲۲۱ هـ ق ۶۹۷ ورق ناقص الاول) (دهند دکتابخانو پښتو خطی نسخی ۱۸۱)

زادالرا حلین و تنبیه الغافلین :

مجموعه اشعار تصوفی و دینی مرحوم شاه پسند کندھاریست ، موسوم به زادالراحلین و تنبیه الغافلین . زادالراحلین ۹۱ صفحه به سال ۱۳۴۷ هـ ق در لاهور طبع شده است در اخیر زادالراحلین منظمه های دوتن از مریدان شاعر محمد رحیم و محمد یونس نیز بیامده است . (پښتو پانگه ج ۲ ص ۶۰۳)

زادا لقراء :

رساله ایست مشتمل بر هفده باب درباره مسایل تجوید قرآن عظیم ، زادالقراء را در سال ۱۲۹۵ هـ ق میامبین در قالب مثنوی نظم نموده است ، این تجوید چاپ نشده است نسخه خطی آن در کنجینه دستنویس های اکادیمی پښتوی پشاور محفوظ است .

زبدة الكلام :

ترجمه ایست منتشر از کتاب عربی (تعديل الرکوع والسجود ...) ملاععلی قاری هروی (وفات ۱۰۱۴) هـ ق مترجم پښتوی آن ملاعبدالغنى کاموی است . مترجم این رساله را به نظر پښتو برگردانده واما در بعضی

پښتو برگردانده و در سال ۹۷ هـ ش ۱۴۳۹ هـ مطبوعات طبع شده است.
(پښتو پانګه ۴۲۸۲-۴۲۹۴)

زوب ګنهکار :

در امیست اجتماعی و انتقادی از مرحوم استاد بینوا درام زوب ګنهکار روی ستیج در پوهنۍ ننداری تمثیل شده و در مجله کابل پښتون بېغ به چاپ نیز رسیده است. (مقدمه ګیتا نجلی ص ۱۰۱)

زین العلم :

نبشته‌اند زین الحلم ترجمه منظوم کتاب عین العلم است مسایل فقهی و اخلاقی را بیان میدارد. ابن کتابرا ملا ولیداد کاکر به سال ۱۲۲۴ هـ ق به مثنوی پښتو منظوم ترجمه نموده تاحال چاپ نه شده است نسخه دستنویس آن ۲۹۵ ورق بخط حبیب الله در آرشیف ملي افغانستان نگاهداری میشود.

در کتابخانه‌های دانشمند برینې در کابل و پروفسور ولی محمد خان سیال کاکر در کویته مثنوی یی (۱۵۲ ورق) به همین نام ولی از ناظی بنام شیرداد کاکر موجود است. این مثنوی نیز از مسایل اخلاقی و فقهی بحث میکند. از امکان دور نیست که هر دو ترجمه همان یک کتاب عین العلم باشد، ویا اینکه شیرداد کاکر مسایل اخلاقی را در کتابی نظم نموده و به کتابش زین الحلم نام گذاشته است.

زین العلم :

در تحقیقات ادبی پښتو گزارش شده است که عبدالکریم کاکر شاعر قرن سیزده کتاب عین العلم را بنام زین الحلم در قالب مثنوی پښتو منظوم برگردانی کرد، و ولیداد کاکر نیز به پیروی همین کتابرا بنام زین الحلم ترجمه داشته است. (پښتنه شعراء ج ۲ ص ۴۰۶)

دود ستونیس زین الحلم عبدالکریم کاکر معلوم است هردوی این نسخه هادر قندهار دیده شده است یکی نسخه خطی نجیب قند خواری ۱۳۶ ورق کتابت شده در سال ۱۲۶۹ هـ ق. و دیگری نسخه سلیمانی قندهاری ۱۶۴ ورق. (پښتو نسخه)

حصص آن تحت عنوان فایده بعضی منظوماتی را نیز بدان افزوده است. زبدة الکلام چاپ نه شده است، یک نسخه خطی آن در شماره (۴۹) سال ۱۳۵۶ هـ ش در جریده زیری گزارش گردیده، و گفته شده است که مخطوطه آن ۷۰ صفحه باشد.

زبی قصی :

اثریست منتشر از مرحوم حافظ محمد ادریس طوروی مؤلف از متون قدیم تاریخ اسلامی قصص را انتخاب و بزبان پښتو نبشته است مجموعه قصص را به «زبی قصی» موسوم داشته زبی قصی ۷۹ صفحه در پشاور به چاپ رسیده است. (پښتو پانګه ج ۲ ص ۶۰۶)

زماسول پاک :

رساله ایست در شرح حال پیغمبر بزرگ اسلام حضرت محمد (ص) مؤلف آن بزبان اردو عبدالمجید قریشی و مترجم آن بزبان پښتو مرحوم استاد عبدالهادی داوی است، این رساله ۳۲ صفحه به سال ۱۳۴۸ هـ ق در لاہور به چاپ رسیده است. (پښتو کتاب بنود ص ۱۰۵)

زما زوند :

کتابیست در احوال و مبارزات سیاسی و ملي خان عبدالصمد حان اخکزی. این کتاب در بهلوی شرح زندگانی اجتماعی، سیاسی، ملی و فرهنگی خان موصوف، در پاره‌عندهست‌ها و جنبش‌های ملي منطقه در اوایل قرن بیستم نیز مطلب به دردخور و مفیدی را بدسترس خواننده قرار میدهد. زمازوند تا هنوز چاپ نه شده مسودات آن در چهار جلد بصورت مجموعی ۷۹۰ صفحه نزد خانواده مرحوم خان اخکزی موجود است.

(دکسی دلمنی پښتنه لیکوال ج ۲ ص ۳۶۰)

زمایادو نه :

کتابیست از یاد داشت‌های شاه ولی خان پیرامون مسایل افغانستان در اغتشاش سقوی این کتاب را از پاره‌سی مرحوم محمد ارسلان سلیمانی بزبان

این قصه را نظم نموده نورمحمد نام دارد ، واز شاعران اواخر قرن چهارده به حساب میرود ، این قصه ۹۶ صفحه در پشاور چاپ شده است. (پنتو منظومی قصی ۴۷-۴۶)

سراج العج :

سفرنامه بیت الله ، از حاجی میرزا دوست محمد . این سفرنامه به نثر پنتو نگارش یافته ، یا داشت ها و رهنمایی های در باب فریضه حج دران بیامده است. سراج الحج ۳۰۸ صفحه به سال ۱۳۲۹ ه ق در لاہور طبع شده است . (پنتو پانکه ج ۲ ص ۶۱۰)

سرصادبزاده عبدالقیوم خان :

رساله ایست درشرح حال وسوانح سرضا حبیزاده نواب عبدالقیوم خان مؤلف رساله نصرالله خان نصراست. رساله ۴۸ صفحه باراول به سال ۱۹۴۹ ع بار دوم به سال ۱۹۵۰ ع وبار سوم به سال ۱۹۶۰ ع درپشاور چاپ شده است . (پنتو پانکه ج ۲ ص ۶۱۶)

سروایه حیات افغانی موسوم به جمال افغانی :

ترجمه پنتوی حیات ژمالی پروفیسور عبدالجعید مرحوم است . درین کتاب زندگی نامه سید جمال الدین افغان بیان گردیده ، کتاب در قید صد صفحه به سال ۱۳۴۰ ه ق دراگره به فرمایش نمین جان خان طبع شده است

سنسی و پنون :

داستانیست عشقی از دیار بلوجهادرین داستان قصه عشق دو دلداده بنام شهزاده سنسی و شهزاده پنون بیان گردیده ، این قصه بزبانهای پارسی و نیمه قاره هند زیاد نظم گردیده و نبسته شده است . قصه شهزاده سنسی و پنون را مغفور گل شاعرزبان پنتو به نظم پنتو دراورده و در قید ۴۴ صفحه در پشاور چاپ شده است .

سعادت نامه افغانی :

کتابیست تاریخی در بیان احوال و مهاجرت های پنتو نهای صوبه سرحدی شمال مغربی . کتابرا سعادت خان به نثر روان پنتو نگاشته است

س

سبحان الله :

مجموعه اشعار نعتیه و مناجاتهای حاجی محمد امین است ، موسوم به سبحان الله . این مجموعه ۱۰۴ صفحه به سال ۱۹۵۲ ع درپشاور طبع شده است . (پنتو پانکه ج ۲ ص ۱۱۴)

سپیخلی پنتو :

فرهنگ کوچکی پارسی، پنتوست، که لغات مورد ضرورت را مردف دران اورده و معانی پنتو بدان نگا شته است . گرداننده و جامع آن مرحوم لعل محمد کاکر باشد برین فرنگ مقدمه علمی ای را علامه پوهاند عبدالحق نبشه فرنگ ۲۷۲ صفحه به سال ۱۳۱۹ ازطرف اداره طلوع افغان در قندھار طبع شد . (پنتو کتابو نه ۷۰)

سخی سلطان شهزاده :

درین داستان خیالی قصه یی ازیک پادشاهی بیامده که مستند شاهی را به وزیرش میکنارد و خود در گوشه یی به سر میبرد . در همین اثنا ویرا فرزندی بدنیامی آید که نامش راسخی سلطان گذاشتند در عین قصه داستان همین شهزاده را شاعر بر شته نظم کشیده است ناظمیکه

این کتاب بسال ۱۲۹۰ هـ ق در مطبوعه جیل پشاور به چاپ رسیده است.
(پینتو مجله اکتوبر ۱۹۷۹ ص ۴۹)

سکندر نامه :

ترجمه سکندر نامه پارسیست به مثنوی پینتو، مترجم و ناظم آن ملا احمد جان شاعر قصه پرداز قرن چهاردهم است. این قصه ۱۴۴ صفحه در لاهور به طبع رسیده. موضوع آن حالات سکندر مقدونیست و حکایاتی در باره وی.

سنیاکی ملا صاحب :

رساله ایست کوچک در شرح حال و سوانح سنیاکی ملا صاحب یکی از مجاهدین ملی و اسلامی. در رساله اشعار عوامی ایکه از طرف شعرای منطقه در مدح و مناقب وی سروده شده نیز ضم رساله شده است. رساله در قید ۱۶ صفحه به سال ۱۹۵۳ در پشاور طبع شده است.
(پینتو پانگه ج ۲ ص ۶۱۸)

سواتنامه :

یکی از تألیفات منظوم خوشحال خان ختک سواتنامه است، که بعد از سفری به دیار سواد به نظم آن پرداخته بود، سواتنامه را بصورت مستقل لوی استاد علامه جبیبی از روی ارمغان خوشحال و تاریخ مرصع به شیوه تحقیقی و انتقادی با شروح و شرح لغات مشکل و مقدمه مفصل پیرامون سواد و تاریخ آن تهیه دید متن سواتنامه به سال ۱۳۵۸ هـ س از سوی اکادمی علوم افغانستان چاپ شده است.
(داستاد یاد ص ۱۱۶)

سوال وجواب دولتی و بنیو بست سلطنتی :

مجموعه ایست از سوالات وجوابات دولتی عصر امیر عبد الرحمن خان. رساله در آغاز بزبان دری نگارش یافته بود و پس از آن ملا غلام جان لغمانی افغانی نویس دربار امیر عبد الرحمن خان آنرا بزبان پینتو بر گردانده است. سوال وجواب دولتی ۹۶ صفحه به سال ۱۳۰۳ هـ قدر مطبعه دارا- لسلطنه کابل طبع شده است.
(پینتو پانگه ج ۲ ص ۶۱۸)

سوسن چمن :

مجموعه اشعار عشقی، ملی، اجتماعی و دینی مرحوم ملا عبدالسلام اشیزی است موسوم به سوسن چمن سوسن چمن دوباره چاپ رسیده است، طبع ثانی آن ۳۲۸ صفحه در کوتیته صورت پذیرفته است. نسخه خطی سوسن چمن در مجموعه خطی زلمی هیوادمل نگاهداری میشود.
(پینتو پانگه ج ۲ ص ۶۲۰)

سوانح عمری عبدالرحمن :

از عجب خان. رساله ایست منظوم درباره عبدالرحمن مومند شاعر قرن دوازده. درین رساله سوانح رحمن بابا به شکل روایتی بیامده و گپ های را دران به شاعر نسبت داده است که شاعر خبری ازان نداشت، ناظم رساله را در قالب مثنوی بیان داشته است رساله ۱۶ صفحه در لاهور طبع شده است.
(پینتو پانگه ج ۲ ص ۶۱۹)

سوهنه مهینوال :

قصه ایست از دیار پنجاب بزبان های پنجابی و سندھی زیاد به نظم و نثر نگاشته شده است. بزبان پینتو نیاز این زبانهاره یافته است، ملانعمت الله نوشیرو این قصه را به مثنوی پینتو در اورده است، قصه سوهنه مهینوال ملانعمت الله بار اول در قید ۲۴ صفحه در دهلهی بار دوم در لاهور و بار سوم در پشاور چاپ گردیده است.
(پینتو منظومی تصی ۴۸)

سید احمد بریلوی :

رساله ایست در شرح حار و کارنامه های سیاسی و اجتماعی حضرت سید احمد بریلوی شخصیت سیاسی و روحانی نیم قاره هند. تالیف مرحوم نصرالله خان نصر این رساله ۱۶ صفحه به سال ۱۹۵۳ ع در پشاور چاپ شده است.

سیرت حضرت محمد (ص) :

مثنوی ایست مختصر در سیرت سرور کائنات، این اثر از زبان پارسی منظوم توسط سید حسین ترجمه شده و سال ترجمه آن ۱۱۲۱ هـ ق است.

باید تذکر داد که جلد اول و دوم سیرت النبی را مرحوم برهان الدین کشککی نیز ببان پنستو ترجمه نموده بود ، جلد اول آن ۴۴۸ صفحه به سال ۱۳۲۶ ه ش و جلد دوم آن ۵۵۱ صفحه به سال ۱۳۲۸ ه ش از سوی پنستو تولنه به چاپ رسیده است .

همچنان بخشی از جلد اول سیره النبی تألیف شبیه را از بان اردو بزن بان پنستو خان عبدالصمد خان اخکزی نیز ترجمه کرده بود ، تا حال به چاپ نه رسیده است . نسخه خطی آن ۴۵ صفحه درخانواده مرحومی نگاهداری میشود .

(کابل مجله شماره ۱۰ سال ۱۳۶۳) (پنستو کتابونه و دکسی لمنی پنستا نه لیکوال)

سیف المبتدی :

رساله ایست منثور از مرحوم قاضی صفتی الله . سیف المبتدی ابحانی دارد در باره قواعد ابتدایی منطق . این رساله ۵۲ صفحه به سال ۱۳۸۱ ه ق در پشاور طبع شده است . (پنستو پانگه ج ۲ ص ۶۲۲)

سیف الملوك و بدیع العمال :

از قصص و حکایات بسیار مشهور خاور زمین یکی قصه سیف الملوك و بدیع العمال است ، در اکثر زبان . نهای مشرق زمین روایاتی از یعنی داستان به نظم و نثر در قید قلم در آمده است از جمله بزن بان پنستو نیز چندین شاعر و نگارنده این قصه را منظوم داشته اند از جمله : غلام محمد شاعر او اختر قرن یازده و اوایل قرن دوازدهم قصه سیفا . لملوک را از زبان پارسی به مثنوی پنستو برگردانده از چاپ تصحیه سیف الملوك غلام محمد اطلاعی نه دارم ولی نسخه خطی آن در برترش میوزیم نگاهداری میشود .

ابراهیم سواتی شاعر حدود (۱۲۰۰ هق) از قلم بدستان دیگر زبان پنستوست که این قصه را بزن پنستو در اورده است . سیف الملوك ابراهیم نیز زیور طبع نه پوشیده یک نسخه خطی آن در میوزیم پیشاور نگاهداری میشود .

شیر گل شاعر معاصر تیمور شاه درانی (۱۱۸۶-۱۲۰۷ ه ق) نیز این

این ترجمه منظوم سیرت آنحضرت چاپ نه گردیده دونسخه خطی آن به من معلوم است :

۱- نسخه رضلا یبریری را مپور (۷۹ ورق) بخط سلیمان

۲- نسخه خطی استاد جاوید (۲۵ ورق)

(دهند دکتا بخانو پنستو خطی نسخه ۷-۸)

باید تذکر داد که دکتر میکنی در فهرست نسخ خطی پنستو محفوظ در کتابخانه های بریتانیا (ص ۱۰۹) همین کتابرا بنام تولد نامه معرفی داشته است (۶۶ ورق) معلوم میشود که نسخه یی ازین کتاب در کتابخانه های بریتانیا نیز وجود دارد .

سیره النبی :

اثریست در شش جلد پیرامون سیرت و کار نامه های پیغمبر بزرگ اسلام حضرت محمد (ص) . جلد اول و دوم آن بزن اردو تألیف شبیه نعمانی و چهار جلد اخیر آن تألیف سید سلیمان ندوی باشد .

همین شش جلد سیرة را مولانا عزیز الرحمن سیفی از زبان اردو سالهای اول نبوت و غزوات است (۴۳۳ صفحه به سال ۱۳۵۰ ه ش) از سوی پنستو تولنه به چاپ رسید .

جلد دوم این ترجمه که شامل واقعات سالهای نهم ، دهم و یازدهم هجرت است (۳۵۳ صفحه به سال ۱۳۵۴ ه ش) از سوی پنستو تولنه چاپ شد ، جلد سوم آن که شامل معجزات انحضرت (ص) است در قید ۷۹۴ صفحه به سال ۱۳۴۰ ه ش از سوی تولنه به چاپ رسید .

جلد چهارم آن در شرح (منصب نبوت) به سال ۱۳۴۳ ه ش در قید ۶۶ صفحه ه ش از سوی پنستو تولنه چاپ شد .

جلد پنجم آن که بخش عبادات در آن بیان شده است (۴۰۶ صفحه به سال ۱۳۴۶ ه ش) از سوی پنستو تولنه به چاپ رسیده است جلد ششم سیره النبی را که شامل بیان بخش اخلاق است در قید ۶۳۰ صفحه به سال ۱۳۴۹ ه ش پنستو تولنه چاپ و نشر نموده است .

لشی، لبین

شافع الامراض :

کتابیست منظوم در طب قدیم شافع الامراض منسوب به ملا بازگل است این کتاب طبی طبع نشده ، نسخه خطی آن (۸۸ صفحه) در مجموعه خطی اکادیمی پښتو پشاور محفوظ باشد .

شاهنامه فردوسی :

تمام متن شاهنامه را مولوی محمد شرفیق اکبر پوری به فرمایش نواب دیاراز پارسی بزبان پښتو به مثنوی بحر طول ترجمه نموده بود ، بخش ازین ترجمه در دست است و نسخه دستنویس آن ۴۲۹ صفحه در کتابخانه اکادیمی پښتوی پشاور نگاهداری میشود ، این ترجمه تا هنوز به چاپ نرسیده است .

همین گونه ملانعمت الله توشهري نيز منتخباتي از شاهنامه را بزبان پښتو در بحر طویل مثنوی برگردانی نموده است . ترجمه منتخباب شاهنامه از ملانعمت الله ۴۰۴ صفحه به سال ۱۳۶۹ ه ق در لاھور به چاپ رسيد .

-۱۲۷-

قصه را در قالب مثنوی برشته نظم کشیده — قصه سيف الملوك شيرگل دوبار بزیور طبع اراسته شده است بار اول در سال ۱۹۰۰ ع در قید ۸۴ صفحه در دهلی و بار دوم ۸۴ صفحه به سال ۱۳۴۱ ه ق در لاھور . احمد از شاعران قرن سیزدهم نظام دیگر این قصه بزبان پښتو است . و قصه سيف الملوك را به مثنوی بحر خفیف دراورده — سيف الملوك احمد ۷۲ صفحه به سال ۱۲۹۶ ه ق در دهلی به زیور طبع ار استه شده است . نسخه خطی سيف الملوك احمد در مجموعه غنیمت مخطوطات دانشمند بربین محفوظ باشد .

نور صاحب روگانیوال از شاعران اولسی زبان پښتوست که قصه سيف الملوك و بدیع اجمال رادر آهنگهای ملی شعر پښتو منظوم نموده ، و قصه وی در جلد دوم پښتنی سندی ضبط شده است .

محمد نور شاعر حوالی اوخر قرن سیزده و وايل قرن چهارده قصه سيف الملوك را به رشتہ نظم کشید . قصه سيف الملوك وی بارها در پشاور چاپ شده است ~~او~~ او لی محمد نیز از شاعران حدود قرن سیزدهم است که قصه سيف الملوك را بزبان پښتو نظم نمود قصه سيف الملوك وی محمد در قید ۸۱ صفحه صد سال پیش در هندوستان طبع شد . نسخه خطی آن در مجموعه خطی پښتو توله حفظ است . راحت زاخیلی ادیب نامور معاصر زبان پښتو قصه سيف الملوك را برشته نظم در آورد . سيف الملوك راحت به سال ۱۳۳۰ ه ق ۲۰۰ صفحه در لاھور و بار دیگر در پشاور به چاپ رسید .

عمر جان شاعر اولسی نیز این داستان را در اوزان اولسی شعر پښتو منظوم داشت منظومه وی به شکل شفاهی وجود دارد .

(پښتو منظومی قصی ص ۵۰ - ۵۶)

-۱۲۶-

شاه روم :

قصه ایست از فولکلور مشرق زمین این قصه را شاعری بنام احمد در قالب مثنوی بحر خفیف منظوم داشته است، مخطوطه این قصه ۱۵ ورق در گنجینه دستنویساهای اکادمی پیشتوی پشاور محفوظ بوده . قصه شاه روم احمد ۲۰ صفحه به سال ۱۲۹۴ هـ ق در دهلي به چاپ نيز رسیده است .

شاه و گدا :

قصه شاه گدا را بزبان پارسی هلالی چفتایی (وفات ۹۳۹ هـ ق) بنام شاه و درویش نظم نموده است، همین شاه ودر ویش هلالی را عبدالحمید موند به سال ۱۱۳۷ هـ ق به مثنوی شیواي پیشتو ترجمه کرد . شاه و گدای عبدالحمید موند با اول درسال ۱۲۹۹ هـ ق در دهلي به طبع رسید ، وبار دوم به همت همیش خلیل در قید ۲۹۷ صفحه به سال ۱۹۵۷ ع از پشاور چاپ ونشر شد که مقدمه یی از همیش خلیل رانیز همراه دارد . متن انتقادی این قصه را پوهندوی جلال الدین تهیه داشته که یك کاپی آن در بخش افغانستان شناسی کتابخانه پوهنتون کابل نگاهداری میشود نسخ شاه و گدای عبدالحمید موند در کابل ، پشاور ودهلي و بریتانیا نگاهداری میشود . (پیشتو منظومی قصی ص ۶۵۸)

شاه میالو دهقه کلام :

مجموعه بعضی از اشعار میالحمد شاه شاعر دوره معاصر است . این مجموعه رامحمد افضل رضاگر داورده و مقدمه یی در قید ۳۲ صفحه بدان نگاشته است . درین مجموعه ۶۸ پارچه شعر سیاسی و اجتماعی شاعر در ۵۹ صفحه بیامده سمعونه به سال ۱۹۷۲ ع در پشاور زیور طبع پوشیده است .

شتی او شغلی :

مجموعه اشعار مرزا تاج محمدخان خاموش است ، موسوم به شتی او شغلی . درین مجموعه ایجاد یات ادبی شاعر قبل از سال ۱۹۷۰ ع گنجانیده شده مضامین اشعار این مجموعه عشقی، اجتماعی ، ملی و اخلاقی است . شتی -۱۲۸-

او شغلی به سال ۱۹۷۵ ع از سوی دهشنوند ادبی تولنه به چاپ رسیده است .

شجره افغانه :

شجره ایست منظوم در شرح نسب بعضی از قبایل پیشتو . ناظم آن روحانی بزرگ میان محمد عمر چه کمنی است ، شجره افغانه تا هنوز مطبوع نیست مورخین ادب پیشتو در آثاری ازین اثر یاد کرده اند .

مؤلف حیات افغانی در نگارش شجره قوم اورمی ازین شجره النسب استفاده جسته وی یاداور عیشود که به زبان پیشتو نظم شده است . (حیات افغانی ص ۱۵۴)

شخصیت خنگه وده کوی :

کتابیست در باره رشد شخصیت و شرایط اجتماعی ، مؤلف آن هیلن چاکربر و مترجم آن بزبان پیشتو عبدالخالق واسی باشد ، این کتاب ۲۶۴ صفحه به سال ۱۳۴۰ هـ ش در مطبعه دولتی کال از طرف پیشتو تولنه طبع و نشر گردیده است . (پیشتو پانگه ۲۶۳۷)

شرح امنت بالله :

شرحیست منظوم از حافظالپوری . شرح امنت بالله در حاشیه یکی از چاپهای رسیدالبیان که در هندوپرس دهلي به طبع رسیده ، درج می باشد . (پیشتو پانگه ۲ ص ۵۹۶)

شرح ایيات مستخلص :

درین رساله ایيات عربی اثر مشهور مستخلص بزبان پیشتو ترجمه شده است یکی از مترجمان این ایيات ملا شیر محمد هوتك باشد ، ترجمه منظوم وی تا حال چاپ نه گردیده در ص ۱۰۳ - ۱۰۴ کتابشناسی هوتكیان چهار نسخه خطی آن گزارش شده است ، که تنها سه نسخه آن در کتابخانه بروفسور سیال کاپ در کوتیه نگاهداری میشود ، و چهارمی آن در کتابخانه دانشمند بربنی در کابل . شاعری بنام شفیع نیز همین ایيات را بزبان پیشتو منظوم ترجمه داشته است ترجمه شفیع در لاهور و دهلي به چاپ رسیده نسخ خلی از فراوان یافت میشود مؤلف تیرهیر

شاعران (ص ۱۹ - ۹۳) نبشه است ایات مستخلص الحقایق را شاعری بنام حافظ محمد نیز بزبان پیشتو ترجمه داشته است و ترجمه حافظه محمد

۵۲ صفحه به سال ۱۲۸۸ ه ق در پشاور به چاپ رسیده است.

شرح تصدیقات سلم منطق :

از ملای بوسته ، کتابیست در شرح تصدیقات سلم منطق تاهنوز طبع نشده است (مخطوطه ، کتابخانه پرهنتون کابل ۳۳۲ صفحه کتابت شده در سال ۱۳۲۵).

این شرح به نشر پیشتو نگاشته شده است.

(پیشتو نسخی)

شرح مغزن :

شرحیست منتشر بزبان پارسی از الف نامه اخواند کریمداد و حسین دیگر مغزن الاسلام اخوند درویش شارح آن عثمان معرفی گردیده نسخه خطی این شرح در «مجموعه خطی قاضی محمد عمران خان تونکی نگاهداری میشود (۷۴ ورق)

(دمعند دکتابخانو پیشتو خطی نسخی ۱۶۹)

شرعه الاسلام :

از کتب معتبر دینی است ، مسائل مختلفه دینی و ضروری را از نگاه و نظر احکام شرعی بیان میدارد . ترجمه منظوم پیشتوی آن در سال ۱۱۴۸ ه ق تکمیل گردیده ، گرینداين ترجمه از عبدالحمید مومند است . ۳۲۰ صفحه در کتابخانه پیشتو تولنه اکادیسی علوم افغانستان نگاهداری میشود .

شعر العجم :

دیوان اشعار فرید جان شاعر اولسی ساکن اورمی پایان پشاور است مسما به شعر العجم . این مجموعه دارای اشعار اولسی بسا محتوای عشقی و اجتماعی باشد تا منوز چاپ نه شده نسخه خطی آن ۱۱۸ صفحه در گنجینه دستنویس‌های اکادیسی پیشتوی پشاور نگاهداری میشود .

شفاعت نامه :

اثریست دینی که به شیوه نشر مسجع پیشتو و گاهی نظم نگاشته شده ، نگارنده آن شیخ محمد سعید است شفاعت نامه با ساس معلومات من تاحال چاپ نگردیده اما نسخ خطی آن در کتابخانه های ذیل در یافت میشود .

- ۱- رضالاییری را مپور هند
- ۲- کتابخانه زلمی هیواد مل .
- ۳- آرشیف ملی افغانستان .

رساله یی را بنام شفاعت نامه قاضی گل احمد نیز نبشه است . شفاعت نامه قاضی گل احمد ۱۶ صفحه در لاہور به چاپ رسیده ، البته رساله وفات نامه رانیزضمیمه دارد .

شکوه وجواب شکوه :

شکوه وجواب شکوه بخشی از بانگه ارای علامه اقبال لاہوری است و نرجمه پیشتوی آن در قالب مسدس از مرحوم راحت زاخیلی محتوی کتاب ابعانی دارد دینی و اجتماعی که در لابلای گفتار های فلسفیانه گنجانیده شده است . شکوه وجواب شکوه ۲۹ صفحه در پشاور طبع شده است . مؤلف پیشتو ایکوال نگاشته است : شکوه وجواب را ضمن ترجمه بانگ در امرحوم مینوش نیز ترجمه نموده بود .

(پیشتو پانگه ج ۲ ص ۶۴۱)

شلیل لی پنه :

داستان کوتا هیست از مرحوم راحت زاخیلی . بار اول در سال ۱۹۰۸ ع به چاپ رسیده بار دوم به سال ۱۹۵۹ ع در مجله رهبر و بار سوم به همت نویسنده ارجمند زرین انگور در شماره (۱۱-۱۰) سال ۱۳۶۴ مجله کابل چاپ شد . ادبیات شناسان پیشتو شلیل لی پنه را در آثار مستقل راحت شمار کرده اند . (مجله کابل شماره (۱۱-۱۰) ۱۳۶۴) شمس البا صرین :

رساله ایست منظوم در باب مسائل میراث سال تألیف آن حدود

۱۰۹۶ ه ق تعین شده است . ناظم رساله شمس الدین دلزارک نام دارد، شمس الباصرین تا هنوز طبع نشده مخطوطات آن در کتابخانه های زیرین دیده شده است .

- ۱- آرشیف ملی افغانستان .
- ۲- کتابخانه پروفیسور سیال کاکر ۲۹ ورق .
- ۳- کتابخانه دانشمند برین بن کابل .
- ۴- مجموعه خطی اکادیمی پښتوی پشاور .

شمع الهدایت :

اثریست دینی ، ناظم آن محمد رفیق مسایل دینی رادر قالب مثنوی بحر طویل نموده ، شمع الهدایت در قید ۴۸ صفحه به سال ۱۳۳۰ ه ق در لاهور به چاپ رسیده است .

شها او گلان :

شهاو گلان نیز از قصص ملی پښتو نهاست . در مناطق قندھار شهرت دارد قصه ایست از عشق دودلداده بنامهای شهاو گلان . قصه شهاو گلان را از شاعران ما با بوجان بابی به نظم پښتو در اورده بخشی ازین قصه را مؤلف پته خزانه دران کتاب بیاورده است .
(پښتو منظومی قصی ص ۶۰)

شهزاده اختر منیر وماهرو :

این داستان به دیار هندوستان تعلق دارد ، واژ ادبیات زبانهای هندی واردو بزبان پښتو راه یافته است ، این داستان را در این از شاعران ورزیده قصه پرداز پښتو بر شته نظم کشیده اند ، ازین شاعران یکی ملانعمت الله است که قصه وی دوبار در لاهور و بار سوم در پشاور به چاپ رسید ، ناظم دومی آن که سیدابو علی شاه باشد ، قصه شهزاده اختر منیر و ماهروی وی ۵۶ صفحه به سال ۱۲۹۹ ه ق در دهلی چاپ گردیده است .
(پښتو منظومی قصی ص ۶۱ - ۶۲)

شهزاده استنبول و شهزادی فارس :

قصه ایست از وپادشاهزاده بنامهای شهزاده ای از

استنبول و شاهدختی از فارس این قصه روایتی خیالی نیز از ادبیات زبانهای دیگر خاور زمین بزبان پښتو راه یافته است نظام پښتوی آن شاعری بنام فضل ربی است وی در حدود ۱۳۰۰ ه ق در چار سده میزیسته است ، و این قصه را در قالب مثنوی بحر طویل نظم کرده ، قصه اش ۲۷ صفحه در لاهور به چاپ رسیده است .
(پښتو منظومی قصی ص ۶۲)

شهزاده بهرام گورو پری حسن بانو :

این قصه را زبان پارسی ملا احمد جان به سال ۱۳۴۵ ه ق به مثنوی پښتو ترجمه داشته است ، بهرام گورو پری حسن بانوی ملا احمد جان ۶۴ صفحه در لاهور چاپ شده بعد از پشاور نیز به زیور طبع ارسته گردیده است .
(پښتو منظومی قصی ص ۶۸)

شهزاده بهرام و گلن دام :

از قصه های مشهور مشرق زمین یکی قصه شهزاده بهرام و گلن دام نیز است ، این قصه در زبان پارسی وزبانهای هندی به روایات مختلف به نظم و نثر نبیشته شده است . قصه شهزاده بهرام به شکل روایی و شفاهی در قبایل پښتون نشین موجود بوده و شاعران زبان ما نیز این قصه را به نظم پښتو در اورده اند ، قصه شهزاده بهرام و گلن دام را فیاض شاعر قرن دوازده به مثنوی پښتو نظم نموده قصه بهرام و گلن دام فیاض را هیوز مستشرق در کلید افغانی شامل کرد (۱۸۷۲ ع) و مستقل نیز بارها در دهلی لاهور و پشاور چاپ شده است . یکی از چاپهای قدیم آن در قید ۴۰ صفحه به سال ۱۲۹۴ ه ق در دهلی صورت پذیرفته ، وطبع اخیر تحقیقی آن با مقدمه یی از سوی اکادیمی پښتوی پشاور صورت گرفته است .

از شاعران دیگر یکه این قصه را نظم کرده اند ، یکی ابراهیم شاه و دیگری امان گجراتی است ، قصه ابراهیم شاه به قصه دیوترا بان موسوم است ، دیوترا بان ابراهیم شاه در لاهور و پشاور طبع شده است ، و منظومة امان گجراتی بهرام و گلن دام نام دارد ، قصه امان در قید ۵۰ صفحه به سال ۱۹۶۶ ع در لاهور به طبع رسیده است . محققین ادبی نبشتند که قصه بهرام و گلن دام فیاض تکمیل نیست بلکه دو شاعر

شهزاده دل افروز :

این قصه را امانت مالیار شاعر اولسی زبان پنستو نظم کرده ، قصه شهزاده دل افروز نیز از زبانهای دیگر به ادبیات پنستو راه یافته است قصه شهزاده دل افروز نظم کرده امانت مالیار در قید ۱۱۲ صفحه یک بار به سال ۱۳۳۳ هـ ق در لاهور و بار دیگر در پشاور به چاپ رسیده است .

شهزاده دلخور :

قصه شهزاده دلخور را رمضان نام شاعر اولسی زبان پنسته در قالب نظم اورده است ، این قصه از قصص وارد شده از زبانهای دیگر به ادبیات پنستوست ، قصه شهزاده دلخور را رمضان در سال ۱۳۳۹ هـ ق نظم کرده گفته شده است که ناظم این قصه را از بان پنجابی ترجمه نموده بود شهزاده دلخور را رمضان در لاهور به چاپ رسیده است .
(پنستو منظومی قصی ص ۷۰)

شهزاده رعناؤزیبا :

قصه شهزاده رعناؤزیبا از قصص خیالی و روایتی مشرق زمین بوده واز ادبیات زبانهای دیگر بزم بان پنستو راه یافته شهزاده رعناؤزیبا را ملانعمت الله به مثنوی پنستو منظوم ترجمه داشت شرقی ۱۰۸ صفحه در لاهور به طبع رسید .
(پنستو منظومی قصی ص ۷۱)

شهزاده شیرویه :

قصه شهزاده شیرویه به زبان پنستو منظوم ترجمه گردیده ، ناظم و مترجم این قصه ملا احمد جان است . این قصه ملا احمد جان سه بار چاپ و نشر گردیده در سال ۱۳۳۸ هـ ق (صفحه ۹۶) در لاهور ، در سال ۱۹۰۶ ع (صفحه ۹۶) در لاهور در قید ۱۰۰ صفحه در پشاور .
(پنستو منظومی قصی ص ۷۲)

شهزاده فلک نازو خورشید آفرین :

قصه ایست روایتی از پادشاهزادگانی بنام فلک نازو خورشید آفرین قصه شهزاده فلک نازو خورشید آفرین از ادبیات زبانهای دیگر بزم بان پنستو راه یافته است .

آخر الذکر ابراهیم شاه و امان گجراتی قصه فیاض را تکمیل کرده اند .

(پنستو منظومی قصی ص ۶۵ - ۶۷)

واما علاوه از شاعران یاد شده این قصه را به اوزان ملی شعسر پنستو نور صاحب روگانیوال و حافظ عظیم گندپور نیز سروده اند . سروده های این دو شاعر اولسی پنستو نیز ضبط شده است . از نور صاحب در مجله کابل شماره (۹) سال ۱۳۴۳ هـ ش واز حافظ عظیم در دیوان خطی وی محفوظ باشد ، و در شماره (۳) سال ۱۳۶۰ مجله کابل آمده : مولوی احمد تنگی نیز قصه بهرام گلندام را به نظم پنستو سروده است .

شهزاده بلند اقبال او قمر جبینه :

از قصص خیالی و روایتی مشرق زمین یکی هم قصه شهزاده بلند اقبال و قدر جبین است ، این قصه را ملا احمد جان از ادبیات زبانهای دیگر بزم بان پنستو منظوم برگردانده است . ترجمه وی ۴۸ صفحه در پشاور طبع و نشر شده است .
(پنستو منظومی قصی ص ۶۳)

شهزاده بی قلیل و بدرمنیر :

قصه ایست روایتی ، از ادبیات زبانهای دیگر مشرق زمین بزم بان پنستو راه یافته است ناظم این قصه احمد خلیل باشد و قصه را به مثنوی بحر خفیف به سال ۱۲۹۵ هـ ق نظم نموده تعداد ایيات آن هزار و پنجصد گزارش شده قصه شهزاده بی قلیل و بدرمنیر احمد خلیل به سال ۱۳۲۹ هـ ق در حاشیه یوسف زلیخای عبدالقادر خان ختله در لاهور به چاپ رسیده است .

(کابل مجله شماره ۱۲ سال ۱۳۶۰ هـ ش)

شهزاده جهانگیر :

قصه شهزاده جهانگیر نیز از ادبیات زبانهای دیگر بزم بان پنستو راه یافته است قصه شهزاده جهانگیر را شاعری بنام اسحق به مثنوی پنستو نظم کرده این قصه ۶۴ صفحه دو بار در لاهور به چاپ رسیده است . سال نظم پنستوی آن ۱۹۱۹ ع باشد .
(پنستو منظومی قصی ص ۶۸)

و تحریری پنستو سرایشکرانی بـه نظم آن پرداخته اند ، ازانجمله یکن
ولی مجدد شاعر زبان پنستوست که قصه را از زبان اردو بـن زبان پنستو
برگرداند و به شکل مثنوی نظم کرده است ، قصه شیخ چلی ولی محمد
۴۸ صفحه در پشاور چاپ گردیده واز شاعران اولسی یعقوب ناظم
این قصه (در قالب شعر اولسی) قلمداد شده است (پنستو منظومی
قصی ۷۷) واما حافظ عظیم گنده پورنیز این داستان را در قالب شعر
اولسی سروده و قصه شیخ چلی حافظ عظیم در دیوان خطی وی ضبط
است .

شیخ دین محمد :

رساله ایست کوچک (منشور) در باب شرح حال شیخ دین محمد . مؤلف
رساله محروم نصراست . رساله ۱۶ صفحه به سال ۱۹۵۲ ع در پشاور
به طبع شده است . این رساله در اخیر لست لغاتی را حاوی است که از
طرف انجمان ادبی بر تهکال روضع شده بود .
(پنستو پانگه ج ۲ ص ص ۶۴۷)

شیع شاه سوری :

رساله ایست در سیرت و شرح حال سلطان العادل شیرشاه سوری
این رساله را محروم مولانا سیفی از عربی بـن زبان پنستو ترجمه کرده
و با نسبتی بـی از پوهاند رشتین به سال ۱۳۳۴ هـ ش در قید ۴۲ صفحه
از سوی پنستو تولنه به چاپ رسیده است .
(کابل مجله شماره ۱۰) سال ۱۳۶۳ (کابل مجله شماره ۱۲) سال ۱۳۶۰

شیر عالم او مامونی :

این قصه نیز از قصص چلی بعضی از مناطق پنستون نشین است .
گفته شده که این قصه در منطقه باجور بـجود آمده است . قصه شیر عالم
مامونی در مناطق پنستونهای صوبه سرحدی شمال مغربی و حصص شرقی
افغانستان شهرت دارد ، شاعران پنستو نیز این قصه را نظم کرده اند
حسن نام شاعر حدود اوخر قـسـنـسـیـزـدـهـ و اوایل قرن چهارده این قصه
را در قالب شعر اولسی بـیان نموده و شاعر معاصری بنام جمال این قصه را به
مثنوی پنستو نظم کرده و در پشاور به چاپ رسیده است .

این قصه را ملاحمد جان به سال ۱۳۴۸ هـ ق به مثنوی پنستو منظوم
ترجمه داشت . قصه شهزاده فلک نازو خورشید آفرین ملاحمد جان
دوبار در لاهور به چاپ رسیده است . (۲۲۲ صفحه)
(پنستو منظومی قصی ص ۷۲)

شهزاده گلشن و بـی بـی هارون :

از جمله قصص ترجمه شده بـن زبان پنستو قصه شهزاده گلشن و بـی بـی -
هارون نیز باشد . این قصه رامنگ عبدالغفار بـن زبان پنستو منظوم
ترجمه داشت و ترجمه منظوم این قصه ۱۲۰ صفحه در لاهور به چاپ
رسیده . (پنستو منظومی قصی ۷۴)

شهزاده گنبد شام :

از داستانهای خیالی مشرق زمین است . قصه شهزاده گنبد شام از
ادبیات زبانهای دیگر بـن زبان پنستوآمده و ناظمانی بنامهای شاه فاضل
وفد امیر این داستان را به نظم پنستو در آورده اند شاه فاضل
شهزاده گنبد شام را در قالب مثنوی نظم نموده و چهار طبع آن به نگارنده
علوم است ، طبع سال ۱۳۲۵ هـ ق طبع ۱۳۲۸ هـ ق صفحه در لاهور بـدوبار
دیگر نیز در پشاور به طبع رسیده است .

زمینه گنبد شام فدامظهر در کتابی بنام داوزر لبی به چاپ رسیده
است . در تحقیقات ادبی پنستوآمده است که قصه گنبد را شاعری بنام
احمد نیز نظم کرده است .

(کابل مجله شماره ۱۲ سال ۱۳۶۰ - پنستو منظومی قصی ص ۷۴-۷۵)

شهزاده ممتاز :

داستان شهزاده ممتاز از قصص مشهور در زبانهای منطقه ماست ، در
زبان پارسی و دیگر زبانهای به نظم و نثر ثبت شده و بـن زبان پنستو نیز
ملاحدجـانـ به نظم آن پرداخته است شهزاده ممتاز ملاحمد جان بـار
هادر لاهور و پشاور به طبع رسیده یکی از چاپهای آن در قید ۲۸۸ صفحه
از سال ۱۹۵۳ ع است . (پنستو منظومی قصی ص ۷۶)

شیخ چلی :

این قصه از بـان اردو بـن زبان پنستو راه یافته است و در ادبیات اولسی

آن را نیز نگاشته است . مؤلفیه سال ۱۳۵۵ هـ ق از تالیف و تدوین آن فارغ شده ، شیرین مجلس به چاپ نرسیده نسخه خطی آن ۵۰۵ صفحه در آرشیف ملی افغانستان محفوظ است .
(پنتو نسخی)

پنکلی رسول :

اثریست از حاجی خانمیر هلاسی. درین اثر درچهار باب راجع به شرح حال رزنه گی حضرت محمد (ص) مطالبی درج شده است. در بخش اول آن از بیدایش تا پیش از سالگی، در بخش دوم آن شروع نبوت، در بخش سوم آن از هجرت تا ۲۳ سالگی و در بخش اخیر (چهارم) از وفات تا ابدالا بد.

بنگلی رسول ۴۱۶ صفحه باراول به سال ۱۳۶۷ هـ و بار دوم (سال طبع ندارد) در پشاور به طبع رسیده است.
(پنستو پانگه ج ۲ ص ۶۰)

پیشوں نکی:

مجموعه ایست از متناظرات و اشعاری بیراهمون مقام معلم . جمیوعه را
مرحوم عبدالباری اشنا تدوین داشته و در قید ۹۱ صفحه به سال ۱۳۳۸
هـ ش در کندخان به چاپ رسیده است .

لمسون نہیں:

دوین مجموعه اشعار مرحوم افت‌است، درین مجموعه که بنام بنیه لسون مسماست ۳۸ پارچه شعردارای محتوای ملی، اجتماعی و وطنی شاعر گنجانیده و شاعر مقدمه در آغاز آن مجموعه افزوده است، مجرد به به سال ۱۴۲۰ ه ش ترتیب گردیده تا هنوز چاپ نشده است. مخطوطه آن به خط شاعر ۷۰ صفحه در آرشیف ملی افغانستان نگاهداری می‌شود. (دالفت باد ص ۱۰۰)

طالب وای محمد شاعر دیگر یست که این قصه را در قانب مشهوری سروده قصه وی در قید ۶۴ صفحه در پیشاور چاپ شده است. فدا مظہر نیز این داستان را در قلب شهر اولسی نظم کرده و در کتاب او بنام داور لمبی چاپ گردیده است. (پیشو منظومی قصی ص ۷۸)

شیر و شکر :

مجموعه منتخب اشعار دری و پستومت کله در بخش پنجم آن
مناجات‌های از شاعرانی چون مولوی‌مدکین، فاروق، محمدگل خان، ملا
حسن ساکزی غازالدین و نورنامه حضرت محمد (ص) از غلام نبی
وشمايل نامه حضرت محمد (ص) (۲۱) از همان غلام نبی وشمایل
نامه از استوید درویزه بیداده مدون فمحراين مجموعه ملا عبدالله است.
مجموعه به سال ۱۳۴۶ میلادی در لاعور طبع شده است.

شیرین و فرداد :

قصه شيرين و فرهاد از قصه های مشهور أدبيات پارسي است و شاعران نامدار اين زبان به نظرم آن دست يازده اند . سروده هاي ايشان به زبانهاي ديگر مشرق زمين نيز راه يافته و حتى به زبانهاي خارجي نيز ترجمه شده اند . اين داستان زيبا و شيرين در أدبيات تحريري و شفاهي زبان پينتسو نيز موجود بوده واز - شاعر انيكه اين داستان را بر شئه نظم کشیده اند يكى ملائعت است، داستان شيرين و فرهاد ملائعت الله بارها در دھلى ، لاهور و پشاور به چاپ رسيده است ، يكى از چاپهای آن از سال ۱۳۰۴ ه ق است ، آيات مثنوي فرهاد و شيرين ملائعت الله به (۷۵۰) ميرسد . طالب ولی محمد نيز داستان شيرين و فرهاد را به مثنوي پيント سروده و شاعري بنام محمد اوب آنداز اوزان مل شيع بسته در آورده است .

شیوه‌های مدلسازی خودکار

از مرحوم عبدالله عیشی، اثربخشی که در آن در پانزده مجلس لطایف و فکاهیاتی گرداوری شده گرداد و رنده در مقابل متن پنتو ترجمه‌دری

درین فرهنگ هزاران لغت پیشتو-گنجانیده شده واکثر لغات آن جثین باشد که در فرهنگهای چاپ شده ثبت نه گردیده اند.
(دکسی دلمنی پیشانه لیکوال ۳۵۸۲ ر)

صوبه سرحد :

کتابیست معلوماتی در تاریخ، جغرافیا زراعت، پیداوار، زندگی اجتماعی مردم صوبه سرحد در باره قبایل نیز بحث مختصراً دارد، این کتاب ۱۰۷ صفحه به سال ۱۹۰۴ عیسوی در پشاور چاپ شده است، مؤلف رساله مرحوم عبدالخالق خلیق باشد.

ضابطه افغانی :

کتابیست که به مقاصد درسی تالیف گردیده است. مولف آن مو-لوی دوست محمد توکلی است، رساله دارای یک مقدمه سه باب و خاتمه است، کتاب علاوه از بحث های پیرامون موضوعات دستوری در اخیر بخش قاموس نیز دارد. که در ان لغات پیشتو بزبان اردو ترجمه و معنی شده است و برای آن عده اردو زبانان نگارش یافته که میخواهند زبان پیشتو را بیا موزنند. ضابطه افغانی مطبوع نیست سه نسخه خطی آن در کتابخانه های زیرین تونک در راجستان هند موجود است.

۱- مخطوط طه انتیوت تحقیقات عربی و پارسی

۲- مخطوطه هجده خطی فاضی محمد عمران خان توکلی

۳- مخطوطه مجوعه خطی مولوی عبدالله توکلی

(دهند دکتابخانو پیشتو خطی نسخی ۲۹۶ - ۲۹۴)

شاعر علم القراءت :

اثریست از ملا شهرور کوهستانی. درین اثر در باب تجوید و تلاوت در مت قرآن عظیم مطالبی بیامده، ضا بله القراءت ۲۰ صفحه در لامور پیاپ شده است. (پیشتو پانگه ج ۲ ص ۶۵۵)

ضابطه علم القراءت :

رساله ایست منظوم در علم القراءت قرآن عظیم، موسوم به ضابطه علم القراءت از ملا عبدالاروف در آغاز زمانه سه بیت آمده و متباقی رساله

صلوٰة الاصفیٰ :

رساله ایست عنثور از محمد عبدالغفور درین رساله رهندودهای برای صوفیا در مورد گزاردن نماز او قات نماز بیامده رساله ۱۶ صفحه است در لاهور به پنچ پرسیده. (پیشتو پانگه ج ۲ ص ۶۵۳)

صلوٰة الہدایت :

رساله ایست در بیان نماز دوگانه. رساله نظم باشد و به مثنوی پیشتو سروده شده است. ناظم آن عجمب خان پیغمکی است. در اخیر این رساله ادعیه منظوم پیشتوی ملک عفران نیز درج شده، صلوٰة - الہدایت در اخیر گلستانه کرامات چاپ گردیده است. (ص ص ۲۲۳ - ۲۳۶)

صلوٰة اللغات :

قاموسیست مردف که در نشن جلد تهیه شده، مرتب و مؤلف آن خان عبدالصلیم خان اخکزی باشد، خان موصوف قاموس مذکوره رادرحدود سالهای (۱۹۰۰ - ۱۹۵۳ ع) تکمیل نموده است. گویند که در متابیل هر لغت مترادفات همان کلمه رانیز اورده است، گفته شده است که

منتشر است . رساله در قيد ۲۳ صفحه به سال ۱۳۲۷ ه ق در لاہور
چاپ گردیده است .

ضابطه میراث :

اثریست هنشور از ملالغمانی درین کتاب مطالبی پیرامون میراث بیان
گردیده ضابطه میراث ۹۶ صفحه به سال ۱۳۴۲ ه ق در لاہور طبع شده
است . «پښتو پانګه ج ۲ ص ۶۵۵»

ضابطه میراث :

کتابیست منتشر ، در تحریح اصول علم میراث مؤلف آن ملالغلام جان
طبع نبوده ، نسخه خطی آن در قید ۹۵ صفحه در کتابخانه پوهنتون
کابل موجود است . «پښتو نسخی»

ضرب کلیم :

ترجمہ منظوم پښتوی ضرب کلیم علامہ محمد اقبال لاہوریست : مترجم
پښتو آن شیر محمد مینوش باشد ضرب کلیم ۱۵۲ صفحہ در پشاور
طبع شده است . «پښتو پانګه ج ۲ ص ۳۵۶»

طریقہ الاسلام :

رسالہ ایست منظوم از احمد خلیل، درین رسالہ مسایل دینی و فنی
به گونه سوال و جواب تحریح شده، طریقہ الاسلام در حاشیہ حقیقت الاسلام
بارہادر دھلی۔ لاہور و پشاور بہ چاپ رسیده ، تعداد ابیات آن صد بیت و
در قالب مثنوی باشد . «کابل مجلہ شماره ۱۲» سال ۱۳۶»

طب اطفال :

رسالہ ایست در بارہ طبابت و تداوى و امراض اطفال که باساس
طب قدیم نگاشته شده ، مؤلف آن میاجناب کاکا خلیل است . تکمیل الحق
کاکا خلیل تعداد صفحات این کتاب بر اصدیقشته است .
(غوثی ص ۱)

طریقہ محمدیہ :

اثریست منظوم دینی از دوست محمد خلیل ناظم ارشادات ووصایای
حضرت محمد (ص) واامر دینی رابه مثنوی پښتو نظم داشته است. نسخه
- ۱۴۲ -

خطی آن ۷۷۲ صفحه در آرشیف فملی افغانستان محفوظ است . دوست
محمد خلیل به سال ۱۲۹۲ ه ق نظم این کتابرا تکمیل نموده است .
«پښتو نسخی»

طریقہ محمدیہ :

مجموعہ مسایل دینی ایت موسوم به طریقہ محمدیہ . عبدالحمید
الکوزی به مثنوی پښتو نظم کرده و مخطوطات آن دیده شده است :
۱- مخطوطۃ پروفیسور سیال کا کپر ۷۱ ورق .
۲- مخطوطۃ دانشمند بر بنین
«پښتو نسخی»

طوطی نامہ :

اصل طوطی نامہ بزبان سنسکریت است . واژین زبان بزبانهای زیاد
خارج زمین به نظم و نشر ترجمہ شده است . این قصہ بزبان وادیات
پښتو نیزراہ یافته است . از شاعرانیکه این قصہ را برشته نظم کشیده
اند . یکی احمد تیراهی است که این قصہ رابه مثنوی بحر خفیف
نظم نموده است طوطی نامہ احمد تیراهی به سال ۱۳۰۰ ه ق در دملی
به طبع رسیده است . و شاعر دومی که این قصہ را نظم نموده ملا احمد
جان است . وی این قصہ را در قالب مثنوی بحر طویل برشته نظم کشیده
است . طوطی نامہ ملا احمد جان دوبار در پشاور به چاپ رسیده است .
علاوه ازین در تذکرہ ابرار مهین نیز بعضی از حکایات طوطی نامه به
مثنوی پښتو برگردانده شده است . «پښتو منظومی قصی ۸۲-۸۳»

ظفر النساء :

اثریست در مسایل زنان از نعمان الدین کاکا خلیل . رسالہ مطالب آمو-
زنده برای زنان دارد ، ظفر النساء ۴۸ صفحه به سال ۱۳۲۳ ه ق در را-
ولپندی طبع شده است .
(پښتو پانګه ج ۲ ص ۶۶۰)

ظهور المطالب :

نام مکمل این اثر بدین شرح است:

(ظهور المطالب المعروف به تعویذات روحانی) اثربست منظوم و منتشر بخشی ازان بزبان پیشتو بخش دیگر آن بزبان پارسی نکاشته شده است. درین رساله ادعیه، اوراد و تعویذات و نتشها بیامده، ظهور المطالب صفحه به سال ۱۳۱۴ ه ق در دهلي به چاپ رسیده است. (کابل مجله شماره (۱۲) سال ۱۳۶۰ ه ش)

ع، غ

عالی افکار :

مجموعه اشعار اجتماعی و انتقادی مرحوم استاد الفت است. نامش را عالی افکار گزیده، مجموعه ۵۸ صفحه به سال ۱۳۲۷ ه ش از سوی اداره اتحاد مشرقی در جلال آباد به چاپ رسیده است.

(الفت یاد ص ۱۰۱)

عبرت نامه :

كتاب يبيست منظوم از احمدی صابزاده فرزند مياعمر خمکنى درين كتاب مسائل ديني و صوفيانه در قالبهای متتنوع بيان شده است. نسخه خطلى آن در ريكارد آفس مرکزى شهير پشاور موجود بوده ، داراي ۴۰۲ صفحه مي باشد . نسخه ناقص الاول والاخر است . تا حال من ار طبع ابن كتاب اطلاعى ندارم . مؤلف تيرهير شاعران ازین كتاب اقتباساتي دارد (تيرهير شاعران ص ۱۴۴ - ۱۴۶)

عجایب الحکایات :

مجروعه پنج قصه کوتاه منظوم است ، اين قصص از حکایات خیانی و روایتی باشد ملا احمد جان آنرا به متنوی بحر طویل منظوم ترجمه نموده

احمدی آنرا به نظم و نثر پینتو نگاشته عقاید احمدیه ۶۴ صفحه در لاهور چاپ گردیده است.

عقاید المؤمنین :

اثریست در باره عقاید دینی و شجره پیران طریقه قادریه . نام مکمل آن (عقاید المؤمنین المعروف به بیان الایمان) باشد . مؤلف آن مولانا عبدالحق است در آغاز کتاب شعری از محمد عمر ودر اخیر از محمد حکیم نیز درین رساله ضبط بوده عقاید المؤمنین ۲۴ صفحه در لاهور طبع شده است .

عنوان النصایع :

ترجمه پینتوی اخلاق محسنه است و موسوم به عنوان النصایع . آن عنوان الدین احمد کاکاخیل باشد . عنوان النصایع را خود نعمان الدین احمد کاکاخیل در قید ۲۶۴ صفحه به سال ۱۳۲۴ هـ در سیالکویت طبع کرده است .

عهد نامه :

رساله ایست منثور دینی ، از قاضی گل احمد . مؤلف تاکید کرده است که یک نسخه آن باییست بلاست دفن شود . عهد نامه ۸ صفحه در پشاور طبع شده است .

(پینتو پانگه ج ۲ ص ۶۶۸)

علیغان :

رساله ایست انتقادی علمی و تحقیقی تالیف استاد دوست محمد خان کامل مومند در باره نسب وزنه هـ گی علی خان هشنگری شاعر زبان پینتو . این رساله بصورت مستقل طبع نشده ولی به اقساط در پنج شماره مسلسل مجله رهبر در سال ۱۹۵۸ ع چاپ و از پشاور نشرشده است .

-۱۴۷-

این قصص ملا احمد جان در قید ۱۲۰ صفحه در پشاور به چاپ رسیده است . (پینتو منظومی قصی ص ۸۴)

عجایب اللغات :

فرهنگیست چهارزبانی تأثیف نواب الله یار خان این فرنگ در سال ۱۱۲۴ هـ ق تأثیف شده است مؤلف اول یک لغت هندی را میاورد و بعد معانی پینتو ، پارسی و عربی آن را میآمیده . عجایب اللغات یک مقدمه نیز دارد ، که در ان بصورت عجم قواعد گرامری زبان پینتو را شرح میکند . عجایب اللغات مطبوع نیست نسخ خطی آن در رضالا بیربری را - مپور ۳۳۹ ورق و دو نسخه دیگر آن در برترش وزیر نگاهداری میشود . (دهند دکتبخانو پینتو خطی نسخی ۲۹۶)

عجبی البیان :

دیوان پیاو الدین موسوم به عجیب البیان در مخطوطات اکادیمی پینتوی پشاور محفوظ است . مخطوطه ۱۳۵ ورق داردو به سال ۱۲۸۱ هـ کتابت شده است . درین دیوان ۲۴۵ قصیده و غزل بیامده سخنانی از معرفت و سلوك دارد . عجیب البیان تا حال چاپ نشده است .

عسکری لنیوی :

لنیوی های پینتوست در باره عسکری و عسکریت از مولوی صالح محمد خان هوتك . این رساله تا حال به چاپ نرسیده دستنویس آن ۱۰ صفحه نبیشه شده در سال ۱۳۱۶ هـ ش به کتابخانه دانشمند بریین نگاهداری می شود .

عظیم بابا :

رساله ایست کوچک در تیرحال و شاعری عبدالعظيم را نیزی شاعر قرن دوازدهم هجری . مؤلف رساله مرحوم نصر است ، رساله ۳۲ صفحه به سال ۱۹۵۱ ع در پشاور چاپ و نشر شده است .

عقاید احمدیه :

این رساله در شرح عقاید فرقه قادیانیست . قاضی محمد یوسف

-۱۴۶-

غمیخت نامه :

اثریست حکایوی منظوم که بر مبنای تذکره غرغبست با پیر خان کاکر توسط دوست کاکر به سال ۱۹۰۶ هـ در برابر ایالت بلوچستانی فعلی در قالب مثنوی سروده شده است. دین کتاب علاوه از حکایات منظومی در باره غرغبست و کاکر با با در باره شرح حال زرغون خان نوروزی شاعر برگزیده زبان پښتو نیز مطالبی دریافت میشود، غرغبست نامه یکی از مآخذ هولف پته خزانه بود، افتباستایی از کتاب در پته خزانه درج باشد.
(دین کتاب پخوانی تذکری ص ۲۸-۳۰)

غز لباغ :

طوریکه از نامش پیداست، «جهوئه» ایست از غزلیات پنستوی بهایی
جان صاحبزاده نسخه خطی آن در قید ۸۰ صفحه به خط شاعر دیده
شده سال تکمیل آن ۱۳۳۷ هـ تکمیل شده است.

غلام نسیم:

اژریست منظوم و منتور از مرسوم خادم چارسدوی ، که باساز ارشاد دات دین مبین اسلام نظریات تادیانی هارا دران رد نموده است . این کتاب ۷۲ صفحه به سال ۱۳۵۴ هق در پشاور زیور طبع پوشیده است.

غنجہ روہ :

گرامیست از زبان پنفو که بزبان پارسی نوشته شده مؤلف آن
مولوی نورمحمد افغانی قند هاری است. وی بتاریخ ۲۵ ماه صفر المصادف
سال ۱۲۸۰ هـ ق از تالیف آن فارغ گردیده این گرامر مطبوع نیست.
نسخه خطی آن ۱۶۶ ورق در اندیا افس لایبریری لندن محفوظ است.
(فهرست مکننی، ۵۶)

نموده اشعار :

مجموعه اشعار ملی ، اجتماعی و عشقی و بیدار کننده مرحوم استاد

نشر پښتو به ترجمه این اثر برداخه است . درین فتاوامسایل مهم دینی و اجتہادی در روشنی حدود احکام شرعی بیان شده ، فتاوای نجم الهدای چندین کتاب و هر کتاب آن به ڈھول وابواب جداگانه تقسیم شده است . فتاوای نجم الهدای افغانی در دو جلد ترتیب گردیده جلد اول ۳۰۴ صفحه و جلد دوم آن ۲۲۴ صفحه به سال ۱۳۳۱ هـ ق در لاہور به پاپرسیده است .

فتح خان قند هاری :

یکی از قصص دلچسپ و شورانگیز ملی پښتو نهایه قصه فتح خان قند هاری است این قصه در تمام پښتو نخوا از شهرت زیاد بزیوردار است . قصه فتح خان در همه مناطق پښتونها بالاندک تفاوت روایتها به شکل شفاهی موجود است . این قصه را عده بی از سرایشگران پښتو برشته نظم نیز در اورده اند . اولین منظومة این داستان مثنوی ایست مر بوط به قرن دوازدهم هجری نام ناظم آن در مخطوطه در دست داشته آن دیده نمی شود . همین مثنوی در مجموعه خطی کتابخانه دانشمند برینس نگاهداری می شود . دومین منظومة این داستان مثنوی ملانعدت الله نوبناریست ، مثنوی وی باراول به سال ۱۳۰۳ هـ ق در دهلهی به چاپ رسیده است و چایهای دیگر آن از لاہور و پشاور است سومین منظومه این داستان مثنوی شاعری بنام ارسلاست وی این قصه را به سال ۱۳۰۳ هـ ق منظوم داشته قصه فتح خان و رابیای ارسلان به سال ۱۹۲۷ ع در لاہور به چاپ رسیده است .

چهار مین منظومة آن از فدامطهر است که در کتاب داور لمبی بیامده (پښتو منظومی قصی ص ۸۴-۸۴) واما پنجمین ناظم آن تورسم خان شاعر زبان پښتوست وی این قصه را در قالب اوزان شعر اول اولی را بیان داشته متن خطی آن در دیوان تورسم خان محفوظ در اکادیمی پښتو پشاور و متن چاپی آن در جلد اول اولی سندی یافت میشود . ششمین ناظم این داستان ملی پښتو نهای قدرت علی مشهور به قاضی گل هزار ویست وی این قصه را به اوزان ملی پښتو منظوم نموده ،

ف

الفاروق :

کتابیست در شرح حال و سیرت حضرت عمر فاروق خلیفه دوم اسلام مؤلف آن بزبان اردو مولانا شبیلی نعمانی و مترجم آن بزبان پښتو غلام قادر است (الفاروق) ۳۳۲ صفحه به سال ۱۹۴۹ ع در پشاور طبع و نشر شده است .

فتاوی احمد شاهی :

کتابیست در باب فتاوی و شرح بعضی مسایل مهم دینی و شرعی از عبدالله کندھاری . مؤلف در آغاز منظوماتی در مدح اعلیحضرت احمد شاه کبیر (۱۱۶۰-۱۱۸۶ هـ) نیز دارد . متن فتاوی به نظر نگاشته شده است .

فتاوی احمد شاهی ۴۴۹ صفحه به سال ۱۳۲۲ هـ ق در مطبعة فاروغی دهلی طبع شده است . یکی از نسخه های خطی آن در آرشیف ملی افغانستان محفوظ است .

فتاوی نجم الهدای افغانی :

ترجمه ایست از مجموعه خازنی پارسی به زبان پښتو موسوم به فتاوی نجم الهدای افغانی . مترجم آن قاضی گل احمد باشد وی به

فروخاری :

مجموعه پارچه های منتشر پښتو دری بهایی جان صاحبزاده است. پرداخته های مجموعه حاوی موضوعات اجتماعی، اخلاقی و عشقیست. سال تکمیل مجموعه ۱۳۴۸ هـ ثبت شده، دستنویس آن دارای ۱۲۷ صفحه بوده تا هنوز طبع نشده مخطوطه آن بخط مؤلف دیده شده است. (دبهایی ژوند لیک ۵۰)

فرض عین :

کتابیست منظوم شامل ده باب در بیان احکام الفرایض، نظام این کتاب شاعری بنام محمد باشد. کتاب در سال ۱۲۶۲ هـ ق نظم شده تا حال به چاپ نرسیده نسخه خطی آن به کتابخانه استاد عبدالشکور رشاد نگاهداری میشود.

(دپنیو تجویدونو تاریخچه ص دری دیرش)

فرهنگ ارتضایی :

فرهنگیست سه زبانی، مشتمل بر یک مقدمه و ۱۶۶ فصل و یک خاتمه. این فرنگ به سال ۱۲۲۵ هـ ق تأثیف گردیده. مؤلف آن نواب محمد ارتضاخان است. مؤلف درین فرنگ در آغاز لفظی را بزبان پښتو میاورد، سپس معنی دری و بعد از آن معنی هندی آنرا مینویسد. فرنگ ارتضایی چاپ نشده، نسخه خطی واحد معلوم آن در خدابخش لاپریری پتنه (بهار) هندوستان محفوظ است، بخط عبدالرحمن کتابت به سال تأثیف ۱۲۲۵ هـ ق (۴۰۵ ورق)

(دهند دکتابخانو پښتو خطی نسخی ۱۸۹)

فسانه عجایب یاقصه جانعلام :

از قصص خیالی ایست که بزبانهای نیم قاره هند بیشتر به نظم و نثر نبسته شده است، بزبان پښتو نیز ازین زبانها راه یافته و شاعری بنام قاضی عبدالرحمـن آنرا به مثنوی پښتو برگردانده است. سال بزرگدانی و نظم آن ۱۳۰۴ هـ ق نبسته شده، فسانه

-۱۵۳-

منظمه فتح خان قندهاری قاضی گل در کتابش بنام مشکل کشای طالبان محفوظ و در مخطوطات اکادیمی پښتو پشاور ضبط است.

فرق برادرانه :

دیوانیست از اشعار عالم عبدالعزیز شاعر قرن سیزده نامش را صاحب آن چنین نبشه: (فرق برادرانه موسوم به دیوان عزیزی) درین دیوان ۱۲۵ پارچه شعر پښتو اردو و پارسی شاعر گنجانیده شده، محتوى آن را اخلاقی، دینی، عشقی و گاهی هم اجتماعی میتوان بررسی کرد، این دیوان ۶۴ صفحه به سال ۱۹۰۰ ع در لاہور چاپ شده است.

فرق‌نامه :

اثریست منظوم از خوشحال خان خنک. وی فرق‌نامه را به سال ۱۰۷۵ هـ ق در قلعه رنتهبور تکمیل نمود از نگاه شکل در آن غزلیات قصیده، قطعه، رباعی و فردیده میشود اما قسمت اعظم آن مثنوی باشد، محتوى آن بیشتر اجهانی، انتقادی توصیف شده میتواند. نسخه واحد خطی فرق‌نامه در موزیم پشاور نگاهداری میشود، متن تحقیقی آن از روی همین نسخه واحد با تعلیقات و مقدمه و حواشی و شرح لغات به سال ۱۹۸۰ ع توسط زلمی هبوادمل تهیه گردیده و بسال ۱۳۶۳ هـ ش از سوی پوهنځی زبان و ادبیات پوهنټون کابل به چاپ رسیده است.

فرحة الافغان :

درین کتاب نام حق دری به مثنوی پښتو ترجمه شده است نام آنرا ناظم فرحت الافغان گزیده، نظام به سال ۱۲۱۹ هـ ق از ترجمة آن فارغ شده فرحت الافغان اثر نصر الله باشد، دو مخطوطه آن تا هنوز دیده شده است.

۱- مخطوطه پروفیسور سیال کاکر (۹ ورق)

۲- مخطوطه دانشمند برینې

فرحت المجبی :

رساله ایست منظوم از بایزید روشنان وی فرحت المجبی رادر قالب رباعی سروده است. مسایل طریق عرفانی و شانی را بیان میدارد، ضم رساله دیگر وی در موزیم دهلىزی نگاهداری میشود.

عجایب پنتو ۱۲۸ صفحه به سال ۱۳۳۷ ه ق در پشاور زیسور جاپ
پوشیده است .

فسانه غم آمود :

از قصه هایست که از زبان اردو بزان پنتو منظوم برگردانده شده است برگردانده و ناظم این قصه بزان پنتو امان گجراتی است . وی این قصه را به سال ۱۹۱۲ ع به زبان پنتو منظوم برگردانده است . واين ترجمه منظوم وي ۴۰ صفحه بار اول در لاهور وبعد در پشاور بارها طبع شده است . (پنتو منظومي قصى ص ۸۹)

فضل نامه :

منشی ايست از خوشحال خان ختك . درين منشی مسایل ضروري دينی به نظم پنتو اور ده شده است . فضل نامه به شکل مستقل با مقدمه محمد عبدالشكور ۲۶۰ صفحه به سال ۱۹۵۲ در پشاور طبع شده است . فضل نامه در ارمغان خوشحال نيزآمده و چاپ گردیده ، متن اتقادي آنرا نورالله اولسپال تهيه ديده نسخ خطی آن در کابل ، پشاور ، هند و بریتانیا یافت ميشود .

قرن نامه :

رساله ايست منظوم که از زبان پارسي به منشی پنتو ترجمه شده است . درين رساله دعا های عربی و ادعیه منثور پنتو تحت عنوان اسناد دعاي قریبه وارد است ناظم آن محمدامین باشد فرنامه ۱۶ صفحه در ۱۳۲۶ ه ق در دهلی چاپ شده است .

فرابد فقیرالله :

شامل دو بخش است فوابد دعا و فوابد دوا . در بخش اول آن ادعیه و در بخش دوم آن نسخه های طبقديم و داروها ذکر شده است . كتاب منظوم است و مياافقير الله جلال آبادی آنرا به منشی پنتو به سال ۱۱۵۱ ه ق برسته نظم كشیده است . فوابد فقیرالله بارهادر دهلی پشاور ولاهور به چاپ رسیده ، متن تحقیقی آنرا زلمی هیوادمل از روی چهارده نسخه خطی و چاپی تهیه کرده که با مقدمه ، تعلیق و شرح لغات استاد

دانشمند پوهاند رشاد به سال ۱۳۵۹ ه ش از سوی پوهنځی زبان
و ادبیات پوهنټون کابل به چاپ رسیده است .

فیروز نامه :

اثریست تاریخی درین کتاب واقعات و حالات جنگ فیروز خان ختك
بار - نجیت سنگه به نظم شیوای منشوی پنتو بیان شده . ناظم آن
صاحبین ختك است . فیروز نامه تاحال چاپ نشده يك نسخه خطی آن
۱۵۸ صفحه بخط محمد شریف کتابت شده در سال ۱۲۹۳ در کتابخانه
مرحوم استاد کامل مومند موجود بود . نقل آن در کتابخانه همیش خلیل
نگاهداری میشود .

قصه ابراهيم (ع) :

قصه ايست منظوم در بحر طویل از احمد خلیل ، این قصه به سال ۱۲۹۹ هـ در حاشیه تفسیر یسیر محمد امین تهکالی در دهلى چاپ شده است . درین اثر قصه ابراهيم (ع) در باره قربانی اسماعيل (ع) بیامده (کابل مجله (شماره ۱۲ سال ۱۳۶۰)

قصه اصحاب کهف :

درین رساله قصه اصحاب کهف . و رقیم . فضا یل چهار یار احوال دوزخ و جنت مکسر زنان ، نصیحت النسا بیامده است . مؤلف این همه رسایل محمدامین تهکالی است . همچنان در اخیر آن قصه هاروت و ماروت نیز است که ناظم آن احمد باشد مجموعه ۴۸ صفحه در لاهور طبع شده است . (پنجم پانگه ج ۲ ص ۶۸۱)

قصه اکبر بادشاهه و بیربل

مجموعه . ايست از فکاهیات در باب بیربل ، مؤلف رساله نعمت الله نوشهری باشد مؤلف رساله را به نظم و نثر پنتو نگاشته است . قصه اکبر بادشاهه و بیربل ۱۶ صفحه به سال ۱۳۱۳ هـ در دهلى طبع شده است . (پنجم پانگه ج ۲ ص ۲۸۶)

قصه بادشاهه و سگبان :

قصه ايست روایتی در باره یک بادشاهه و سگبانش ، قصه راشیم بر علی ختنک از کتاب روضة السلوک منظوم ترجمه داشته . البته مؤلف روضة السلوک قصه را از منطق الطیر شیخ عطار (وفات ۱۲۷ هـ) گرفته است ، ترجمه پنتوی این قصه در اخیر مخطوطه قصه شیخ صنعن شیر علی درج بوده (مضبطر در گنجینه دستنویسه‌های اکادیمی پنتوی پشاور)

قصه بدمنیر :

قصه ايست روایتی و خیالی که در فولکلور ملل مختلف راه دارد . این قصه از زبانهای دیگر به پنتوی زبان پنتو در او رده است ، این قصه راشاعری بنام عبدالغفور به مثنوی زبان پنتو در او رده است . قصه بدمنیر

ق

قانون القراءت :

رساله ايست منظوم در فواعدوصول تجوید قرآن عظیم . رساله را بنام قانون القراءت حافظ رکن الدین به سال ۱۱۷۳ هـ به مثنوی پنتو منظوم داشته است . تعداد ابیات آن چهار صد گزارش شده ، قانون القراءت ۱۸ صفحه در دهلى به چاپ رسیده است . (پنجم تجوید و نو تاریخچه ص دوه یوشت .)

قرآن مجید سره دپنیتو منظومی ترجمی :

ترجمه ايست منظوم از کلام الله مجید . این ترجمه را الحاج جعفر حسین شاه ربنتو نی تکمیل نموده است وی به سال ۱۳۸۳ هـ ۵ رجب ازین ترجمه فارغ شده این ترجمه کلام الله مجید دوازده هزار ویکصد و سی چهار بیت دارد ، در آغاز آن پنج صفحه مقدمه منتشر نیز بیامده ، این ترجمه ۱۰۱۲ صفحه در پشاور چاپ گردیده است .

قصص الابرار :

قصه حضرت ابراهيم خليل الله است که باسas متن توریت تهیه شده و ناظم آن عبدالغفار تایب بیدادی آنرا به مثنوی پنتو کشیده و در قید ۴۴ صفحه به سال ۱۹۳۴ ع در پشاور طبع شده است .

قصه ملا احمد جان است که به مثنوی بعرطویل پنستو به نظم آن دست یازیده است.

قصه شهزاده قمرالزمان ۷۶ صفحه به سال ۱۳۶۹ هق درپشاور طبع شده است.

قصه شیخ ضعان :

مثنوی حکایتی است در حال شیخ صنعتان . از زبانهای دیگر ترجمه شده مترجم و ناظم آن شیر علی ختک باشد ، قصه شیخ صنعتان شیرعلی یک باردر شماره مجله پنستو اکادیمی پنستو نشر شده مخطوطه آن (کتابت شده در ۲۸ ربیع الاول ۱۳۰۰ هق) در اکادیمی پنستو پشاور موجود است . (۴۵ صفحه) . این اثر ترجمه منطق الطیر است .

قصه لعل وسکندر :

قصه ایست خیالی که حالات دوشهزاده برادر را بنامهای لعل و سکندر بیان میدارد . از گفتار مؤنف آن معلوم میگرد که وی این داستان را زبانی شنیده بود و بعد برشته نظم کشیده بود ، قصه راصف در جان برشته نظم کشید نظم آن در قالب مثنویست ، این قصه در قید ۲۰ صفحه به سال ۱۳۴۵ هق در لاہور چاپ شده است .

قصه شهزاده نوشاد ، شهزادگی سر و بانو :

مثنویست از عجب خان بن زعفران بن یوسف ، موضوع کتاب قصه ایست روایتی و خیالی در جریان قصه غزلیات مؤلف نیز دیده میشود . در آخر قصه مؤلف جریانات سیاسی و ختنش را نیز درج نموده است . (پنستو پانگه ج ۲ ص ۷۰۱)

قصه ماه جبین و گلام :

از قصه های خیالی مشرق زمین است . این قصه از ادبیات زبانهای دیگر در زبان پنستو جاگرفته ، وشا عربی بنام مظفر (تولد ۱۲۷۸ هق) آنرا به مثنوی پنستو نظم کرده ، قصه ماه جبین و گلام مظفر ۲۴ صفحه به سال ۱۳۱۰ هق دردهملی زیور طبع پوشیده است . (پنستو منظومی قصی ۵۷)

عبدالغفور چاپ نشده . نسخه ناقص خطی آن در مجموعه خطی اکادیمی پنستو پشاور نگاهداری میشود (۱۲۲ ورق)

قصه جرجیس :

متینیست دارای محتوای دینی و حکایه ایست از جرجیس در قالب مثنوی پنستو توسط شمس الدین سن کاکا خلیل نظم گردیده ، از چاپ آن اطلاعی در دست نیست مخطوطه آن (۵۹ صفحه) در مجموعه خطی اکادیمی پنستو پشاور نگاهداری میشود ، بخط محمد در سال ۱۲۶۸ هق .

قصه دبوبی نصیحت النساء :

قصه ایست روایتی و نیایی از محمد سعید این اثر قصه انتباھی یک پیرزن است قصه در قالب مستزاد نظم شده در اخیر این اثر قصه لقمان حکیم نیز امده است . نصیحت النساء ۲۸ صفحه در لاہور طبع شده است . (پنستو پانگه ج ۲ ص ۶۸۵)

قصه دبریستنا یا خدی :

قصه ایست مربوط پنستو نهای کوچی مرانی تأثیف حافظ نور محمد در سال ۱۲۰۴ هق این قصه مقدمه یی نیز دارد که نکته های جالبی را در تاریخ دوره هوتکیان روشن میسازد . این قصه به نثر شیوا و روان نگارش یافته تا حال مطبوع نیست ، نسخه واحد تا حال معلوم آن در مجموعه نسخ خطی دانشمند برینگ نگاهداری میشود .

(تاریخی پلتنی ص ۱۹)

قصه شمشاد :

نام مکمل این اثر حکایتی . (معجزه آل نبی مشهور به قصه شمشاد) باشد این داستان را شخصی بنام مستقیم به مثنوی پنستو نظم کرده ، این اثر حکایتی ۲۰ صفحه به سال ۱۳۴۷ هق در هوتی مردان به چاپ رسیده است .

قصه شهزاده سندھی و چنی :

روايت ماجرا ایست از داستان زنده گي روایتی شهزاده قمر الزمان . ناظم

قصه ماهی گیر :

قصه ایست با محتوی اخلاقی. زیرا اثر روحیه دینی ترجمه و نظم گردیده است. ناظم آن شخصی بنام محمد عالم آنرا در قالب مثنوی نظم داشته، قصه ماهی گیر چاپ نشده نسخه خطی آن در گنجینه دستنو- یسهای اکادیمی پنستو پشاور نگاهداری میشود.

قصه ماهی گیر را شیرمحمد شاعر اولسی زبان پنستو در اوزان ملی این شعر نیز سروده است. قصه ماهی گیر شیر محمد شکل شفاهی دارد.

قصه مریم :

حکایتی است در باره حضرت مریم، حکایت به نشر نگاشته شده. نگارنده آن ظاهراً معلوم نیست. این قصه مطبوع نبوده نسخه خطی آن در رضالا بیربری را مبور نگاهداری میشود (۱۰ ورق).

(دهند دکتابخانو پنستو خطی نسخی ۱۴۰)

قلب السیر :

کتابیست منثور در سیرت آنحضرت (ص) این کتاب را گوهرخان ختک به سال ۱۱۲۰ ه ق پنستو ترجمه داشته است. در آغاز آن منظومات گوهر نیز بیامده، قلب السیر تا هنوز چاپ نشده نسخه واحد خطی آن ۳۸۰ ورق در موزیم پشاور نگاهداری میشود.

قواعد پنستو :

گرامر عنعنوی زبان پنستوست این گرامر را مرحوم محمد اعظم ایازی بزبان پارسی نوشته در قید ۲۲۶ صفحه به سال ۱۳۱۸ ه ش از طرف پنستو تولنه درمطبعه عمومی کابل طبع و نشر شده است. این کتاب قواعد صرفی و نحوی زبان پنستو را بیان میدارد.

(پنستو کتابونه ۳)

قواعد تجوید :

طوریکه از نام این رساله پیداست قواعد و اساسات علم تجوید را

- ۱۶۰ -

بیان میدارد، این رساله در اوزان ملی شعر پنستو نظم شده، ناظم خود را حافظ معرفی میدارد.

قواید تجوید حافظ در حاشیه (۳۰ صفحه اول) ذخیره القراء چاپ ۱۲۹۵ ه ق دهلی به چاپ رسیده است.

قواعد القراء :

از محمد رفیق، مثنوی ایست که در آغاز معجزات حضرت محمد (ص) و در اخیر قراعد تجوید قرآن را بیان میدارد. مطبوع نیست. نسخه متنی آن حاوی ۵۴ ورق در کتابخانه پروفیسور ولی محمد خان سیال کاکر محفوظ است. نسخه دیگر آن در کتابخانه استاد دانشمند پروهاند داکتر جاوید نگاهداری میشود.

قيامت نامه :

مثنوی ایست در بحر خفیف از احمد خلیل. قیامت نامه را احمد خنیسل به سال ۱۲۹۶ ه ق نظم نموده در حدود پنجصد بیت دارد. مسایل قیامت را بیان میدارد. قیامت نامه ۲۰ صفحه به سال ۱۳۱۰ ه ق در لاهور به چاپ رسیده است.

(پنستو کتاب بنود ص ۲۱)

پنستو منظوم شده ناظم آن حافظه‌خان زمان است. مخطوطه آن ۱۴۴ صفحه (کتاب شده در سال ۱۳۴۱ هـ) در گنجینه دستنویس‌های اکادیمی پنستوی پیشاور نگاهداری می‌شود.

كتاب نزول المسيح :

كتاب يبيت منظوم و منتور . شرح حال وزنده گي نامه غلام احمدقاديانى را بيان ميدارد . مؤلف و ناظم آن قاضى محمد يوسف احمدى است، كتاب ۱۴۴ صفحه در لاهور چاپ شده است .

کربی :

وزیر محمد سوالی مجموعه اشعار را کریمی نام گذاشته است . درین مجموعه اشعار اولسی و دیگر منثور مات سوالی گردآمده ، موضوعات آن را دینی، عشقی و اجتماعی می‌توان توصیف کرد این مجموعه چاپ نه شده است .

(دکسی دلمنی پنستانه لیکوال ج ۲ ص ۷۰۲)

کریما :

ترجمه ایست منظوم در قالب پنستو از اثر معروف اخلاقی و دینی کریمای منسوب به سعدی .
متوجه آن ملاعلم اپریدی است، وی در سال ۱۱۶۲ هـ این ترجمه را تکمیل نموده تا هنوز مطبوع نبیست نسخه واحد خطی آن ۱۷ ورق ضم دیوان ملاعلم در وزیری ملی دھلی نگاهداری می‌شود . (بخط زین الدین ۱۱۷۷ هـ).

(دهند دکتابخانو پنستو خطی نسخی ۳۱ - ۳۲)

کلام مجروح :

مجموعه اشعار عشقی ، اجتماعی و ملی بادشاه گل مجروح شاعر سرحد یست . این مجموعه را اکمل اسدآبادی گرداور دهودر قید ۶۱ صفحه در نسخ خطی اکادیمی پنستوی پیشاور نگاهداری می‌شود . در آغاز مجموعه مقدمه یی بقلم گرداور نه نیز وجود دارد .

- ۱۶۳ -

ل

ساقا صاحب :

رساله ایست تحقیقی در شرح حال وزیست نامه شیخ رحمکار کاکا صاحب تأثیف نصرالله خان نصر رساله ۲۰ صفحه به سال ۱۹۵۱ع در پیشاور چاپ گردیده است .

کامل النصاب در علم منطق تغیریسا غوجی :

اثر یست منتشر از اما لی مولوی عبدالحکیم و انشای حیدر ، این کتاب ابحاثی در منطق دارد . نسخه خطی آن ۱۵۴ صفحه به کتابخانه پوهاند داکتر (جاوید) محفوظ است .

كتاب التنزيل :

متنوی ایست، در خواص آیات قرآن کریم ، از فقیر گل شاعر حدود قرن سیزدهم . ناظم به سال ۱۲۵۶ هـ ق ازانظم آن فارغ شده کتاب مطبوع نیست . مخطوطه آن ۴۳ ورق (خطا طی شده در سال ۱۳۳۷ هـ) در کتابخانه پروفیسور ولی محمد خان سیال کاکر محفوظ است .
(پنستو نسخی)

كتاب المنیر :

كتاب المنیر بیست باب دارد و به متنوی

- ۱۶۲ -

كلمات و افیات :

شر حیست از الف نامه اخوندکریمداد متوفی (۱۰۷۳ ه ق) بسن اخوند درویزه ننگرهاری . شارح آن عبدالله قصوری خیشکی است . این شرح تا هنوز طبع نشده . مخطوطات آن یافته میشود . در (كلمات و افیات و نکات زاییات) الف نامه پنستوی کریمداد بزبان پارسی (پنستو نسخی) شرح گردیده است .

کلید کامرانی :

كتابیست تاریخی و قسمآ ادبی در سال ۱۰۳۸ ه ق در شهر صفائی قند هار نگارش یافته است . مؤلف آن کامران خان سدویزی (متوفی) ۱۰۵۳ ه ق) باشد این کتاب یکی از مأخذ پژوهی خزانه بود .
(پنستو پخوانی تذکری ص ۴۰-۴۱)

کلیله و دمنه :

اثر مشهور حکایتی مشرق زمین است . اصل آن بزبان سنسکریت بودی واژین زبان به چندین زبان شرق ترجمه گردیده است . این کتابرا از زبان پارسی افضل خاتک به نثر روان و سلیس پنستو تر-جمه کرده ، نسخ خطی آن در اکادیمی پنستوی پشاور ۴۳۰ صفحه کتابت در سال ۱۲۰۶ ه ق بخط نجیب الله خاتک و آرشیف ملی افغانستان ۲۲۴ ورق نگاهداری میشود همچنان در برتش میوزیم نیز دستنویسی ازین کتاب محفوظ است . افضل خاتک به سال ۱۱۲۸ ه ق به ترجمه این کتاب پرداخت و به سال ۱۱۲۹ ه ق این برگردانی را به فرجام رساند قاضی خیرالله پشاوری در مقدمه خیراللغات نبشه است ، ابوالحسن هراتی نیز کلیله و دمنه را بزبان پنستو بر گردانی نموده بود .

کلیات ارزانی :

این کلیات شامل دفتر شعر ، رساله حکایت رسول ، و چندین رساله دیگر عرفانی شاعر است . در رسالات عرفانی یکی منثور و رسائل دیگر آن منظوم در قالب رباعی سروده شده است .

دیوان ارزانی غزلیات قصاید ، و رباعیات

دارد مضامین دیوان بیانگر طریق تصوفی پیروشن است . اما گاهگاهی موضوعات اجتماعی و اخلاقی را نیز بیان میدارد . دیوان وکلیات ارزانی چاپ نه گردیده ، نسخ خطی آن در بیانیا ، پشاور ، هند را فناستان یافت میشود ، نسخه واحد آن در افغانستان متعلق به کتابخانه استاد بینوایست .

(دهند دکتابخانو پنستو خطی نسخی ۲۳۰ - ۲۳۲)

کلیات اشرف خان هجری :

کلیات اشرف خان هجری در دو دفتر تدوین گردیده ، در هر دو دفتر دیوان چاپی آن قصاید غزلیات ، قطعات و رباعیات دیده میشود ، این دو دفتر شعر را همیش خلیل بنام دیوان هجری ۵۸۶ صفحه به سال ۱۹۵۸ ع در پشاور به چاپ رساند . در آغاز آن ۳۱ صفحه مقدمه و در اخیر آن نزدیک گنجانید . تعداد ایيات این دیوان چاپی در حدود چهار هزار بیت ، گزارش شده است . اما دیوان چاپی هجری ناقص می نماید زیرا در برگیرنده تمام سرایش های شاعر نیست . شاعر افزون از سرورده های چاپ شده هاوچکامه های ناچاپ دیگر پارسی و پنستو و نکتو بات نیز دارد که از همه برایین آثار بصورت مجموع کلیات هجری به میان اید (ده هجری یاد ص ۲۸۵) منتهیات هجری به شکل اثر مستقل ۱۲۶ صفحه به سال ۱۳۶۴ ه ش در کابل به چاپ رسید مدون و نگارنده کتابشناصی آن پوهنبار لطیف بهاند است .

کلیات بابو جان :

مجموعه سروده های دینی ، حکایتی ، اخلاقی و قسمآ اجتماعی و عشقی بابو جان شاعر قرن دوازده است . کلیات بابو جان در دو دفتر تدوین گردیده شامل غزلیات و اشعار قصیده سریانی و دیگر انواع شعری و چند اثر حکایتی شاعر است . کلیات بابو جان تا هنوز مطبوع نیست . نسخ خطی آن در کتاب خانه های گیتی و افریده میشود . نسخه کامل کلیات وی که در دو دفتر تدوین شده در رضا لایریری را مپور نگاهداری میشود ۲۱۲ ورق کتابت در سال ۱۱۷۹ ه ق (نمبر ۲۷)

(دهند دکتابخانو پنستو خطی نسخی ۵۴ - ۵۵)

کلیات جانان هوتك :

کلیات شعر جانان هوتك از چندین جلد دیوان شعروی بوجود می‌اید که نسخ خطی آن بدین شرح گزارش شده است .

۱- نسخه اول پنجم توشه ۱۲۶ ورق (۲) نسخه دوم پنجم توشه ۲۴۹ ورق

۳- نسخه سوم پنجم توشه ۱۴۹ ورق - نسخه استاد دانشمند پوهاند رشاد در حدود صد ورق ۵ - نسخه آیوبی ۶ - نسخه زلمی هیوادمل ۱۷۲ ورق ۷ - نسخه اول آرشیف ملی افغانستان ۶۱ ورق نسخه دوم آرشیف ملی ۱۳۱ ورق . مطالب این همه نسخ خطی بعد از حذف مکرات کلیات شعر پنجم توشه جانان هوتك باشد دارای غزلیات قصاید مخمسات، مربعتات . رباعیات و دیگر انواع شعری است . موضوعات عشقی، دینی، اخلاقی و عرفانی را بیان میدارد . (درسہ غرہ گلوه ص ۱۴۸)

کلیات خوشحال خان :

کلیات خوشحال خان ختک شامل دفتر غزلیات قصاید ، دفتر رباعیات و دفتر متفرقات است در دفتر متفرقات وی . ، قطعه ، مثنوی ، مسدس ، مربع ترکیب و ترجیع بندتر کیب بند ذوالقافیتین و دیگران انواع شعری یافت می‌شود . کلیات خوشحال مضماین متتنوع دارد : مسایل وطن پرستی ، عشق با مردم و توصیف خوبی و بیان ، مسایل اخلاق و عرفان و دیگر مطالب مفید و به در دخورانها یات زیبا و موثر بیان داشته است .

کلیات خوشحال خان را باراول بنام دیوان خوشحال خان را دردو- بخش ۶۰۸ صفحه به سال ۱۸۷۰ از پشاور چاپ و نشر کردند ناشر آن داکتر بلیو باشد . بار دوم ۶۰۸ صفحه با مقدمه پروفیسور عبدالmajید افغانی به سال ۱۹۲۹ در هوتسی برداش . بار سوم متن تحقیقی کلیات خوشحال بنام (دخوشحال ختک مرغلری) با مقدمه عالمانه لوی استاد پوهاند حبیبی ۱۱۲۸ صفحه به سال ۱۳۱۷ هش در کندهار . بار چهارم و پنجم به همت استاد دوست محمدخان کامل نن تحقیقی آن با مقدمه مفید علمی استاد موصوف بنام کلیات خوشحال خان ختک ۱۰۲۰ صفحه به سالهای ۱۹۵۲ و ۱۹۶۰ از سوی اداره اشاعت سرحد پشاور .

بار ششم به همت سیدرسول با مقدمه وی همراه باطب نامه سواتنامه، بازنامه و بخش چکامه های پارسی خوشحال بنام ارمن خوشحال ۱۱۷۸ صفحه به سال ۱۹۶۵ ع در پشاور . منتخبی از دیوان خوشحال را بنام کلیات خوشحال ۱۶۸ صفحه تاجر ان کتب . پشاور در لاهور چاپ نموده اند و منتخباتی از قصاید ، غزلیات رباعیات و متفرقات شاعر بامنتخبی از دستار نامه ، طب نامه فضل نامه بازنامه و دیگر آثار وی بنام منتخبات خوشحال ختک ۳۳۴ صفحه با مقدمات مرحوم مولانا عبدالقادرو انوار الحق به سال ۱۹۵۶ ع از سوی اکادمی پنجم توشه چاپ نیز به چاپ رسید . و امامتن تحقیقی دفتر غزلیات خوشحال خان ختک بنام (غزلونه) یا جلد اول کلیات خوشحال با مقدمات دکتر نورزی و سرمحقق روہی به سال ۱۳۵۸ هش از سوی پنجم توشه در کابل چاپ شد . نسخ خطی کلیات خوشحال وافرست . قدیمترین نسخه آن کتابت شده در سال ۱۰۹۹ هـ ق در مجموعه خطی پنجم توشه نگاهداری می‌شود .

کلیات خیرالله هوتك :

کلیات خیرالله هوتك را درسه جلد گزارش فرموده اند ، که جلد اول آن ۲۲۳ صفحه باشد در پهلوی اشعار پنجم توشه عربی و پارسی نیز دران درج است .

جلد دوم آن ۱۷۴ صفحه دارد مخطوطه آن در کتابخانه پنجم توشه نگاهداری می‌شود .

جلد سوم آن در حدود صدصفحه دارد . دستنویس آن در کتابخانه استاد رشاد نگاهداری می‌شود . امادر کتابخانه دانشمند بربنی نسخه خطی از دیوان ملا خیرالله هوتك موجود است . . . ۸۰ ورق دارد . وهمچنان در مجموعه نسخ خطی کتابخانه زلمی هیوادمل نیز نسخه بی از دیوان ملا خیرالله محفوظ باشد ۱۶۷ ورق بخط مژن . اشعار نسخه یاد شده اکثر با یکدیگر یکسان و تکراری نیست . از همین جهت تمام این دفاتر شعر ملا خیرالله را با یکیست کلیات ری نامید .

کلیات ویا دیوان ملا خیرالله چاپ نه شده است غزلیات ، نزدیک

قصیده گونه ، مخمس و ترجیع و دیگرانواع شعری دران یافت میشود .
(کتابشناسی هو تکیان ، پیتناش شعر ا ج ۳)

کلیات رحمان بابا :

دفتر شعر لسان الغیب رحمان با بادر دو دفتر تدوین شده است. شامل شعر لیات ، غزلیات قصیده گونه مخمس و مسبع است . این دفتر شعر بنام دیوان عبدالرحمن مومند بیش از بیست بار در بمبی ، دهلی لاہور پشاور و کابل به چاپ رسیده است . درین چاپها بعضی ازان به شیوه تحقیقی و برخ دیگر آن از روی نسخه واحد تهیه گردیده است . نسخ خطی دیوان رحمان بابا در کتابخانه های گیتی و افر بافت میشود . قدیمترین نسخه چاپی دیوان وی همانست که در سال ۱۲۷۳ ه ق

در پشاور صورت یافته است . متن تحقیقی دیوان رحمان بابا در کابل بار اول به سال ۱۳۲۸ ه شن به همت استاد بینوا و بار دوم به سال ۱۳۵۶ ه شن با مقصد دانشمند بریان از سوی پنتو تو لنه به چاپ رسید .

چاپ استاد بینوا بار سوم به سال ۱۳۶۲ ه شن با پیشگفتار کوتاهی از پوامانه دکشن زیار از سوی گیتی دولتی طبع و نشر به چاپ رسید . امامتن تحقیقی اخیر آن بنام کلیات رحمان بابا به همت و کوشش استاد درست مهدخان کامل مومند و قائمدار مومند ۶۰۳ صفحه به سال ۱۹۸۴ در پشاور چاپ شد . درین کلیات ۳۶۷ پارچه شعر بایک مخمس و یک مسبع شاعر بیامده ، موضوعات آن عشقی ، اخلاقی ، صوفیانه و بیانگر روحیه بشر درستی است . (زیری شماره ۲۶-۲۵ سال ۱۳۶۴)

کلیات سمندری :

دیوان شعری سمندر خان ختنک ۳۵۲ صفحه بار اول به سال ۱۹۵۲ خ و بار دوم به سال ۱۹۶۲ ع به کوشش مرحوم استاد دوست محمد خان کامل مومند با مقصد عالمانه وی در پشاور به چاپ ارسته شده است . استاد تاصل دیوان چاپ شده را به چهار بخش تقسیم فرموده اند . در بخش اول آن شعر لیات ، در بخش دوم آن قصاید ، در بخش سوم آن رباعیات و در بخش چهارم آن متغرات شاعر شامل : قطعات ، مخمسات فردیها و مثنویات باشد .

مثنویات سمندر شامل : مثنوی پند نامه ، شمایل نامه ، ختم احزاب و مثنوی یوسف زلیخا است . مثنویات چاپ شده در دیوان موجود قسمی ناقص باشد . نسخه خطی دیوان سمندر محفوظ در اکادیمی پنتوی پشاور چکامه های دیگر شاعر را با نامه منظوم ترجیع بندوی عنوانی اشرفخان رانیز بدسترس مامیگذارد . و بدین گونه بعضی مثنویات ناقص دیوان چاپ شده را همین دستنویس تکمیل میدارد . من تمام چکامه ها چکامه ها سراسر ایشمهای چاپی و ناچاپ شده سمندر را کلیات وی می نامم . کلیات سمندر مکمل چاپ نشده است . متن مکمل مثنویات شمایل نامه و پند نامه سمندر با مقده و تعلیقات زلمی هیوادمل ۵۵ صفحه به سال ۱۳۶۴ ه ش از سوی پنتو تو لنه در کابل چاپ شد .

کلیات سمندر از لحاظ موضوعی شامل مسایل ، عرفان ، سلوک ، عشق ، مسایل دینی مسایل انسان دوستی و اخلاق است .
(دستندر شمایل نامه او پند نامه مقده ص ۱۷ - ۱۸)

کلیات عبدالحنان داعی :

کلیات «رحمون عبدالحنان لوانی» مخلص به داعی را شخصی بنام غلام سرزر سودمن تهیه نموده ، در آن چکامه های زیاد اولسی این سرا - یشگر عوامی زبان پنتو محفوظ شده است در آغاز نبیشه های در باره اشرح حال شاعر نیز به قلم گردآور نده دیده میشود . این کلیات چاپ نشده نسخه خطی آن ۳۳۸ صفحه در مجموعه خطی پنتو تو لنه نگاهداری میشود . (اولسی سمندری)

کلیات قاسم علی ابریضی :

مجموعه آثار منظوم و مثنوی پنتو ، پارسی ، هندی و زبانهای دیگر قاسم علی ابریضی شاعر قرن سیزدهم است . درین کلیات رسایل و آثار ذیل این شاعر آمده است :

- ۱- رساله افريدي : نثر پارسی مسایل تاریخی را بیان میکند .
- ۲- شفاعت نامه افريدي : شامل غزلیات و قصاید پارسی در مسج و افکار مشایخ سلسله قادریه .

تصحیح و هواشی زلمی هیوادمل ۱۳۸ صفحه به سال ۱۳۶۴ ه ش از سوی پینتو تولنه چاپ شد.

نسخه خطی کلیات مست درآرشیف ملی افغانستان نگاهداری میشود . نسخه خطی دیگری ازین کلیات دیده نه شده است . (مقدمه منتخبات مست ص ۱۵-۱۷)

گنزا القراء :

رساله ایست در تجوید قرآن عظیم از محمد رسول جغتویی . وی این رساله را به سال ۱۲۷۸ ه ق منظوم ترجمه نموده ، گنزا القراء محمد رسول تاحال به چاپ نرسیده است نسخه خطی آن ۱۴۸ ورق درآرشیف ملی افغانستان نگاهداری میشود .

(دپینتو تجوید و نو تاریخچه صخلوینبت و فهرست مشتری نجرا بی)

کوتوال :

قصه ایست فولکلوری اما دارای مطالب جالب . ناظم این قصه احمد گل ننگرهاری است . قصه کوتوال ۳۱ صفحه به سال ۱۳۰۴ ه ق در لاهور (پینتو منظومی قصی ص ۹۲) به چاپ ررسیده است .

کورمه :

كتابیست در تاریخ ، جغرافیا ، ادب و ثقافت منطقه و مردم کورمه از مناطق سرحدی قبایلی ، مؤلف آن رستمونی است . این کتاب تاحال طبع نشده نسخه خطی کتاب ۴۲۱ صفحه در مجموعه دستنویسی‌های اکادیمی پینتوی پشاور نگاهداری میشود .

کیمیای سعادت :

ترجمه پینتوی کیمیای سعادت‌امام غزالی است . این ترجمه راخان عبدالمسد خان اخکزی به نشر پینتو به فرجام رساند . ترجمه کیمیای سعادت شزالی از خان عبدالصمدخان اخکزی چاپ نه شده است متن خطی آن در قید ۴۵۹ صفحه نزد باز مانده گان وی نگاهداری میشود . (دکسی لمنی پینتوانه لیکوال ج ۲ ص ۳۵۵)

-۱۷۱-

۳- دیوان هندی همراه با بعضی از چکامه های پارسی .

۴- افریدی نامه : فرهنگ پنج‌زبانی .

۵- خوابنامه افریدی : رساله ایست منظوم پینتو در تعبیر خوابها .
۶- دیوان پینتو : شامل غزلیات و دیگر انواع شعری این کلیات تا هنوز چاپ نشده است . نسخ خطی آن در خدا بخش پبلک لاپریری هند (دهند دکتابخانو پینتو خطی نسخی) اسلامیه کالج پشاور (ناقص الاول) (لباب المعارف العلمیه ۳۶۴) پنجاب یونیورسیتی لاپریری لاهور شیرانی کولکشن (فهرست مخطوطات شیرانی) یافت میشود .

کلیات مست :

درین کلیات آثار زیرین ملامست شاعر قرن یازده گنجانیده شده است .

۱- سلوک الغزات این رساله شامل حکایاتی در باره غزوات اخوند چالاک و محمد آن شخص است ، رساله سلوک الغزات در آغاز مقدمه منتشری بزبان پارسی دارد . بعد مطالب منظوم پینتوی آن میاید ، این رساله ۱۰۸ صفحه است .

۲- رساله مناقب حضرت محمد (ص) : این رساله از صفحه ۱۰۸ مخطوطه کلیات شروع و به صفحه ۱۶۶ خاتمه می‌پذیرد . رساله یاد شده نیز مقدمه منتشر کوتاهی بزبان پارسی دارد .

۳- رساله سوال وجواب : این رساله چهل باب دارد درین رساله مسائل مهم دینی و اجتماعی به گونه سوال بیان شده است . رساله سوال وجواب از صفحه ۱۶۸ کلیات آغاز و به صفحه ۲۳۸ خاتمه می‌پذیرد .

۴- الف نامه ها : درین رساله هشت الفنامه مکمل ویک الفنامه ناقص ضبط شده رساله الفنامه ها از صفحه ۲۳۸ کلیات شروع و به صفحه ۲۴۸ خاتمه پیدا کرده است .

۵- مجموعه آثار متفرق : این مجموعه از ۲۴۸ کلیات آغاز و به صفحه ۲۴۸ ناقص ختم شده است .

۶- دستنویس کلیات مست از شروع مکمل و از آخر ناقص هی نماید . کلیات مست بچاپ نرسیده است اما نخواهی از رساله های مختلف مست با مقدمه

-۱۷۰-

گل چین جام عشق :

اثریست منظوم و منتشر از محمد رضا ننگرهاری ، درین کتاب نصایح « حکایات کوتاه پند گونه و در اخیر آن مطالبی درباره طریقه های عرفانی ، سهور دیه نقشندیه ، چشتیه به چشم میخورد . این کتاب تا هنوز چاپ نگردیده نسخه خطی آن در مجله کابل گزارش شده است .
کابل مجله شماره (۶) سال (۱۳۵۶)

گلدسته :

ترجمه ایست گل چین از گلستان سعدی بنام گلدسته ، مترجم آن عبدالقادر خان ختك است وی به سال ۱۱۲۴ از ترجمه این کتاب فارغ شده است .
عبدالقادر خان ختك بخش های نظم گلستان سعدی را به نظم و نثر آنرا به نثر ترجمه داشته است . گلدسته عبدالقادر خان ختك بار اول ۲۸۶ صفحه به سال ۱۹۷۱ ع و بار دوم به سال ۱۹۸۱ ع از سوی اکادمی پښتو پشاور طبع شده است یا چاپهای گلدسته مقدمه های از مولانا عبدالقادر (طبع اول) و پروفیسور محمد نواز طایر (طبع دوم) و تحقیقی از خیال بخاری بیامده است .

گلدسته حیدری :

مثنوی پښتو در بحر طویل از ملا احمد جان نام مکمل آن گلدسته حیدری مشهور به جنگنامه حضرت علی . درین مثنوی یک سلسله قصص روایتی در باره جنگهای حضرت علی (ک) جمع آوری گردیده گلدسته حیدری ۱۱۲ صفحه در پشاور طبع شده است . همچنان شاعری بنام چراغ الدین مشا به همین کتاب کتابی دارد باین نام (گلدسته حیدری معروف به جنگنامه حضرت علی) درین اثر نیز حکایاتی در باره جنگهای حضرت علی بیامده است . گلدسته حیدری چراغ دین ۱۲۸ صفحه یه سال ۱۳۲۸ ه ق در لاهور به چاپ رسید .

(پښتو پانگه ج ۲ ص ۷۱۸-۷۱۹)

گلدسته کرامات :

کتابیست در باب شرح حال و زندگینامه عبدالقادر جیلانی . درین

گل

گل بکاولی :

قصه گل بکاولی نیز چون بعضی قصص مشهور به عده بی از زبانهای مشرق زمین به نظر و نظم نبسته شده است . از انجمله دور روایت آن در زبان پښتو نیز موجود باشد ، اول گل بکاولی منظومه احمد خلیل وی گل بکاولی را به سال ۱۲۶۷ ه ق در قالب مثنوی پښتو نظم نموده گل بکاولی احمد خلیل ۷۶ صفحه به سال ۱۸۸۱ ع دهلی به چاپ رسیده است . و چاپ بدیعی آن بنام گلشن راحت نیز دیده شده است .

روایت دومی این قصه از طالب ولی محمد شاعر معاصر است منظومه گل بکاولی طالب ولی محمد ۶۴ صفحه در پشاور به چاپ رسیده است .
(پښتو منظومی قصی ص ۹۳)

گلبن نعت :

اثر نعتیه ایست از عبدالحكم موسوم به گلبن نعت . گلبن نعت راعبدان لحکیم از یک اثر نعتیه اردو منظوم ترجمه داشته است . گلبن نعت ۲۴ صفحه به سال ۱۳۲۶ ه ق در لاهور طبع شده است .
(پښتو پانگه ج ۲ ص ۷۱۶)

گلزار ختک :

مجموعه ایست از اشعار اجتماعی و عشقی محمد زمان ختک اکبر وی . مسما به گلزار ختک . مجموعه ۸۰ صفحه به سال ۱۹۵۳ ع در پشاور طبع شده است . (پنتو پانگه ج ۲ ص ۷۲۲)

گلزار عجیب :

دفتر شعر گل جمال اورمی است، مسمی به گلزار عجیب . دیوان گل جمال ۸۸ صفحه به سال ۱۹۵۸ ع در لاهور طبع شده است . اشعار مجموعه انواع مختلف شعری راحتوا نموده و مضماین اجتماعی ، عشقی و دینی را بیان میکند . (پنتو پانگه ج ۲ ص ۷۲۳)

گلزار عشق :

قصه ایست روایتی از شهزاده ماه منیر وبی نظیر موسوم به گلزار عشق . این قصه از زبانهای دیگر بزبان وادیات پنتو راه یافته است . نظام و برگرداننده این قصه سمیع الله نام دارد گلزار عشق سه بار در لاهور چاپ شده است طبع اول آن از سال ۱۹۱۳ ع است در قید ۲۰۰ صفحه . (پنتو منظومی قضی ۷۵)

گلزار مدینه :

مجموعه ایست از اشعار نعمتی حاجی محمد امین در شش بخش تدوین شده است بخش اول ، دوم و سوم این مجموعه آن ۴ صفحه در پشاور طبع شده و بخش های چهارم . پنجم و ششم آن به همین نام گلزار مدینه ۱۴۴ صفحه به سال ۱۳۷۳ ه ق نیز در پشاور به چاپ رسیده است . (پنتو پانگه ج ۲ ص ۷۲۵)

گلزار ولاید :

مجموعه اشعار پنتو و پارسی مولوی کرامت شاه ساکن پیر پایی است . گلزار ولایت در قید ۱۸۴ صفحه به سال ۱۳۳۰ ه ق در لاهور زیور طبع پوشیده است ، مضماین اشعار این مجموعه اکثر دینی باشد، و اشعاری در موضوعات دیگر نیز دران یافت میشود .

-۱۷۵-

اثر شرح حال وی از تولد شروع تا به وفات مفصل تگاشته شده است . شامل ۹۱ منقبت غوث الاعظم است. نظام آن عجب خان باشد ، گلدسته کرامات ۲۳۶ صفحه به سال ۱۳۴۷ ه ق در راو لپندي طبع شده است . (پنتو پانگه ج ۲ ص ۷۲۰)

گلزار پنتو :

درین مجموعه اشعار شعرای چون: نعمت الله ، سید گل ابوعلی شاه پیر غلام مروت محمد دین ، میرا ، علی خان ، نوروز ، میارجب ، عبدالرحمن ، غازالدین ، حافظ عظیم گنهاپور ، اکبر دین خان ، انغون ختک ، توکل ، در یشه ، غفار ، غلام مقصود ، مرزا شاه ، غلام جان و خدا بخش درج شده است ، این نسخه گلزار پنتو ۴۸ صفحه در لاهور طبع شده است . درین مجموعه رساله سوال وجواب عاشق و معشوق سید بوعلی شاه نیز طبع شده است . (پنتو پانگه ج ۲ ص ۲۷۱)

گلزار پنتو :

مجموعه ایست از اشعار اولسی شعرای حدود قرن سیزدهم و قرن چهاردهم و بعضی از شعرای کلاسیک . مجموعه را گل حسن شاه مروت جمع آوری نموده ، و اشعاری شعرای چون : گل حسن تترخیل ، پیر غلام مروت ، محمد دین ، میرا ، علی خان ، نوروز ، میارجب عبدالرحمن ، غاز الدین ، حافظ عظیم گنهاپور ، اکبر دین خان لکی وال ، انغون ختک ، توکل ، در یشه ، غفار ، ملام قصود مرزا شاه ، غلام جان و خدا بخش دران درج است . گلزار پنتو ۶۴ صفحه در لاهور طبع شده است . (پنتو پانگه ج ۲ ص ۷۲۰)

گلزار حیدری :

جنگنامه ایست از حضرت علی و همچنان قصصی است روایتی در باب جنگهای حضرت علی (ک) . جنگنامه حضرت علی را محمد حسن اخون خیل ، خلیل منظوم داشته ۱۴۵ صفحه در لاهور طبع شده است . نام این اثر را حمله حیدری نیز نسبته اند . (پنتو پانگه ج ۲ ص ۷۲۲)

-۱۷۴-

گلستان :

ترجمه گلستان سعدی رحمة الله عليه است که نشر آن به شرونظم آن به نظم پنتو ترجمه شده است. مترجم آن امیر محمد انصاری باشد، وی به سال ۱۲۲۷ ه ق در کلکته از ترجمه و کتابت آن فارغ شده است این ترجمه گلستان تا هنوز طبع نشده. یک نسخه خطی آن در برپیش موزیم (فهرست میکنی ۱۲۶) و نسخه دیگران ۹۶ ورق در بنگال ایشانک سوسیالیستی بنگال موجود است. (دهند دکتابخانه پنتو نسخی ۲۷۸) گلستان سعدی را راحت زاخیلی نیز ترجمه داشته است . گفته شده است که وی به سال ۱۹۲۵ ع این کتابرا ترجمه نموده بود . تقیب احمد محمد خطاب دو شخص دیگری اند که به ترجمه گلستان سعدی پرداخته اند ، ترجمه گلستان سعدی راحت، تقیب احمد و محمد خطاب تحت اللظ باشد (درزغونی یاد ص ۵۸ ، ۵۹). همچنان عبدالصادخان نیز به ترجمه گلستان سعدی دست یازیده بود. درین ترجمه نیز نسبه شرونظم به نظم برگردانی شده است ترجمه گلستان از خان اخکزی تا هنوز چاپ نشده. متن خطی آن ۴۹۲ صفحه در خانواده آن بزرگوار نگاهداری میشود . خان اخکزی این ترجمه را بتاریخ ۱۲ می ۱۹۵۰ ع به پایان رسانده است . (دکسی دلمنی پنتوانه لیکوال ج ۲ ص ۳۵۲)

گلشن اشعار افغانی :

مجموعه ایست از اشعار اولسی چندین شاعر پنتو موسوم به (گلشن اشعار افغانی) گردآورنده این مجموعه سید عمر باشنده توپی است . درین مجموعه در حدود صد پارچه شعر اولسی از تقریباً چهل شاعر ضبط شده، مؤلف در آغاز هر پارچه شعر معلومات مختصری در باره گوینده وی نیز میاورد . مخطوطه گلشن اشعار افغانی ۱۶۸ صفحه دارد و آنرا بخش دوم این کتاب نامیده اند . نسخه خطی گلشن اشعار افغانی در کتابخانه اسلامیه کالج پشاور محفوظ است.

(لباب المعارف العلمیه ۴۸۳ مجله کابل شماره اول سال ۱۳۶۵)

گلشن امکل جان :

دیوان اشعار عشقی و منحبی امکل جان خنک است موسوم به گلشن امکل جان . گلشن امکل جان ۲۲ صفحه به سال ۱۳۳۰ ه ق در لاهور طبع شده است . این دفتر شعر از نگاه فورم زیاده تر غزلیات شاعر را ارائه میدارد . (پنتو پانگه ج ۲ ص ۷۲۷)

گلشن لبیب :

دیوان عبدالرحمن ثانی است. موسوم به گلشن لبیب ، درین دیوان موضوعات عشقی ، دینی، اجتماعی در قالب شعری بیان گردیده و ۲۱۴ پارچه شعر دران گنجانیده شده است ، نسخه دستنویس آن ۱۸۱ صفحه دراد . گلشن لبیب چاپ نه گردیده دستنویس آن در گنجینه دستنویس‌های اکادیمی پنتوی پشاور محفوظ است .

گل صنوبر :

قصه گل صنوبر درین مردم خاورزمین از شهرت زیاد برخوردار است و به ادبیات زبانهای این مردم نیز راه یافته است . گویند که اصل این قصه به مردم یونان تعلق دارد. قصه گل صنوبر در زبان پارسی و بعضی از زبانهای هندی وغیره به نظم و نثر نوشته شده است بزبان پنتو نیز چهار قصه گل و صنوبر را از زبانهای پارسی

وارد و بزیان پنتو منظوم ترجمه داشته اند :

قصه گل و صنوبر را طالب‌رشید شاعری از دیار پکتیا به سال ۱۱۹۴ از پارسی به متنی پنتو ترجمه داشت . قصه گل و صنوبر طالب رشید به سال ۱۲۹۹ ه ق در دهلی و بعد به شیوه تحقیقی همراه با تحقیقات میر شرف خان وزیر از سوی اکادیمی پنتوی پشاور به چاپ رسیده است. ارکان اکادیمی پنتوی پشاور در سالهای ۱۹۸۰ ع بار دیگر به نشر این قصه دست یازیده اند .

احمدی صاحبزاده سخنور دیگرزبان پنتو است که قصه گل صنوبر را منظوم داشته است گل صنوبر احمدی صاحبزاده در هفت پیکرمده و از جمله هفت قصه آن یکی قصه گل و صنوبر است . گل صنوبر احمدی

خطی آنرا مؤلف تیرهیر شاه عران در کتابخانه صاحبزاده عبدالحمید توپی
(تیرهیر شاعران ۲۲۴-۲۲۷)

گنج یاقوت نایاب :
دیوان اشعار تورسم خان شاعر قرن چهاردهم هجری است، موسوم
به گنج یاقوت نایاب، درین دیوان غزلیات، قصاید و اشعاری به
آنکهای ملی پنتو گنجانیده شده محتوی آن عشقی، دینی، حکایتی
و سماحتی اخلاقی، اجتماعی و ملی نیز باشد.

جلد اول این دیوان ۳۰۶ صفحه، جلد دوم آن ۲۴۵ صفحه، جلد
سوم آن ۱۱۶ صفحه و جلد چهارم آن ۱۳۲ صفحه، جلد پنجم آن
۳۵۲ صفحه دارد. همه یی این نسخه در گنجینه دستویسهاي اکاديمى
پنتو نگاشته است، گنج پنتو باراول به سال ۱۸۷۲ در کلیدافغانی
بار دوم به شکل مستقل ۱۲۳ صفحه در لاہور به چاپ رسیده، طبع سوم
هارا بین سالهای ۱۹۳۶ - ۱۹۴۳ تکمیل داشته است.

گیتانجلی :

درین رساله ۱۰۱ مناجات رابندرناته تاگور (۱۸۶۱ - ۱۹۴۱) توسط
استاد بینوا منشور ترجمه شده است، ترجمه پنتوی گیتانجلی بار اول ۶۱
صفحه به سال ۱۳۳۶ هـ از سوی رادیو افغانستان به چاپ رسیده. اما
بار دوم با اضافات و تصویحات جدد همراه با مقدمه عالمانه دانشمند فاضل
پوهاند رشاد ۲۱۶ صفحه به سال ۱۳۵۴ هـ از سوی پوهنتی ادبیات
پوهنتون کابل چاپ و نشر شد. (پنتو کتاب بنودص ۵۹ مقدمه گیتانجلی)

به چاپ نرسیده، مخطوطه آن در پشاور موجود باشد.
در آثار ملنعمت الله نوشهری نیز از قصه گل و صنوبر یاد شده
است. امان گجراتی قصه گل صنوبر را از زبان اردو به مثنوی پنتو
برگردانیده ترجمه منظوم امان گجراتی در پشاور به چاپ رسیده است.
(پنتو منظومی قصی صص ۹۵-۹۶)

گنج پنتو:

مجموعه ۴۹ حکایت است، موسوم به گنج پنتو. حکایات
این مجموعه بر مبنای متون کهن پارسی و فولکلور مردم ماتهیه شده
مؤلف آن مولوی احمد است، وی حکایات گنج پنتو را به نثر شیوای
پنتو نگاشته است، گنج پنتو باراول به سال ۱۸۷۲ در کلیدافغانی
بار دوم به شکل مستقل ۱۲۳ صفحه در لاہور به چاپ رسیده، طبع سوم
آن در پشاور صورت پذیرفته است.

گنجة الکو هری :

کتابیست منظوم درسه بخش در چهار هزار و سه صد و پنجاه بیت.
بخش اول کتاب مثنویست شامل: قصص دینی و مذهبی، بعضی واقعات
تاریخی.

بخش دوم آن شرح آیات قرآن کریم احادیث و مسایل دینی و در بخش
سوم آن مسایل پندو نصیحت بیامده، این بخش غزلیات نیز دارد. کتابرا
ناظم آن دوست محمد خان سواتی به سال ۱۳۳۲ هـ به تکمیل
رساند. گنجة الکو هری چاپ نه گردیده نسخه دستنویس آن درسوات
(پنتو مجله دسامبر ۱۹۸۰ ص ۴۹)

گنج سعادت :

اثریست منظوم در مناقب سید امیر (صاحب کوته) ناظم آن فیض الله
قریشی است. ناظم درین کتاب علاوه از مناقب مرشدش، مکاتبات ویرا
باسید احمد شهید، سرداران پشاور، شاه شجاع و مسایلی در مورد مخا
لقت از سلاخان زیده باسید امیر مزکور نیز درین کتاب اورده است.
گنج سعادت در سال ۱۲۶۹ هـ منظوم گردیده، مطبوع نیست نسخه

۱۰۴ صفحه در پشاور چاپ شده است ، بعضی از تحلیلهای این اثر قابل غرور قسمتی از آن پذیرفتنی باشد ، مؤلف این کتاب قیام الدین خادم است . (امیر علی شیرنوایی ۵۰)

لغات پښتو :

از عبدالله افغان نویس قاموسیست پښتو به دری . در حواشی این فرهنگ به بعضی از لغات اورده شده در فرهنگ مناطق استعمال آن نیز نشان داده شده است . قاموس مذبور تا حال طبع نشده نسخه خطی آن ۴۴۸ ورق در آرشیف ملی افغانستان محفوظ است .
(پښتو نسخی)

لغوی خیرنه :

اثریست تحقیقی در باره موضوعات عمومی زبانشناسی و لغتشناسی زبان پښتو . لغوی خیرنه تألیف استاد الفت مرحوم باشد ، این اثر ۸۸ صفحه به سال ۱۳۲۱ ه ش از سوی پښتو تولنه به چاپ رسید . (الفت یاد ص ۱۰۹)

لندي :

مجموعه ایست انتخابی از لندهای پښتو . این مجموعه را مرحوم استاد بینوا انتخاب و برگردانی بزبان پارسی نموده محمد ابراهیم شریفی ترجمه انگلیسی بدان افزوده است . مجموعه ۱۷۶ صفحه مصور به سال ۱۳۳۷ ه ش از سوی رادیو افغانستان به چاپ رسید .
(مقدمه گیتانجلی ص ۹۴)

واما باید تذکر داد که روان شاد استاد بینوا در سال ۱۳۵۸ ه ش مجموعه دیگری از لندهای انتخابی را از سوی مرکز تحقیقات بین المللی پښتو نیز انتشار داد این مجموعه چون مجموعه اولی ترجمه های پارسی و انگلیسی با خود همراه دارد .

لندي قصي :

مجموعه چند حکایت کوتاه است ، مترجم ناصرالله خان نصر آنرا غرض مطالعه اطفال و خورد سالان تهیه و تالیف نموده ، جز اول آن ۱۶ صفحه

ل

لرغونی آریایان :

کتابیست پژوهشی درباره مدنیت ، کلتورو معاشره مردم آریایی قدیم دوره های ویدی واوستایی . مؤلف آن مرحوم خیر محمد ساد است ، لرغونی آریایان ۱۰۲ صفحه به سال ۱۳۶۳ ه ش از سوی مرکز تحقیقات بین المللی پښتو به چاپ رسیده است .

لرغونی پښتنه :

کتابیست تاریخی و ادبی که در نگارشش از تاریخ سوری استفاده شده ، مؤلف این کتاب شیخ کته بن یوسف متی زی است . لرغونی پښتنه در حوالی قرن هشتم هجری نگارش یافته و یکی از مأخذ عمدۀ مؤلف پته خزانه بود . شرح حال شاعران قدیم زبان پښتو را محمد هوتك مؤلف پته خزانه ازین کتاب برداشته است .
(پښتو پخوانی تذکری ص ۲۷-۲۴)

لرغونی پښتنه قومونه :

کتابیست پیرامون منشأ و نسب بعضی از قبایل پښتون . این کتاب

لیکوالی :

کتابیست در باره اصول نگارش، سوابق تاریخی املای پښتو، اصول تنظیط و دیگر خصایص نویسنده کی باچند ندونه از نبشتنه های امروزی لیکوالی ۲۰ صفحه به سال ۱۳۳۹ ه ش از سوی پښتو تولنه به چاپ رسیده است. (دالفت یاد ص ۱۱۶)

لیلی و مجنون :

قصه لیلی و مجنون از داستانهای پرآوازه شرق است. اصل این داستان به مردم عرب تعلق دارد. اما داستان لیلی و مجنون در تمام ملل خاور کسب شهرت نموده و به اکثر زبانهای مشرق زمین به نظم و نثر نبشنthe شده است. در زبان پښتو نیز عده زیادی از شعراء و سخنوران پښتو قصه لیلی و مجنون را به نظم دراورده اند. از انجمله: بای خان یونیری شاعر معاصر خو شحال ختک (۱۰۲۲ - ۱۱۰ ه ق) قصه لیلی و مجنون را به رشتة نظم کشید. لیلی و مجنون بای خان چاپ نه شده مخطوطه آن در گنجینه دستنویس‌های اکادیمی پښتوی پشاور وجود دارد.

سکندر خان ختک شاعر شیوا بیان پښتو قصه لیلی و مجنون را به سال ۱۰۹۰ ه ق به متنوی پښتو نظم کرد. لیلی و مجنون سکندر خان ختک بار اول به سال ۱۲۹۴ ه ق دردهلی زیور طبع پوشید و بار دوم متن آن در سال ۱۳۵۸ ه ش از روی نسخه چاپی و مایکرو فلم نسخه واحد خطی این کتاب (محفوظ در موزیم ملی دهلی) تهیه شد، و با مقدمه و تحقیق سرمحقق دوست شینواری از سوی اکادیمی علوم افغانستان به چاپ رسید.

حافظ نظام شاعر دیگر زبان پښتوست که لیلی و مجنون را به سال ۱۱۰۰ ه ق نظم نموده، لیلی و مجنون حافظ نظام در جلد اول و رکه خزانه په چاپ رسیده است.

محمد عصام یکی دیگر از سخنوران زبان پښتو ست که داستان لیلی و مجنون را به متنوی پښتو منظوم داشته، قصه لیلی و مجنون محمد عصام در سال ۱۲۹۴ ه ق در دهلی به چاپ رسیده یک نسخه خطی آن

به سال ۱۹۵۲ ع و جز دوم آن نیز ۱۶ صفحه به همین سال در پشاور به چاپ رسیده است.

لور خیالونه او ژور فکرونه :

ترجمه ایست از آثار انتخابی نویسنده کان مشهور جهان همراه با نبشتنه چندی از مترجم مرحوم استاد االفت، لور خیالونه او ژور فکرونه ۹۷ صفحه به سال ۱۳۳۵ ه ش از سوی پښتو تولنه به چاپ رسیده است. (دالفت یاد)

لومری کتاب دېښتو :

کتابیست درسی شامل در نصاب تعلیمی مکتب حبیبیه عصر سراجی. مؤلف این کتاب مرحوم مولوی صالح محمد خان هوتك باشد. وی این سلسه کتب درسی را غرض مقاصد آموزش در سه جلد تهیه دید که جلد اول آن بنام (لومری کتاب دېښتو) بار اول به سال ۱۳۴۴ ه ق در کابل و بار دوم به سال ۱۳۳۶ ه ق در لاہور به چاپ رسید.

جلد دوم آن بنام (دوهم کتاب دېښتو) در کابل چاپ شد. جلد سوم آن بنام (دریم کتاب دېښتو) نیز در کابل به چاپ رسید. (کتاب‌شناسی هوتكیان و پښتو کتاب نبود)

لیک بنو و نکی :

کتابیست در باب اصول انشا پښتو. همچنان درین اثر نمونه های زیادی از نامه های گونا گون پښتو درج است، مؤلف لیک بنوونکی مرحوم محمد گل نوری است. لیک بنوونکی را پښتو تولنه ۱۶۵ صفحه به سال ۱۳۱۸ ه ش در مطبوعه دولتی طبع نمود. (پښتو پانگه ج ۲ ص ۷۳۵)

در گنجینه دستنویس‌های اکادیمی پښتو پشاور موجود است شاعر دیگری که لیلی و مجنون را به مثنوی شیوای پښتو منظوم ترجمه نمود، رحمت داوی است یک نسخه مصور مثنوی لیلی و مجنون رحمت داوی در کتابخانه پښتو تولنه (اکادیمی علوم افغانستان) وجود دارد. همین نسخه خطی به سال ۱۳۶۰ ه ش همراه با تحقیقات مصطفی نژدی و عبدالهادی هاند عکسی از سوی پښتو تولنه (اکادیمی علوم افغانستان) به چاپ رسید.

ملانعمت الله شاعر قرن چهاردهم نیز قصه لیلی و مجنون را منظوم داشته لیلی و مجنون ملانعمت الله بارها در پشاور به چاپ رسیده است. فدا مطهر در کتاب داور لمبی این داستان را بصورت خلاصه منظوم داشته است. (پښتو منظومی قصی ص ۹۸ - ۱۰۰) و اما شخصی بنام احمد نیز قصه لیلی و مجنون را به مثنوی پښتو نظم داشته منظومه لیلی و مجنون احمد به سال ۱۲۹۵ در دهلی چاپ شده است.

۳

مبدأ الخالق :

این اثر در قالب مثنوی نظم گردیده، ناظم آن گل محمد فرزند پوهی اخون است. این کتاب دارای چهار فصل است از زمین و آسمان، پیدایش آدم، فرشته‌ها وغیره بعث‌امیدارد. اصل کتاب بزبان عربی بود، شخصی بنام شیخ غنی آنرا به فارسی برگرداندو گل محمد آنرا به زبان پښتو ترجمه کرد. مبدأ الخالق تا هنوز به چاپ نرسیده، مخطوطه آن ۵۹ ورق بخط توره بازخنک (کتابت در سال ۱۲۸۲ ه ق) در گنجینه دستنویس‌های اکادیمی پښتو پشاور نگاهداری می‌شود.

متلونه :

مجموعه ایست از ضروب الامتال پښتو، مدون مجموعه مرحوم نوری است. درین مجموعه ۱۹۱۰ ضرب المثل پښتو مردف درج است. مجموعه را پښتو تولنه ۱۵۶ صفحه به سال ۱۳۲۷ ه ش در کابل طبع نموده است. (پښتو پانگه ج ۲ ص ۷۳۷)

مثنوی :

رساله منظومیست دارای محتوی ملی از مرحوم عبدالاکبر خان اکبر این رساله ۱۶ صفحه به سال ۱۹۶۹ ع در پشاور طبع ونشرشده است. (پښتو پانگه ۲ ر ۷۳۷)

مثنوی مولانا روم :

ترجمه تلخیص مثنوی معنوی مولانا روم است . مترجم آن مرحوم عبدالاکبر خان اکبر باشد ، درین ترجمه منتشر دودفتر مثنوی ترجمه و تلخیص شده است . این دو دفتر در قید ۶۴ صفحه بنام مثنوی مولانا روم به سال ۱۹۷۷ ع در پشاور به چاپ رسیده است . (زیری شماره (۴۹) سال (۱۳۵۶)

مجربات اکسیر :

ترجمه طب بشیر زبان اردواست، رضوان نام شاعر و نویسنده زبان پښتو آنرا بنام مجربات اکسیر در سال ۱۳۰۳ هـ ق بزبان پښتو برگردانده است . ترجمه منتشر است ولی در آغاز منظمه های نیز در حمد و نعمت سبب تألیف کتاب دارد. مؤلف تیرهیر شاعران ضمن نبشن شرح حال رضوان ازین کتاب استفاده کرده است . (تیرهیر شاعران ص ۲۳۰)

مجموعه :

شامل نور نامه از جان محمد، شمایل نامه و صدوسی مستاله از انوند درویزه ننگرهاری است ، مخطوطه این مجموعه ۵۱ ورق در رضالا یبریری رامپور نگاهداری میشود. (دهند دکتابخانو پښتو خطی نسخی)

مجموعه :

درین مجموعه نور نامه از جان محمد پنج گوهر و شمایل نامه از انوند درویزه ننگرهاری یکجا خطاطی شده است . دستنویس مجموعه ۲۵ ورق در ضالا یبریری را مپور نگاهداری میشود .

(دهند دکتابخانو پښتو نسخی ۱۱۲)

مجموعه :

مجموعه ایست از متون قدیم ضرب المثلها ، ولنده های پښتو . در بخش اول از : داستان امیر حمزه، قصه آدم خان درخانی ، داستان مسکر زنان و دیوار نعبدالحمید خان ابیاتی انتخاب گردیده که لغتی دران موجود باشد .

در بخش دوم ضرب الامان ،
در بخش سوم لنده های پښتو جمع اوری و به شکل مردف اورده شده است .

مدون و جامع آن محمد عمر نام دارد . وی مجموعه اش را به سال ۱۳۱۲ هـ تن تهیه داشته ، مخطوطه آن ۲۲۵ صفحه در آرشیف ملی افغانستان محفوظ است . (پښتو نسخی)

مجموعه آثار منظوم طالب عثمان:

مجموعه ایست از آثار منظوم طالب عثمان شاعر قرن چهاردهم . درین مجموعه غزلیات ، مثنویات و دیگر اصناف شعری شاعر محفوظ است . موضوعات آن دینی عشقی، تاریخی و اخلاقی است . این مجموعه دریش از پنج جلد و صدھا صفحه گنجانیده شده ، سال تکمیل آنرا در دستنویس یک جلد آن ۲۶ ربیع الثانی ۱۳۳۳ حق گزارش نموده است . (پښتو مجله جنوری ۱۹۸۱ ص ۵۰)

مجموعه اشعار :

مجموعه ایست شامل دو بخش در بخش اول آن منتخب قصص الامین آمده که ناظمی بنام ملا محمد رحیم از قصص الانبتاً پارسی به مثنوی پښتو برگردانده است . در بخش دوم آن مناجات ملا فرج الدین قندھاری ضبط بوده است . مخطوطه آن ۱۴ ورق (خطاطی شده در سال ۱۳۵۰ هـ ق) در کتابخانه نجیب قندھاری محفوظ باشد ، مطبوع نیست . (پښتو نسخی)

مجموعه اشعار حضرت ولی :

شیریندل خان ساپنی اشعار او لسی حضرت ولی شاعر عوامی زبان پښتو را کردآوری نموده و آنرا (حضرت ولی داشعارو مجموعه) نام گذاشته است . اشعار این مجموعه باهنگ های ملی پښتو سروده شده ، محترای آن عشقی ، اخلاعی و قسمی تاریخی است مجموعه اشعار حضرت چاپ

۱- جنگنامه میر حاتم - ۲- قصه شمشاد بادشاه - ۳- قصه قبر وفادار.
هر سه قصه را سید ابو علیشاہ منظوم داشته، و تمام آن قصص در
قید ۵۶ صفحه به سال ۱۳۲۳ ه ق در لاهور چاپ شده است.

مجموعه رسالت:

مجموعه ایست از رسائل مذهبی، درین مجموعه رسالت زیرین درج
شده است :

۱- رساله میراث از عبدالرحمن.

۲- انتخاب اسرارالعارفین شیرمحمد هوتك.

۳- وصیت نامه از ملا پیر محمد اخوند.

۴- رساله دیت از فیض الله.

۵- شرح اسماء حسنی.

۶- رساله سقطاط.

۷- نامه منظوم صالح محمد.

مخطوطه آن در کتابخانه پرو فیسور ولی محمد خان سیال کاکر
دیده شده است (کتابت شده سال ۱۳۳۰ ه ق).

(پنتو نسخی)

مجموعه رسالت مسایل دینی:

مجموعه ایست منتشر شامل ۱۹ رساله درباره اعتقاد و اجتہاد - از
دوست محمد کری کپوری مخطوطه آن ۲۴۴ ورق (کتابت شده در سال
۱۳۵۱ ه ق) در کتاب خانه پرو فیسور ولی محمد خان سیال کاکر
محفوظ است، مجموعه تاہنوز طبع نشده است.

(پنتو نسخی)

مجموعه رسایل:

کتابیست منظوم و منشور درباره قال های گونا گون همراه بازلزله
نامه عرايض نامه وسفر نامه مؤلف و ناظم آن عجب خان ساکن پچکی باشد.
این کتاب ۱۱۲ صفحه در سال ۱۳۴۶ ه ق در پشاور چاپ شده است.

نشده، نسخه خطی آن بخط گردآورنده در مجموعه خطی پنتو توله
محفوظ است.

(اویسی سندری ج ۱ ص ۵۳) در قید (۱۲۴ صفحه).

مجموعه اشعار سید پاچا:

مجموعه ایست از اشعار سید پاچا شاعر عوامی شامل ۵۰ پارچه شعر
عشقی دینی و قسمی اجتماعی شاعر درین مجموعه ۱۵ چاربیت ۲۰ غزل،
۱۰ مقام و (۵) بگتی محفوظ باشد. مجموعه نزد ورنہ شاعر بخط خود
شاعر محفوظ است. مجموعه اشعار سید پاچا چاپ نشده است.
(درس درو تو تیان)

مجموعه اشعار عبدالسلام صاحبزاده:

مجموعه شعر عبدالسلام صاحبزاده موسهی است تاہنوز به چاپ نرسیده
مخاططه آن به خط مؤلف در قید ۱۲۱ صفحه باقیست اشعارش از نگاه
مضدون دینی، تصوفی و اخلاقی کزارش شده است.
(زیری شماره ۴۳ سال ۱۳۵۶)

مجموعه اعجاز محمدی معه طب:

در بخش اول این کتاب مسایل حکمت تعویذات فالهاشکونها و انگاره
ها و در بخش دوم آن نسخه های مختلف النوع طب قدیم آمده است.
کتاب به نثر ونظم تالیف گردیده مؤلف و ناظم آن ملانعمت الله باشد
کتاب ۶۴ صفحه در لاهور طبع شده است.

مجموعه خطب:

مجموعه ایست از خطبه های که در مناسک دینی و مذهبی از سوی
خطبا گفته میشود. درین خطبات آن منظومه های پارسی و متون عربی
نیز آمده. این مطالب را به شمول منظومه های پنتوی مجموعه
قاضی در مکنون تهیه دیده، مجموعه خطب ۴۶ صفحه در راولپنڈی چاپ
شده است.

مجموعه جنگنامه افغانی جدید:

درین مجموعه سه قصه ذیل کنجانیده شده است.

مجموعه قصص :

درین مجموعه چهار قصه دینی همچنان خیالی و فولکلوری بیامده، ناظم و مترجم آن چراغ الدین شاعر اوایل قرن چهاردهم است. قصص مجموعه عبارت اند از :
قصه شمشاد - قصه دختر قاضی کرامت حسین و قصه فقیر بغداد -
این مجموعه در قید ۴۴ صفحه در لاهور و در قید ۴۸ صفحه در پشاور به چاپ رسیده است. (پنستو کتاب بود ص ۸۱)

مجموعه قهقهه - قصه نصیر بوبیری - قصه مرغابی قصه وجابر انصاری:
درین مجموعه چهار قصه قدیم روایتی مشرق زمین گرد آمده که با استفاده از متون قدیم زبانهای دیگر نظم و برگردانی شده، ناظم آن رسید - ابوعلیشاه است. مجموعه ۲۴ صفحه در لاهور به چاپ رسیده است. (پنستو پانکه ۲۰ ری ۷۴۰)

مجموعه کسب نامه :

در مجموعه کسب نامه معلوماتی پیرامون دلاکان - آهنگران، دو بیان و نجاران به نظم و نثر بیامده است.
مؤلف رساله نعمت الله نوشیریست رساله ۲۴ صفحه در لاهور طبع شده است. (پنستو پانکه ج ۳ ص ۳)

مجموعه کلام واحد :

اشعار این مجموعه به او زان ملی پنستو و قسمی در قالب غزل سروده شده. شاعر آن عبدالواحد کاکا خیل شاعر قرن چهاردهم است، محتوی مجموعه عشقی - دینی و اجتماعی است این مجموعه تا منوز چاپ نشده، مخطوطه آن نزد سیف الرحمن سید موجود است.

مجموعه کلام بهادر شاه :

درین مجموعه اشعار اولسی بهادر شاه شاعر قرن چهاردهم گرد آوری شده گردآورنده مجموعه جمال الدین فرزند شاعر است. این مجموعه چاپ نشده، نسخه دستنویس آن در گنجینه دستنویسیهای اکادیمی پنستو پشاور نگاهداری میشود.

مجموعه مناجات :

مجموعه ایست از مناجاتها و مناقب حضرت رسول، ابوحنیفه - امام شافعی پیر صاحب سوسوات صاحب ناظمان رساله عبارت اند از: مطیع الله، احمدی صاحبزاده، محمد امین، محمد خان، واحد، مجموعه مناجات ۱۶ صفحه در لاهور طبع شده است. (پنستو پانکه ج ۲ ص ۲)

مجموعه مناجات جدید افغانی :

مجموعه مناجاتها یست از: سید احمد - احمدی صاحبزاده، محمد خان محمد گل - مجموعه مناجاتهای جدید ۱۶ صفحه به سال ۱۳۱۹ هـ ق در لاهور چاپ شد. (پنستو پانکه ج ۲ ص ۲)

مجموعه مناقب میا محمد عمر چمکنی:

درین مجموعه ۵۹ متنبیت شخصیت بزرگ روحانی و علمی میا محمد عمر چمکنی گرد آمده، این مناقب رامسعود گل به مشنی پنستو نظم داشته و ۱۰۸ صفحه به سال ۱۲۹۹ هـ ق در دهلی به چاپ رسیده است.

مجموعه وظایف افغانی :

درین مجموعه چندین نظم دینی پنستو در قالب مربع همین گونه نوده نام خداوند و قصاید وداعیه عربی با ترجمه پنستو و در اخیر یک دعا منتشر پنستو گنجانیده شده، در مقطع یک نظم پنستوی مجموعه نام ناظم (شیرمحمد) معلوم میشود، مجموعه ۷۲ صفحه در لاهور چاپ شده است.

محبوبه او جلات :

فولکلور شناسان پنستو شکل شفاهی این قصه را از حافظه مردم ضبط داشته اند و این خود بدین معنی است که این داستان در پهلوی سایر داستانهای فولکلوری مردم ما در بین تدوین های پنستون شهرت دارد. شاعران زبان پنستو نیز به نظم این داستان دست یازیده اند. محمد اعظم کو دیزی شاعریست که قصه محبوبه و جلات را به نظم پنستو دراورده است. نسخ خطی این قصه در انتیوت شرق شناسی

مختصر :

مثنوی ایست در بیان مسایل وارکان دین موسوم به مختصر ، ناظم آن عبدالباری گداست - وی مختصر را به سال ۱۱۶۰ هق نظم کرده ، تا حال به چاپ نرسیده نسخه واحدخطی تاحال معلوم آن به خط امرالله اسحق زی کتابت شده در سال ۱۱۷۶ هق ۲۰ ورق درمجموعه خطی زلمی - هیوادمل نگاهداری میشود .

مغزن الاسوار :

کتابیست مشتمل برابواب و فصول جدا گانه پیرامون مسایل مهم اخلاقی و دینی مؤلف کتاب صفتی الله ختک شاعر و نویسنده قرن سیزده هم هجری زبان پنستوست . مؤلف تیر هیر شاعران حین نبشن شرح حال صفتی الله ازین کتاب استفاده نموده ، وی این کتابرا نثر پنستو توصیف کرده است واقتباسات آنرا در صفحات ۲۳۵-۲۳۶ تیرهیر شاعران به شیوه نثر درج نموده ولی از مطالعه همین اقتباسات برمی اید که کتاب منثور نبوده بلکه منظوم است .

مغزن الاسلام :

کتابیست دینی، شرعی و عرفانی از اخوند رویزه نگرهاری . درین کتاب مسایل و مضماین ذیرین اخوند بیامده :

- ۱- ترجمه و شرح قصیده امالی - ترجمه عقاید نسفی ۳ - ترجمه خلاصه کیدانی رساله تجوید ۵ - ترجمه قصیده برد و دیگر مسایل و مضماین . اکثر طالب مغزن الاسلام از آثار معتبر فقه و عقاید اسلامی گرفته شده است . مغزن الاسلام بارهادر دهلي و پشاور به چاپ رسیده و نسخ خطی آن فراوان در کتابخانه های گیتی یافت میشود . قدیمترین چاپ تا حال معلوم آن از سال ۱۲۸۴ هق باشد این نسخه ۲۲۰ صفحه در پشاور چاپ شده در حاشیه آن مفتاح الدفایق نیز به چاپ رسیده است . متن تحقیقی مغزن الاسلام همراه با مقدمه پرو فیسور تقدیم الحق کاکا خیل به سال ۱۹۷۹ عازسوی اکادیمی

- ۱۹۳ -

لیننگراد و آرشیف ملی افغانستان نگاهداری میشود . عبدالکریم شاعر دیگر این زبان قصه محبوبا و جلات را به مثنوی پنستو سروده است . محبوبا و جلات عبدالکریم بارها در دهلي لاهور و پشاور به چاپ رسیده است . طبع دهلي آن ۳۲ صفحه از سال ۱۳۱۳ هق است . فدامطهر در کتاب داور لمبی روایت کوتاه این قصه را نظم نموده حافظ عظیم و حمید گل نیز از ناطمان این داستان دانسته شده اند . (پنستو منظومی قصی ص ۱۰۲)

محبوبه شام و شهزاده روم :

قصه ایست خیالی درین قصه داستان شاه دختری از دیار شام و شاهزاده بی از دیار روم بیان شده است ، این قصه از ادبیات زبانهای دیگر بزبان پنستو راه یافته - ناظم آن عبدالغفار نام دارد . محبوبه شام و شهزاده روم پنستو ۲۵۶ صفحه در لاهور به چاپ رسیده است . (پنستو منظومی قصی ص ۱۰۲)

محبوب الصالحین :

مثنویست از عبیدالله الکوزی وی به سال ۱۲۹۷ هق از نظم آن فارغ شده است . مسایلی در باب سلوک و زهد و پارسایی در آن بیامده . غزلی چندی از ناظم نیز ضم این کتاب است محبوب الصالحین مطبوع نیست نسخه خطی آن ۱۵۶ صفحه در کتابخانه پوهاند دکتر جاوید محفوظ باشد . (پنستو نسخی)

مخارج حروف :

رساله ایست در تجوید قرآن عظیم از اخوند رویزه نگرهاری ، سال تالیف آن حدود ۱۰۰۰ هق کزارش شده است . رساله تجوید اخوند در رویزه موسوم به مخارج حروف از آثار عربی به نظم پنستو بر گردانی شده است . رساله تجوید اخوند در فصل سوم مغزن الاسلام درج باشد . این رساله بازها در مغزن الاسلام به چاپ رسیده و نسخ خطی آن نیز فراوان یافت میشود . (پنستو تجوید و نو تاریخچه ص اووه)

- ۱۹۲ -

مرغی او مروس سلیمان شاه درشماره (۲) سال ۱۹۵۹ مجله پنستو
نشریه اکادیمی پنستو پشاور چاپ کردیده است .
(پنستو منظومی قصی ص ۱۰۳-۱۰۴)

مزاوی گلونه :

مجموعه ناچاپ شده اشعار استادالفت است - این مجموعه محصول دوران اخیر زندگی شاعر باشد ، نامش را خود شاعر مزاوی گلونه گزیده است ، مزاوی گلونه ۹۸صفحه به خط مؤلف در کتابخانه نگارنده نگاهداری میشود .

المستغاث :

اثریست منظوم از محمدی صاحبزاده شاعر بلند مقام زبان پنستو در محمد ومحاسن حضرت پیغمبر (ص) «المستغاث محمدی تاہنوز چاپ نشده مخطوطه آن یکصد و ده ورق (کتابت شده در سال ۱۳۳۷ ه ق) در بنسو نزد طاهر کلاچوی موجود بود ، المستغاث ۲۸۲ بند دارد .

مسایل سلوك :

اثر منظومیست از محمد رسال ناظم این کتابرا به سال ۱۲۶۵ هق منظوم داشته مسایل سلوك و برخی از مباحث دینی را بیان میدارد . دو نسخه خطی آن دیده شده است :
یکی مخطوطه پروفیسور سیال کاکر ۱۴۸ ورق ، دومی مخطوطه ایکه به سال ۱۳۵۳ هش در جریده زیری گزارش شده است .

مسدس حالی :

مسدس مشهور اردوی مولانا الطاف حسین حالی را غلام محمد پوپلزی به مسدس پنستو ترجمه نموده است ماين مسدس پیرامون عروج و نزو ل اسلام مطالب عبرت ناکی دارد .

ترجمه پنستوی مسدس حالی بامقدمه منتشر (۳۲ صفحه یی) غلام محمد پوپلزی ۱۳۶ صفحه بار اول به سال ۱۳۱۰ هق در دهلی به چاپ رسید .

در (ص ۱۷۹-۱۸۰) پنستو کتابونه گزارش شده است که همین کتاب

پنستوی پشاور به چاپ رسیده است (دهند دکتابخانو پنستو خطی نسخی ص ۲۲۵)

مخزن التفاسیر :

ترجمه و تفسیر یست از قرآن مجید بزبان پنستو ، از مولانا محمد الیاس در نیشتمن این تفسیر از جلال الدین وحشی جلا لین و موضع القرآن استفاده زیاد شده ، مخزن التفاسیر ۱۱۶ صفحه به سال ۱۳۱۳ هق در دهلی طبع شده است . (کابل مجله ۱۳۵۶ ر ۱۳۵۶)

مدح صاحب سوات و مدح ملاصاحب :

مانکی مدح اخوندزاده صاحب هدیه : سرود های ملاحیه ایست از شیراحمد وغاز الدین که در مدح پیشوایان روحانی اخون سوات و اخون هده سروده شده است ، مجموعه ۱۶ صفحه به سال ۱۳۰۱ هق دهلی چاپ شده است .
(پنستو پانگه ۷۴۶۲ ر ۱۳۵۶)

مراسله بهایی :

مجموعه مراسلات ، مصاحبه ها و دیدها و مشاعره های بهایی جان صاحبزاده است موسوم به مراسله بهایی . این مجموعه در سال ۱۳۴۹ هش تکمیل گردیده نسخه خطی آن بخط مؤلف دیده شده است ، مطبوع (دبایی ژوند لیک ۵۰) نیست .

مرغوب القلوب :

مرغوب القلوب از سلوك و معرفت بحث میکند . ناظم و مؤلف آن شاعر و نویسنده یی بنام گل محمد است . این کتاب چاپ نشده ، مخطوطه آن ۱۱ صفحه کتابت شده در سال ۱۲۴۵ هق در ضمیمه جامع الانوار مطبوط در گنجینه دستنویس های اکادمی پنستو پشاور بیامده است .

مرغی او میرویس :

از داستا نهای عاشقانه فولکلوری و محلی پنستوزبانان است ، این داستان در منطقه سوات نتیرت دارد . داستان مرغی و میرویس قصه عشق دختری بنام مرغی و پسری بنام مروس ذرگردا بیان میدارد . این قصه بر علاوه شکل شفاهی آن توسط شاعری بنام سلیمان شاه نظم شده منظومه

مطلوب الطالبين :

رساله‌ی ایست منتشر از زبان پارسی توسط معراج‌الاسلام بنوی‌پنتو گردیده، محتوی آن خرافی بوده از زبان پارسی به پنتو ترجمه شده نویسنده پارسی آن‌شیخ داؤد‌سبز پوش معرفی گردیده از جادو و طلسم بحث میکند. رساله ۲۴ صفحه در سال ۱۹۱۴ در لاهور طبع شده است.

مظلوم دنیا :

درامیست از مرحوم عبدالاکبرخان اکبر. درین درام زنده‌گی فلاکت بار یک پنتون نادر تمثیل شده است. در یکی از چاپهای آن مقدمه خان عبدالغفارخان نیزآمده است نسخه چاپی این درام ۹۲ صفحه دارد. بار اول بنام جونگره طبع شده است. (پنتو پانگه ۲۷۵۰ - ۷۵۱)

معارج النبوة :

ترجمه ایست از معارج النبوة پارسی معین الدین فراهی معارج النبوة را شاد محمدخان مردانی به متنوی پنتو برگردانده است. وی ترجمه این کتاب را به سال ۱۳۱۲ هق به پایان رساند. معارج النبوة پنتو طبع نشده، نسخه خطی آن ۴۸۴ صفحه در مجموعه نسخه‌های خطی اکادیمی پنتو پشاور نگاهداری میشود.

معجزات :

متنویست در بحر خفیف از اخوند عبدالکبیر. درین متنوی معجزات حضرت محمد(ص) بزبان پنتونگاشته شده است. معجزات ۱۲۸ صفحه به سال ۱۳۴۶ هق در هوتی طبع شده است. باید تذکر داد که این نسخه منظوم معجزات از اخوند کبیر به (معجزات خورد) مسمی بوده نسخه مکمل آن با اضافات از همین عبد‌الکبیر بنام معجزات کلان ۲۱۳ صفحه به سال ۱۳۵۷ هق در لاهور به چاپ رسیده است.

معجزات :

اثر یست منظوم از صدرخان ختک، شاعر حدود قرن دوازدهم. ناظم

بنام مدوبزر اسلام ۶۹ صفحه به سال ۱۹۴۶ در پشاور بار دوم نیز به چاپ رسیده است.

مسدس حالی بار سوم بمناجاتی از پروفیسور محمد نواز طایر و همچنان از مراد شینواری درخاتمه ۱۳۲ صفحه به سال ۱۹۶۱ از سوی اکادیمی پنتو پشاور چاپ شد.

مشاجرات العارفین :

دیوان اشعار عارفانه اباپکر قندهاریست موسوم به مشاجرات العارفین. این کتاب رامؤلف حالت‌نامه چنین معرفی داشته است. «... و به زبان افغانی مشاجرات العارفین دیوان ساخته است. ودو ان قصاید ورباعی بی نظیر گفته ...» نسخه خطی آن‌فعلاً به ما معلوم نیست. (حالت‌نامه ص ۷۵۲)

مشکل کشای طالبان :

درین مجموعه اثار زیرین قدرت‌علی مشهور به قاضی گل شاعر قرن چهارده بیامده: ۱- اشعار اولسی شاعر ۲- قصه فتح خان و رابیا. ۳- قصه رت و پدم و (۴) رساله منتشر حل مسایل. نام مکمل کتابرا شاعر خود چنین نبشه است. (مشکل کشای طالبان الموسوم به خزینه السلطان دلکشای عاشقان) دستنویس این مجموعه ۲۲۶ صفحه‌ادر مجموعه نسخ خطی اکادیمی پنتو پشاور نگاهداری میشود. تا هم اکنون چاپ نشده است.

مصابح الظلم :

متنوی دینی است، از ولی محمد هوتك شاعر حدود قرن سیزدهم. درین اثر تشریع اسماء حسنی - قواعد تجوید و دیگر مسایل دینی بیامده. موضوعات کتاب از آثار عربی و پارسی به متنوی پنتو برگردانده شده است. نسخه خطی آن ۱۲۴ ورق (کتابت شده در سال ۱۲۸۰ هق) در کتابخانه پروفیسور سیال کاکپ در (کویتیه) موجود است. (پنتو نسخی)

درین اثر معجزات حضرت محمد (ص) را به مثنوی پښتو بیان داشته است.
معجزات تا حال چاپ نشده مخطوطات ان در کتابخانه های ذیل دیده شده است .

۱- مخصوصه پروفیسور سیال کاکر ۷۱ ورق .

۲- مخطوطه دانشمند برین کتابخانه در سال ۱۱۷۵ هق .

۳- مخطوطه نجیب کندھاری ۷۵ ورق کتابت شده در سال ۱۱۶۷ هق .

معجزات سردار عالم :

ترجمه ایست منظوم از زبان عربی به پښتو ، درین ترجمه حالات زندگی حضور (صلعم) و مسامین دیگر دینی بیامده - این کتاب ۱۰۳ صفحه دارد ناظم آن مرزا عبدالرحیم آنرا به سال ۱۲۵۴ هق منظوم داشته ، در مردان چاپ شده است .

معدن الجواهر :

از آثار تصوفی و عرفانیست به سه زبان پښتو . پارسی و عربی ، تالیف گردیده بخش پنجمی آن ۳۰ صفحه و ۶۹۰ بیت باشد . منظومه معدن الجواهر در سال ۱۳۱۰ هـ ق تالیف گردیده است . ناظم و مؤلف آن فیض احمد اخونزاده موسهی است . معدن الجواهر چاپ نشده مخطوطه آن ۱۷۴ صفحه بخط رحیم کل پغمانی کتابت شده در سال ۱۳۰۷ هـ ش کزارش شده است (زیری شماره (۴۵) سال ۱۳۵۰)

در شماره (۲۰) سال (۱۳۵۶) هـ ش شاد ولاپتنم دو نسخه دیگر این کتابرا نیز کزارش داده است . که یکی آن بزبان های پښتو و پارسی است و نسخه سومی آن تنها بزبان پښتوست . صد صفحه دارد . وبخط مؤلف فیض - محمد اخونزاده باشد .

معرفة القرآن :

رساله ایست منثور در تجوید قرآن عظیم . نام مؤلف آنرا اسماعیل کزارش داده اند ، ولی در متن این نام به مشاهده نمیرسد . معرفة القرآن یازده باب دارد . در قید ۴۶ صفحه به سال ۱۹۶۶ع در پشاور به چاپ رسیده است . معرفة القرآن رانصرالله خان نصر ترتیب نموده و

همیش خلیل مقدمه بیان افزوده است .
(پښتو تجوید و نو تاریخچه ص دری خلویست)

مفردات ناصر :

درین کتاب وزیر محمد سوالی لغات سوچه پښتو را گرداوری نموده ، وازنام کتاب بر می اید که مؤلف لغاتی را درین کتاب جا داده که در قبیله ناصر در بین مردم رواج دارد . این کتاب مطبوع نیست .
(دکسی دلمنی پښتانه لیکوال ج ۲ ص ۷۰۲)

مفیدالمبتدین :

کتابیست منثور از احمدجی ، درین اکتاب اصطلاحات ضروری صرف عربی بیان شده است ، سال تأثیف آن ۱۳۲۵ هـ کزارش شده . مفیدالمبتدین ۳۶ صفحه به سال ۱۳۴۴ هـ ق درلاهور به چاپ رسیده است .
(پښتو پانگه ج ۲ ص ۲۵۷)

مفیدالسالکین :

مثنوی در بحر طویل از حضرت الله در تصوف . نسخه چاپی این اثر را من نه دیده ام کمان میرود که چاپ نشده باشد - نسخه خطی این کتاب ۲۴ ورق در کتابخانه اکادیمی پښتوی یو نیورستی پشاور محفوظ است .

مقدمه جزری :

مقدمه جزری تجوید زبان عربی است . این تجوید را ملا عبدالرحیم به سال ۱۲۶۹ هـ منظوم بزبان پښتو ترجمه داشته ، تمام ابیات آن ۲۰۰ بیت است . مقدمه جزری ملا عبدالرحیم امام کوتی بار اول ۱۶ صفحه به سال ۱۲۹۵ هـ در دهلی به چاپ رسیده ، چاپهای دیگری نیز دارد .
مقدمه جزری را اسماعیل نام نیز به مثنوی پښتو بر گردانده است تمام ابیات آن ۱۵۴ بیت باشد ، این ترجمه در صفحات ۴۶-۵۶ معرفة القرآن به چاپ رسیده است .

مقدمه جزوی را به نثر پښتمولوی محمد اسرائیل ترجمه نموده

عوامی پښتو قصه مکر زنان را به او زان ملی شاعری پښتو منظوم داشته است . مکر زنان نور سیب‌شکل شفاهی دارد - بعضی ها بخط نیز نموده اند .
(پښتو منظومی قصی ص ۱۰۴)

ملک محمد گیتی افروز :

قصه ایست از یک پادشاه زاده‌هندوستانی و شاهدختی از دیار ختن . این قصه بزبان اردو و دیگر زبانهای هندوستانی به نظم و نثر نوشته شده ، از شاعران پښتو امان گجراتی این‌داستان را از زبان اردو منظوم ترجمه داشته است . قصه ملک محمد گیتی افروز ۶۴ صفحه در لاهور به چاپ رسیده است .
(پښتو منظومی قصی ص ۱۰۵)

ملی پسرلی :

مجموعه اشعار وطنی و ملی استاد مرحوم علامه حبیبی است بنام ملی پسرلی . این مجموعه ۳۲ صفحه به سال ۱۳۱۴ هش از سوی اداره طلوع افغانی در کندهار به چاپ رسیده است .

ملی هنداره :

کتابیست در سه جلد درین کتاب حکایات فولکلوری پښتو نهاد که از قرنها در بین مردم مشهور بوده ، و حاملین آن از سینه‌ای به سینه ای انتقال داده اند کرد آوری شده است . جلد اول آن ۱۷۰ صفحه طبع ۱۳۱۸ هش پښتو (ولنه) شامل حکایات : فتح خان بريخي - بنادي او بيبو مومن خان شيرينو - جلات شمايله مرد نامرد سبز باهه پنابيری - موسى خان و گلمکی .

جلد دوم آن ۸۲ صفحه طبع ۱۳۲۵ هش پښتو (ولنه) شامل حکایات : طالب جان - ظريف خان ، خشکيار - قطب خان عدلی ، شهو - آدم خان - درخانی قلندر جان و میراجان .

جلد سوم (۳۰۴ صفحه طبع ۱۳۵۲ هش کندهار) درین جلد نیز حکایتی چندی گرد آمده است ، برین جلد مقدمه علمی محترم عطایی نیز دیده میشود .

-۲۰۱-

است ترجمه مولوی محمد اسرائیل در ۳۰ صفحه در مقدمه معرفة القرآن به چاپ رسیده است .
(پښتو تجوید و نو تاریخچه نه دیرش)

مقدمه عاشق :

قصه ایست از یک عاشق و معشوق ، در گیری جنگ بین ایشان . این داستان به مثنوی پښتو نظم گردیده ناظم آن ملا نعمت الله است مقدمه عاشق و معشوق ۱۶ صفحه به سال ۱۳۱۱ ه قدر دهلی طبع شده است .

مقدمه گافیه :

اثر یست منتشر از غلام یحیی‌ساقن شیوه ننگرهار . وی این اثر را به سال ۱۳۰۱ ه ق املا نموده است . مقدمه ایست در باره گافیه و علم نحو این مقدمه مطبوع نیست . نسخه خطی آن در قید ۵۴ صفحه به کتابخانه پوهاند دکتروجاوید محفوظ است .
(پښتو نسخی)

مکتوبات افغانی :

مجموعه نامه‌های پښتو است . درجهار باب . باب اول خطوطی برای کلان سالان باب دوم خطوطی برای خورد سالان باب سوم خطوطی برای مساوی العمر - باب چهارم خطوطی در باب معاملات دنیا .

مؤلف مجموعه قاضی رحیم الله خان خلیل است . مکتوب بات افغانی ۱۶ صفحه به سال ۱۳۳۸ ع در پشاور طبع شده است .
(پښتو پانگه ج ۲ ص ۷۰۹)

مکر زنان :

از قصه‌های فولکلوری است ، این قصه فولکلوری را از شاعران پښتو یکی ملا نعمت الله بر شته نظم کشیده و منظومه مکر زنان ملا نعمت الله ۳۲ صفحه به ۱۹۵۸ ع در لاهور و بعد ها دو سه بار دیگر در پشاور به چاپ شده است .

شاعر دومی که این قصه را به انظم پښتو بیان داشته دلاورخان طالب است مکر زنان دلاور خان به چاپ نرسیده است نسخه خطی آن در کتابخانه اکادمی علوم افغانستان نگاهداری میشود . نور سیب شاعر

-۲۰۰-

همم :

مجموعه منظومات ونبشته های منتشر ملی - وطنی و اجتماعی مرحوم محمد اکبر خادم است موسوم به مم. این مجموعه ۵۰ صفحه به سال ۱۳۶۵ ه ق در پشاور طبع شده است. (پنتو پانگه ۲ ص ۷۶۳)

مناجات پیر صاحب :

در آغاز این اثر مناجات منظوم پیر صاحب و در پایان تعریف منظوم ایمان بر اسلام آمده است . نام مکملان (مناجات پیر صاحب و بیان ایمان اسلام) باشد ناظمان رساله محمد کل و عبد الرشید اند . رساله ۱۲ صفحه در لاہور طبع شده است . (پنتو پانگه ج ۲ ص ۷۲۴)

مناجات حاجی بهادر کوھاتی :

مجموعه ایست که سه منظمه پنتو از سه شاعر در ان بیامده . نخست مناجات حاجی بهادر کوھاتی آغازان منتوی و بخش دیگر منظمه آن مربع است . شاعر این مناجات محمدشاه باشد ، امین قرآن شریف از میر احمد در قالب مربع و نصیحت نامه مجموعه قصیده غزل کونه است . هر سه منظمه یکجا ۱۴ صفحه در پشاور طبع شده است . نام مکمل آن : (مناجات حاجی بهادر کوھاتی ، امین قرآن شریف و نصیحت نامه) باشد .

مناجات صاحب سوات :

منظمه ایست در قالب مربع از احمد خلیل . شاعر به سال ۱۲۹۱ ه ق ۲۶ بنده در مدح اخوند سوات سروده است . این مناجات ضمیمه با دیگر مناجات هابه سال ۱۳۳۰ ه ق به چاپ رسیده است . (کابل مجله شماره ۱۲۵ سال ۱۳۶۰)

مناجات ملا ظریف اخوند :

مر بعیست حمیده و نتیه ناظم آن ملا ظریف اخوند باشد مخطوطه آن ۵ ورق در کتابخانه پروفیسور ولی محمد سیال کاکر محفوظ است . (پنتو نسخی)

مناره

مجموعه رباعیات پنتوی بهایی جان صاحبزاده شاعر محظوظ اولی از زبان پنتوست نامش را شاعر مناره گزیده ، مجموعه در سال ۱۳۳۸ هش در روشه غزنی تکمیل شده است . موضوعات مجموعه را عشقی - تصوفی و اجتماعی بر شمرده اند - این مجموعه چاپ نشده مخطوطه آن بخط مؤلف دیده شده است . (دبهایی ژوند لیک ۴۹)

مناقب اخوند الیاس :

رساله ایست در قید ۳۶ صفحه ، از محمد شریف سواتی وی درین رساله منظوماتی را در قالب منتوی مربع و قصاید در مدح ومناقب اخوند الیاس پیشوای روحانی آن دیار سروده است . طبع ۱۳۲۱ ه ق دهلی . (پنتو پانگه ۲ ص ۷۵۶)

مناقب اخوند سوات :

منظمه ایست در مناقب و محاذخون سوات - ناظم این مناقب شاعری بنام سید امیر است - نسخه خطی آن در گنجینه دستنویسهای اکادیمی پنتوی پشاور تکاهداری میشود ۸۶ ورق - این مناقب در قالب غزل سروده شده است .

مناقب جمیل بیک :

منتونیست از شمس الدین کاکاخیل در مدح ومناقب شیخ جمیل بیک فرزند شهباز خان برادر خوشحال خان ختک . این منتوی به کوشش راجولی شاه ختک (۳۵۶ صفحه) از سوی اکادیمی پنتوی پشاور چاپ شده است .

متن انتقادی این منتوی را دانشمند برین از روی دو نسخه خطی تهیه دیده نسخ خطی معلوم آن در مجموعه خطی استاد جاوید واکادیمی پنتوی پشاور موجود است .

مناقب شیخ رحمکار :

منتونیست در مناقب وخوارق عادات وزنده گی شیخ رحمکار کاکا

منطق :

رساله ايست درباره تعريفات وكليات منطق کهن . رساله را استاد الفت مرحوم نهايت موجز و به انشای عالی نبشه رساله در قيد ۵۳ صفحه به سال ۱۳۳۵ هـ ق ازسوی پښتو تولنه به چاپ رسیده است . (دالفت ياد)

منهج العابدين :

از علامه حبيب الله کاکر . درین اثر موضوعات ديني وتصوفى به مثنوي شيوای پښتو بيان شده است .

منهج العابدين ۳۰۰ صفحه به سال ۱۳۰۶ هـ ق در بمبي طبع شده است . (پښتو پانگه ۲ ص ۷۶۷)

موسى خان او گلمکي :

از قصه هاي دل انگيز پښتو نهايکي داستان عشق موسى خان با دختری بنام گلمکي است . اين قصه به شکل شفاهي در اکثر مناطق پښتونها شهرت دارد - از شاعران پښتو ملا نعمت الله اين داستان را به مثنوي پښتو منظوم داشته است . موسى خان و گلمکي ملا نعمت الله ۴۰ صفحه بارها در پشاور ولاهور به چاپ رسیده است . (پښتو منظومي ص ۱۰۶)

موصول القراء :

رساله ايست درقرائت قرآن عظيم - نام مؤلف آن معلوم نیست نسخه خطی آن در رساله دپښتو تجويدونو تاریخچه گزارش شده است نسخه خطی موصول القراء ۲۰ صفحه دارد اين رساله به نثر ونظم تاليف شده است .

مولود خيرالبشر :

مجموعه ايست از اشعار نعمتیه شعرای متفرق . درین مجموعه اشعار نعمت الله - غلام قادر - ماما عبد الرؤوف احمد جان - محمد امين - سعید پشاوري - نوروز - حسين محمدرقيق و افضل درج شده است . مولود

صاحب نظام آن شمس الدین کاکاخيل شاعر قرن سیزدهم است . این مناقب به چاپ نه رسیده نسخه خطی آن ۲۳۰ صفحه در گنجینه دستنو یسهای اکاديمی پښتو پشاور نگاهداری ميشود .

مناقب شیخ عبدالقدار جیلانی :

كتابیست در محامد ومحاسن شیخ عبدالقدار نظام این مناقب دادین شاعر قرن دوازده است . نسخه ناقص الاول و ناقص الآخر ۳۶ ورق این مناقب در گنجینه دستنویس های اکاديمی پښتو پشاور موجود است .

مناقب غوث الاعظم شیخ عبدالقدار جیلانی رارکن الدين این منیر شاعر عصر احمد شاهی نیز منظوم داشته است . مناقب غوث الاعظم رکن الدين به چاپ نه رسیده نسخ خطی آن در گنجینه دستنو یسهای اکاديمی پښتو پشاور وكتابخانه پروفيسور سیال کاکر در کویته گزارش شده است . نسخ خطی دیگر آن : دركتا خانه زلمن هیوادمل وانستیوت خاور شناسی لیننگراد موجود است . مناقب غوث الاعظم شیخ عبدالقدار جیلانی را ملاغتم الله نیز نظم داشته ۳۵ منقبت وی را در ان اورده است این مناقب ۵۶ صفحه به سال ۱۳۳۲ هـ ق در لاھور چاپ شده است . سید ابو على شاه نیز ۲۱ منقب برآ منظوم بیاورده و بنام مناقب غوث الاعظم ۵۶ صفحه به سال ۱۳۵۸ هـ ق در پشاور به چاپ رسیده است .

مناقب میا عمر :

درین كتاب ۸۵ منقب میا عمر به مثنوي شيوای پښتو بيان شده است . مطالب كتاب متکی به روایاتی امیخته با معلومات تاریخی است . نظام آن شاعر قرن دوازدهم دادین باشد ، مناقب دادین چاپ نشده است . نسخ خطی آن در پشاور و کابل یافت ميشود . (زیری شماره ۷- سال ۱۳۵۶)

منتخبات اشعار جان محمد :

درین منتخب پنج چکame و بیک الف نامه جان محمد شاعر قرن دوازدهم پښتو انتخاب کردیده است . مخطوطه آن در رضا لاپربری رامپور نگاهداری ميشود . (هنددكتابخانو پښتو خطی نسخی ۱۰۵) (۵ ورق)

خیرالبشر ۳۲ صفحه در پشاور طبع شده است .

(پښتو پانګه ج ۲ ص ۷۶۸)

مومن خان او شیرینی :

این قصه نیز را داستانهای شورانگیز و ترازیک جامعه پښتو - نهادت . داستان فولکلوری مومن خان شیرینی در اکثر مناطق پښتون نشین شهرت کافی وقابل ملاحظه دارد، روایتی از شکل شفاهی این داستان را مرحوم نوری جمع آوری نموده واز شاعران پښتو شاعری بنام جمال آنرا به رشتہ نظم در آورده است . منظومه مومن خان و شیرینی جمال ۶۹ صفحه در پشاور به چاپ رسیده است .

میرویس نیکه :

کتابیست تاریخی در شرح حال و سیرت ملی سیاسی و اجتماعی شخصیت عظیم ملی افغانها حضرت میرویس خان . مؤلف آن مرحوم استاد بینوا سنت کتاب ۱۱۴ صفحه به سال ۱۳۲۵ ه ش از سوی پښتو تولنه در کابل بچاپ رسیده است . (مقدمه گیتا نجلی ص ۹۲)

نافع القراء :

رساله ایست منظوم در تجوید قرآن عظیم از ملا باز محمد قندهاری . نافع القراء به چاپ نرسیده است ، نسخه خطی آن بخط مؤلف کتابت شده بتاریخ ۱۳ اسد سال ۱۳۰۶ ه ش در آرشیف ملی افغانستان نگاهداری میشود . وی تجویدش را به گونه سوال و جواب نبسته ابیات آن ۱۴۰۰ تعداد صفحات مخطوطه آن ۹۹ صفحه گزارش شده است .

(دېښتو تجوید و نو تاریخچه ص نه پنځوس)

نافع المسلمين :

کتابیست در شرح و تفسیر مسایل مهم دینی اصول و فروع آن ، نافع - المسلمين تالیف نور محمد غلبی است . مؤلف مسایل را در ابوب و فضول جداگانه ترتیب نموده کتاب به نشر مسجع نزدیک به نظم تالیف شده واما بعضی از قسمت های آن نظرم روان است . مؤلف در تالیف این کتاب از کتب معتبر احادیث و دیگر آثار دینی سود برده ، نافع المسلمين نور محمد غلبی از روی نسخه واحد خطی آن (محفوظ در آرشیف ملی) به

کوشش زلی هیواد مل ۲۱۴ صفحه به سال ۱۳۶۳ از سوی ریاست کلتور
به چاپ رسیده است .

همچنان شیخ حسین هراتی کتا بیرا به همین نام (نافع المسلمين) به سبک و شیوه نافع المسلمين نورا محمد غلچی در همان موضوعات و به همان شیوه تحقیقی باستاند آثار متعدد دینی نگاشته است .

نافع المسلمين شیخ حسین هراتی به چاپ رسیده ناظم این نافع - دستنویس آن ۲۸۰ صفحه در کتا بخانه پنتو تولنه (اکادیمی علوم افغانستان) نگاهداری میشود .

به همین گونه کتاب منظومی بنام نافع المسلمين در ۵۴ باب و یک ضمیمه غزلیات و منظومات متفرق شامل مسایل بهم اجتماعی - دینی و حکایات ۳۱۲ صفحه به سال ۱۳۰۲ ه ق در دهلی به چاپ رسیده ناظم این نافع المسلمين اخوند کدا شاعر عصر احمد شاهی است .

رساله یی در قید ۳۲ صفحه بنام نافع المسلمين در پشاور به چاپ رسیده است رساله به نظم و نثر نگارش یافته مؤلف و ناظم آن قاضی مختار دنگرامی باشد .

ناول دهه رخ :

ناولیست اجتماعی از مرحوم راحت زاخیلی . درین ناول یک قصه حقیقی به شکل داستانی نگاشته شده سال تالیف ناول بعد از سال ۱۹۰۶ ع گزارش شده ناول ۱۴۴ صفحه هشتاد سال قبل در هند قدیم طبع شده است ناول ماه رخ به کوشش لطیف بهاند به سال ۱۳۶۳ ه ش از سوی پوهنتون کابل نیز به چاپ رسید . (پنتو پانگه ۲ رز ۷۷۳)

نبوغ اعقربیت :

ائز یست دارای ارزشیات فکری و تحلیلی . اکثر موضوعات این کتاب باسas قضاوت های شخصی مؤلف در موضوع تکمیل و تالیف شده است . مؤلف آن استاد قیام الدین خادم است و کتاب در قید ۸۴ صفحه به سال ۱۳۴۰ ه ش از سوی پنتو تولنه چاپ شده است .

(امیر علی شیر نوایی ۵۲ - ۵۳)

نشر الالی :

ترجمه منثور پنتوی ملفوظات منسوب به حضرت علی (ا). این یک جا در قید ۴۵ صفحه از سوی اداره اشاعت سرحد در پشاور چاپ شده است .

نجات النساء :

رساله ایست منثور از مولوی محمد غوث - درین رساله - مسائل دینی درباره مستورات و نسخه های متعلق به حیض و نفاس دران گردآوری شده است ، این رساله ۲۴ صفحه در لاهور طبع شده است . (پنتو پانگه ۲ رز ۷۷۴)

شرح :

منظومه ایست که مردم دیار قندهار آنرا بنابر بعضی مراسمه مذهبی و کلتوري در ایام تولد نوزاد توسط شخصی میخوانند . از شاعران پنتو نشرح را ملا عبدالاسلام قندهاری در قالب مربع پنتو نظم کرده مخطوطه آن حاوی ۱۵ ورق (کتابت سال ۱۳۴۹ ه ق) در کتابخانه نجیب قندهاری محفوظ است .

شرح را ملا محمد عیسی ترین نیز منظوم داشته ، منظومه آن در لاهور به چاپ رسیده است . (پنتو نسخی بیدیانی کلونه)

نصاب شش لفت به شش زبان :

رساله ایست فرهنگ گونه مؤلف آن یوسفی معرفی شده است . درین فرهنگ در آغاز یک لغت ترکی آمده بعد معنی آن به زبانهای پارسی - پنتو - عربی هندی و کشمیری آورده شده است . این نصاب چاپی نیست نسخه واحد خطی آن در کتابخانه علیگرہ مسلم یو نیورستی نگاهداری میشود . (دهند دکتابخانو پنتو خطی نسخی ۱۹۰)

نعت فامه :

مجموعه چند پارچه شعر نعتیه مرحوم راحت زاخیلی است موسوم

به نعت نامه، نعت نامه ضمیمه بادیگر رسایل دینی به سال ۱۳۴۷
حق در هوتی مردان به چاپ رسیده است.

نفهمات ملا سرور کوهاتی :

مجموعه اشعار ملا سرور ساکن کوهات است، موسوم به نفهمات ملا سرور کوهاتی. این مجموعه را اکمل اسدآبادی در سال ۱۹۵۸ع تدوین و گردآوری نموده، شامل اشعار و حکایات دینی و معرا جنانه منظوم شاعر است. بعضی از چکامه های مجموعه به او زان ملی شعر زبان پښتو سروده شده در آغاز مجموعه مقدمه از مدون نیز به چشم میخورد. نغمات ملا سرور چاپ نشده دستنویس آن در گنجینه دستنویس های اکادیمی پښتوی پشاور محفوظ است. (۱۷۶ صفحه)

نقش سلیمانی :

مجموعه تعوییات گونا گونست موسوم به نقش سلیمانی. این اثر از چندین اثر پارسی - چون مفید - الخالق - گنzel الحسین و گنجینه عملیات و نقش سلیمانی انتخاب و ترجمه شده است، کتاب منتشر است و در آغازان دو منظومه مؤلف نیز به چشم میخورد. مؤلف نقش سلیمانی قاضی گل احمد باشد کتاب ۴۸ صفحه در لاهور طبع شده است.

نقش نگین :

ترجمه مرآ العروس است بنام نقش نگین، این اثر را میا حسیب گل کاتا خیل از زبان اردو ترجمه کرده درین اثر مطالب انتباھی و رهنمایی های درباره زنان به شکل داستانی آورده شده است. نقش نگین ۲۸۸ صفحه در سال ۱۹۵۷ع در پشاور طبع و نشر شده است. (پښتو پانگه ۲۷۷)

نوادرالسالکین معروف به ارشادالطالیین :

اثریست منظوم شامل مسایل دینی. این کتاب را مولوی محمد رفیق اکبر پوری در قالب مشنی بحر طویل پښتو نظم داشته و ۲۸۸ صفحه در لاهور (پښتو پانگه ۲۷۹) طبع شده است.

نو بهار :

مشنویست در بحر خفیف از غلام محمد غوریان خیل مومند شاعر قرن دوازدهم هجری. نوبهار احکام دینی را بیان می نماید نوبهار در هشت باب به سال ۱۱۵۹هـ ق تکمیل گردیده، است. نوبهار مطبوع نیست مخطوطه آن در پشاور موجود باشد. در شماره ماه اکست سال ۱۹۸۳ مجله پښتو ازین کتاب یادی به عمل آمده است.

نورالبيان :

مشنویست در مدح و مناقب میاعمر خمکنی از نورمحمد قریشی. نورالبيان تاحال طبع نشده یادی از مخطوطه این مشنوی در شماره ماه اکست سال ۱۹۸۳ مجله پښتو بیامده است.

نومور کی مؤرخین :

رساله ایست در معرفی و شرح آثار مهم تاریخی و مؤلفین آن. مؤلف این رساله لوی استاد پوهاند حبیبی باشد. رساله باراول در سالنامه کابل و بعد به گونه اثر مستقل و اضافات تازه به سال ۱۳۵۹هـ ش از سوی پوهنځی زبان و ادبیات پوهنتون کابل به چاپ رسیده است.

نوی رنما :

مجموعه صد مقاله اجتماعی تاریخی - گلتوری وادبی مرحوم استاد قیام الدین خادم است نام مجموعه را استاد خادم نوی رنما گذاشته است. نوی رنما ۵۲۴ صفحه به سال ۱۳۴۳هـ از سوی مؤسسه نشراتی میواد در کابل به طبع رسید. (امیرعلی شیر نوایی ۵۴)

نوی سبک او نوی ادب :

بخشی از نشر های هنری و تخلیقی مرحوم استاد الفت است. استاد الفت نامش را نوی سبک او نوی ادب گزیده اند، این مجموعه ۶۳ صفحه از سوی نشریات داخلی ریاست مطبوعات وقت به چاپ رسیده است.

نیته لیک یادبشنونه :

نام مکمل این کتاب (نیته لیک یادبشنونه یاد افغانستان تاریخی

۶۴ صفحه به سال ۱۳۰۱ هـ ق دردهلی به چاپ رسیده است واز ملا نعمت الله دویاسه بار (۲۴ صفحه) در پشاور چاپ شده است .
نیمبولا و تیمبولا اول خان نیز به چاپ رسیده است وی این قصه را به سال ۱۳۱۶ هـ ق نظم نموده بود اما منظومه های نور سیب - نورشالی - امانت و محمد ایوب هم به او زان ملی شعر سروده شده اکثر شکل شفاهی دارد و بعضی از آن ضبط نیز شده است .
(پښتو منظومی قصیص ۱۱۲-۱۱۱)

نیمگوی خوب :

مجموعه (سه درام) مرحوم ایس-ای رحمان کاکا خیل است این مجموعه ۲۷۲ صفحه به سال ۱۹۵۵ ع در پشاور طبع شده است .
(پښتو پانگه ۷۸۹۲)

پیشی) است درین کتاب گرونووازی واقعات ورخداد های تاریخی افغانستان از دیرینه روزگار بصورت مسلسل آورده شده ، مولف آن استاد بینواست ، جلد اول این کتاب به سال ۱۳۵۴ هـ ش و جلد دوم آن به سال ۱۳۵۸ هـ ش از سوی پوهنځی زبان و ادبیات پوهنتون کابل به چاپ رسیده است .
نیرنگ عشق :

قصه عزیز و شاهد را مولانا محمد اکرم غنیمت به سال ۱۰۸۶ هـ منظوم داشته واز داستانهای مهیج زبان پارسی به شمار اید . قصه عزیز و شاهد موسوم به نیرنگ عشق راعبد الحمید مومند شاعر قرن دوازده به مشنوی زیبا و شیرین پښتو ترجمه کرد . نسخ خطی نیرنگ عشق عبدالحمید فراست این ترجمه باراول سال ۱۲۹۹ هـ ق در دهلی به چاپ رسید متن ناقص آن بار دوم در پشاور (ورکه خزانه جلد اول طبع ۱۹۶۰ ع) وبار سوم در کابل با مقدمه استاد پوهاند رہنپتین به سال ۱۳۴۹ - هش زیور طبع پوشید . متن تحقیقی نیرنگ عشق را بسم الله خیر من تهیه دیده یک کاپی آن در بخش افغانستان شناسی کتابخانه پوهنتون کابل نگاهداری میشود .
(پښتو منظومی قصیص ۱۱۰)

نیک بختی :

اثریست درباره مسایل زندگی اجتماعی از برتر اندرسل ، برگرداننده آن بزبان پښتو مرحوم محمد ارسلان سلیمی باشد ، این اثر ۶۲ صفحه به سال ۱۳۱۷ هـ ش از طرف اداره روزنامه اصلاح در کابل طبع شده است .

نیمبولا و تیمبولا :

قصه نیمبولا و تیمبولا از داستانهای خیالی و فولکلوری است ، این داستان نیز به شکل شفاهی در بین مردم ما وجود دارد . واز شاعران پښتو احمد ګل ننگرهاری ، ملا نعمت الله اول خان ، امانت ، نور شالی - محمد ایوب ګل حسن شاه و نور سیب آنرا بر شته نظم کشیده اند .

آغاز درمذکور اعیان‌حضرت امان‌الله خان نیز غزلیاتی دیده می‌شود نظام
اصل‌رسانه وصول میراث رابه سال ۱۳۳۶ هـ ق نظم کرده مطبوع نیست
نسخه خطی آن دار آرشیف ملی افغانستان محفوظ است .
(پښتو نسخی)

ورقه وگلشاه :

قصه ورقه وگلشاه از قصص مشهور خاور زمین است، و به اکثر
زبان‌های این خطه به نظم و نثر نبسته شده است از جمله بزبان پشتو نیز
چند شاعر آنرا بر شته نظم کشیده است از شاعران پښتو ملا احمد جان آنرا
به مثنوی پښتو در آورده و مثنوی‌وی، در قید ۶۴ صفحه به سال ۱۳۵۸
هـ ق در لاهور و بعد بارها در پشاور به چاپ رسیده است، عبدالکریم مریانی نیز این قصه را به سال ۱۳۴۰ هـ ق از
زبان پارسی منظوم به پښتو ترجمه کرد . ورقه وگلشاه عبدالکریم به
سال ۱۳۴۶ هـ ق در قید ۹۶ صفحه در لاهور چاپ شد . (پښتو منظومی
قصی ص ۱۱۶) واما علاوه از دو شاعر یاد شده معین الدین نیز قصه
ورقه وگلشاه را بر شته نظم کشیده است . ورقه وگلشاه معین چاپ
نشده است نسخه خطی ناقص آنرا در کتابخانه مرحوم محمد نواز
ختک دیده بودم .

وینه زلمیان :

مجموعه مقالات اجتماعی - ملی، سیاسی و اصلاحی بعضی از دانشوران
ونخبه کان کشورست . مرحوم استاد بینوا این مقالات را گرد آوری و
تدوین نموده و بنام وینه زلمیان ۱۹۱۱ صفحه به سال ۱۳۲۶ هـ ش از سوی
پښتو تولنه به چاپ رسیده است . (مقدمه گیتا، نجلی ص ۹۸ پښتو
کتابنیود ص ۶۰)

ویلهلم قل :

درامیست مشهور از شیلر، سید محمد علی جمال زاده این درام رابه
پارسی ترجمه کرد، و مرحوم اتمان ترجمه پارسی آنرا بزبان پښتو
برگردانده است، در اخیر متن درام شرح حال شیلر را مرحوم اتمان
نظم شده است . درین اثر پیرامون تقسیمات میراث مطالبی بیامده در
-۲۱۵-

۹، ۵، ۵

وامق وعدرا :

قصه وامق وعدرا را بزبان پښتو شاعری بنام معین الدین به سال
۱۲۵۶ هـ ق منظوم ترجمه داشته تحال به چاپ نه رسیده نسخ خطی
آن در برش موزیم و کتابخانه پروفیسور ولی محمدخان سیال کاکر
محفوظ است . (پښتو منظومی قصی ص ۱۱۳)

وده وال :

این اثر پیرامون نشوونمای نباتات و حیوانات بحث‌های مفید و علمی دارد
رد این کتاب را بر تاموریس پاکرنیسته و عامری آنرا بزبان پارسی
برگردان نموده و مرحوم محمد عالم اتمان آنرا بزبان پښتو ترجمه داشته
است کتاب وده وال ۴۳ صفحه به سال ۱۳۳۷ هـ ق از سوی پښتو تو-
لنه در کابل طبع و نشر گردیده است (پښتو پانگه ۷۹۲۵/۲)

وصول میراث :

مشنویست از ملا یارمحمد قندهاری ترین بالاستفاده از کتب معتبر میراث
نظم شده است . درین اثر پیرامون تقسیمات میراث مطالبی بیامده در

واما باید یادآور شد : نجابت شاعر زبان پنستو نیز کتاب منظومی بنام هزار مسایل دارد . نسخ خطی هزار مسایل نجابت زیاد پیدا میشود و بارها به چاپ نیز رسیده قدیمترین چاپ معلوم هزار مسایل نجابت ۶۴ صفحه به سال ۱۳۱۲ ه ق در مطبوع دهلي و آنmod گردیده است .

(پنستو مجله مارج ۱۹۸۲ ص ۱۵- پنستو کتابنیود ص ۲۴۰)

هشت بهشت و هفت پیکر :

ترجمه منظوم بهرام نامه پارسی است بنام هشت بهشت و هفت پیکر ، این قصه نیز از قصص خیالی مردم مشرق است . ملا نعمت الله آنرا به مثنوی پنستو درآورده و منظومه وی موسوم به هشت بهشت و هفت پیکر ۶۴ صفحه در لاهور به چاپ رسیده است .

(پنستو منظومی قصی ص ۱۱۶)

هفه دهه :

اثریست حکایوی در آغاز آن ۷۵ قصه کوتاه و بعد از آن هفت حکایه تاریخی تحت عنوانین جداگانه آورده شده است . کتاب را منشی احمدجان به نثر شیوای پنستو نبشنthe هفه دهه ۱۹۱ صفحه به سال ۱۹۲۹ ع در پشاور چاپ و نشر شده است . (پنستو پانکه ۲ را ۷۹۸)

هفه وویل :

این کتاب تأثیری نویسنده عرب جبران خلیل است . قاضی عبدالغفار آنرا بزبان اردو ترجمه نمود ، و مولانا سیفی بزبان پنستو برگردانی کرد . این کتاب ۱۰۱ صفحه به سال ۱۳۳۶ ه ش از سوی پنستو تولنه به چاپ رسیده است . (کابل مجله شماره ۱۰ سال ۱۳۶۳)

یاقوت السیر :

مثنویست از ملا عبدالحق خروتی ، ترجمه از روضة الاحباب پارسی . یاقوت السیر مطالبی پیرامون نسبت و ولادت حضرت محمد (ص) سیرت ، نبوت ، معجزات شمايل - فضایل ، عبادات ، عادات ، ازواج - اولاد خدام

-۲۱۷-

نبشته است - این درام در قید ۱۹۳ صفحه به سال ۱۳۴۰ ه ش از طرف پنستو تولنه در کابل طبع گردیده است .

(پنستو پانکه ۲ را ۷۹۵)

هدايت الحقیقت :

دیوان اشعار میرزا خان انصاری شاعر گروه روشنانی است موسوم به هدايت الحقیقت - این دیوان حاوی غزلیات : قصاید - الف نامه در قالب غزلیات و مکالمه شمع و بتنگ است ، دیوان موضوعات دینی - اخلاقی و تصوفی را بیان میدارد شاعر کاهی غزل عشقی نیز سروده ، نسخ خطی دیوان مرزاد زیاد است - کهنت - رین نسخه خطی دیوان مرزا همانست که به ۱۰۸۳ ه ق کتابت شده و در مجموعه خطی پنستو تولنه (اکادیمی علوم افغانستان) نگاهداری میشود ، دیوان مرزا تا حال سه بار چاپ گردیده : طبع اول ۱۳۳۴ ه ق لاهور .

طبع دوم ۱۹۵۷ ع پشاور بکوشش همیش خلیل .

طبع سوم ۱۳۵۴ ه ش کابل طبع انتقادی است . بکوشش سرمهحقق دوست شینواری .

هداية المؤمنین :

ترجمه خلاصه کیدانی و مسایل دینی و فقهی است بنام هداية المؤمنین ، هداية المؤمنین را احمد خلیل به سال ۱۲۹۵ ه ق منظوم داشته ، این اثر ۷۶ صفحه به سال ۱۲۹۶ ه ق در دهلي به چاپ رسیده است .

(کابل مجله شماره ۱۲ سال ۱۳۶۰ ه ق)

هزار مسایل :

از کتب دینی است . درین کتاب مسایل عمده و مهم دینی به نظم شیوا و روان پنستو بیان شده است . هزار مسایل نظم کرده مولانا رفیع القدر است . این هزار مسایل زیور چاپ نه پوشیده نسخه خطی آن در صوابع نزد احفادش موجود است .

-۲۱۶-

شاعر و نگارنده این زبان برشته نظم کشیده اند، از جمله: اخوند احمد شاعر و نگارنده دینی زبان پنتو در قرن یازدهم، منظمه یوسف زلیغا احمد را دانشمند بریبن بنام (ورک زوی خنگه پیدا شو) به سال ۱۳۶۴ ه ش از پشاور طبع و نشر نمود که تحقیقات مزیدی را در باره با خود همراه دارد.

در کلیات خطی با بوجان (محفوظدر رامپور) نیز روایتی از قصه یو-سف زلیغا به چشم میخورد. روایتی ازین قصه را سکندر ختك نیز به مثنوی پنتو سروده است. متن ناقص آن شامل کلیات سکندر باشد.

عبدالقادر خان ختك این قصه را از یوسف زلیخای جامی (رح) به سال ۱۱۱۲ ه ق به مثنوی زیبا و شیرین پنتو ترجمه نمود، ترجمه عبدالقادر بارها چاپ شده است و چاپ قدیمتر آن از سال ۱۲۸۸ ه ق است در دهلهی. عبدالقدیر مومند قصه یو سف زلیخای امانی خراسانی را به سال ۱۲۷۴ ه ق به مثنوی بحر حفیف بزن پنتو برگردانی کرد. تعداد ابیات این ترجمه هشت هزار گزارش شده است، یوسف زلیخای عبدالقدیر مومند به چاپ نه رسیده، نسخه دستنویس آن در کتابخانه اکادیمی پنتو پشاور نگاهداری میشود.

شاعری بنام سعد الدین نیز در اوزان ملی پنتو این قصه را نظم نموده منظمه یوسف زلیخای سعد الدین ر. نگارنده در بیدیانی گلونه به چاپ رسانده است.

ملا احمد جان شاعر دیگر یست که یوسف زلیغا را برشته نظم در آورده است. مثنوی یوسف زلیخای ملا احمد جان نیز بارها به چاپ رسیده یکی از چاپهای آن از سال ۱۳۲۹ ه ق است در لاهور. شیخ احمد خان شاعر عصر تیمور شاهدرانی (۱۱۶۸-۱۲۰۷ ه ق) قصه یوسف را به او زان او لسى شعر پنتو سروده—قصه یوسف زلیخای احمد خان شکل شفاهی دارد.

همین گونه متن ناقصی ازین قصه را دانشمند بریبن در شماره ۳۶

-۲۱۹-

احفاد اسباب خانه وغیره دارد. مخصوصات یاقوت در دو جلد در کتابخانه های اتو موجود است.

۱- مخطوطه پوهاند دکتر جاوید.

جلد اول آن ۴۲۸ صفحه سال کتابت ۱۲۸۴ ه ق
جلد دوم ۰ - ۴۲۰ صفحه .

۲- مخطوطه سلیمی قندھاری ۱۹۹۰ ورق .

۳- مخطوطه نجیب قندھاری .

جلد اول ۳۲۸ صفحه .

جلد دوم ۳۲۰ صفحه کتابت شده در ۱۳۲۰ ه ق .

۴- مخطوطه کتابخانه پروفیسور سیال کاکر .

بیغ کمال:

اثریست منظوم و منتشر از مرحوم خانمیر هلالی در آغاز مقدمه مثاری در توصیف و مدح اوصاف و کردار مصطفی کمال درج شده است. متن آن نیز در شرح حال همین شخص به مثنوی بحر طویل سروده شده است. بیغ کمال ۱۲۸ صفحه به سال ۱۹۲۵ ع پنتو در لاهور چاپ شده است.
(پنتو پانگه ج ۲ ص ۴۰۴)

یوسف خان شیربانو :

قصه یوسف خان شیربانو نیز از قصص ملی پنتو زبانان است. این قصه در مناطق صوبه سرحدی شمال مغربی مشهور باشد، و به شکل شفاهی در بین مردم عمومیت دارد، قصه یوسف خان شیربانو را علی حیدر جوشی برشته نظم کشید، و در قید ۶۴ صفحه در پشاور به چاپ رسید. (پنتو منظومی قصی ص ۱۱۷)

یوسف زلیغا :

از قصص قرآنی است - و به احسن القصص شهرت دارد. قصه یوسف زلیغا در اکثر زبانهای مردم مشرق و بعضی از زبانهای باخترزمین به نظم و نثر نبیشه شده است. در زبان پنتو نیز این قصه را چندین

-۲۱۸-

سال ۱۳۵۶ جریده زیری معرفی نموده ، نظام آن منظومه معلوم نیست.
در دیوان خواص خان قصه یوسف زلیخا به چشم میخورد این دیوان در
کنجینه دستنویسهای اکادیمی پنستوی پشاور موجود است .

شاعری بنام فضل احمد قصه یوسف زلیخا را بنام احسن القصص
نظم نموده و از پشاور چاپ و نشر شده است . تایب بیدادوی این
قصه را از متون مذهبی مسیحی بنام احسن القصص منظوم داشته ،
واز سوی دارالتبليغ مردانه چاپ رسیده است . در دو قصص
الأنبياء پنستو نیز این قصه بیامده .

در قصص القرآن پنستو این قصه به نظر مفصل آورده شده است .
همچنان حکیم محمد عیسی ترین شاعر او اخر قرن چهارده این قصه
را زیبا سروده است . قصه یوسف زلیخای حکیم محمد عیسی ترین
بحیث ضمیمه انجمن عشاق و بوستان عشاق چاپ شده ، یوسف زلیخای
حکیم بارها همراه با ایند و کتاب وی در کراچی و پشاور چاپ گردیده
است . (۲۱ صفحه)

تکمیله جلد اول

«۱»

ها عر ان و نو پسنده گانی که در جلد اول ضبط نشده اند

آدم (شیخ) :

از شعرای قرن دوازدهم مجریست، وی شاعر متصوف بود، اشعارش تصوفی و عرقاً نیست. آدم در شعرش از اورنگ زیب عالمگیر (۱۰۶۸- ۱۱۱۸ هـ) یاد میکند. دیوان شعر آدم بدسترس ما قرار دارد، قابل یادآوری است که در بیاض میاحسیب گل غزلیاتی از شاعری به نام آدم ضبط باشد اما نمیتوان تا زمان دسترسی به آن بیاض مر دوراً یکی دانست. از اشعار آدم است:

دکامل دعایی مله ده

دآمد غشی به نه خی له هدفه

(ادبی ستوری ج ۲ ص ۱ - ۲۴)

آدم خان :

از شاعران نوحه سر است در حوالی قرن سیزدهم مجری در نواحی

ارباب عثمان خان خلیل :

از شاعران دوران معاصر بود، در بر تهکال پشاور میزیست و به خاندان اربابان تهکال تعلق داشت. غزل میسرود، مجموعه اشعارش دیده شده است . (یادداشت دانشمند همیش خلیل)

ارسلا خان :

در حدود قرن نوزدهم عیسوی در موضع زیده از توابع صوبه سرحد شمال مغربی زنده کی میکرد. طبع شاعری داشت به او زان ملی اشعاری از روی دیده شده است. از وست :

دزاغ دواره خانگونه دیله مخه کره چاپیره

جمال په شش کی گوري

(دنوره دین چاربیتی ص ۱۰ - ۱۱)

اسدالله :

شاعری از قرن سیزدهم به حساب می اید، اسدالله در علوم دینی دسترسی داشت و نظم پیشتو نیز بودی، نوادنه نام ایزد متعال را به نظم پیشتو شرح کرده ازوست:

ربه تاته ده معلومه	اسدالله کر له منظومه
د اسمای حسنی شرخه	پیشتو لره مرقومه

اغر خان :

اغرخان ولد جان نثار ولد ناصر به سال ۱۲۶۱ هـ ق در قریه (بیرو) منطقه چرخ لوگر چشم به جهان گشود، علوم متداوله را در آن دیار آموخت. در فن خطاطی نیز دسترسی یافت. بزبان پیشتو سخنگویی کرد و اشعار اجتماعی - عشقی و دینی سرود گویندکه: اغراخان کتبزیادی را خطاطی کرده بود، در رباب نوازی نیز در منطقه شهرت داشت . وی

شیعه نشین پیشتو نهای قبایلی بین کورم و کوهات زیسته است، ملعو- مات بیشتری درباره وی بدسترس ماست. در تذکره بیدیانی گلونه شرح حال وی بیامده و در جلد اول اولسی سندی نیز نوحه های وی چاپ شده است. آدم به او زان ملی پیشتو مراثی اما مین را سرود و واقعات کربلا را در شعر انعکاس داد ازوست :

تمامه شپه په دی زنکویه زنکویه	زویه و دی سومه
که شم روانه تابه خانه سره و پمه	زویه و دی سومه
(بیدیانی گلونه ۱۱ - ۶)	

ابراهیم خان :

شاعر نوحه سرا بود، در حدود قرن سیزدهم هجری در نواحی مرزی افغانستان در مناطق قبایل نشین شیعه یان پیشتو زنده کی میکرد. طبع شعر داشت، به او زان ملی پیشتو شعر میگفت. مراثی امامین و واقعات کربلا را نظم میکرد، ازوست :

پاشه میر عباسه و روره واخله نشانونه

خپل دی بندي لاړل دشام په وطنونه

احمد جان (لیونی) :

احمد جان ولد افضل خان از شاعران معاصر پیشتو بود. در پرانگ هشتنفر میزیست، اشعار اجتماعی و ملی در قالب غزل و رباعی میسرود. بتاریخ ۱۵ دسمبر ۱۹۷۹ ع در یک واقعه ترافیکی چشم از جهان بست، اشعار ویرانگارنده دهشتنفر ادب مطالعه نموده است .

(دهشتنفر ادب مطالعه ص ۵۶)

اکبر عبدالاکبر خان :

از ناموران ادبی و سیاسی و ملی پیشتوانها در قرن چهاردهم هجری
عبدالاکبر اکبر فرزند عبدالناصر محمدزی به سال ۱۸۹۹ ع یا ۱۹۰۰ ع
در محله سپینه و پیغمبر عزیز چارسده چشم به جهان گشود در سن طفولت
به کسب دانش پرداخت و به مدارس منطقه رفت - تعلیم ابتدایی را در
مدارس منطقه و تعلیمات عالی را در اسلامیه کالج دنبال کرد - اما
در همین اثنا به سیاست روی آورد و تعلیم را نا تمام رها نمود - به
هندوستان رفت . با بعضی از سپاهیان آن دیار اشتایی حاصل کرد
و باز در منطقه خود در حلقة های سیاسی مشاور ماندبه سال ۱۹۲۰ ع
به افغانستان هجرت کرد و ازینجا به مناطق اسیای میانه سفر نمود
و بعد از عودت دوباره به وطن مشغول جنگ آزادی میهن با بیگانه گان
انگلیس بود . اکبر طبع شعر داشت بزبان پیشتو نظم و نثر می نیشت -
ده ها کتاب ادبی و تاریخی به نظم و نثر نیشت - در آثار مشهور وی :
میتوان از تراخه خواره سژمه نمی، ادبی پنگه، مثنوی مولانی روم ،
سفرنامه و روشنایان نام گرفت اکبر بتاریخ (۱۱) اکتوبر ۱۹۷۷ ع چشم
از جهان بست ، ازوست .

راغی چی موئره ټول په جمع و کړو دادعا

الله دی هند آزاد کړی خو آزاد افغان دی وی

الفت - ګل پاچا :

ګل پاچا متخلص به الفت فرزند سید قیر به سال ۱۲۸۸ هـ ش در
قریه منصور کش عزیز خان نعمان چشم به جهان گشود ، علوم متداول
را در منطقه فرا گرفت و به سال ۱۳۱۴ هـ ش در اداره اخبار انسیس
بحیث کاتب داخل کار شد ازین سال تا او اخر سال ۱۳۴۸ هـ ش بحیث
مدیر وزیس ، وزیر عضو پارلمان و استاد پوهنتون ایفای وظیفه کرد .
تادم مرگ با قلم و کتاب سروکارداشت - مینوشت و میسرود - در تمام
دوران حیات علمی اش بیش از سی کتاب و رساله تالیف نمود و صد ها
مقاله نیشت بتاریخ ۲۸ قوس سال ۱۳۵۶ هـ ش چشم از جهان بست و در

زنده گی رقت باری داشت . در سال ۱۳۱۹ هـ ق چشم از جهان بست .
ازوست :

لویه خدایه لایزاله پاکه ربہ بی مثال
(زیری شماره اول ۱۳۵۹)

افضل بات :

از شاعران عوامی پیشتو بود در باپره هشنفر زنده گی میکرد .
به سال ۱۹۵۴ ع به سن ۶۰ سالگی وفات کرد ، ازوست :
سپود می دینگلسمی خلیوی لکه شمعی
ستوری په آسمان کسی شغله کړه ما سختنی
خدای پاک حسن ورکړی چر ته یې نشته ده ثانی
(دهشنفر ادب ص ۵۷)

افغان - ګل محمد :

ګل محمد افغان هوتك از شاعرانیمه اول سده سیزدهم هجری است.
در دیار بخارا زنده گنی میکرد . بزبان پیشتو و دری شعر میگفت آثار زیادی
بزبان پارسی از او باقیست چند پارچه شعر پیشتوی وی نیز دیده
ازوست :

وامي وريده خانه له ولاته یې راغلی
پس له ديره عمره بخارا ته یې راغلی
(خراسان شماره (۵) سال ۱۳۶۰)

اقبال شاه :

از شاعران عوامی زبان پیشتوست . به اوزان ملی پیشتو شعر سروده ،
در (بیدیانی ګلونه) شعری از وی با شرح مختصر احوالش ضبط است .
معلومات بیشتری در باره زنده گنی وی بدسترس مانیست ، ازوست :
(اقبال شاه) زما نامه ده په هر ملک می هنگامه ده
ستا په شانۍ خلق ما ته زرگوی سلامه

زريده به صیع و شامه
(بیدیانی ګلونه ۱۷۸)

امیر حمزہ :

امیر حمزه فرزند ممندخان به عیشره اپو خیل قبیله مرود منسوب بود - شاعر امی و بیسواد بود با هنگاهی ملی زبان پنجه تو شعر میسرود - امیر حمزه به عمر هشتاد سالگی به سال ۱۹۵۵ع رحلت کرد - بعضی از اشعار وی ضبط شده از وست :

فرانس کے پہ جگہ ترکوں کا لشکر پسی روان وہ

(دستنویس دمروتو کسرونه ۴۳-۴۴)

امیرالله :

از شاعران عوامی زبان پنینتو بود در حدود قرن چهاردهم هجری در منطقه چچ ضلع هزاره زنده‌گی داشت، از اشعار اوست:

شروع می کر تقریر تمام چیچ کوم بیان

ساز کپری می هنرداری (او ایسی سندھری ج ۱ ص ۲۹۹)

انگور گل کا کا خپل :

از شعر ا، نویسنده‌گان، خطاطان و اشخاص اهل ذوق بود، در او اخراج سیزده میزیست. وی به عشیره کاکا خیل قبیله ختک نسبت داشت. زادگاهش زیارت کاکا صاحب بود - مدتی را در تیری از مضافات کوهات سپری کرد - از کارهای عمده وی تهیه جنگ اشعار شعرا و مختلف پینتو و پارسی است که دردو بخش تهیه شده و مسمی به چمن بی عدیل و گلشن بی تمثیل است. وی شعر نیز میسرود - چندین کتاب بخط وی دیده شده - به سال ۱۳۰۳ هـ ق رحلت کرد از وست :

- ۲۲۷ -

مقبره قریه منصور کش عزیز خان لغمان به خاک سپرده شده.

الفت شخصیت ملی اجتماعی و علمی دوران معاصر کشور ما بود -
شعر زیبا میسرود و نثر شیوا می‌نبشت، نارسا یی های جامعه و کاستی
های معاشره را استادانه انتقاد میکرد و مطالعه وسیع در ادب و تاریخ
کشور داشت و با تحقیق نیز علاقمند بود. بزن بانهای پینتو-پارسی و عربی
مینوشت و هم ترجمه میکرد - بار خدادهای سیاسی کشور علاقه فراوان
داشت بدون شک الفت را بایست بحث استاد سخن دوره معاصر پذیرفت.
از آثار مشهور وی: غوره اشعار، غوره نثر و نه - بله چیوه پینتو-
سندری، ملی قهرمان - لور خیالونه ژور فکرونه - لغوي خیزنه منطق -
دازادی پیغام - عالی افکار لیکوانی و دیگر آثار متعدد توان یاد کرد .

الف خان :

شاعر اولسی زبان پنجه‌تو بود، در قرن سیزدهم میزدیست. مؤلف گلشن اشعار افغانی، نبیشه است: الف خان در توبیه از مضافات مردان زندگی میکند پنجاه سال داشت یک سال میشود که بموده است. البته باید تذکر داد که آلمشن در حوالی ۱۹۰۰ نبیشه شده از وست :

یو همسی شی می ولید په قلا کی دی حصار

همیش وھی پیرونه یو گپی نه وی قرار
په انج کی یی تیلی گھنی
(گلشن اشعار افغانی ص ۱۳۰)

امام :

ازغز لسرايان قرن دوازهم است. معلومات بيشتری درباره وی بدسترس ما قرار ندارد. اما تذکره نگاران و ادبیات شناسان پنستو از نام و سروده های وی اطلاع دارند از وsort :
که (امام) دی، باد شکنخانه به داشک

چی خبرپری درست جهان نه شه هر گز
(گلزار روه ص ۸۲)

بادینزی رو ب چشم به جهان کشود طبع شعر داشت اشعار انتقادی
عشقی و اصلاحی میسرود . حاجی بازاردر ماه اپریل ۱۹۰۷ع چشم از جهان
بست ، از اشعار اوست :

سود خور دخداي دسمن دی نه منی دقرآن توري
دخدای قهر هر زمان باندی اوری
(دکسی دلمنی پستانه لیکوال ۱۴)

باد شاه گل (مجزوه) :
آزاد بای صوبه سرحد بود . در هنگو میزیست - طبع شعر داشت در
شعر مجزوه تخلص میکرد - اشعار اجتماعی - عشقی و ملی سرود پس از
۱۹۴۹ع رحلت کرد مجموعه اشعاری در دست بوده ، ازوست :
پر دیسی کی که سیاوه نایساده

باد شاه گل :
شاعر عوامی زبان پنتو بود، در منطقه لاجی ضلع کوهات زنده‌گشی میکرد با وزان ملی زبان پنتو شعر میسرود، اکمل اسدآبادی در مقدمه کلام محروم از وی بادی دارد.

برق - سیداود شاه :
سیداود شاه متخلص به برقاز، عشیره کاکا خیل قبیله ختک بود.
بدرش حکیم شاه نام داشت به سال ۱۹۱۱ع در زیارت کاکا صاحب بزاد-
شاعر بیدار ملی زبان پنپتو بوده سال ۱۹۴۷ع در نهایت جوانی
جشن از حمان بیشد. اشعار. در نشات سخن طبع شده .

داسی لاروم داسی زیر شوم رب دی زیر کره
اوسمی هیر کره اوسمی هیر کره اوسمی هیر کره
(غوتهم، ص ۲۷ - ۲۸)

چې فقیر دتوري په بند بندي شه
دین راضی یم که شې اوس مرگى تیار زما

اول دین غوبه : از شاعران عوامی پنستو بود ، به سال ۱۲۹۷ ه ق در محله یاسین زی پرانگ هشنفر چشم به جهان گشود.طبع رسای شعری داشت — به اوزان ملی پنستو شعر میسرود مضامین اجتماعی ، عشقی و دینی را در شعرش جا میداد — از وrost :

زد جو پر که سامان دا قبائل پور ته شه پینتو نه
دنر په شانی نرشہ چی مردی دیشی بنکاره
(دھنشندر ادب ص ۳۶-۴۱)

ایوب خان (استاد) :
وی در قریه شیخ محمدی علاقه مومند پیشاور زنده گی میکرد. تولدش در حدود ۱۸۷۵ ع وفاتش به سال ۱۹۲۰ ع اتفاق افتاده است. ایوب خان تحصیل را بدرجه گنجیجوتیت به پایان رسانده بود و در علوم شرقی معلومات کافی داشت بزبان پښتدر قالب اوزان ملی نیز طبع از مایی کرد.

اشعار زیاد سرود، و حتی رمانهای شیرین و فرهاد و نیمبولا و تیمبولا را
نیز در قالب اوزان ملی به رشتۀ نظم در آورد. ازوست:

میره کی ودسوات
یو چوان نومی بھادر ۋ
دعلم په تائیر سرە په ملک کی وو دخان
جارى يى و فرمان
(پېشتو لوك گىت ص ۳۶-۳۸)

بازار (حاجی) :
حاجی بازار فرزند عبدالله کاک در حدود سال ۱۹۰۵ ع در قربه

برگت (اخوند) :

بلال باهنگهای ملی پښتو و فورمهای غزل شعر سرود از وست :
 دیا اسرار یی ولیدل په سترگو
 ځکه زړه د بلال عشق ته وهی جوش
 (بیدیانی ګلونه ۱۸۱-۲۰)

بنگش عبدالجبار :

از شاعران کثیر الكلام زبان پښتوست - وی در قرن چهاردهم هجری در هنگو از متعلقات کوهات میزیست . مثنوی مولانا خداوند ګار بلخ را بزبان پښتو منظوم ترجمه داشت و به زبانهای پښتو و پارسی اشعار دیگر نیز سرود - وی بعد از سالهای ۱۹۶۰ع وفات کرده است .

بهادر شاه :

بهادر شاه فرزند رحمت شاه در سکندر خیل از مضافات بنومیزیست ، سن پیدایش ویرا ۱۲۵۸ه ق و وفاتش را ۱۳۶۳ه ق نبشه اند - پیشه آهنگری داشت - و شعر نیز میسر و دطبع وی روان به اوزان ملی پښتو شعر سروده است ، مجموعه اشعارش کرد آوری شده از وست :
 بهادر شاه هادی خو کړی هدایت دی
 که عملور باندی و کړی که وی کس

(پت ستوری ۳۰۷)

بیداره

از شاعران عوامی زبان پښتو بود ، باهنگهای ملی پښتو شعر میگفت .
 بیداره در حاله نکاح شاعر دیگری بنام نانی بود - هر دو در سوی زنده گئی داشتنند از اشعار اوست :

سبابه ترد نمرد خیری پوری ته ایساري

نانيه زما ياره

غنم را کره نشته جم کم به در له خاوره

کورمه دی شوله خواره
 (فن و فنکار نمبر مجله پښتو ص ۵۴)

-۲۳۱-

برگت اخوند فرزند پاچا ګل اخوند از شاعران عوامی زبان پښتو بود در صوبه سرحدی شمال مغربی میزیست . برگت اخوند در حدود ۱۹۲۰ع در نوبنار وفات یافت . اشعارش شکل شفاهی دارد در بعضی از مجموعه ها اشعار برگت اخوند ثبت نیز شده از وست :

په دنيا کي یوه ونه پيدا کړي پاك غفور

دا ډکه ده دنور

(اواسی سندري چ ۱ ص ۲۶)

برهان شاه :

از شاعران قصه پرداز پښتوست در حوالی قرن سیزدهم هجری در مناطق صوبه سرحدی شمال میزیست . وی داستان ګنبد تالیف شاه فاضل را پیرایش نموده ، به کونه جدید تنظیم کرده است (محفوظ در کتابخانه اکاديمی پښتو پشاور) از وست :

برهان شاه له جمله بدونه ویزار شه

دھپل جد په دلبار اوسمه خبردار شه

برهان الله :

برهان الله فرزند عصمت الله به شاخ مین کلامی قبیله کاکا خیل منسوب بود به سال ۱۹۱۱ع بمرد طبع سخن داشت از وست :
 میسان برهان ته به خپل عمل رارسی

اور یدلی می دی داسی مسنا لی

(غوتی ص ۶)

بلال :

از شاعران صاحب دیوان زبان پښتوست - در اوخر قرن سیزده واوایل قرن چهاردهم هجری در نواحی صوبه سرحدی شمال مغربی زیسته است . دیوان وی در مجموعه خطی اکاديمی پښتو پشاور ضبط بوده ،

-۲۳۰-

بیربل سنتگه :

فردی از سکهان مسکون در نواحی شرقی افغانستان بود - بیربل گاهی در لغمان و گاهی در نواحی جلال‌آباد زنده‌گی میکرد . وی سخنور زبان پستو بود باهنگهای ملی پستو شعر گفته، اشعارش به شکل متفرق در حافظه های ذوقیان مناطق شرقی افغانستان محفوظ است، وی در اوایل قرن چهارده زیسته - مؤلف بیدیانی گلونه شرح حال این شاعر را در تذکره اش ضبط میدارد، از وست:

چاربیته دبیربل ده معنی تی بنه اتکل و که
رقیب می لاندی کری دی حیران چی او سن خه چل و که
(بیدیانی گلونه ۱۳۶۳-۲۱)

بینوا، عبدالرؤوف :

از رجال مهم اجتماعی - ملی سیاسی و ادبی دوران معاصر کشور ما بود . عبدالرؤوف بینوا فرزند عبدالله بن عبدالحق بن گلستان بن گلاب اخوند به یک خاندان علمی علیزادیان معروف و موسی کلای هلمند تعلق داشت .

بینوا در آخر سال ۱۲۹۲ هـ ق در شهر کندهار بزاد - علوم دینی و ادبی مروج عصر را در آغاز فامیل نزد برادرش مولوی حقانی فرا گرفت در ایام جوانی به کار های رسمی برداخت کار های رسمی را اکثر در موسسات علمی و فرهنگی انجام داد . در پستو تولنه - پوهنتون کابل ریاست مطبوعات وزرات اطلاعات و کلتور رادیو افغانستان - روزنامه های مرکزی کشور و اکادمی علوم افغانستان از رتبه عضو عادی گرفته تا رتبه رئیس وزیر خدمت کرد، زمانی استاد پوهنتون و مدتدی نماینده مردم در پارلمان بود در سالهای اخیر حیات بحیث مشاور صدراعظم و سفیر کبیر ایفای وظیفه کرد .

بینوا از رجل برجسته ادبی نیز شمرده میشود - اشعار نغز ملی و اجتماعی میسرود و نثر بدیع و بلیغ هنری می نگاشت - سروده ها و پرداخته های بینوا از گرانبهای ترین بخش ادبیات معاصر زبان ماست .

وبدون شک ویرا با ییست استادسخن نامید .

استاد بینوا بزبان پارسی نیز می نوشت و از زبان های اردو و عربی ترجمه می کرد ، به کار های علمی تحقیقی نیز علاقه زیاد داشت - وی در اثر فعالیت های علمی - ادبی و تحقیقی خود در حدود بیش از پنجصد نبشته کوتاه به حوصله مقاله و بیش از شصت اثر ادبی و تحقیقی و علمی نبشت وايجاد کرد .

استاد بینوا با تاریخ ۲۱ جدی سال ۱۳۶۳ هـ ش چشم از جهان بست . از آثار مشهور او: اوسنی لیکوال در سه جلد - داغانستان نومیالی چهار جلد آن چاپ شده است . داغانستان تاریخی پیشی دو جلد آن چاپ شده است . تصحیح و ترتیب دواوین: پیر محمد کاکر - عبدالرحمن مومند و کاظم خان شیدا از آثار نظم و نثری ادبی و هنری وی پریشانه افکار و ذریه خواله، خوشحال خان خه وايي؟ و دیگر آثار گرانبهای .

(مقدمه گیتا نجلی، یاداشت استاد رشاد و یاداشتهای نگارنده)
پاپینی - ملا یارمحمد :

حاجی ملا یارمحمد پاپینی از علمای جيد عصر خود بود در اوایل قرن دوازده در پاپین منطقه شینوار میزیست از سلوک و معرفت بهره داشت و از مریدان شیخ آدم بنوری مشوانی بود . کتابی را در تصوف بنام کتاب السلوک نبشت، از اشعار اوست:

یارمحمد په خوب کی پیش په گلبدن شه

او سن تروینه زیات په خوب باندی مین شه

(مجله کابل شماره (۳) سال (۱۳۵۹)

پاینده خان :

شاعر عوامی زبان پستوست بزبان پستو شعر رزمی میسرود - پاینده خان در حدود قرن سیزدهم در مناطق صوبه سرحدی شمال

حدود قرن سیزدهم محسوب میشود. بیتی از یک غزل تنها:
ستا په بیلتانه کی سخت ساعت په تنها راغی
خلاصنی په وصال کړله غذا به کله کله
(گلزار روہ ص ۲۴)

توروه بازه :

خطاط و ناظم زبان پنپتو بود - در حدود قرن سیزدهم هجری در نواحی ختنک نشین صوبه سرحدی شمال مغربی زنده‌گی داشت. میداء الخالقی کل محمد را به سال ۱۲۸۱ ه ق خطاطی کرد. در اخیر همان اثر منظو- مات وی سامده، ازوست :

اویس داکنپلی توره باز دی یاسین خیل ختک بی سازدی

جان محمد (حاجی) :

حاجی جان محمد میتر یانه فرزند محمد عالم به سال ۱۸۶۰ در منطقه
یی بنام سدو چینه از توابع بلو چستان چشم به جهان کشود . جان
محمد طبع شعر داشت و شاعر زبان پنجه بود ، اشعار ملی - اجتماعی و
فکاهی میسرود به سال ۱۹۷۷ ع چشم از جهان بست - اشعارش در
نشات شهر کویته چاپ گردیده از وست :

سناسته یاران سوتول تر خاورolandی

حاجی له غمه فریاد ونه کوی
 (دکسمی دلمنی پستانه لیکوال ۱۵۹)

جزء بیل کا خیل :

از شاعران طراز اول عوامی پنسته بود. در حوالی قرن سیزدهم هجری در منطقه زیارت کاکا صاحب نوشہرزندگی کرده، بصورت خاص به اوزان

مغribi میزیست . بعضی از اشعارش ضبط شده - ازاوست :
 توپک د چکدری نه چا یووول د پنجری
 رساد ملکنده ورله راغله پرنگیان ورته و دری
 (پښتو مجله اکسٹ ۱۹۸۱)

پروانہ - پیر محمد :

شاعر اولسی زبان پښتو ست در کچلاخ از مضافات بلوچستان
میزیست به او زان ملي پښتو شعر میگفت دوران زنده‌گی وی حدود قرن
چهاردهم تخمین میشود . (لیکنخی ج ۱ ص ۱۰۵)

پیروز خان :

از شاعران اولسی زبان پنستو بوده اوزان ملی پنستو شعر میسرود،
در قریه بودیالی کوز کنر زنده‌گی داشت - و به سال ۱۳۲۱ هشتم چشم
از جهان پوشید. اشعار و شرح حالت را تذکره نگاران ادب پنستو ضبط
نموده اند - از وست :

پیروز خانه شاعری دی وظیفه شوه

قبلوھی اوس ٹواب دی کہ وہاں
(دسر درو تو تیان شاعر نمبر ۱)

١٧٦

نام این شاعر معلوم نیست. سه غزل وی به تخلص تنها شامل نسخه خطی ضابطه افغانی مولوی دوست محمد ټونکی است. غزلیات وی سور وجودی دارد -واز غزلیات خوب زبان پښتو به شمار می‌اید. تنها شاعر

صالحین بخاک سپرده شد ، ازوست:
دمشرق په سر کی خوار خسته بیمار شوم
و خپل خان ته می نظر کو را بیدار شوم
(دیپنتو ځانتنی ادب او موسیقی مقدمه)

جلبل سعادت خان :
از شاعران نامدار و مبارزان بر جسته ملی صوبه سرحد بود . سعادت مخلص به جلبل در حدود ۱۹۱۴ع در ترنکزی هشنگر چشم به جهان گشود - عمرش را صرف مبارزه کرد بارها به زندان کشانده شد و زجر های فراوانی کشید - شعر انقلابی و ملی سرو - آثار وی طبع شده است، مرحوم جلبل بتاریخ ۱۷ دسامبر ۱۹۷۹ع از جهان رفت، ازوست :
د امیدونو پیغلتوب کی لیلا غوبنته زمانه داور بل غنچه
(دهشنگر ادب ص ۱۹۲)

جلیا ، امیر نواز :
از شاعران مبارز و ملی زبان پنستو بود . بتاریخ دهم مارچ ۱۹۱۰ع چشم از جهان بست - عمرش را صرف مبارزه ملی کرد - شعر و هنر ش را در خدمت ملت ش قرار داد - اشعارش در جراید صوبه سرحد طبع شده ازوست :
بیا به جلیا و وایی په زوره چې دچایی
ای د پنستو مزکی زماوی او زماوی
(دهشنگر ادب ص ۶۴)

جمال خان :
از شاعران قرن دوازدهم هجری است . شاعر غزل سرا بود غزلیات خطی وی دیده شده، مؤلف ادبی ستوری در (ج ۲ ص ۵۶-۵۹) این کتاب یادی از جمال خان می نماید ازوست :
وینته سپین ، سترگی تاریکی جینکی داری
ته لا ګرخی خپل پردی په خپله نغاره

ملی پنستو شعر سروده است - اشعار وی در یک مجموعه خطی گرد آمده و مؤلف بیدیانی ګلونه شرح حال مختصر وی را درج صحایف آن کتاب کرده است ، ازوست :

ته چې سره پالنگ ته څې جزیل را بولی
داسپین غولی به یې سپین په وینو خپل کړی
(بیدیانی ګلونه ۳۸ - ۴۰)

جسیم :
از شاعران عوامی پنستو بود ، پیشه بزرگری داشت - تاریخ تولدش ۱۸۱۳ع و سال وفاتش ۱۹۰۳ع تعیین شده است ، اشعارش هم شکل شفاہی داشته و نمونه کلام ویرا مؤلف (دهشنگر ادب) ضبط کرده ازوست :
زمونږ یوه جونګه
ولاده وه په لوړه

(دهشنگر ادب ص ۱۸)

جلالی ، غلام جیلانی :
غلام جیلانی جلالی فرزند عبدالستار به عشیره میرزی قبیله اندر تعلق داشت به سال ۱۳۱۴ه ق دروغز غزنی چشم به جهان گشود - علوم متداوله را در اقوش فامیل و مدارس غزنی و کابل فرا کرفت . در فلسفه - منطق و علوم ادبی مهارت داشت ، زبانهای عربی - پارسی و پنستو را بدل بود - پنستو زبان مادری اش بود - بزبانهای پنستو و دری می نبشت و شعر می سرود کتبی در تاریخ ادب و فلسفه تالیف داشت - و مقالات زیادی باین زبانها نبشت و ترجمه کرد . غلام جیلانی جلالی از ۱۳۰۰ه ش بدینسو تا سال ۱۳۴۸ه ش در مؤسسات آموزشی و علمی بحیث اموزگار مدیر و رئیس و مشاور ایفای وظیفه کرد - به سال ۱۴۰۰ه ق بتاریخ ۲۳ رمضان المبارک چشم از جهان بست و در شهدای

جمال دین :

شاعر اولسی زبان پښتو بود . در قرن چهاردهم هجری میزیست . در اواسط همان قرن چشم از جهان بست . به اوزان ملی پښتو شعر میگفت ، وی در شینکه کلی از توابع صوبه سرحد شمالی میزیست از اشعار اوست :

ویل دجمال دین دی خواوه شیرین کبین دی

لدت لری رنگین دی

خلور ژبی پیوست شوی یادوهشیر و شکر وینم .
ستا په لاس خنجر وینم

(پښتو مجله نومبر ۱۹۸۱ ص ۲۳)

جمعه خان :

از شاعران عوامی زبان پښتوست در حوالی قرن چهاردهم هجری در قصبه تگان ناحیه شمال خوست زنده‌گی داشت شاعر مردمی بود - به اوزان ملی پښتو شعر میگفت . اشعارش در حافظه‌ای بعضی از ذوقیان محفوظ بوده ازوست :

ستا دلبار ته یم راغلی امیدواره پیره
په سر می کنیپرده منکول ګل ګلزاره پیره
(بیدیانی ګلونه ۴۷ - ۴۹)

چوی ګل :

شاعر اولسی بود ، در محله شا میزی برسوات زنده‌گی میکرد . به آهنگهای ملی پښتو شعر میگفت ، ازوست :
تیک دی دخلورو سوو اینې په جین دی

مستی حاجتمند دی ننداروته نوابان دی

(پښتو - فن و فنکار نمبر ص ۵۲ سال ۱۹۷۹)

حامد ، حمدالله :

از شاعران معاصر زبان پښتو بود . نامش حمدالله و حامد تخلص

میکرد . به عشیره عیسی خیل قبیله مومند تعلق داشت . در شهر حیدرآباد دکن در مسجد میا مشک میزیست طبع شعر داشت و بیزبان پښتو شعر میسرود - دیوان شعر از خود به یادگار گذاشت . حامد به سال ۱۳۹۴ هـ ق به عمر ۷۵ سالگی بدرود حیات گفت ازوست :

پوی او لوی ساتونکی ته یی زما خدايه

هم خاوندرښتونی ته یی زما خدايه

(دهند دکتابخانو پښتو خطی نسخی ۲۳۵)

حباب :

از شاعران اولسی زبان پښتو بود در اواخر قرن سیزده و اوایل قرن چارده میزیست و به اوزان ملی زبان پښتو شعر میسرود مؤلف گلشن اشعار افغانی در حدود ۱۹۰۰ ع نبشه است : حباب در کوتاه از مضافات مردان زنده‌گی داردسی ساله است سواد ندارد . ازوست :

نیمگړی سپری ورک شه نه یې پلار نه یې ورور وی

په ګلی کې به ګرځی یار اشنا به ځان له ګوری

(گلشن اشعار افغانی ص ۱۳۵)

حبيب شاه :

شاعر عوامی زبان پښتوست ، در نواحی صوبه سرحدی شمال مغربی میزیسته است و به اوزان ملی زبان پښتو شعر میگفت بعضی از پارچه های وی ضبط شده ، ازوست :

مخ خرگند که دلربا ولار فقیر دی

مخ راخرگند که یاره ولار فقیر دی

(فند شماره ۷ - ۸ ص ۱۶)

حبيب ګل :

از شاعران قرن سیزدهم به شمارايد . معلومات بیشتری در باره وی

سر شناس ممالک منطقه بود . تالیفات وتحقیقات وی هماره موردن استفاده علماء، دانشمندان وحلقه‌های فرهنگی ممالک منطقه و حتی گیتی است و خواهد بود - استاد بین‌بانهای پینتو-پارسی وارد و مینوشت و آثار گرانبهای را درین زبانها از خود به یادگار گذاشته است . استاد طبع شعر داشت و بزبانهای پینتو و پارسی شعر نیز سرود - استاد در دوران زنده‌گی علمی و فرهنگی خود بیش از هشتاد مقاله نوشته و ۱۳۲ کتاب و رساله تالیف - تدوین و ترتیب کرد و تادم مرگ از کتاب «مطالعه تحقیق و نوشتمن نبرید، در همه حالات و در گرم و سرد های روز سار یار و یاور و همدمش همین مشاغل فرهنگی وی بود، استاد هزاران شاگرد تربیه کرد و با شاگردانش چون پدر مهر بان برخورد میکرد .

این مرد دانش و فرهنگ و استاد بزرگوار ما لوی استاد علامه پوهاند عبدالحق حبیبی به سال ۱۴۰۴ هـ ق بتاریخ ۲۰ شور ۱۳۶۳ هـ ش چشم از جهان بست - روانش شاد و یادش کرامی باد .

واما از آثار مهم استاد^{*} : پینتنه شعراء جلد اول - دینتو ادبیاتو تاریخ در چهار جلد، افغانستان بعداز اسلام - تاریخ مختصر افغانستان - پنجاه مقاله - پینتو نشر ته کره کتنی - هنر عهد تیموریان - تصحیح و چاپ پته خزانه محمد هوتك، دیوان احمد شاه، کلیات خوشحال، دیوان عبدالقدیر خان - تصحیح زین الاخبار - سواد اعظم و صد ها اثر دیگر گرانها .

(مقدمه داستاد یادو مجله ژوندون شماره ۳ سال ۱۳۶۱)

حمدالله کاکا خیل (میا) :

از شاعران صاحب دیوان است، مؤلف ادبی ستوری زنده‌گی ویرا حدود قرن دوازدهم تخمین کرده است . موضوعات عشقی و صوفیانه را در شعرش بیان داشته - دیوان شعروی در دست است . میا حمیدالله کاکا خیل شاعری از دو دمان علمی و ادبی شیخ رحمکار کاکا صاحب (رح)

بدسترس مانیست تنها نور نامه منظوم ویرادیده ام که به سال ۱۲۹۰ هـ در دهلی به چاپ رسیده از وست :

خوار حبیب که له پینتو
د دوستانو په غوبنبو

(دسره غره گلو نه ص ۹۸)

حبیبی - عبدالحق (علامه) :

دانشمند شهیر و بلند مقام مورخ و پژوهشگر بی همتا، و آموزگار مهر بان دوران معاصر، علامه زمان لوی استاد پوهاند عبدالحق حبیبی فرزند عبدالحق اخونزاده به سال ۱۳۲۸ هـ ق در محله بامیزایی شهر قند هار چشم به جهان کشود، علوم مروج و متداول زمان را در مدارس و مساجد آن دیار از علمای جيد محل و دود مانش کسب کرد شامل مکتب ابتدائی شاله مار قندھار شد به سال ۱۳۰۴ هـ ق شامل وظیفه مقدس آموزگاری در یکی از مکاتب قندھار گردید - استاد علامه حبیبی از ۱۳۰۴ تا ۱۳۶۳ هـ ش وظایف مهم دولتی را از معلمی مکتب واستادی پوهنتون گرفته تا رتبه مدیریت ریاست و معینیت و مشاوریت انجام داد . بیش از ده سال بحیث معاون و مدیر جریده طلوع افغان کار کرد . او لین رئیس پینتو قولنگه و اولین رئیس نماینده مردم قندھار در پارلمان افغانستان عضویت داشت .

استاد شخص روشن ضمیری بود، فکر آبادانی میهن و غرور ملی باوی بود سدر ایام جوانی به سیاست نیز گرایید و با ساس مخالفت با حکومت وقت ده سال بحیث شخص نقی شده سیاسی در پاکستان به سر برد - پس از عودت به وطن دوباره مصروف مشاغل علمی و فرهنگی و آموزشی و تربیه فرزندان جوان وطن شد .

استاد شخصیتی بودنے تنها متعلق به جامعه و وطن ما - بل استاد حبیبی به جوامع علمی و فرهنگی گیتی تعلق دارد . استاد از علماء و دانشمندان

(متوفا ۱۰۶۳ ه ق) بوده بیتی از نمونه کلام وی :

مشهور میا حمیدالله عالی نسبدی

که خپلیار یی مسمی په مجھول نه کا

(ادبی ستوری ج ۲ ص ۶۴-۶۸)

با ساس گفته مؤلف پیتی ستوری حمدالله فرزند عبدالله در اوخر

قرن سیزده دیده به جهان گشود و بنا بر روایتی به سال ۱۳۳۷ ه ق

چشم از جهان بست و در زیارت کاکا صاحب دفن شد .

(پیتی ستوری ۱۸۰-۱۸۱)

حمزه - حمزه الله خان :

حمزه الله خان متخلص به حمزه فرزند حاجی گل محمد به سال ۱۸۹۷ ع

در چارسده هشنفر چشم به جهان کشود - وی بن بان پینتو اشعار

اجتماعی و انتقادی سرود - و به ادبیات پینتو علاقه مفرط داشت -

بتاریخ ۷ دسامبر ۱۹۶۷ از جهان رفت - ازوست :

دیپرسیونی په منجرو کی راشه گلو نه راوړه په شکروکی راشه

(دهشنفر ادب ص ۱۱۴)

حسن الدین :

قاضی حسن الدین در حدود قرن سیزدهم در دنگرام سوات میزیست

شاعر زبان پینتو بود دیوان شعر از خود به یادگار گذاشته است .

(پینتو جنوری ۱۹۸۱ ص ۵۱)

حسن (ملا) :

از ندان از عوامی زان پینتو در حدود ۱۳۰۰ ه ق در منطقه شاه

منصور صوبه سرحدی شمال مغربی سکونت داشت ، باوازان ملی پینتو شعر

میگفت . مؤلف گلشن اشعار افغانی چکامه های ویرا ضبط این اثر نموده

و در تذکره بیدیانی گلو نه نیز ازوی یادی شده است . از اشعار اوست :

دغره په جماعت کی نه کوی میلمه ته سست

گوچی ملا محبت

(دیدیانی گلو نه ۵۰ - ۵۴)

حسن گل :

حسن گل فرزند حضرت گل از شاعران عوامی زبان پینتو بود . وی در سال ۱۲۸۳ ه ش در بره دارگلی کامه به ننگهار بدینی آمد و به سال ۱۳۵۶ ه ش وفات کرد . باهنگهای ملی زبان پینتو شعرسرود - اشعارش به شکل شفاهی در بین مردم عمومیت دارد ، ازوست :
ما بیگاه په خوب کی ولید عجب کار
یوسپین دیری سپری راغئی په تلوار
(بیدیانی گلو نه ۵۵ - ۵۹)

حسنیا مرود :

از سخنوران منسوب به قبیله مرود است - شاعری بود کسر میسرود - وی در نواحی تحصیل لکی مرود ضلع بنوصوبه شمال مغربی سرحدی در حدود قرن سیزدهم میزیست . حسنیا کسر های دارد ، در بیان جنگهای قبیله اش با دیگر قبایل . بعضی از کسر های وی ضبط شده ازوست :
ومی ساتی یا الهی له ازمایشته

کفر کی ایسار یسم خو که ته راکړي بهشته
(اولسی سندری ج ۱ ص ۱۹۲)

حضرت الله :

از نویسنده گان و شعراي قرن سیزدهم محسوب میشود در توابع صوبه سرحدی شمال مغربی سکونت داشت - کتابیرا بنام مفید السالکین نظم نموده ازوست :

حضرت الله چې داویلی له افسوسه په خواری دی
مولی ته یسی ڈاپلی دی دپاره دزاری دی

حضرت ویس :

فرزند حضرت نور به عشیره مسود قبیله سایپی نسبت داشت و در قریه مسود دره غازی آباد علاقه داری نور گل ولايت کنر زنده گئی

حیدر جان :

شاعر اولسی زبان پښتو بود، باوزان ملي پښتو شعر سرود شعرش در منطقه به شکل شفاهی در بین مردم عمومیت دارد. حیدر جان شاعری از عشیره گربز قوم سایپی بود. در دره دیوه گل چوکی کنرها زنده گشته است. حیدر جان در حدود سال ۱۳۴۸ هـ ش راهی دارالبقا گشت از وست:

حیدر جان چې پسی شپه اورچی ژاړي

بې له یاره منت بار دهیچا نه یسم
(د سردو توتيان ۳۷۱ - ۳۷۲)

خادم حسین :

شاعریست نوحه سرا در حدود قرن سیزدهم هجری در نواحی پښتو-نهای شیعه نشین مناطق سرحدی قبایلی زنده گشته است. نوحهای پر سوزی در باره واقعات کربلا سرود خادم حسین طبع شعر داشت، بعضی از اشعار وی ضبط شده، از وست:

حسین ناری کړی دیری ګیلی کړی نیکه په زړه می دا اندیښتی دی

خادم - قیام الدین :

غیرزنده ملا حسام الدین به سال ۱۳۲۵ هـ در کامه ننگرهار چشم پندیما کشود. علوم دینی و کتب نظم و نثر پارسی پښتو را در آغوش فرمیں فرا گرفت و بعد به مدارس دیگر منطقه روی آورد و همچنان جهت کسب دانش مروج رهسپار دیار دیگر شد. در مدارس نیم قاره هند علوم مروج را خواند و پس از یازده سال رنج سفرها و مسافرت دو باره به زادگاهش عودت کرد - وظیفه مقدس آموزکاری را کزید، در سال ۱۳۰ هـ ش در یک مکتب ابتدایی کامه سمت معلمی یافت بعد از آن بحث عضو انجمن ادبی قندھار، عضو پښتو تولنه مادری یکی از دیپار-تمیت های این موسسه - معاون این مؤسسه و همچنان بعیث مدیر اخبار زیوی مجله کابل و روزنامه های طلوع افغان - اصلاح - هیواد - اتحاد - مشرقی ایفای وظیفه کرده است بدین کونه وظایف دیگر دولتی نیز

میکرد، در حدود سال ۱۳۶۷ هـ ش چشم از جهان پوشید، طبع شعری داشت به آهنگهای ملي پښتو شعر سرود، از وست:
پاس په سینه کې یې روپی کلیمه داره ده
پلار یې ویده دی هوری یاسته شوکیداره ده
(د سردو توتيان شاعر نمبر ۴)

حکیم ګل :

حکیم ګل فرزند حضرت ګل از شاعران اولسی زبان پښتوست، حکیم در اوآخر قرن نزدیک در موضع تیری ضلع کوهات بزاد، تعلیم ابتدایی را در مکاتب آن دیار کسب کرد. طبع شعر داشت اشعاری باهنگهای ملي پښتو سرود، دیوان شعروی جمع آوری شده، حکیم ګل به عمر ۲۵ سالگی به سال ۱۹۱۴ وفات کرد، از وست:

غوغه شوه په جهان مخلوق شو په ګریان
 محمود صاحبزاده چې له دنیاوکه رحلت نصیب یې شه جنت

حیات :

شاعر عوامی زبان پښتو بود، به اوزان ملي شعر میسرود - مؤلف گلشن اشعار افغانی در حدود ۱۹۰۰ ع بنیته است: وی در کوتاه از مضافات مردان زنده گشته است و به هفتاد سالگی مرد. از وست:
ستامن لکه زیر ګل تیک په اور بل زرین دی شال دی
 چشمان دوهر زمان کوي تاوان لورد خونکاری
(گلشن اشعار افغانی ص ۱۳۲)

حیات خان :

شاعر بان پښتو بود، در مناطق صوبه سرحدی شمال مغربی میزیست.
شعارش را مؤلف ورکه خزانه ضبط نموده از وست:
که روغ عالم جور دی نن زما په ستر ګو دون دی
 چې می شوی د اشتنا سره بیلتون دی
(ورکه خزانه ج ۳ رمسوده)

نوراحمد بتاریخ ۱۰ جنوری ۱۸۹۴ عدر طور و مایار بزاد و در مدار سس هار نبور هندوستان درس خواندوبه سال ۱۹۶۴ چشم از جهان بست - از آثار او فصاحت افغانی و شرح رباعیات ابوسعید ابولخیر - معلوم بوده ازوست :

ولی دغم بنديخانه کی بنديوان کتبينم

(قند شماره جنوری فيبروري ۱۹۷ ص ۹۰ - ۹۲)

خاکسار ، هرزا شوکت على :

از ادبی دوران معاصر است، وی فرزند مرزا عبدالرحیم به سال ۱۹۳۴ در هیبت گرام دیده به جهان کشود - کتب دینی و آثار نظم و نثر پښتو - پارسی و عربی را در مدارس منطقه فرا گرفت و بعد تا صفت دهم درس خواند - مرزا شوکت علی مصروف کار وبار شخصی بود بتاریخ ۱۵ جون ۱۹۷۷ چشم از جهان بست - شاعر زبان پښتو بود . دیوان پدرش را نیز تدوین کرده است . (دسوات ورک شاعران از رحیم شاه رحیم)

خاکی - محمدامین :

در اوایل قرن چهاردهم هجری در اکبر پوره از مضافات پشاور چشم به جهان کشود عالم علوم دینی و شاعر زبان پښتو بود - دیوان شعر وی را قاری عبدالمنعم اکبر پوری تدوین کرده وزنده‌گی وی تا سال ۱۳۶۴ هـ ق یقینی می نماید ازوست: دخاکی شعر همه داشارو دی که مضمون بی رباعی وی یاغزل وی

(پیش ستوری ص ۳۵۶)

خاموش - میرزا تاج محمد :

از شاعران ملی و وطنپرست پښتو بود . در قریه پرانگ هشنگ متولد و در همانجا به تاریخ ۲۳ می ۱۹۷۱ از جهان رفت عمرش را صرف مبارزه ملی و خدمات ادبی کرد - اشعار ملی و اجتماعی سرود - مجموعه اشعارش

در بعضی از مؤسسات علمی و اداری به وی سپرده شده بود ، مدتی در سنای افغانستان بحیث سنا تور خدمت کرد - وزهانی در مؤسسات عالی تعلیمی کشور بحیث استادیز ایفا کی وظیفه نموده بود . سالهای اخیر عمرش رادر منزل به صرف مطالعه و تالیف آثار سپری میکرد - به سال ۱۳۹۹ هـ ق مطابق ۱۳۵۸ هـ ش رخت از جهان بست . و در زاکاهش مدفون گشت .

استاد قیام الدین خادم بیش از پنجاه سال عمرش را صرف خدمت به دانش و فرهنگ و تربیه اولادوطن کرد . استاد خادم درین مدت شاگردان زیادی تربیه نمود - اشعار ملی و اجتماعی و بیدار کننده سرود و ترانه های دلپذیر را تقدیم مردمش کرد - صدھا مقاله نیشت وده ها کتاب و رساله ترجمه و تالیف کرد در مجالس علمی ملی و بین المللی شرکت نمود - و به پاره یی از کشورهای منطقه بصورت رسمی مسافر - تها نمود - بزبانهای پښتو و پارسی سروده ها و پرداخته های از خود به یادگار گذاشت و از زبانهای عربی اردو و پارسی رسائل - مقالات و کتبی را بزمادری یش (پښتو) - برگردانه از آثار مهم او : نوی رنما - خاروان - دمرغلو امیل - لرغونی پښتانه قومونه و دیگر آثار مهم . اخباری را به مصرف خود بنام افغان اولس به منظور بیداری مردم طبع و نشر میکرد؛ ازوست :

داناز په خوب ویدی غنچې وروورو را ویسوم
خادم بادسیا یم که وی ویم که نه ویم نه ویم
(امیر علی شیر نوایی ۳۹ - ۵۹)

خاکسار ، علی حیدر :
صاحبزاده علی حیدر خاکسار طوری از علماء و دانشمندان دوران معاصر بود بزبان پښتو نظم و نثر می نوشت .
علی حیدر فرزند محمد حسن ابن زین العابدین بن فضل حق بن شیخ

بنام (شئی او شغلی) طبع شده، ازوست :
مونبه کومی و رانی کپی ستا دیلارדי کار خانی
ناترسی زمانی په مونبه دی خه و کپی کانسی
(دهشنفر ادب ص ۱۵۶)

خان زمان (حافظ) :

از علمای دین و حافظ قرآن عظیم بود در علم القرآن مطالعه و سیع
داشت - کتابیرا بنام کتاب المنیر منظوم تالیف داشت - وی در میاکلی
از توابع جندول زنده گی میگرد شاعر حدود اواخر قرن سیزدهم محسوب
میشود، از اشعار اوست :

داستاب المنیر دی یوویشت با به
قواعد هر با ب زده که احبابه
(پت ستوری ۲۴۴)

خان محمد لوهار :

خان محمد لوهار از شاعران عوامی پیشتو بود - به سال ۱۸۲۳ ع در
مسافر خیل پر انگ هشنفر بدنسی آمد و به سال ۱۹۳۳ بدرود حیات گفت.
در مقبره پر انگ دفن است .

اشعارش شکل شفاهاش دارد ازوست :

زبه می دم په دم غوشیری په جغاد جانان و رو و رو
دچشمانو می بهیزی نم راخی په گریوان و رو و رو
(دهشنفر ارب ص ۳۴۰)

خنک - محمد نواز :

محمد نواز فرزند شهباز خان به سال ۱۹۱۱ ع در قصه شیتو از
مسافتات نوبنار چشم به جهان کشید به قبیله خنک نسبت داشت - محمد
نواز خنک تعلیم ابتدایی را در مکاتب آن دیار فرا کرفت - اندک مدتی ملازم
دفاتر رسمی بود - بعد ترک ملازم کرد - به خدمت مردم همت گماشت
از راه قلم به مبارزه پرداخت - محمد نواز خنک شاعر نویسنده و محقق

زبان و ادبیات پیشتو بود - چندین اثر منظوم و منثور وی به چاپ رسیده
است - کتابخانه معتبری داشت که قبل از مرگ خود به اکادیمی پیشتوی
پیشاور هدیه کرد، خنک محمد نواز بتاریخ ۹ فروردی ۱۹۸۳ ع چشم از
جهان بست و در مقبره شیدو به خاکسپرده شد، ازوست :

دغلامی طوق لعنت په غاپه چی دچاوی هفه اختر خه کوی
په تاخو هروخت محرم دی ژاپه ستاپه اختر به خوک باور خه کوی
(دعقیدت گلوهه ص ۷ - ۸)

خلیق - عبدالعالق :

حکیم عبدالعالق خلیق فرزند حافظ عبدالحق خنک از قاموران و خدمتگاران
نامی ادبیات معاصر زبان ماست - عبدالعالق خلیق به سال ۱۸۹۵ ع
در عانکی شریف نواحی صوبه سرحدبزاد - به سن پنج سالگی به کسب
دانش پرداخت - علوم متداول عصر و طب قدیم را فرا کرفت - طبع شعر
نیز داشت بزبان پیشتو نظم و نثر می نبشت - در حلقه های سیاسی منطقه
نیز محشور بود - در اخیر عمر به نشر کتب و آثار پیشتو می پرداخت
و تا دم مرگ اداره اشاعت سرحد پیشاور را اداره میگرد - خلیق در
زمان زنده گی پر بارش ده ها کتاب نشر کرد و خودش نیز چندین کتاب
وزفاله به نظم و نثر نبشت - در اثار مشهورش میتوان از - دآزادی
جنگ - خویز ژوندون - شهیده سکینه و زه او زمانه یاد کرد .
خلیق بتاریخ ۲۶ جنوری ۱۹۷۸ ع چشم از جهان بست .

(زیری شماره ۴۵ سال ۱۳۵۶)

خلیل - ارباب عبدالرحمن :

از شاعران قرن چهاردهم هجری است - عبدالرحمن از خاندان اربابان
تهکال بالای پیشاور بود، در حدود ۱۳۷۵ هـ ق بدرود حیات گفته است.
زبان پیشتو شعر میسرود خود راثانی عبدالرحمن میگفت .
(یاد داشت دانشمند همیش خلیل)

خواص خان :

خواص خان از شاعران صاحب دیوان دوران معاصر است - وی در

کشور به چاپ رسید. آثارش بعضی به چاپ رسیده، قسمت اعظم آن خطی باشد و در کتابخانه مرحوم نگاهداری میشود.

استاد عبدالهادی داوی بتاریخ ۲۸ اسد ۱۳۶۱ ه ش چشم از جهان بست از آثار مستقل چاپ شده اوزما رسول پاک - آثار اردوی اقبال در دو جلد میتوان یاد کرد ازوست:

ناوی خه بودی په اوربل باندیقطار ګل
انسان کله سی کیدای په ډیر سینکار ګل
(اوسمی لیکوال ج ۱)

درد - الفت بیکم :

سخنوری از دیار صوابیه بود نامش الفت بیکم و درد تخلص میکرد.
پدرش فردوس خان وجدش ملک جعفر خان نام داشت - به قبیله مندر منسوب بود. الفت بیکم در جوانی به سال ۱۹۷۶ از جهان رخت بست -
بزبان پښتو سروده ها و پرداخته هادرد. دو مجموعه اشعارش بنامهای،
ذمانی تکری و حیات درد طبع شده، ازوست:
پرون راغی میکدی سره په مخه

شرمیده‌هی (درده) شیه ده چرته ځی
(بیدیانی ګلونه ۱۱-۹۱)

در مکنون (قاضی) :

قاضی در مکنون فرزند معم الدین در حدود ۱۲۵۰ ه ش در زیارت کاکا -
صاحب تحصیل نوبنار چشم به دنیا کشود - علوم دینی وادی را در اینجا
کسب کرد، زبانهای عربی و پارسی را خوب میدانست، پښتو زبان مادری اش
بود. در هر سه زبان نظم و نثر مینوشت. مجموعه الخطب در مکنون
در حلقه های دینی پښتو زبانان شهرت دارد، اشعار متفرق وی نیزا

حدود قرن سیزده در پلو ډهیری علاقه سدهم سکونت داشت. دیوان شعرش موجود است - قصصی را نیز بر شته نظم کشیده - ازوست.

خواص وایی په سوالونو شومه ستري ولی یوقبول دخای په دلبار نه شه
تذکر : یاد ناقصی ازین شاعر در جلد اول نیزا شده است.

خیری :

از شعرای مناطق پشاور است بعد از ۱۳۰۰ ه ق میزیسته است.
از اشعار اوست:

زړه می دم په دم غوڅیری په جفادجانان ورو ورو
دچشماني می بهیری اوښی سری په ګریوان ورو ورو
(تذكرة العشراء ص ۲۷۲)

داوی - عبدالهادی :

از دانشوران روشنفکران وادبای نامور کشور ما یکی مرحوم استاد عبدالهادی داوی است. وی فرزند عبدالا حمدخان داوی به سال ۱۲۷۲ ه ش در باغ علیمردان کابل بزاد تعلیم را در مکتب حبیبه به پایان رساند - زبانهای اردو - عربی و ترکی را فرا گرفت. استاد داوی بزبانهای پښتو و پارسی نظم و نثر مینوشت و از زبانهای دیگر باین دو زبان بر- گردانی میکرد - استاد داوی بحیث یک روشنفکر از زمان دوره سراجی شخص محشور در سیاست مملکت بود - اشعار بیدار کننده سرود و در سراج الاخبار افغانیه نشر کرد. استاد داوی به سال ۱۲۹۰ ه ش شامل ملازمت رسمی گردید و تاسیس ۱۳۵۲ ه ش به وقفه ها این کار را دنبال کرد. دوبار بزنان کشیده شد بار اول هفت ماه و بار دوم از ۱۳۱۲ تا ۱۳۲۵ قوس سال ۱۳۲۵ ه ش زندانی بود. استاد داوی در دوره ملازمت رسمی اش از محرری سراج الاخبار گرفته تامدیریت امان افغان - سفیر وزیر و رئیس مجلس سنا خدمت صادقانه کرد و تادم مرگ از مطالعه و نبیشن و سرودن شعر دستنه کشید. استاد داوی از آغاز کار های فرهنگی وادبی اش تادم مرگ صدھا مقاله وده ها رساله و کتاب نبشت و چندین مجموعه شعر تهیه دید مقلاط وی در نشرات موقوت

در قصبه اغل شامیزی برسوات به سال ۱۸۷۵ع شم به جهان کشود . علوم دینی را در منطقه فرا گرفته بود - شخص صاحب مطالعه شاعر و دانشمند بود مصروف کارهای شخصی خود بود . به سال ۱۹۳۰ عیسوی چشم از جهان بست کتابیرا بنام گنجة الکوهری به نظم پنتو نیشت . از اشعار اوست :

له دی جهانه به روان شی دوست محمد آخر
هم اغoston به دی کفن خاوری په سر و نیسه
(پنتو مجله دسمبر ۱۹۸۰ ص ۲۹)

دوست محمد کاکر :

از شاعران اولسی زبان پنتو بود . زادگاهش را کندهار نیشه اند . دوست محمد کاکر در منطقه کنته هده از مضافات کویته میزیست - در کویته رحلت کرد و در همانجا مدفون گشت . دوست محمد به اوزان ملی پنتو شعر میکفت ، از اشعار اوست :

خلکو و کرل فصلونه اوس بی اخلى درمندونه
دوست محمد خانه خراب دغمونو تخم پاشی
راووچه له بوستانه عاشقان کوی زاری
(دکسی لمنی پنتنه لیکوال ج ۲ ص ۱۲۳)

دین محمد (ملک) :

شاعر اولسی زبان پنتو بود در قرن چهاردهم در بوری از متعلقات بلوچستان میزیست دیوان شعر ازوی باقیست .

(لیکنخی ج ۱ ص ۱۰۵)

دین محمد کدی ذی (ملا) :

از شعرا و علمای دین بود . در قرن چهاردهم در بوری میزیست - شاعر عوامی زبان پنتو بود به عشیره کدی ذی نسبت داشت ، از اشعار اوست :

دfrac ناری وهمه مرم له غمه سرا و پای دشقوی وسطی منه
(لیکنخی ج ۱ ص ۱۰۱)

باافت میشود - قاضی به ۱۶ ربیع الاول ۱۳۳۵ ه ق چشم از جهان بست
ازوست :
در مکنون سوی لمون دستا په دین باندی
(پت ستوری ۲۸۷)

درویش داود :

از اهالی مردم تیراه بود در عصر اکبری میزیست . به گروه روشنایان پیوست و درین گروه تا مقام خلیفه رسید ، سفری به دیار هند کرد و جلال الدین اکبر راملقات نمود ، مؤلف حالت احوالش را مفصل نگاشته و اشعار پنتو و برآ نیز ضبط کرد هزار اشعار اوست :

بی دیدنه فراق نه شی چی دیدن بی روزی نه شی
دکامل من آئینه دی حق من پکی لیده شی
دکامل می و خپل من و ته کاته شی
دمرید قبله کامل دی (حالنامه ص ۴۹۳ - ۴۹۴)

دلاور طالب :

شاعری از عشیره عمر خیل قبیله غلچی بود - جد بزرگش از نرخ میدان به علاقه کامه ننگهار رفته و در انجا اقامت گزیده است . دلاور طب پیشه میرزا یی داشت - و میرزا شخصی مغل خان غازی بود .

دلاور را علاوه از پیشه میرزا بی طبع شعری و علاقه مطالعه کتب ادبی و دینی نیز همراه بود . بی مبارزات و مجاہدات مغل خان را با انتکلیسها در کتابی بنام جنکنامه مغل خان نظم داشته و قصه مکر زنان رانیز ترجمه نموده و اشعار متفرقی را نیز از خود به یاد کار گذاشته است . زنده گی وی او اخر قرن سیزدهم هجری تخمین میشود . ازوست :

په میرزا دمغل خان می دی شهیر نوم می دی دلاور خان په خان زهیر
به نسبت یمه غلچی عمر خیل گوره خوصاً علیرایی واوره ای و زوره
(ادبی ستوری ج ۲ ص ۱۶۹)

دوست محمد خان :

دوست محمد خان فرزند امیر محمد خان بن حیات خان بن قمر الدین خان

داکتر خانصاحب (عبدالجبار) :

از مبارزان ملی و رجال سیاسی صوبه سرحد بود . به داکتر خان شهرت داشت اسم وی عبدالجبار پسر بهرام خان در چارسده پشاور چشم به جهان کشید عمرش را صرف مبارزه ملی و فعالیت های سیاسی کرد .

داکتر خان بزبان پښتو مینوشت نبشه ها و بیانه های وی درج صحائف مطبوعات پشاور و صوبه سرحد شده است .

داکتر خان بزبان پښتو مینوشت ۱۹۵۶ع در لاہور مورد حمله قرار گرفت و به ضرب کار دمچروح و چشم از جهان پوشید .

(هشنگر ادب ص ۸۶)

رحمت :

شاعر اولسی زبان پښتو بود ، به اوزان ملی پښتو شعر میگفت . مؤلف گلشن اشعار افغانی مینویسد که رحمت شاعر بیسواند است . درمانیری از مسافت مردان زنده گی دارد و عمرش را در حدود سال ۱۹۰۰ع پنجاه سال نبشه ازوست :

په خوارو کېږي زور

زه چاته و کرم شهور
(گلشن اشعار افغانی ص ۱)

رحمت خان :

شاعر عوامی زبان پښتو بود باهنگهای ملی پښتو شعر میسرود . رحمت خان به عشیره و دیر قبیله ساپی منسوب بود - ودر کوز کنې ولايت ننگرهار میزیست . مبادی علوم دینی را در منطقه فرا گرفت - ودر مدارس پشاور نیز درس خواند با جموم علاقه داشت و درین رشته دانش نیز دسترسی داشت ، رحمت خان در حدود سال ۱۳۲۸ه ش چشم از جهان بست تذکره نگاران پښتو از وی یادی دارند و نمونه کلامش را ضبط

ميدارند ، ازوست :

دا تائير دمحبت دی رحمت خانه

چې په دواړو ستړګو خوری دی جالزما
(دسدردو توقيان شاعر نمبر ۵)

رحمت الله :

در مینګوره از مناطق سوات میز یست - به اوزان ملی پښتو شعر میگفت - اشعار وی در بین مردم شررت دارد - ازوست :
اوړی ژمی اغونندم کمیس دملیشی
پروت یم په نیستی کی یاره و کړه تماشی
(پښتو فن و فنکار نمبر ص ۵۷)

رستم :

از شاعران زبان پښتوست در حدود ۱۳۰۰ه ق در نواحی صوبه سرحدی شمال مغربی میز یست . در یکی از نسخ خطی شههزاده قمرالزمان مضبوط در کتابخانه - اکادیمی پښتوی پشاور پارچه شعری از اوی ضبط است .

رسول خان :

رسول خان فرزند عالم خان ختك در جمال ګرهی از توابع مردان میز - یست - به اوزان ملی پښتو شعر میگفت ، به سال ۱۹۳۰ع چشم از جهان بست ، ازوست :
خلک کابل ته روانيږي ځی په شور باندي

سوژی په اور باندی

(په مردان کی پښتو ادب ص ۱۱)

پښتونی :

الحاج جعفر حسین شاه رښتونی فرزند میر جعفر شاه به سال ۱۸۹۶ع در اشتهرزی پایان ضلع کوهات بزاد . آزاد با و محققین نامدار - و بادرد پښتو بود - بزبان پښتو نظم و نثر مینوشت . چندین کتاب درباره ټکنولوژی - تاریخ و ادب مناطق سرحدی و قبایلی نوشته -

زاهد پهمند :

از غزلسرایان ادب معاصر پنستو-پدرش عبدالغفور نام داشت -عضو انجمن دهشنگر پنستو ادبی تولنه چارسده بود -تاریخ تولدش به سال ۱۹۵۷ع در پیرانگ هشنگر بوقوع پیوست و به سن بیست سالگی بتاریخ ۹ دسامبر ۱۹۷۷ع در یک واقعه ترافیکی چشم از جهان بست از وست :

ای دپنستو ژبی هریو لفظ دی درو مرجان دی
دزره په صداقت می درنه مال وسر قربان دی
(دهشنگر ادب ص ۸۰)

زعفران (ملک) :

از نظامان دینی بود -در حدود قرن سیزدهم هجری در پچکی از مضافات صوبه سرحدی شمال مغربی میزیست پدرش یوسف نام داشت ادعیه منظوم پنستوی وی در ساله صلوات الهادیت چاپ شده چندین رساله منظورم دیگر نیز دارد، از وست :

دادعا که خوک مانعه نه دصباح

پس ول ولی در ته وايم په صلاح
(گلدسته کرامات ص ۲۳۰)

زودین اخون :

از شاعران عوامی پنستو بود -به آهنگهای ملی شعر میگفت . وی به سال ۱۸۷۳ع در مجله عثمان خیل تنگی هشنگر چشم به جهان کشود و به سال ۱۹۳۳ع از جهان رفت و در مقبره تنگی دفن گردید ، از وست : ثنا به یی درب وی ته په دی و کره باور

په منج کی دردیاب پروت و یو کت لکه دغر
(دهشنگر ادب ص ۸۸)

зорی ملا عبدالعزیز :

عبدالعزیز فرزند عبدالکبیر بن کمال الدین به سال ۱۲۸۰ هـ ق در

از کارهای عمدۀ آن ترجمه منظوم قرآن عظیم است . درباره این ترجمه خود گفته بود :

زه ربنتوی که او س مر شم هم نه یم
چی می پرینی په دنیا کی لوی نشان

خه خبر یی چی ته دی هنجه نشان
چی منظوممه ترجمه دی دقرآن

ایوب صابر در «جدید پنستو ادب» که به سال ۱۹۷۴ع چاپ شده نبشه است : ربنتوی درین نزدیکی ها وفات یافته است .

رضاء خان (مرزا) :

مرزا رضا خان از شعرای صاحب زیوان پنستوست . در چارسده هشنگر زنگی میکرد طبع شعر داشت و شعر میسرود - اشعارش را تنظیم بخشید و دیوانی از خود به یادگار گذاشت . سال وفات ویرا ۱۹۶۸ع نوشته اند . (دهشنگر ادب ص ۱۵۳)

رفیع القدر :

مولانا رفیع القدر فرزند مولانا محمد رفیق مشهور به کوهی شاه بابا - آزاد بای قرن سیزدهم هجری است در کونینه کلی می زیست - رفیع - القدر در همان قرن چشم از جهان بست از علماء و شعرای پنستو بود کتابی بنام هزار مسایل منظوم داشته است . (پنستو مجله مارچ ۱۹۸۲ ص ۱۵)

زاهد خان ابراهیم ذی :

از پنستو زبانان هرات بود - وقایع جنگ‌های مردم افغانستان را باهنگهای ملی پنستو نظم نموده از شعرای عصر عبدالرحمن خان محسوب میشود ، از وست :

جنگ دی په ... غوث الدین ویل لنکر ته

فوخونه باندی راغله پنستو کنینی سنگر ته

(تذكرة الشعرا پنستو ص ۲۴۶)

سرحدی شمال مغربی زنده‌گی میکرد - پیشه دهقانی داشت - باوزان ملی زبان پنستو شعر میسرود بعضی از اشعار اوی - ثبت شده ، ازوست :

زه عاصی یم سرور جان سوالگریم دایمان
په روی دپاک حضرت به شی اسانه دشواری
عجب قدرت لری

(دستنویس دموتو کسرونه ص ۳۵ - ۳۷)

سرور شاه :

از شاعران غزالسرای پنستوست. در حدود قرن دوازدهم هجری زیسته است غزلیات خطی وی دیده شده است . مؤلف (دپنستو غزل) غزلی از وی را ضبط کرده است - ازوست :

چی می نوش که له پیاله دعشقله جامه
خبرنے یمه هر گز له صبح و شامه

(دپنستو غزل ص ۲۴۳)

سعادت خان :

سعادت خان فرزند محمدابراهیم از باشندگان کامه بود وی کتابیرا بنام سعادت نامه در تاریخ واحوالپنتونهای مسکون در صوبه سرحدی شمال مغربی نوشته است - باساس نوشته های خان روشن خان بیانات این تاریخ قدیمتر از تواریخ حافظ رحمت خانی است . زنده‌گی سعادت خان حدود قرن یازدهم یا دوازدهم تخمین شده میتواند .

(پنستو اکتوبر ۱۹۷۹ ص ۴۹)

سعدالدین :

از شاعران حدود قرن سیزدهم زبان پنستوست - وی در نواحی قبایل نشین سرحدی زنده‌گی میکرد ، و قصه یوسف زلیخا را باوزان ملی پنستو نظم نموده ازوست :

مح یی و شمس و قمر

یوسف بشر و زیبا
(بیدیانی گلونه ۷۶ - ۸۶)

فراد چشم به جهان کشود - از علوم متدائل بهره داشت بزبانهای پنستو و دری شعر میگفت . شاعر صاحب دیوان قلمداد شده است . ملا عبدالعزیز زوری به سال ۱۳۵۲ ه قدرچیکتو چشم از جهان بست ازوست :
دغه لار چی تا نیولی ده محکمه

ای عزیزه خطانه ده خسود مسواب دی
(زیری شماره (۴۳) سال ۱۳۵۶)

ساد - خیرمحمد :

خیرمحمد فرزند سالوخان از مردم شینواری بود - به سال ۱۳۱۶ ه ش در پایین ده بالای شینوار چشم به جهان کشود - مکتب ابتدایی را در منطقه و تعلیمات ثانوی را در دارا لملعین کابل سپری کرد - به سال ۱۳۴۵ ه ش از پوهنگی ادبیات و هنریون کابل فارغ شد خیرمحمد که گاهی شینواری و بعد ها ساد تخلص میکرد - زمانی معلم و مدتی معاون ومدیر مجله کابل و گاهی آمورئیس و بعد عضو علمی اکادیمی علوم بود ، خیرمحمد از زبانهای پارسی اردو و انگلیسی استفاده میتوانست بزبان پنستو می نیشت - مقالات زیادی درباره ادب - تاریخ و کلتور مملکت نشته است - رساله درباره کاظم خان شیدا و کتابی بنام لرغونی آریایان از اوی باقیست . ساد به تاریخ ۲۵ میزان ۱۳۶۱ چشم از جهان بست و در تپه مرنجان بخاک سپرده شد .

سایل - عبدالحکیم :

عبدالحکیم متخلص به سایل فرزند عبدالله بن مقام بن ادریس از شاعران عاشق مشرب قرن سیزدهم است . مؤلف ادبی ستوری غزل شیوا ورنگیان عاشقانه ویرا ضبط داشته ازوست :

راغله په چمن کی بلبلان نورگلان غواړی
زه سایل ګه شوی په ګلزار یم یاره ستا
(ادبی ستوری ج ۲ ص ۱۷۲)

سرور جان :

از شاعران عوامی زبان پنستوست در جعفر کلی علاقه بنو صوبه

سلطان :

سلطان فرزند محمود ودبر ساپی در بودیالی کوزکن ننگرهارمیزیست طبع شعر داشت باوزان ملی پښتوشعر میسرود - اشعارش به شکل شفاهی در منطقه عمومیت دارد سلطان در سال ۱۳۶۰ هش به کبرسن وفات کرد از وقت :
کومی خواته ورنه ووچه سلطانه
خه به وکی په دی خواری بودیالی کی
(دسدردو توتیان ۳۹۴)

سلیمان - ارسلان :

محمد ارسلان سلیمانی فرزند محمداسد خان ما یار وردگ به سال ۱۲۹۳ هش در قریه گنهکول ولایت وردگ چشم به جهان کشود - تعلیم ابتدایی معمول را در مساجد منطقه به پایان رساند. پس به دارالعلوم کابل شامل گردید و تا صنف ششم این مکتب را دنبال کرد - به سال ۱۳۱۳ هش داخل ماموریت رسمی شد تا سال ۱۳۴۰ هش در دوایر مختلف دولتی و موسسات نشراتی بحیث مدیر و معاون رئیس ایفا وظیفه نمود - سلیمانی بزبان پښتونظم و نثر مینوشت و از زبانهای دیگر بزبان مادری اش مشغول برگردانی آثار بود .

آثاری چون : په ځان باور و نیکبختی را ترجمه و چاپ نموده است . او لین دو جلد سلسله (دخپلواکی ترون) تالیف سلیمانی است . مقالات زیادی از وي در نشرات موقوت کشور به چاپ رسید . سلیمانی بتاریخ ۶ تور ۱۳۵۷ هش چشم از جهان بست و بتاریخ ۷ تور در قبرستان ارغنده کابل به خاک سپرده شده ، از وقت :

سلیمانی چې یې تر شو قلم چلیپوی
تا به ستایی ځکه ستا توره تیره وه
(او سنی لیکوال ج ۲)

سمندر :

سمندر فرزند امانت درمینی از مضافات مردان زنده ګی داشت شاعر او اختر قرن سیزده واوایل چهاردهم هجری محسوب میشود . بضمی از اشعارش را مؤلف گلشن اشعار افغانی ضبط میدارد ، از وقت :
قند په خوند کی مساوی نه دیزما ددواپو لبو
سپین دندان می دی دران رنگ دهنده په پانو
(گلشن اشعار افغانی ص ۹۸)

سوائی ، وزیر محمد :

وزیر محمد فرزند سلیمان به سال ۱۹۳۲ ع درسانگوپی از مضافات بوری کاکر ستان چشم به جهان کشود - به قبیله ناصر تعلق داشت - علوم دینی را در منطقه فرا گرفت . به مدارس آنجا نیز رفت و سند فاضل فارسی را بدست آورد ، وزیر محمد طبع شعر داشت در شعر سوالی تخلص میکرد . قسمتی از اشعارش را به آهنگهای ملی پښتو سروده است .

سؤالی پیشه آموزگاری و امامت داشت - بزبان پښتو و نظم و نثر مینوشت . بتاریخ ۱۳ جون ۱۹۷۸ از جهان رفت چند کتاب ازوی باقیست ، از اشعار اوست :

په ژړا درخی سوالی که یې قبول کړی

پردا غلی زړه نسوی داغ دمین مه بدنه
(دکسى دلمنی پښتنه لیکوال ج ۲ ص ۷۰۰)

سید پاچا :

سید پاچا ولد مردانشاه از شاعران قرن چهاردهم هجری . سید پاچا در حدود ۱۳۰۰ هش در قریه غازی آباد علاقه داری نورگل ولايت کنر بزاد و به سال ۱۳۳۰ هش در همانجا بدرود حیات گفت وی مبادی علوم دینی را میدانست . علوم دینی را در مدارس منطقه و مدارس دینی پشاور کسب کرد - طبع شعر داشت باوزان ملی پښتو شعر میگفت . مجموعه

اشعارش موجود بوده ، ازوست :

لیلا ایلنبد ته لاره دمجنون زیره کی ارمان
یار یی میروگی گرگی ژپا کوئی هر زمان
(دسردرو توتیان شاعر نمبر ۷)

سید حسین :

از مرثیه نگاران قرن سیزدهم هجری است وی در نواحی مرزی پښتوهای شیعه میزیست به اوزان ملی پښتو شعر میگفت . مراثی امامین و واقعات کربلا رانظم کرد - اشعار اوی ثبت شده ، ازوست :

سید حسینه اجر له خدایه اتو جنتو کی دی خای شه بابا
(اولسی سندری ج ۱ ص ۲۵۰)

سید شاه اولیاء :

سید شاه اولیا ولد سید ابراهیم ولد سید مرتضی ولد سید خلیل شاعر مرثیه سرا ، در عهد عالمگیر اور نگزیت (۱۰۶۸ - ۱۱۱۸ هـ ق) در شیرکوت کوههات میزیست - ازوست :

ای شاه اولیا خو بـه دسود فکر ونه کـری
خدا ی دی وژ غــوره نـه د ی وسوا سـه
(ورکه خزانه ج ۳ . مسوده)

سید عباس :

از شاعران اولسی زبان پښتو است در قرن سیزدهم هجری . سید عباس در نواحی صوبه سرحدی شمال مغربی میزیست به اوزان ملی پښتو شعر رزمی و عشقی میسرود واقعات جنگهای آزادی خواهی پښتونها علیه استعمار بیداد گر انگلیس را نظم میکرد . بعضی از اشعارش ضبط شده از اشعار اوست :

دکلکتی نه را ختلی پر نگیان دی
غزاچوی بـی نـه زـلمی پـسی روـان دـی
(پښتو مجله مارج ۱۹۸۱ ص ۱۹)

سید عثمان طالب :

سید عثمان طالب فرزند مجیب‌گل به سال ۱۸۹۰ع در کداکوت سوات بدنیا آمد ، علوم دینی را در منطقه فرا گرفت عالم علوم دینی شاعر زبان پښتو بود آثار زیاد منظوم ازوی باقی است ، سید عثمان به سال ۱۹۶۳ چشم از جهان بست - ازوست :

سید عثمان طالبه پیر دی په اجمیر دی
همیشه دی ساتی لاندی د نظرنـه
(پښتو مجله جنوری ۱۹۸۱ ص ۴۹)

سید گرم (اخون) :

در قریه گنبدیزی هشنگر در حدود ۱۸۸۳ع به جهان آمد و به سال ۱۹۵۸ از جهان رفت . شاعر عوامی پښتو بود - باهنگهای ملی پښتو اشعار زیادی سرود ازوست :

سید گرم به دخـل دـین نـه بـهـرـنـه شـی
پـهـدـنـیـا کـیـ یـیـ دـکـفـارـ نـشـتـهـ

سید گریم :

شاعر عوامی پښتو بود - در علاقه داری نورگل زنده‌گی داشت در حدود ۱۳۵۲ هـ شـ رـخت اـزـ جـهـانـ بـسـتـ سـیدـکـرـیـمـ باـواـزـانـ مـلـیـ پـشـتـوـ شـعـرـ سـرـودـ اـشـعـارـ شـکـلـ شـفـاهـیـ دـاشـتـهـ وـدـرـ حـافـظـهـ ذـوقـیـانـ منـطـقـهـ مـحـفـظـ است . ازوست :

کـهـ لـهـ دـیـ حـالـهـ بـتـرـ شـیـ سـیدـکـرـیـمـهـ

خـدـایـ دـیـ نـهـ کـیـ چـیـ لـهـ یـارـهـ بـهـ اـنـکـارـ کـرمـ
(دسردرو توتیان ۳۷۷ - ۳۷۸)

سید کمال (طالب) :

از شاعران عوامی پښتو بود سرمنطقه به طالب سید کمال شهرت داشت . مبادی علوم دینی را میدانست . طالب سید کمال در دره مزار علاقه نورگل میزیست و به قبیله سایی نسبت داشت . گویند که مجموعه

سیفی - عزیزالرحمان :

مولانا عزیزالرحمان سیفی فرزند سلطان محمد الكوزی از مت ر جمان زبده دوران معاصر بود . وی در حدود سال ۱۲۸۰ ه ش در شبقدر بزاد در سنین طفولیت باعمش مولانا سیف الرحمن به هندوستان رفت مدتو در مدرسه ناصریه تونک و زمانی در مدرسه فتح پوری دهلی کسب دانش کرد - سپس با خانواده اش به مناطق سرحدی افغانستان آمد در مبارزه بالانگلیس بزندان رفت بعد از دو سال و شش ماه حبس از زندان رهایی یافت و با خانواده اش به افغانستان آمد و بعد از مدتو ازینجا رهسپار دیار هند شد و در دارالعلوم دیو بند به کسب دانش پرداخت .

پس از عودت به کابل مولانا سیفی به سال ۱۳۲۱ ه ش در اداره روزنامه انیس بحیث محرر شروع بکار کرد . و به سال ۱۳۲۵ ه ش به عضویت پنپتو تولنه پذیر فته شد ، و تا سال ۱۳۵۲ ه ش در آن مؤسسه کار می کرد و مدتو زیاداً در دوران تادم تقاعد مدیر تالیف و ترجمه آن مؤسسه بود . مولانا سیفی از زبانهای عربی - اردو و پارسی بزبان پنپتو ترجمه میکرد - ترجمه های از عربی به دری نیز از وبا قیست مولانا در حدود بیست کتاب و صدمقاله را ازین زبانها بزبان های پنپتو و پارسی برگردان کرد . مولانا سیفی بتاریخ ۱۳ حوت سال ۱۳۶۲ ه ش چشم از جهان بست و فردای آن روز در سیاه سنگ کابل به خاک سپرده شد . از آثار مهم او : سیره النبی در شش جلد - اجتماعی روزنه - دهلی دپنپتو به وخت کی - دکور نیک مرغی .

(مجله کابل شماره ۱۰) سال (۱۳۶۳)

اشعاری نیاز ازوی باقیست . سید کمال در حدود سال ۱۳۳۳ ه ش چشم از جهان پوشید ، ازوست :

زه طالب سید کمال حکه سور فریاد کرم
دازبرگی می نز له غمه شو ناسور
(دسر درو تو تیان ۳۶۵ - ۳۶۶)

سید نظر محمد :

شاعری بود که در اوخر قرن چهاردهم هجری در طور و میزیست طبع شعر داشت - اشعارش در مجله قند به چاپ رسیده است . سید نظر محمد به سال ۱۹۷۱ ع بدرود حیات گفت ازوست :

راشه و گوره صیاده او کچه غوبنی تغیر بری
ستا په غشی لگیدلی دابی زبان دی مره کیوی
(قند - اپریل می ۱۹۷۲ ص ۲۰)

سید یعقوب شاه :

سید یعقوب شاه فرزند سید احمد شاه در حدود ۱۹۵۰ ع در هرات چشم به جهان کشود ازان دیار با فامیلش رهسپار بلوچستان گردید ، و در ابراهیم زی پنین سکونت گزید . در سالهای اخیر در همانجا رحلت کرد و در هدیره همان محله مدفون گشت ، بزبان پنپتو نظم و نثر مینو - شت کتابی بنام برق سماوی از خود به یاد گار گذاشت ، ازوست :

یعقوب شاه له دی عالمه خان کنار که
چی اخته نه شی دجه ل په سودا
(دکس دلمنی پنپتانه لیکوال ج ۲ ص ۷۴۲)

شامت خان :

شاه محمد خان مشهور به شامتخان از شاعران اولی‌سی عشیره و دیر قبیله ساپی بود در قصبه بودیالی کوز کنر میزیست باوزان ملی پینتو شعر میگفت. شاه محمد خان در حدود سال ۱۳۳۲ هشتم داعی اجل رالبیک گفت، ازوست :

دا خیالی اور بل دی خه له جو پوی جلی

پسی زره دعاشقان و ورانوی جلی
(دسردر و توتیان ۳۵۹ - ۳۶۰)

شان گل :

شان گل فرزند فرید گل به سال ۱۹۰۲ در زیارت کاکا صاحب چشم به جهان کشود از شاعران معاصر زبان پینتو بود مؤلف په مردان کی پینتو ادب بحیث شاعر و نگارنده از وی یادی دارد.
(په مردان کی پینتو ادب خطی ص ۵)

شاه افضل (دکتر) :

دکتر شاه افضل از اطبای قلم بدست بود سلیقه ناشتنا داشت. قصه های کوتاه وی در مجله قندان تشار یافته است قبل از سال ۱۹۷۲ بدرود حیات گفته است.

شمس الدین کاکا خیل :

شمس الدین بن زبیر بن قیام الدین بن ضیاء الدین (زادگل) بن شیخ رحمکار از شاعران کثیر الکلام پینتو است، زنده گی ویرا مؤلف ادبی

ستوری حدود (۱۱۲۰- ۱۱۸۰ هـ) تخمین گرده است، تالیفات شمس-
الدین کاکا خیل عبارت اند از .
۱- مناقب رحمکار ۲- مناقب حمیل بیگ ۳- قصه جرجیس ۴- مناقب
حضرت جی ۵- مناقب امام اعظم از اشعار اوست :
شمس الدین که گنهکار یم په خپل فضل دیدار را کره
(ادبی ستوری ج ۲ ص ۷۸-۷۸)

شهباز خان ختیک :

شهباز خان ختیک از سخن سرا یان قرن چهاردهم هجری است وی فرزند خوشحال خان بود، در شیدواز مضافات نوبنار میزیست طبع سخن داشت اشعارش دیده شده شهباز خان ختیک به سال ۱۹۲۲ چشم از جهان بست و در زادگاهش مدفون گشت. ازوست :
ای شهبازه گنهکاره خه تو بنه کوه دخان دپاره
دنیا تگه ده مکاره پکی شته ده پنیمانی
(دعقیدت گلونه ص ۵)

شهزادگله :

دختر درویش دادو از اهالی مردم تیراه بود در عهد جلال الدین اکبر میزیست پدرش در گروه روبنا نیان خلیفه بود دخترش ازین گروه پیروی میکرد در حالت امامه شرح وی بیامده مؤلف حالت امامه مینویسد :
شهزاده گلی شوهر نمیگرفت. وجلال الدین پسر بایزید ویرا به جبر به مرد برکی موسوم به (بارک) نکاح کرد .
مؤلف حالت امامه می افزاید . . . پس بی بی شهزاده گله را خبر نموده التجا به خدا آورده در شب عروسی از غم و اندوه غنود در حالت غنود -۲۶۷-

گی افتاد و این بیت افغانی گفت :

ای جلی شاهزاد ګلۍ

د هیچا به روزی نه شی

ته د شاهنشاه څلۍ

(حالنامه ص ۴۸۵)

صابر :

از مور خان قرن دهم هجریست . کتابی را بنام اسرارالاغانه بزبان پښتو نوشت پدرش خضر خان نامداشت که مرید شیخ قاسم ۹۵۶- ۱۰۶ (تو مورکی مورخین ۶۱) بود .

صاحبین خنک :

از شاعران حماسه سراست درحدود قرن سیزدهم هجری در منطقه گنبد کوهات زیسته . صاحب الدین شاعری از عشیره سینی قبیله خنک بود - مبارزات و جنگهای آزادی خواهی پښتونها را بصورت عموم و فیروزخان سردار آن وقت قوم خنک را بطور اخص بار نجیت سنگه نظم نموده و کتابش را (فیروز نامه) نام گذاشته است . شعر صاحب الدین سلیس و

عاری از تعقیدات می باشد ازوست :

دا کتاب فیروز نامه ده

پېړدمه هنگامه ده

په خنکو کې شوه زباته

دا چشمہ ده له حیاته

(ادبی ستوری ج ۲ ص ۱۶۵)

صاحب ګل :

از شاعران عوامی پښتو بود درمسافر خیل پرانگ هشنغز زندگی میکرد سال تولد ویرا ۱۸۳۱ ووفاتش را به عمر ۱۲۰ سالگی به سال ۱۹۵۱ نوشتہ اند . وی در مقبره پرانگ دفن است . اشعارش شکل شفاهی دارد ، ازوست :

کار جو پ دخلافت شو

په ملک د هشنغز

(دهشنغز ادب ص ۳۱۴)

صالحین :

شاعر اولسی زبان پښتو بود در بر سوات میزیست باهنگهای ملی

پښتو شعر میسرود بعضی از ادبیات‌شناسان پښتو از اشعار وی اطلاع دارند ، ازوست :

دږي دی خونپی زانګي په وروځومزیداره

شاه لور یې داورنګ

(پښتو - فن و فنکار نمبر ص ۵۲-۱۹۷۹)

صفدر جان یوسفزی :

از شاعران قصه پرداز پښتو بود ، در قرن چهاردهم هجری در محله سدی خیل علاقه مردان میزیست و به قبیله یوسفزی نسبت داشت . قصه لعل و سکندر را به سال ۱۳۴۵ هـ ق برشته نظم مشنوی کشید ، ازوست :

زما نوم دی صفرد جان ګلۍ مردان
ده محله دسدی خيلو په بنه شان
يمه له قامه یوسفزی اصل پښتون
په ماونه کړي ګمان دخوارا خنون

ضمیر ګل :

از شاعران دوران معاصر است . در دیوان خواص خان اشعار این اشعار این شاعر نیز درج شده - وی در حدود قرن چهاردهم در نواحی صوبه سردی شمال مغربی سکونت داشت . ازوست :

يا پیشوا برکتی لم ضمیره که دتولو ګنهکارویم افسر زه

ضمیر ګل :

بر اوایل قرن چهاردهم هجری در زیارت کاکا صاحب از توابع نو
بنار صوبه سردی شمال مغربی میزیست - یک نامه منظوم وی بنام
شیرعلی خنک ضم مخطوطه قصه شیخ صنعتان شیرعلی باشد - ازوست :
خان صاحبه مهر بانه علی جاما
عالیشانه د خوارانو توکیه ګا ها

طالب :

شاعر یست غزل سرا در حدود قرن دوازده یا سیزده در نواحی سوات

میزیست است - در حاشیه یک نسخه خطی مخزن الاسلام محفوظ در کتابخانه اکادیمی پنتوی پشاور (نمبر ۶۶) دوغزلی ازین شاعر بیامده این نسخه از قمیر کلی سوات به اکادیمی آورده از وست :
دا طالب دیار په خال هسی مین شه
لکه شاه خاقان مین و په ایساز

طالب جان :

از سخنوران عوامی زبان پنتو بود در حدود ۱۳۰۰ ه در قریه کوخی اولسوالی لینگار لغمان میزیست باهنگهای ملی پنتو شعر میگفت -
اشعارش به شکل شفاهی در منطقه واژگاهش در سینه های مردم محفوظ است ، از وست :

په تورو ستر گو جلی نن دی کوم رنچوره
په رسما غلی بیا په چا به کی مور بوره
(اولسی سندری ج ۱ ص ۸۰)

طوطی جان :

از شاعران ملی زبان پنتو و عالم علوم دینی بود ، در محله پرانگ هشنفر به سال ۱۸۹۱ ع چشم به جهان کشید طبع شعر داشت ، در مبارزه افغانان با انگلیسها سهم گرفت بتاریخ ۵ می ۱۹۷۱ ع چشم از جهان بست از وست :

یوه اوروه د بادشاه په سیال وتلى سویلی ورسه ډیری خیال ولی
(دهشنفر ادب ص ۱۲۰ - ۱۲۲)

عبدال خان ختك :

از شاعران دوران خوشحال ختك است . عبدال خان فرزند خوشحال خان ختك تولد ویرا خوشحال خان در یک ربا عی پارسی ۱۰۵۸ ه ق نوشته است .

عبدال خان با پدر در جنگها اشتراک نماده بود ، خوشحال در کلیاتش ازوی یاد میدارد . عبدال خان چون دیگر فرزندان خوشحال خان ختك مرد شاعر -۲۷۰-

وسخنور بود - دیوان شعرش ناپیدا است دو قصیده و یک غزل وی در یکی از نسخ خطی کلیات خوشحال خان دیده شده است اشعار در دست داشته وی در رثای فرزندش شاهد خان (۱۰۹۰ - ۱۱۰۸ ه ق) سروده شده است از وست :

د شاهد دینایست هسی رنگه کارو

چی تر منع پوری یی هیچ تازه بکار ئ
(ادبی ستوری ج ۲ ص ۲۹ - ۴۱)

عاصی مصفیر خان :

از شاعران عوامی پنتو بود در چارسده زنده کی میگرد . در بازار چاسده دکانی داشت . شعر نیز میسرود به سال ۱۹۵۹ ع از جهان رفت و در مقبره چارسده دفن شد . (دهشنفر ادب ص ۱۵۳)

عالی خان :

از شاعران عوامی پنتو - شاگرد میرا شاعر طراز اول عوامی بود - در حوالی قرن سیزدهم میزیست . اشعار متفرقی از اوی هنوز هم در حافظه ها محفوظ است . مؤلف دینتو غزل مینویسد که غزلیات عالم خان روانی قابل وصفی دارد ، از وست :

ننچی راغله جمالداره رانه تیره شوه په خنگ

غور یی نه کوو له قهره په اختیار کی وه دجنگ
(دهشنفر غزل ص ۳۶۱)

عباسغلام :

از اهل ذوقان و ادبای پنتو نهای شیعه است . عباسغلام نوحه های در حدود ۲۰ شاعر پنتون شیعه راجمع آوری نموده ، و در یک مجموعه گرد آورده است . زنده کی وی تاسال ۱۳۲۰ ه ق یقینی می نماید . (اولسی سندری ج ۱ ص ۴۸)

عبدال احد :

در قصبه رخچه هشنفر میزیست شاعر عوامی پنتو بود . باهنگهای ملی پنتو اشعار دینی - عشقی و تاریخی سرود - به سال ۱۹۱۳ ع به

عمر ۶۵ سالگی بدرود حیات گفت از وست :
رحمت یی په مور و پلار شه چی بیدا تری داسی نر دی
نواب دهشنفر دی
(دهشنفر ادب ص ۲۴۲)

عبدالجلال :

تذکره نگاران ادبیات پینتو بشته اند که عبدالجلال شاعر مستعد و
صاحب شهرت اولسی بود - عبدالجلال در دره دیوه گل ولايت کنر میزیست
و به عشیره گوربز قبیله ساپی نسبت داشت با موسیقی نیز علا -
قمند بود ، باوزان ملی پینتو شعرمیسرود - عبدالجلال در حدود ۱۳۳۰
ه ش از جهان رفت - از وست :

چی منکر ورته ته نه شی عبدالجلاله

مین کله اوښتلی په پیغور دی
(دسردو تو تیان شاعر نمبر ۶)

عبدالحکیم :

اخونزاده عبدالحکیم در گوجروگرهی از مضافات صوبه سرحدی
شمال مغربی میزیست شاعر زبان پینتو عالم علوم دینی و از ارادتمندان
میاعمر چمکنی بوده سال ۱۲۳۶ ه ق بدرود حیات گفت - از وست :
دویل چی عبادت دده خاصه وه دانوارو داسرارو خلاصه وه

عبدالعلیم :

عبدالعلیم فرزند فواید گل به سال ۱۸۴۸ ع در زیارت کاکا صاحب
تولد شد شاعر زبان پینتو بود - به سال ۱۹۱۸ چشم از جهان پوشید .
(غوتی ص ۰ م)

عبدالحید (قاضی) :

قاضی عبدالحید فرزند محمد اکبر نوہ حیدر از شاعران اوایل قرن
چهاردهم هجری است . زادگاه عبدالحید محله کو کاری سوات است -

بعد در مینگوره زنده گی میکرد از وست :
دزوره ور سره مجلس په خمسو تیا ونه کری
دژبی سرچرته دسرو مچو په کک کبنینبردی
(پینتو شماره ۸-۱۹۷۷ ع ۳۰)

عبدالرحیم :

از سخن سرايان او لسی زبان پینتو بود - در حدود قرن چهاردهم
 مجری در ریکی از توابع پشاور زنده گی میکرد با وزان ملی پینتو
شعر سرود در بعضی از مجموعه ها شاعر وی چاپ شده از وست :
شاگرده ما خبر که دا خلائق ولی ژاری
آخره زمانه شوه په هر چا راغن خفگان
هندو په مسلمان
(اولسی سندری ج ۱ ص ۱۸۷)

عبدالرحیم (مرزا) :

مرزا عبدالرحیم از علمای عصر خود و شاعر عصیا نگر زبان پینتو
بود ، علیه استبداد انگلیس قیام کرد - مرزا عبدالرحیم بتاریخ ۲۰
ذی قعده سال ۱۲۹۸ ه ق در هیبت گرام چشم به جهان کشود و در محله
ای بنام (تانه) زنده گی داشت در جمادی الاول سال ۱۳۷۵ ه ق چشم
از جهان بست علاوه از زبان پینتو زبانهای عربی و پارسی رانیز اشنایی
داشت . دیوان شعرو معجزات سردار عالم ازوی . باقیست از اشعار اوست :
مرزا خبر شه دروغزن سره نزدی چی نه شی
ددروغزنونه دوستی باندی شه ناز نه وی
(پت ستوري ص ۳۶۰)

عبدالسلام :

از غزل سرايان زبان پینتو است در حدود قرن دوازدهم هجری در صوبه
سرحدی شمال مغربی میزیست . غزلی ازین شاعر را از حاشیه یک نسخه
-۲۷۳-

عبدالقدیر مومند :

از شاعران قرن سیزدهم ادب پنتوست. عبدالقدیر مومند در باجور میزیست یوسف زلیخای منسوب به فردوسی را از پارسی به پنتو به سال ۱۲۷۴ برگردانده است. متنوی یوسف زلیخای عبدالقدیر مومند هشت هزار و دوصد بیت است. شعرش شیوایی و سلاست دارد ازوست:

نه ختك يم نه وزير
بيا پيدا په کاروان خايم
بيا خاص شوه په مسكن
خلور نور پري زما له لاله
چي ما وکه دايان
(روهی ادب ج ۱ ص ۸۲)

نوم می دی عبدالقدیر
په مومندو کی پیدايم
باچور می دی وطن
زر دوه سوه اويا کاله
حضرت تير شو عيان

عبدالله :

شاعریست مذهبی - نور نامه حضرت محمد (ص) رادر قالب متنوی منظوم داشته - معلومات بیشتری درباره آن در دست نیست - ازوست:

ما عبدالله دخان دپاره امیل جوب که خوش نظاره

عبدالله :

از شاعران زبان پنتوست در حدود قرن چهاردهم هجری در برتا- کال پشاور میزیسته طبع شعر و است:

الهي شی مهربان په عبدالله ته
چی ساکن دی په تا کال بالا نیکذانه

عبدالله :

از شاعران مذهبی پنتو بود به سال ۱۸۳۴ در اتمانزی هشنفر به دنیا آمد علوم دینی را در منطقه آموخت، پیشه امامت داشت به سال ۱۹۱۴ ع چشم از جهان پوشید ازوست:

دين اسلام واخله دلبره دیدار را
واخله دسو سترگو خمار را

(دهشنفر ادب ص ۲۲۰)

خطی طبی محفوظ در اکادیمی پنتو پشاور مؤلف گلزار روہ نقل کرد ازوست:

د اشنا له ډيره غمه شوم هلاک
چاشنا را سره جبور کپلو پخسا ک
(گلزار روہ ص ۲۵)

عبدالسلام صاحبزاده :

عبدالسلام فرزند محمد حامد بن فیض محمد اخونزاده در موسسه لوگر میزیست شخصیت روحانی و عالم علم دینی بود، بزبان پنتو شعر میگفت عبدالسلام صاحبزاده به سال ۱۳۴۹ هش به عمر هفتاد سالگی داعی اجل رالبیک گفت. مجموعه شعر از خود به یاد گار گذاشت. ازوست:

که شی زر کاله دی عمر ای سلامه
دهجران قاصد به را شی په فنا
(زیری شماره ۴۳ - سال ۱۳۵۶)

عبدالعزیز (طالب) :

از شاعران عوامی زبان پنتو بود در گزی آباد علاقه - داری نورگل میزیست به عشیره گوربز قبیله ساپی نسبت داشت طالب عبدالعزیز در حدود ۱۳۲۶ هش بدرودحیات گفته است. اشعارش را تذکرہ نگاران پنتو ضبط کرده اند ازوست:

ای طالب عبدالعزیز خدای دی خیر کری
دکنابیتی دروند شوی تر کوه فافه
(دس درو تو تیان شاعر نمبر ۳)

عبدالغفور :

از شاعران قصه پرداز بود به گمان غالب در حدود قرن سیزدهم هجری میزیست، قصه شهزاده بدرمنیر را به متنوی پنتو نظم کرد، غزلیات وی نیز در مخطوطه این قصه بیامده ازوست:

گل دبلبل دگل سره کنار بنه ایسی
ددوومینو په یو ځای کی دار مدارښه ایسی

عبدالمجید :

در اواخر قرن سیزدهم در صوابی از مضافات مردان زنده‌گی داشت بزبان پښتو شعر میسرود، مؤلف گلشن اشعار افغانی درباره وی در حدود سال ۱۹۰۰ ع گفته است: نوی شاعر باسواند بود، بیست و پنج سال دارد از وست:

خه نا خاپه خلقه په چاونه کې شور وشر شه
هیڅوک نه وخبر

لام جوړ شه په چینی هر یوسپاهی په غم ابتر شه دملکه لاس په
سر شه
(گلشن اشعار افغانی ص ۱۵۶)

عبدالمستان (حافظ) :

حافظ عبدالمستان اخون در قصه پرانگ هشنفر میزیست. تولد وی در حدود ۱۳۰۰ ه ق اتفاق افتاد، به سال ۱۳۸۰ ه ق به عمر ۸۰ سالگی از جهان رفت وی شاعر عوامی پښتو بود - باهنگهای ملی این زبان شعر سرود - اشعارش شکل شفاهی دارد، از وست:
هر یو ملک می راته بنکته په نظر دی

وطنوونکی بشایسته می هشنفر دی
(دهشنفر ادب ص ۹۰)

عبدالمنان :

از شاعران عوامی پښتو بود - در محله یاسین زی پرانگ چارسدہ میزیست. به سال ۱۸۸۷ ع به دنیآمد - و به سال ۱۹۳۰ ع رحلت کرد اشعار ملی و عشقی سرود - اشعارش شکل شفاهی داشته و اکثراً باهنگهای ملی سروده شده است، از وست:

کتاب کی می لیدلی به زمین باندی یو غر دی
ولارهده پری ونه هغه غر دی دکافورو
(دهشنفر ادب ص ۲۰۸)

عثمان :

از شاعران پښتو نهای شیعه بود، به عشیره عبدالعزیز خیل قبیله اور کزی متعلق بود، با قمبر علیخان اور کزی وفات ۱۲۰۷ ه ق قرابت داشت. وهمزمان باوی زنده‌گی کرده واندکن بعد ازوی بدرود حیات گفته، از وست:

عثمانه ونیسه په مخ کی آئينه دخیال
په رنگارنگ چی دربنکاره شی ددنیا ګلونه
(ورکه غزانه ج ۳ مسوده)

عجب خان :

عجب خان فرزند خوشحال خانختک از شاعران اوایل قرن دوازدهم هجری - قلمداد شده میتواند اشرفخان هجری برادر عجب خان از سخن شناسی وی یاد میکند بیتی از ویرا مؤلف تاریخ منصع نیز بیاورده از وست:

چی یې په پچو پسی ګمراه نه شوی
شکروکاډه د دجال وخت دی
(تعليقات فرقانمه من خلور خلوپښت)

عزت :

شاعر اولسی زبان پښتو بود، مؤلف و مدون گلشن اشعار افغانی شعری از عزت را در مجموعه اشجا داده و گفته است عزت در توپی زنده‌گی میکند از شاعران قرن چهاردهم محسوب شده میتواند.

عسکر علی شاه :

از شاعران وادبای صوبه سرحدی شمال مغربی است. عسکر علی شاه به سال ۱۳۹۹ ه ق چشم از جهان بست.

علی احمد (اخون) :

از شاعران عوامی پښتوست در بتکرام تولد یافته در گری حمیدگل هشنفر زیسته و در شهر پشاور چشم از جهان بسته است. وی در اخیر

علی مرزا :

از پینتو نهای شیعه بود - در حدود قرن سیزدهم در مناطق قبایل نشین میزیست با هنگهای ملی شعر پینتو میسرود - بعضی از اشعار وی ضبط شده ، ازوست :

علی میرزا په زره دقاسم جان سرکه

عمادالدین :

از شعرا و نویسنده گان قرن سیزدهم به شماراید وی شرح مخزن از حاجی بهادر کوهاتی را خطاطی کرده ، بعضی از غزلیات خود را نیز در ان گنجانیده است . از اشعار اوست :

زه عmad یوسمندر شوم ستا په مینه

اوپه سرو لمبو کی شی ارام زما

(مخظوظه نمبر ۱۹ مجموعه خطی هیوادمل)

عیسی هوتک :

از شاعران قرن سیزدهم است . عیسی در نواحی کندهار زیسته و مرید صاحب الدین بود . دیوان مردمی از خود به یادگار گذاشته است . دیوانش را به سال ۱۲۵۰ هـ یا ۱۲۶۰ هـ تکمیل و تدوین داشته است . عیسی از علم عرض بعرض داشت . اشعاری در بعور این دانش سروده در شعرش بیان مسایل تصوف فزونی دارد ، ازوست :

یم زه عاصی عیسی هوتک په اصل

لغری د حاجی صاحبداد د نسل

(ادبی ستوری ج ۲ ص ۱۴۶ - ۱۴۸)

غلام :

شاعر اولی زبان پینتو بود ، در پایینی از مضافات صوبه سرحدی شمالی زنده گی داشت ، به اوزان ملی پینتو شعر میکفت . مؤلف گلشن اشعار افغانی در حدود ۱۹۰۰ نبشه که غلام بیست و پنج سال دارد - شاعر

عمر مجnoon وار میکشت و اشعارش را میخواند پارچه های متفرقی از زی باقی است . گویند که علی احمد اخوندبه سال ۱۹۴۶ع به عمر ۸۰ سالگی داعی اجل رالبیک گفت - ازوست :

نشته میم زرما په کسی

قوله تی زر تاده خلقه وبه کرووینا پکی

نشته میم زرما په کسی

(دهشنفر ادب ص ۲۵۸)

علی اصغر :

از ناظمان دینی زبان پینتو است ، نورنامه حضرت سرور کاینات را به سال ۱۱۴۱ هـ از پارسی به زبان پینتو منظوم برگردانده ، ازوست :

نور نامه اول په زبه عربی وه

فارسی خوانو بیان کری په پارسی وه

دا درونه په پینتو زبه پییلی

له دی

بحرنه

علی اصغر ایستلی

علی بیگ :

از شاعران نعمت سراسیت . قصیده نعتیه ویرا مؤلف ادبی ستوری از یک جنگ قدیم در یافت داشته ، و با ساس آن ویرا در همین جلد دوم آن کتاب بحیث شاعر معرفی داشته است :

(ادبی ستوری ج ۲ ص ۱۳۹)

علی جان :

در قصبه مندوخیل پرانگ هشنفر زندگی داشت . در ایام جوانی داعی اجل را لبیک گفته تذکره نویسان گویند که علی جان به عمر ۳۲ سالگی به سال ۱۹۳۸ع وفات نمود . وی استعداد شعر سرایی داشت و به او - زان ملی پینتو چکامه های سرود ، ازوست :

شکر دیر هم ما علی کرو چی تر لایم

زهتر خسو دغسم په تال به زنگیام

(دهشنفر ادب ص ۲۶۰)

بیسواو است، از اشعار اوست:

خبر شومه له حاله کهبل کی وشه جنگ
سالار اود منصور په کور کی راغله بی مرضی
په ملک داتمان زی
(کلشن اشعار افغانی ص ۱۴۷)

غلام :

از شاعران غزلسر است به احتمال قوی در حدود قرن دوازدهم در نواحی پښتو نخوا زیسته، بعضی از غزلیات او در بیاض میاحسیب ګل بیامده، ازوست:

که همیش ناری فریاد کوم په درستا
په ما نه کېږي دمینی یو نظر ستا
(پت ستوري ۳۸۴)

غلام رباني (قاضی) :

قاضی غلام رباني فرزند قاضی عبدالحمید به داګ قاضی شهرت داشت، به سال ۱۸۵۳ ع در کوکاری سوات چشم به جهان کشود - بعد با فامیل خود در مینکوره میزیست - بعداز آن در هود یکرام زنده ګی اختیار کرد و به سال ۱۹۴۳ چشم از جهان بست - ازوست:

رنګ می زیر وار می خطا دی بیلتانه ته
لکه خوار سری چې گوری میلمانه ته
(پښتو ص ۳۰ شماره ۸ - ۱۹۷۷ ع)

غلام دستگیر :

غلام دستگیر مشهور به صاحب حق از شاعران قصه پرداز قرن چهاردهم است - غلام دستگیر از خاندان قاضی خیلان سدوم بود - خود در مردان میزیست - قصه را از زبان اردو بنام (چفاکاره معشوقه) بزبان پښتو ترجمه داشته،

در اخیر این قصه غزلیات شاعر نیز به چشم میخورد ازوست:
اصلی خای می دی ګلیاره زادو بوم
علاقه زما یادیوی په سند و م
په نسب حسب کی یمه زه افغان

او تحصیل ضلع می دواړه دمردان

غلام محمد مومند :

از مشنوی سرایان وعلمای دین بود در قرن دوازدهم، غلام محمد نواسه اخون جمال غوریا خیل مومند است که وی معاصر خوشحال خان خنک بود - غلام محمد در قصبه پندومناطق مومند نشین از دیار صوبه سرحد شمالی مغربی میزست. غلام محمد طبع شعر داشتی از علوم دینی نیز بی بهره نبودی به سال ۱۱۵۹ هـ ق کتابيرا بنام (نو بهار) نظم کردی، ازوست:

قدم مه ېدہ زیات ترحده زبان بند کړه له ګفتاره
ای بنایسته غلام محمده د اخوند جمال یاد ګاره
(پښتو مجله شماره ۱۹۸۳ اکست ۱۹۸۳ مقاله شاه فاروق انور)

غلام نبی :

شاعر داستانسر است در حدود قرن سیزدهم هجری در نواحی صوبه سرحدی شمالی مغربی زنده ګی میکرد داستانهای را به سال ۱۲۸۴ هـ ق از بهار دانش پارسی به منشوی پښتو ترجمه داشته، ازوست:
ما غلام نبی تمام کړ دابیان په توفيق دغنى خدائ قادر سبحان

غلام نبی (استاد) :

شاعر اولسی زبان پښتو بود و همیشنا با شاعران دیکر هم سلکش به مقابله بر می خاست غلام نبی در شامیزی برسوات میزست، باهنگهای ملي پښتو شعر میگفت، ازوست:

وژنی می پخپله چې په لاس کې دی آئین دی
زلفی دی فوځونه شنه خالونه جلا دیان دی
(پښتو - فن و فنکار نمبر ص ۵۲)

فتح على :

شاعر نوحه سراست -واز پښتو نهای شیعه (توري-اورکزي -بنګښن)
بوده اشعارش باهنگهای ملي پښتوست، واقعات کربلا را نظم کرده
زنده گی وی حدود قرن سیزدهم شمرده، میشود ازوست:

زینب ناری کړي چې عرش لپزيري

په کسر بلا می کانۍ ور يري
(بیدیانی ګلونه ۱۶۰)

فدا على اکبر :

على اکبر مخلص به فدا فرزند سردار خان به سال ۱۹۳۸ ع بتاریخ
اول سپتامبر در چارسده هشنغر چشم به جهان کشود -شاعر ملي و عوامی
پښتو بود اشعار اجتماعی و ملي میسرود -بتاریخ ۲۱ ماه می سال
۱۹۷۹ از جهان رفت، از اشعار اوست:

فخر په میرانه ستا شهیده درست جهان کوي
نن دمیرن توب خبری ستا هر یو انسان کوي
(دهشنغر ادب ص ۲۸۶)

فرید جان :

از شاعران اولسی زبان پښتو بود در حدود قرن چهاردهم در ارمغان
پایان از توابع پشاور میزیست به اوزان اولسی شعر میسرود و قصص
نظم میکرد. دو مجموعه شعرش بنا مهای (شعر العجم) و (بهار عشق)
تدوین شده، ازوست:

خجله ژبه دی قابو کړه فرید جانه
نه چې شی د خپل زبان په قال او قیال ډوب
(پېت ستوری ص ۳۲۹)

سال وفات فرید جان را در مجله ننگیالی (طبع پشاور شماره ۲۰
۱۹۵۷ ع سال ۱۹۰۰ ع) نبشه اند.

فریدون یا مفتی حکیم :

از شاعران صاحب دیوان است، در اوایل قرن چهاردهم هجری زنده گی

داشتہ ودیوان موجزی از خود باقی مانده است. شاعری از نواحی کندهار
است در مقطوعات غزلیات خود اسمای مفتی فریدون و حکیم را میاورد،
ازوست:

تل نظر کړي خوار حکیم ولوی حلیم ته
خان به تل دهر ظالم په بدن لام کرم
(ادبی ستوری ج ۲ ص ۲۲۸)

فضل احمد :

از شاعران اولسی زبان پښتو بود در حدود قرن سیزدهم هجری در
مناطق صوبه سرحدی شمال مغرب، بیزنده گی میکرد. به اوزان ملي پښتو
شعر میگفت واقعات آزادی خواهی پښتونهای آن دیار را در قول البشور
ملي پښتو منظوم میداشت، بعضی از منظومه های وی ضبط شده از
اشعار اوست:

چار بیته می پوره کړه ماسپیښین له تر سحره
صاحباته بری ور کړي ته یو ملشی پاکا کبره
(پښتو مجله فروری ۱۹۸۱ ص ۴۰)

فضل الله :

شاعر عوامی پښتو بود در قریه اتمانزی هشنغر میزیست -در حدود
سال ۱۸۴۷ ع بدینا آمد و به سال ۱۹۰۷ رحلت کرد -در مقبره اتمانزی
مدفون گشت، ازوست:

کوم قلم زن دی په جبین نقش دچین وهلى
خال یې په پانه دنسرين وهلى
(دهشنغر ادب ص ۲۹۲)

فضل واحد :

ملا فضل واحد به سال ۱۸۸۱ ع در محله دوره خیل شیراپا و هشنغر
بدینا آمد و به سال ۱۹۴۱ ع به عمر ۶۰ سالگی بدرود حیات گفت. وی
پیشنه امامت داشت. علوم دینی را فرا گرفته بود بزبان پښتو شعر

فیض الله خان :

فیض الله خان شاعر بیسواندی از عشیره ودیر قبیله ساپی بود - در قریه ودیر منطقه غازی آباد علاقه داری نورگل میزیست ، در حدود سال ۱۳۵۲ هشتم چشم از جهان بست اشعارش با وزان ملی پنستوست به شکل شفاهی در منطقه عمومیت دارد - ازوست :
دا زپکی می نزن پیر ناقرار دی چی جدا می له خنگه دلدار دی
(دسردر و تویان ۳۸۲- ۳۸۱)

فاسم :

در حدود قرن دوازدهم هجری میزیست شاعر غزلسرای بود - در یکی از جنگ‌های خطی غزلی از او محفوظ است ، در تحقیقات ادبی نیز از او یادی به عمل آمده ، ازوست :
دولالک تاج بی په سر چی قاسم وینی
مداح حکمه هر زمان د محمد دی
(گلزار روه ص ۸۳)

قاضی دادا گل :

قاضی محمد سید پادشاه مشهور به قاضی دادا گل فرزند قاضی میر-احمدشاه به سال ۱۸۷۹ در کوزه‌بانیه نیک بی خیل سوات چشم به جهان کشود و به سال ۱۹۷۴ چشم از جهان بست - عالم علوم دینی و شاعر پنستو بود . کتابی بنام داغ‌هجران از او باقی است .
(پنستو مجله جنوری ۱۹۸۱ ص ۵۰)

قدرت علی :

مشهور به قاضی گل از شاعران قصه پرداز و نشر نگار قرن چهاردهم هجریست . قاضی گل در موضوع تکریه ضلع هزاره میزیست در علوم دینی دسترسی داشت - زنده‌گی وی تا سال ۱۳۶۰ هـ قیقینی است . قصه های رت و بدم فتح خان قندهار ی را به نظم آورد ، و اشعار زیاد سرود

نیز میسرود ، اشعارش جنبه اجتماعی ملی و عشقی دارد .
تذکر : واحد (ج ۱ ص ۳۷۴) راتا پیدا شدن استناد باورمند نه باید با این فضل واحد اشتباہ کرد .
فقیر گل :

از شاعران و علمای علوم دینی حدود قرن سیزدهم بود - کتابی رادر خواص آیات قرآنی بنام کتاب تنزیل به سال ۱۲۵۶ هـ ق تالیف داشته است ، ازوست :
له اوله نازل شوی چی قرآن دی

فقیر محمد :

له بنه خدایه په نبی اخرا زمان دی
(پنستو نسخی)
از شاعران حدود قرن سیزدهم هجری است . در مناطق پنستون نشین بلوجستان میزیست ، بنزنانهای پنستو پارسی شعر میسرود دیوان شعر از او باقی است .

فیض طلب :

از شاعران قدیم پنستوست - وی در نواحی پشاور در حدود قرن دوازده میزیستی اثار دیگر وی به معلوم نیست . تنها غزلی از او در یکی از نسخ خطی کلیات خوشحال خان خنک در ردیف (ح) ضبط بودی ، زمانیکه دانشمند فاضل دوست محمد خان کامل کلیات این شاعر گرانمایه را تدوین داشتی غزل فیض طلب رانیز ضم این کلیات نمودی . چاپهای قدیم کلیات این غزل را نداشتی و مدون ارمغان خوشحال نیز غزل فیض طلب را شامل غزلیات خوشحال نه کردی ولی جامعین غزلیات خوشحال در جلد اول کلیات (طبع کابل) نیز غزل فیض طلب را در زمرة اشعار خوشحال بیاور دی .

باید یاد آور شد غزلی که در ص ۵۵ کلیات (طبع استاد کامل پشاور) و ص ۴۴ غزلیات (طبع کابل) آمدی - از خوشحال خان خنک نبودی بلکه از شاعر دیگری بنام فیض طلب است ، ازوست :
که په سیل دگلزار زه فیض طلب حشم
بی له دوسته که خم گرم دی زما روح

شامل شد . و دیپلم ماستری در فلسفه را از آن یونیورستی در یافت نمود . ازوست : در ایام تحصیل شخصی شامل در جریان های سیاسی منطقه نیز بود پس از عودت به زادگاهش در پهلوی کار های علمی به وکالت مصروف بود .

استاد کامل شعر میسرود - نشریه نیشت و به تحقیق در ادب و تاریخ زبان پنستو می پرداخت - پنجاه سال به زبان و فرهنگش خدمت نمود و آثار گرانبهای از خود به یادگار گذاشت که نامش ویادش را در تحقیقات ادبی و تاریخی پنستو ذنده و جاوید نگاه میدارد .

استاد کامل مومند تادم مرگ قلم و کتاب را از خود دور نکرد و تادم مرگ بزبان و تاریخ و قوم خود خدمت نمود - استاد کامل در حیات علمی و فرهنگی اش صد ها مقاله نیشت و دهها کتاب و رساله بزبانهای پنستو اردو - انگلیسی و پارسی تالیف داشت و چندین متن در خود اعتبار را بدست نشر سپرد - از کار های عمدۀ علمی وی :

۱- کلیات خوشحال خان ۲- کلیات رحمان بابا ۳- تاریخ مرصع ۴- دیوان سکندر خان ۵- خوشحال خان خنک بزبان اردو ۶- رحمان بابا ۷- خوشحال از دیدگاه خارجیان و دیگر آثار . استاد کامل در فبروری سال ۱۹۸۱ چشم از جهان بست ، ازوست :

که تر شمیر بنا یسته تیردی
(کابل مجله شماره اول ۱۳۶)

کرامت شاه (مولوی) :

از شاعران پنستو بود در قرن چهاردهم هجری میزیست مولوی کرامت شاه عالم علوم دینی و شاعر زبانهای پنستو و پارسی شناخته شده مجموعه اشعارش بنام گلزار ولايت در سال ۱۳۳۰ هـ ق چاپ گردیده ، مولوی در موضع پیر پایی از مضافات پشاور بودو باش داشت - ازوست :
ده وی ای کرامت شاه را شه گفتار کرده خوبی را ته جمع دخیل پلار کرده

و نثر نیز نیشته است . رساله های منظوم و منتشر وی موجود است . ازوست :

نن می بیا په زیرگی بنخی شوی اری

چی می ولیدی دشاه زلفی خور ی
(بیدیانی گلونه ۱۶۴ - ۱۷۵)

قریشی - لعل محمد :

لعل محمد متخلص به قریشی فرزند دین محمد بتاریخ ۱۶ می ۱۸۸۶ در قریه شاه پور کوهات چشم به جهان کشود - علوم دینی را در مدارس منطقه و علوم عصری را در مکاتب هندوستان آن زمان کسب کرد - بعد وظیفه تدریس پنستو به انگریزان را به عهد داشت . شعر نیز میسرود - گویند که علاوه بر زبان پنستو اشعاری بزبان عربی و پارسی نیز سروده است . قریشی به تاریخ ۹ جنوری ۱۹۷۱ چشم از جهان پوشید ، و دیوان شعر از خود به یادگار گذاشت ، ازوست :

چی لعل محمد به نظر راشی تو روی زلف دیار
لکه بنامار هسی مدام خوری پیچ و تاب

کاشف -فتح محمد :

فتح محمد متخلص به کاشف از نویسنده کان پنستو و عضو (دهشنفر پنستو ادبی تولنه) بود در رادیو پشاور نیز ملا زمت داشت . فتح محمد کاشف در گری شهباز خان پرانگ هشنفر میزیست بتاریخ ۱۱ می سال ۱۹۷۷ بدرود حیات گفت . (دهشنفر ادب ص ۳۰۴)

کامل دوست محمد خان (استاد) :

استاد دوست محمد خان کامل مومند فرزند فوجون خان ازاد با و محققان بنام زبان پنستو بود ، در سکندر پوره پشاور میزیست - استاد کامل در سال ۱۹۱۵ بزاد - دروس ابتدایی و متوسط را در مکاتب پشاور آموخت . برای فرا گیری تحصیلات عالی شامل اسلامیه کالج پشاور شد . لیسانس را از انجا بدست آورد . و بعد به مسلم یونیورستی علیگره

ککی :

از شاعران عوامی بود که در مضافات صوبه سرحدی شمال مغربی میزیست زنده‌گی وی حدود ۱۳۰۰ هـ ق تخمین میشود، شاعری بود که با وزان ملی پنستو شعر سرود در گلشن اشعار افغانی اشعار اوی بیامده مؤلف بیدیانی گلونه شرح مختصری ویرا با نمونه کلامش ضبط میدارد، ازوست :

مه کوه و رانی نادانی دیر شومه پر کال نن
چاته نه وايم حال نن

کمال خان خیشکی :

کمال خان متخلص به خیشکی فرزند خدای رام خیشکی به سال ۱۹۶۴ با فامیلش در گلستان از توابع کویته مسکن گزید علوم دینی را در منطقه فرا گرفت طبع شعر نیز داشت بزبان پنستو شعر میسرود در نومبر سال ۱۹۶۶ چشم از جهان بست از اشعار اوست :

ای کماله دخپل عقل شه کارواخله

بی عقلی دبی عقلانو و ترته
(کسی دلمنی پنستاه لیکوال ج)

گدا - عبدالباری :

از علمای دین و شعرای به گمان غالب از دیار کندھار در قرن دوازدهم هجری بود. عبدالباری گدا تخلص میکرد، کتابیرا بنام مختصر در سال ۱۱۶۰ هـ خ به مثنوی در آورد، از اشعار اوست :

مخض نوم دگدا سم شو عبدالباری ور له رقم شو
سل وزر شپیته گلونه

چی تیر شوی دنبی له هجر وونه

گدا :

از شاعران اولسی زبان پنستو در حدود قرن سیزدهم در نواحی صوبه

سرحدی شمال مغربی میزیست. بعضی از اشعارش را مؤلف گلشن اشعار افغانی ثبت نموده، ازوست :
شابس تاله چی دمینی بار را کاری
دو گری ملامت دو باره را کاری
(گلشن اشعار افغانی ص ۱۱۵)

گدای (حاجی) :

حاجی گدای از ساکنان مناطق مهمند نشین پشاور بود. در حدود ۹۵۰ هـ ق در آن دیار میزیست. در حلقه مریدان بازیزد روینان ۹۴۱- ۹۸۰ هـ ق) در آمد. چندین بار فریضه حج را به جا آورد. طبع شعر داشت بزبان پنستو شعر میسرود رباعی ویرا مؤلف حالتامه ضبط کرده، ازوست :

حاجی گدای نیاز کری چی زمه کی ته تلی په خه و م
که درویش کړه را خر ګنده هغه کس چی ګواهئی زه و م
(حالنامه ص ۴۸۰)

گل احمد اخون :
در محله مرغز از توابع صوابی میزیست. گل احمد اخون شاعر اولسی بود به سال ۱۹۷۰ یا ۱۹۷۱ به عمر شصت سالگی چشم از جهان پوشید به اوزان ملی پنستو شعر سرود از اشعار اوست :

په لویه ورخ دمحشر به گل احمد کری اختر
که جا آواز وکړو چی نبی اخزمان راغی
شاه خوبان راغی
(په مردان کی پنستو ادب ص ۱۱)

گل مست :

از شاعران اولسی زبان پنستو در قریه شیخان منطقه گور بزخوست میزیست گل مست در حدود ۱۳۵۳ هـ ق به کبرسن وفات نموده ازوست:
هر دم دی فضل غواړم خالقه ذو الجلاه

گنا همکار یمه بسیار
(بیدیانی گلونه ۱۸۵- ۱۸۷)

لال گل :

از شاعران اولسی زبان پښتو بود، در حدود قرن چهاردهم هجری در نواحی سوات میزیست با وزان ملی پښتو شعر میگفت ازوست :
دیار زلفینی وہی تال دیار په لورلن

باغ می سمسور سور نن
(بیدیانی گلو ۱۸۸ - ۱۸۹)

لهارام اوداس :

از اهل هند و شاعر عوامی پښتو بود - باهنگهای ملی پښتو شعر میسرود تاریخ تولدش سال ۱۲۸۵ هـ ق ووفات ویرا ۱۳۶۳ هـ ق تخمین کرده اند، ازوست :

دغم شپه لری کره نور جوپنا سحر کره په ما

دخوشحالی دولی کی راشه لر نظر کره په ما
(دهشنفر ادب ص ۱۲۴ - ۱۲۵)

لطیف خان :

از شاعران غزل گو بود در قرن چهاردهم هجری در هشنفر میزیست
لطیف (۱۳۵۲-۱۲۸۵ هـ ق) غزل متعدد به پیروی شاعر هم عصرش صحبت
سروده است .
(دهشنفر ادب ص ۹۴)

لودین -اقا محمد (مولوی)

مولوی اقامحمد لودین فرزند خوشدل بن موسی خان به سال ۱۲۹۷ هـ ش در مضافات ترین کوتارزگان زاد - علوم دینی را کسب نمود . پیشه امامت و تدریس داشت . شعر نیز میسرود . بتاریخ اول سلطان ۱۳۵۸ ش به مرد، ازوست :
پلار راته ویله ساته دوطن ننگ

مخ پرتندی ورشه د دبنمن لره په جنگ
(پیام حق ۷۰۶ هـ ۱۳۶۰ ص ۳۷ - ۴۰)

میین (میا) :

از ناظمان مذهبی زبان پښوست در حوالی قرن سیزدهم هجری در ترابع

صوبه سرحدی شمان مغربی میزیست . کتابی را در مسایل قرائت قرآن عظیم بنام زاد القراء در سال ۱۲۹۵ هـ قدر هفده باب نظم کرد، ازوست :
میان مبین حکمه مفهوم کړ په خپل ژبه یې مرقوم کړ
محسن :

شاعر نوحه سراست . در حدود قرن سیزدهم هجری در مناطق مرزی افغانستان در بین قبایل پشتونهای شیعه میزیست . واقعات کربلا را به اویزان ملی پښتو نظم کرد ، اشعار او ثبت شده - ازوست :
کوه محسنه بنه ګفتار ونه صغرابان ژاړه په ارمانونه
خدای به دې ژغوری به دوزخونه علی اکبر خودی بدراګه دی
(اولسی سندري ج ۱ ص ۲۵۰)

محمد :

از شاعران مرثیه نگارو نوحه سراست . مراثی و اشعار سوز خوانی را به اویزان ملی پښتو سروده محمد در حدود قرن سیزدهم هجری در نواحی مرزی در قبایل پشتونهای شیعه زنده گی میکرد . اشعار او ثبت شده ازوست :
اسمان ویل زمکنی ته بی و فاشوی
د بادشاهانو په خون رضا شوی
(اولسی سندري ج ۱ ص ۲۴۵)

محمد اعظم (بپلزی) :

در حدود ۱۲۶۰ هـ ق در کرزکندهار میزیست . وقایع سقوط امیر شیر علی حبس محمد یعقوب خان وقایع جنگ میوند را نظم نموده ، ازوست :

محمد یعقوب خان دی ارمان لری خدا عالمه
چی داسی ورور یی پاته سوی دی ترشا عالمه
(تذكرة الشعرا پښتو ص ۲۳۹)

محمد انور (ملا) :

ملا محمد انور کندهاری فرزند ملا خیر الله اخوند سلیمان خیل به سال

عبدالاحد اخونزاده ساکزی به سال ۱۲۶۹ ه در کوچه خروتی های شهر قندھار دیده به دنیا کشود علوم دینی و مروج را فرا گرفت . وزبانهای پارسی - عربی وارد و رانیز آموخته علاوه از زبان مادریش پښتو بزبانهای دیگر صلاحیت نبیشتنداشت . و کتابی برآبازی پښتو تالیف کرده ، قاضی به سال ۱۳۳۹ ه چشم از جهان بست . (زیری شماره ۸ - سال ۱۳۴۸)

محمد جمیل صاحبزاده :

محمد جمیل صاحبزاده از قلم بستان صاحب ذوق بود در حدود قرن چهاردهم هجری در مشوخیل از توابع پشاور میزیست بزبان پښتو اثر و نظم می نیشت - نبیشه ها و منظومات وی دیده شده از وست : امین پروايم امين ېړو کړئ د زړه له شوقه اي سامعاني چو خداي قبول کړي دابنکلی سوال

خاص په نسبت کې د عاشقانو
(متقدمه بیوان عبدالحمید دومندص ۳)

محمد حقیق :

از شاعران قرن درازدهم قلمدادشده است . وادعا گردیده شاید شاعری از منطقه کوهات و منسوب به قبیله ختك باشد ، تذکره نگاران پښتو از روی اطلاع دارند - از وست :

راشه اي حقیقه نصحيت خود پنه ووی

بل چاته چې یې وايی ته په خپله فهمدارشہ
(پت ستوری ۴۹)

محمد رضا :

از علمای دین و دانشوران صاحب قلم بود . محمد رضا فرزند ملامیر با با بن ملا میر داد بن ملا خدادا بن ملا خالق داد در مزینه ننگرهار سکونت داشت سال تولد ووفاتش معالم نیست ، نبیشه اند که به عمر ۷۰ سالگی بدرود حیات گفت .

بزبانهای پښتو و پارسی شعر میسرود و نثر می نیشت محمد رضا

۱۸۸۹ ع در کوچه بامیزی کندھار چشم به جهان کشود ، پیشه ساعت سازی داشت شاعر صاحب شعور ملی بود ، به سال ۱۹۵۰ به کوته رفت و در همان دیار مسکن گزید . ملام محمد انور بتاریخ ۲۲ فروردی ۱۹۷۶ ع در شهر کویتیه چشم از جهان بست و در مقبره کاسیان دفن گردید ، از وست : مسلمانی دخوش اخلاقو صادقاً نکار دی

چې هر بدکار بدیانته بیا مومن وی پرخه

(دکسی دلمنی پښتانه لیکوال ج ۲ ص ۵۳۰)

محمد جان :

شخصی طالب العلمی بود در کتب دینی عربی مطالعه داشت در حدود قرن سیزدهم هجری در نواحی غلزارهای مسکون بین کلات و غزنه سکونت داشت ، رساله دینی خوف القلوب را به مثنوی پښتو نظم داشته ، الفنامه ها نیز دارد - و غزلی از وی نیز ضم همان رساله خوف القلوب است ، از وست :

خونک خی تڑی د او بو وي خواب یې نه سی

چې یې تڑی د دیدن وي خه به خوب که
(ادبی ستوری ج ۲ ص ۲۲۳)

محمد جان (صاحب زاده) :

محمد جان فرزند فیض محمد اخونزاده حسین خیل جمیریانی از علماء روحانیون و قلم بستان قرن چهاردهم بود . محمد جان صاحب در موسیقی لوگر میزیست و در بین مردم به کاکا صاحب شهرت داشت محمد جان به سال ۱۳۳۷ ه ق چشم از جهان بست اشعاری بزبانهای پښتو و بارسی سروده ، از اشعار اوست :

تل به نه وي د دنیا دغه دوران
اخ درومی که بادشاه وي که سلطان
(زیری شماره ۶) سال ۱۳۵۶

محمد جان قندھاری :

از علمای معاصر کشور ماست حاجی مولوی محمد جان فرزند مولوی

منخوم وی در قالب مثنوی در اخیر یکی نسخ خطی حاشیه سلم محفوظ شر اکادیمی پننتوی پشاور بیامده از وست :

صیحت می که تمام والسلام علی الدوام
په نامه محمد صادق یه دهر چا نه نالایق یسم
محمد صحبت خان (حاجی) :

حاجی محمد صحبت خان بن حکمت خان بن چمنی خان بن بهرام خان
محمدیزی به سال ۱۲۸۵ ه ق در محله یاسین زی قصبه پرانگ هشنگر چشم
به جهان کشود - وی شخصی مطلع بود - زبانهای پارسی وارد و رانیک
بیدانست - بزبانهای پننتو - پارسی وارد و شعر میسرود و نثر می نوشت.
دیوان مکمل ازوی باقیست .وفات وی به سال ۱۳۵۲ ه ق واقع شده،
از وست :

که هم دارنگه محکم په ظلم زور شی
عاقبت به لاس پر سر شم له حیاته

محمد عالم :

از ناظمان و مترجمین قصه پرداز است در حدود قرن سیزدهم در نواحی
صوبه سرحدی شمالی زیسته است .قصه ماهی گیر از آثار او به مَا
معنوم بوده ، از وست :

بو سری و ماهی گیر په دنیاخوار و
همیشه بی جال په لاس کسب بی بسکار و

محمد علی :

شاعر اولی زبان پننتو بود ، در منطقه متنی از توابع پشاور
سکونت داشت - شاعر اولیل قرن چهارده محسوب میشود ، اشعار نی
باهنگهای ملی پننتو سروه ، مؤلس (چار بیتی) بعضی اشعار وی : ضبط
کرده از وست :

په ما محمد علی پیه ، منکل کپه په سر دال
زه تبی د وصال
(چار بیتی - خطی)

آثاری از خود باقی گذاشته چون تحفة السالکین و گلچین جام عشق،
از اشعار اوست :

زه محمد رضا فقیریم خاص مرید دهنه پیریم
نیک نظر ته یی په خیر یم د اجمیر چشتی بابا
(مجله کابل شماره ۶) سال ۱۳۵۶

محمد رفیق علی ذی :

شاعر حدود قرن دوازدهم است شخص صاحب خامه و شمشیر بود .
محمد رفیق از علی زایان قندهار بود - در لشکر کشی های احمدشاه
بابای کبیر سوی نیم قاره در زمرة علماء و غازی مردان باوی همراه بود .
محمد رفیق علی ذی باشاد بزرگ افغان دوباره به قندهار نرفت و در
کوننه کلی از توابع صوابی مسکن گزید و در همان قرن در دره پیچ
در جنکها چانش را از دست داد و در همان دیار مدفون گشت ، مزارش
به شهید بابا شهرت دارد - محمد رفیق شخص عالم و دانشمندی بود
بن بان پننتو شعر میگفت دیوان شعر از خود به یادگار گذاشت - از وست:
اصل خای زما کوننه ده محمد رفیق زما نامه ده
درانو کی علی ذی
یم په اصل درا نسی (پننتو مجله مارچ ۱۹۸۲ ص ۱۵)

محمد شریف :

از سخنوران و قلم بستان زبان و ادب پننتو بود در حدود قرن
سیزدهم هجری در محله یی بنام سرخیل از مضافات صوبه سرحدی شمال
مغربی میزیست .فیروزنامه صاحبدین ختک را به سال ۱۲۹۵ ه ق نیشت ،
در اخیر این کتاب منظومات وی نیز بیامده ، از وست :

محمد شریف وساتی خدایه دشیطان له بدھ رایه

محمد صادق :

از واعظان دینی و ناظمان زبان پننتو بود - در حدود قرن سیزدهم
در نواحی صوبه سرحدی شمال مغربی سکونت داشت .نصیحت نامه
-۲۹۴-

محمد عمر :

محمد عمر فرزند شیر اکبر در حدود ۱۲۸۶ ه ش در شهر قندهار بزاد سو به سال ۱۳۵۶ ه ش بمرد، عالم علوم دینی و شخص مطلع بود بزبان پښتو شعر سرودی. اشعارش بصورت متفرق در بعضی از مجله‌های خبر افغان چاپ شده، ازوست:

تر محمد رسول الله می سرقربان دی

بی ده می ژوندون گران دی جار جار تر محمد
(بیدیانی گلونه ۲۲۱ - ۲۲۵)

محمد غلام :

از شاعران نوحه سراسرت با هنگهای ملی پښتو شعر میگفت. و واقعات کربلا را نظم میکرد سرودهای غم انگیز واقعات کربلا وی در بعضی از مجموعه‌ها ضبط بوده‌است غلام از پښتوهای شیعه بود در حدود قرن سیزدهم در مناطق سرحدی میزیسته ازوست:

موری ته نه وی په کربلا کی مو شولو پاتی دغه صحرائی
(اولسی سندری ج ۱ ص ۲۳۶)

محمد گل :

از شاعران حدود قرن دوازدهم هجری، در موضع کوهات میزیست. و به دودمان حاجی بهادر کوهاتی نسبت داشت. در علوم دینی و مذهبی مطالعه داشت بزبان پښتو نظر و نظم می نوشت رسائلی را موسوم به (صوفی نامه و عط نامه شمایل نامه) به سال ۱۱۶۷ ه ق به نظم و نشر تالیف داشته، ازوست:

محمد گل نقشبندی دی
ناست دیار په مینه بند دی
خپل خدای خلاص کړ له محته

محمد نصیر :

محمد نصیر ولد عبدالکریم از گز لسرایان و صاحب ذوقان قرن سیزدهم هجری بشمار اید. غزلیات محمد نصیر در اخیر یکی از نسخ

خطی قصه ګل صنوبر دیده شده، در تحقیقات ادبی پښتو نیز راه یافته ازوست:

ددیدن طلب یی کوه محمد نصیره
ذوالجلال دی محسن وخداوند
(گلزار روہ ص ۸۳)

محمد نور :

یک پارچه شعر این شاعر بخط خودش در اخیر نسخه خطی قصه ګل و قاضی محفوظ در کتابخانه یونیورسیتی پشاور بیامده، در مقطع آن‌شعر گوید:

زه محمد نور خاکی بند په بسم الله دروم
په هر قدم چې کښيردم زه دامن ګير دمحمد رسول الله دروم
محمد نور از شاعران و سخنوران دینی در قرن سیزدهم محسوب میشود
در صوبه سرحدی شمال مغربی میزیست.

محمد نیاز (وکیل) :

شاعری بود باسواند و صاحب رسوخ در اولسی جرگه وقت زمانی وکیل مردم نیز بود از همین جهت به وکیل محمد نیاز شهرت داشت. محمد نیاز فرزند تجور خان و دیر منسوب به قبیله سایی بود. وی در قریه بود- یالی کوز کنر چشم بجهان کشود علوم مروج را از علمای منطقه آموخت گویند مجموعه شعر داشت وکیل محمد نیاز به سال ۱۳۵۵ ه ش به سن ۹۵ سالگی از جهان رفت. ازوست:

شاه سلطان دکل جهان ته یې قربان رسوله
شمه قربان په هر زمان ستا دلوی شان رسوله
(در درو تو تیان ۳۸۹ - ۳۹۰)

محمد یار صاحبزاده :

بعد از ۱۲۵۰ ه ق تولد گردید، اصلاً از غونه‌ان کلات بود در قندهار میزیست بعد از سال ۱۳۱۰ ه قوفات یافته است. دیوان شعر داشت

نایاب است ، اشعار متفرق وی دیده شده از اوست :
جانانه ودى سوم دهجر په انگاره

خاوری سوم ستا په درباره
(تذكرة الشعراء پښتو ۲۳۸)

محمد یوسف (مل) :

در بالو خیل چارسده هشنفر به سال ۱۳۱۰ هـ ق چشم به جهان کشود
علوم دینی را آموخت - پیشه امامت داشت . شعر نیز سرود - اشعاروی
دینیست سال وفات ویرا ۱۳۷۰ هـ ق نوشته اند .

(دهشنفر ادب ص ۱۳۶)

محمود :

سخنور و خطاط زبان پښتو بود ، در حوالی قرن سیزدهم هجری در
 محله چوتره از مضافات صوبه سرحدی شمال مغربی زنده گی داشت ، قصه
 جرجیس را به سال ۱۲۶۸ هـ ق خطاطی کرده در اخیر آن منظومات وی نیز
 بیامده از اوست :

ستانامه رحمان رحیم دی

خدایه ستا فضل عظیم دی

مدثر :

از اشخاص صاحب ذوق و ناظم زبان پښتو بود - چندین اثر بخط وی
 دیده شده است منظومات وی نیزضم همان آثار محفوظ است زنده گی
 وی حدود ۱۳۰۰ هـ ق تخمین میشود - لفپت سторی ویرا از ختیان محله
 لاجی میداند ، از اوست :

مدثری دعا گوی په صبح و شام دی

دایه داچی تری موندلی دیر انعام دی

مردانشاه :

مردانشاه فرزند غاتول و دیرساپی در قصبه دیر علاقه غازی آباد
 علاقه داری نورگل کنې چشم به جهان کشود - طبع شعر داشت باوزان ملی
 شعر سرود - شعرش در حلقه های موسیقی و هنر محلی منطقه شهرت کسب

-۲۹۸-

کرد - در حدود سال ۱۳۵۳ هـ ش از جهان رفت از اوست :
ستاپه عشق کی په طاعون مرض اخته دی
لپه حال باندی خبر دمر دانشاه شے
(دسردو توپیان ۳۸۵ - ۳۸۶)

مسافر خان :

شاعر عوامی زبان پښتو بود در بودیالی کوز کنې ولایت ننگهار
سـنونت داشت در حدود ۱۳۳۲ چشم از جهان پوشید . مسافر خان باوزان
مـنـی پـښـتـو شـعـرـ سـرـودـ ، تـذـکـرـهـ نـگـارـانـ پـښـتـوـ اـحـوالـ وـقـسـمـتـیـ اـزـ آـثـارـشـ رـاـ
خـبـطـ مـیدـارـدـ اـزوـستـ :
خـدـایـ دـپـارـهـ ظـلـمـ مـهـ کـوـهـ شـیرـینـیـ
مسافر دی بـسـرـ سـرـیـ دـبـیـاـنـ کـهـ
(دسردو توپیان ۳۶۲ - ۳۶۳)

مسکین - عبدالستار :

عبدالستار متخلص به (مسکین) فرزند عبدالرحیم از شاعران عوامی
پـښـتـوـ بـودـ درـ موـسـیـ خـیـلـ چـارـسـدـهـ مـیـزـیـستـ . اـزـ اـعـضـایـ سـابـقـهـ دـارـ حـزـبـ
کـانـگـرسـ بـودـ وـاـزـ شـاـگـرـدـانـ مـحـمـدـاـکـبـرـخـادـمـ مـحـسـوبـ مـیـشـدـ . خـودـشـ پـیـشـهـ
کـلـکـارـیـ دـاشـتـ . ولـیـ باـ اـدـبـ وـشـعـرـ نـیـزـ عـلـاقـهـ مـیـگـرفـتـ . خـودـشـ شـعـرـ
مـیـسـرـودـ اـشـعـارـ عـشـقـیـ وـاجـتمـاعـیـ وـیـ درـ دـسـتـ اـسـتـ . بـهـ تـارـیـخـ نـہـمـ اـکـتوـبرـ
۱۹۷۹ـ عـ اـزـ جـهـانـ رـفـتـ ، اـزوـستـ :

زنگیری دی په لیچو تورزلفان کابره وابه
یادی په چندرو بناماران کابره وابه

مسکین غلام حبیب :

از شاعران عوامی پـښـتـوـ بـودـ ، بـهـ سـالـ ۱۸۷۱ـ درـ محلـهـ بـنـیـسـتـهـ خـیـلـ
منـطـقـهـ پـرـانـگـ هـشـنـفـرـ درـ کـلـبـهـ اـیـ بـزـرـگـرـیـ بنـامـ غـلامـ حـیدـرـ چـشمـ بهـ
جهـانـ کـشـودـ - پـدرـ غـلامـ حـیدـرـ رـاغـلامـ مـحمدـ گـفتـنـدـیـ - درـسـنـ شـشـ سـالـگـیـ
پـدرـ وـمـادـرـشـ دـاعـیـ اـجـلـ رـالـبـیـکـ گـفتـ. وـیـ رـاـ خـوـیـشاـنـدـانـشـ تـربـیـتـ کـرـدـ وـ
بـهـ کـارـهـایـ بـزـرـگـرـیـ مشـغـولـیـتـ دـاشـتـ تـعلـیـمـ نـهـ کـرـدـ . ولـیـ اـسـتـعـدـادـ شـعـرـیـ

-۲۹۹-

داشتی در سن شانزده سالگی شعرسروی - باوزان ملی پینتو و در قالبای
معمول شعر دیوانی غزل عشقی دینی - اخلاقی و اجتماعی گفتی در ۶

جنوری ۱۹۶۳ع به روز جمعه از جهان چشم بستی ازوست :

دالاصل په نیل کی رنگ زماجمامی شوی
ستاله هجره می په زره بنخی اری شوی
(دهشنفر ادب ص ۱۲ - ۳۴)

مصطفی :

از شاعران عوامی پینتو بود . در حدود قرن سیزدهم در نواحی نوبنار
میزیست در چیری خیل نوبنار دفن است . اشعارش به شکل متفرق یافت
میشود شعرش را اکثر باهنگهای ملی پینتو سروده - ازوست :
ومی نه لید گلستان دتورو زلفو

وامی نخست امتحان د تورو زلفو
(پینتو غزل ص ۳۵۰)

مصطفی جان قاضی :

قاضی مصطفی جان فرزند قاضی عبدالطیف به ۱۸۹۴ع در قصبه
غالیگی از توابع سوات چشم به جهان کشود ، شاعر زبان پینتو شخص عالم
قاضی و حافظ قرآن عظیم بود . به سال ۱۹۷۰ع چشم از جهان بست ،
ودر قبرستان قصبه غالیگی مدفون گردید .

جنوری ۱۹۸۱ع ص ۵۳) مصلی خان :

از شاعران عوامی پینتو بسود باهنگهای ملی پینتو اشعار تاریخی
وعشقی سرود در محله غنی خیل پانگ هشنفر زنده گی داشت ، وفات
وی در حدود ۱۸۰۰ع اتفاق افتاده است ازوست :

خدنگ دی دچشمانو په شست پورته کره کمان ته

مغروزه بین خیل هنر ته

(دهشنفر ادب ص ۱۵۰)

معراج الاسلام :

از نویسنده گان و مترجمین زبان پینتو بود ، در اوایل قرن چهارده
هجری در بنو زنده گی میکرد . چندرساله را از زبان فارسی بزبان
پینتو ترجمه کرده است .

مفصلیل (ملا) :

در قصبه رخچ هشنفر زنده گی میکرد - شاعر عوامی پینتو بود -
علوم دینی را کسب کرد و در مسجد قصبه خود پیشه امامت داشت .
اشعاری با هنگهای ملی سر و داشعار ش شکل
شفاگی دارد ملا مفصلیل به عمر ۵۰ سالگی به سال ۱۹۱۳ از جهان رفت -
ازوست :

چی می یار ولید په خنگ کی داغیار ناست
هجه دم می ولید خان په سرد دار ناست

منیب :

(دهشنفر ادب ص ۱۴۸)
از علماء و شاعران عشیره کاکاخیل قبیله ختک بود ، در تنگی هشنفر
میزیست دوران زنده گی ویرا تذکر نگاران قرن سیزدهم نبسته اند -
غزلی ازین شاعر در دیوان اشعار فرزندش خادم کاکا خیل بیامده ،
ازوست :

مینی ستایم په خو قسمه قلب نتلی

طمعمه

کوه زما چی شی به غلی

(پت ستوری ۲۳۰)

مومن خان :

مومن خان در دیوه گل منطقه چوک ولایت کبر میزیست ، و به عشیره
گوربن قبیله ساپی نسبت داشت . شعر میسرود باوزان ملی پینتو چکامه
های ازوي باقی است . مومن خان در حدود سال ۱۳۴۶ چشم از جهان پشید
ازوست :

هره ورخی ژارمه ارمان راخی

کله به می غیری له جانان راخی
(دسدر و توییان ۳۶۸ - ۴۶۹)

مومن (ملاء) :

از شاعران حمامه سرا وعوامی زبان پینتو بود، در حدود ۱۲۵۰ هـ
ق در نواحی قندهار میزیسته است. واقعه یی از جنگ دوم افغان و انگلیس
را سر و ده، از وست:

هم شهید سوی هم غازی میرامد جانه

دمرانی رغ دی ولار تر هندوستانه
(بیدیانی گلو نه ۲۴۱ - ۲۴۶)

مهین :

از شاعران قرن دوازدهم زبان پینتو است، مهین زبانهای عربی و پارسی
را خوب میدانست واز انها ترجمه منظوم کرده میتوانست. مهین مرید
شیخ ابراهیم خلیل بود - واز طریق عرفانی کبرویه پیروی میکرد. مهین
تاسال ۱۱۴۰ هـ ق حیات داشت دیوان شعر و مجموعه حکایات بنام (تذکره
ابرار) را از خود به یادگار گذاشته از وست:

نوم یی شیخ ابراهیم دی په اصل کی خلیل دی

سری خدای روشنان که کبرویه دده طریق
(دهنددکتا بخانو پینتو خطی نسخی ۲۶۱)

میراحمد :

از سخن گویان قرن چهاردهم هجری، محسوب میشود غالباً در نواحی صوبه
سرحدی شمال مغربی زیسته است، خود را پیرخیل معرفی میدارد. رساله
منظوم در امین قرآن شریف ازوی دیده شده از وست:

میر احمد دی بد نصیب بس دی مرگ و ته قریب
په پیر خیلو کی غریب سبحانه من یرانسی

میر احمد خان :

میر احمد بن سر بلند خان بتأريخ ۷ فروری ۱۸۹۲ در محله یاسین زی
(احمدزی) پرانگ هشنفر چشم به جهان کشود - شاعر و نگارنده پینتو
بود، آثار متعددی از خود به یادگار گذاشت اشعار و آثار وی دینی -
اخلاقی و عشقی است. (نورالا نوار) وی طبع شده، زیب المعجزات، سیرة

میررحمن خان :

از شاعران صوفی پینتو بود به سال ۱۹۰۱ ع در محله اتمانزی هشنفر
چشم به جهان کشود - شخص صوفی و پیر و طریقت بود - شعر نیز میسر و داد
- بتاریخ ۱۲ فروردی ۱۹۶۳ ع چشم از جهان بست و در مقبره اتمانزی
مدفون گشت، از وست:
ای زرہ په تاکی مینه دالله او دنبی ده
داعین مسلمانی ده
لیکمی په دی فیصله بنه قرآنی ده
داعین مسلمانی ده
(دهشنفر ادب ص ۱۵۴)

میر شاه رضا :

شاعر نوحه سرا بود - در حدود قرن سیزدهم هجری در مناطق قبایل
نشین مرزی محل سکونت شیعه یان پینتون میزیست. طبع شعر داشت به
اوزان ملی پینتو شعر میگفت واقعات کر بلارا نظم میکرد، بعضی از اشعارش
ضبط شده - از وست:
جونو پاس مدینه منځ په بازار
بې بې لیلا ته یی وکو ګفتار

میر عبدالله :

از شاعران زبان پینتو بود، باهنگهای ملی شعر پینتو و مراثی امامین
را سرود و واقعات کر بلارا غمانگیز نظم میکرد - اشعارش درامام باوههاراه
داشت. میر عبدالله در حدود قرن سیزدهم در مناطق مرزی قبایلی در

بین پیشنهای شیعه میزیست ، از اشعار اوست :

میر عبد الله درته سوال کوی حسین په مخ

محشر په ورخی دی رب وبخنسی گناه غفاره

مینوش - شیر محمد :

شیر محمد متخلص به مینو ش فرزند ظهور الله ازاد با شاعران و

محققان و مترجمان معاصر زبان و ادب پیشوای بود . بتاریخ ۱۷ فروردی ۱۹۰۳

بزاد وی به عشیره قبول خیل قبیله مندن نسبت داشت و در منطقه تر

لاندی تحصیل صوابی مردان میزیست پیام مشرق ، ضرب کلیم و بانگداری

علامه اقبال را په پیشوای منظوم ترجمه داشت . به سال ۱۹۷۹ ع چشم از جهان

بست . تذکره ملی بنام (پیشنهاد شاعران) را تالیف کرد ، ازوست :

د تخم نه تر گل پوری یوان دتمنادی

هران دتمنامی یو جهان دتمنا دی

(پیشنهاد لیکوال ج ۱ ص ۲۱۴)

نادر علی :

شاعر نوحه سراست . اشعاری درباره واقعات کربلا را نهایت پر

سوز به اوزان ملی پیشوای سروده است . شاعر یست در حدود قرن

سیزدهم میزیسته - عباس غلام در جنگش اشعار ویرا بیاورده ازوست :

زه عابدین دمینی په لوری څم با با

شال و شملی دشهیدانو کور ته ورم با با

(بیدیانی ګلونه ۲۴۷ - ۲۴۹)

ناصح - محمد اسماعیل :

ناصح الاسلام محمد اسماعیل هشنغری از علمای دین و سخن پر-

دازان پیشوای بود در حدود قرن چهاردهم هجری در هشنغر صوبه سرحد ی

میزیست . ناصح تخلص میکرد مجموعه خطب را بزبانهای پیشوای -

عربی و پارسی تهیه دیده ازوست :

عجب بازار دنیا ګرم مونبه هیچونه کړه

بل اسماعیل ناصح نور دلتہ خپل بیان پاتی کړه

(مجموعه الخطب ۴)

نافی :

شاعر دهقان بود - در سوات میزیست . طبع شعر داشت به اوزان
ملی پیشوای شعر میگفت . اشعار شکل شفاها دارد ، ازوست :

بیداری زما یاری کړه غنم را له تیار

نیکان به می شی قار

غوايان راته ولاړ دی په پتی کې حق حیران

په تا به وي تاوان

(فن و فنکار نمبر پیشوای ۵۴)

نجم الدین :

در محله کوتله از توابع برسوات سکونت داشت - شاعر عوامی
زبان پیشوای بود . به آهنگهای ملی زبان پیشوای شعر میگفت . ادبیات
شناسان پیشوای به آثاره اشنایی دارند - ازوست :

پل دی دپادشاه په کال کې دری هیله زنگی غواړي

خواری پیشنهاد کړل دوی لا هماغسی خانی غواړي

(پیشوای - فن و فنکار نمبر ص ۵۸)

نجیب الله :

از شاعران عوامی پیشوای بود . به عصر انش مقابله های شعری نمود .
گویند که وي در هیچ مقابله شعری بارقیبیش به شکست مواجه نشدی .
(دخیر ادب ص ۵۰ - ۵۲)

نصرالله کاکا :

در حدود ۱۹۰۰ ع در اتمانزی هشنغر چشم به جهان کشود - شاعر
ملی و وطنپرست بود در نهضت های ملی منطقه نیز بعیث عضو سهم
داشت . به سال ۱۹۵۴ ع به عمر پنجاه و چهار سالگی از جهان رفت ،

ازوست :

زمانی کړمه ګوزار دفتر ټال ته

د

مطلب

غشی

می

نه

رسی

کمال

ته

(دهشونه ادب ص ۱۸۴)

نصیر الدین (حافظ) :

از علمای دین و نگارنده گان زبان پیشتو بود در حدود قرن سیزدهم میزیست . سه گنبد پغمان میزیست . وی کتاب‌بیرا بنام تعلیم المبتدی در علم تجوید به نشر پیشتو نباشته است سال تالیف آن ۱۲۹۳ هـ ق باشد .

نورالدین :

از علما و شاعران قرن دوازدهم هجری است . وی در نواحی صوبه سرحد زیسته است و کتاب‌بیرا در شرح مسائل فقهی بنام حنفیه به سال ۱۱۸۰ هـ ق نظم داشته است ، مؤلف ادبی ستوری گوید که وی شاعری از قبیله خنک بود از اوست :

شکر شرحه شوه تیاره په توفیق‌له کرد گاره
چی تمامه په خامه شوه مسمی په (حنفیه) شوه
(ادبی ستوری ج ۲ ص ۸۸ - ۹۰)

نور زمان :

شاعر دوران معاصر است . در نوی کلی تپه رخچ تحصیل صوابی ضلع مردان میزیست پدرش نورالله نام داشت . نور زمان شاعری بود به اوزان ملی پیشتو و در قالب غزل شعر میسرود اشعارش تدوین شده ، وی به سال ۱۹۶۷ع چشم از جهان بست از اوست :

نوی نوی سبق شته دی دهر وخت په بدلیدو کی
خو بی فکرو ته ده گرانه دسپری په چلیدو کی

نور علی :

از شاعران مرثیه نگار پیشتو بود ، در حدود قرن سیزدهم در مجله کچی تحصیل هنگو ضلع کوهات میزیست و به شیعه یان قبیله بنگین نسبت داشت ، از اوست :

نورعلی بس که بیا خر په دادنیابه خه کپی
د بنومینونبه بیلتون سره به ویل مزه که
(ورگه خزانه ج ۳ مسوده)

نورالله یوسفزی :

نورالله از شاعران داستان سرا بود - در قرن سیزدهم میزیست . مولدش (یارحسین) است بعداً درجه‌انگیری تحصیل نو شهر مسکن گزیده است . وی شاعری از عشیره ملکزی قوم یوسفزی بود . سکندر نامه نظامی گنجوی را به مشنوه سلیس و روان پیشتو برگردانده است ، از اشعار اوست :

عقابت له اصلی ملکه را بیرون شوم
په قریه‌دهها نگیری باندی مسکون شوم
اصلی ملک می یار حسین قوم ملکزی دی
ملکزی در خرو زوی یو سفرز ی دی
(ادبی ستوری ج ۲ ص ۱۸۷)

نوره دین :

نوره دین شاعری بود عوایی که در حدود قرن چهاردهم هجری در منطقه میتی زنده‌گی میکرد و بزبان پیشتو شعر اولسی میسرود ، از اوست :
چرگو ناری کپی سر دوباره پا خه زما دغیری یاره
هلکه خه خوک به دی گیر که خوند می دسرو لبانو هیر که
(بیدیانی گلونه ۲۵۳ - ۲۵۵)

نور وز :

از شاعران نوحه سراست که در حدود قرن سیزدهم هجری (نواحی بین تیراه و پاره چنار) زیسته است شاعری بود از شیعه یان پیشتو واقعات کربلا را باهنگهای ملی پیشتو در نهایت شیوایی و شور وجذب مذهبی نظم کرده ، از اوست :

حدیقه نازی کپی چی ارمانونه دی
اکبره تا دجیین دغنه زخمونه دی
(بیدیانی گلونه ۲۵۰ - ۲۵۲)

نوروز :

در چار سده میزیست . زمان زنده‌گی وی در حدود ۱۳۰۰ هـ تخمین می‌شود

اشعار عشقی و اخلاقی سروده، ازوست:

دلبر په مازیگ کی سیل ته خان سنبل اوی
پوهیم بی گناه به عاشقان حسلا لوی

(دهشنفر ادب ص ۱۸۶)

واجد، عبدالواحد کاکا خیل :

عبدالواحد فرزند عبدالکریم کاکا خیل در اوایل قرن چهاردهم در زیارت
کاکا صاحب چشم به جهان کشود از مدرسه نصرت الاسلام زیارت کاکا
صاحب کسب دانش کرد طبع شعر نیز داشت. در اواخر قرن پهارده به
عمر ۶۰ سالگی چشم از جهان بست، ازوست:
که دحسن دیو تا لوه عطا و که

میان واجد به خان قربان که ترلتون
(پت ستوری ۲۹۳)

وزیر :

وزیر فرزند محمد علی در لالپوره مومند دره ننگرهار سکونت داشت،
شاعر اولسی بود و از شاگردان شاعر مشهور اولسی شریف محسوب میشد،
تذکره نگاران پینتو سال تولدش ۱۲۶۲ هش و سال وفاتش را ۱۳۴۸
هش قلمداد کرده اند، ازوست:

دمجت په خای کی بو راته په خیال گوره
شرينه ياره

(بیدیانی گلوونه ۲۵۸ - ۲۵۹)

وسیم کاکا خیل :

از علمای جيد قرن سیزدهم هجری است. در منطق - فلسفه - ریاضی -
حکمت و علوم دینی دسترسی کامل داشت - به حکمتی ملا مشهور بود.
وسیم گل فرزند عبدالرحیم به عشیره کاکا خیل قبیله ختک منسوب بود،
در باجور میزیست. بزبانهای پینتو پارسی و عربی مینوشت و شعر میسرود
صنعت اصطرباب - تحفة الناظمین وسیف ظفر از آثار اوست. زنده‌گی

-۳۰۸-

وی تا سال ۱۲۷۹ یقینی مینماید، از اشعار اوست:

خدای زده رد ده که قبوله ده پری پند کا

داسی زم که وسیم بنکلی فرمانه ده

و فامحمد سواتی :

(پت ستوری ص ۵۵)
در حدود ۱۱۰۰ هـ ق در موضع سوات زنده‌گی میکرد - غزلیات وی
یافت میشود شاعر غزلسرا بود اشعار عشقی سرود، ازوست:
معشوقه زما په عشق باندی راضی ده
ظلمه دی دا ددی واوه مرضی ده

ولی محمد :

(پینتو غزل ص ۲۵۲)
ولی محمد ولد نصرت بیگو خیل در نواحی لکی مردم زنده‌گی میکرد.
شاعر اولسی زبان پینتو بود، با هنگهای ملی زبان پینتو شعر میسرود -
پیشه دهقانی داشت. عبدالرحیم مجدوب بعضی از چکامه‌های ویرا
ضبط کرده، ولی محمد در سال ۱۹۵۷ رحلت کرد.
(دستنویس دمروتو کسرونه ص ۴۱ - ۴۲)

هارون :

از مبارزان ملی پینتون بود. به قبیله سالارزی نسبت داشت در قرن
نوزده در مجله (پشت) دره با بو قره باجور میزیست. طبع شعر داشتی و
مرد شمشیر نیز بودی. دریک ستیز بالانگلیس ها در سال ۱۸۹۶ ع جام
شهادت نوشید. و بسوی جاودانگی رخت کشید. ازوست:

په ملکنیه توره تیاره شوه هارونه توره څلوهچی رنا شینه
یاسین ابدالی :

(روحانی ترون ۹۹۵)
یاسین فرزند کریمداد ابدالی از شاعران و علمای قرن دوازدهم بود.
یاسین در جلدک میزیست. در علم القراءة مطالعه خاصی داشت.
قواعد تجوید قرآن عظیم را به سال ۱۱۸۶ هـ ق به نظم پینتو ترجمه
داشت، از اشعار اوست:
نوم : ما که غواپی یاد یاسین زوی د کریمداد
(ادبی ستوری ج ۲ ص ۹۵ - ۹۷)

گل احمد است، اما به نامهای احمدتیراهی - احمد اخوند خیل - احمد پچکی - احمد سفید دیری - گل احمد، احمدخلیل در تحقیقات ادبی یادشده است. پدرش کریم شاه نام داشت. منسوب به قبیله خلیل بود. مسکن پدری وی محله بنام سفید دیری از توابع پشاور باشد - در محلات تیراهی - پچکی و دیگر مناطق آن دیار نیز نموده‌گی کرده است. سال تولد ویرا (۱۲۶۷ هـ) نبسته اند تا سال ۱۳۰۵ هـ در قید حیات بود. شاعر کثیر الکلام است آثار معلوم وی عبارت اند از: ظهور المطالب - قصه بدر منیر، هدایت المؤمنین - قصه گل بکاولی طریقة الاسلام - لیلی و مجنون - جواهر - الانبیا - قصه جمجمه - قصه روت و پدم - قصه طوطی و مینا و دیگر آثار متعدد (مجله کابل شماره ۱۲) (سال ۱۳۶۰ هـ ش)

* * *

در ص ۱۷ سال وفات مولوی احمد هشنفری ۱۳۰۱ هـ ق بیامده درست نباشد، سال وفات وی ۱۳۰۰ هـ ق است. (یادداشت استاد رشاد)

* * *

در ص ۱۸ سال تولد وفات منشی احمدخان را اینگونه باییست درست کرد: تولد: ۱۳۰۰ هـ ق وفات ۱۳۷۰ هـ ق (یادداشت پوهاند رشاد)

* * *

در ص ۱۸ ذکری از نویسنده یی بنام احمد جی بیامده، استاد دانشمند پوهاند رشاد نبسته اند: «تخلص احمد جی رحیمی باشد وی باشنده لاله کاله بود - بر علاوه مفیدالمبتدن که در فرهنگ ذکری ازان رفته است، رساله افغانیه فی الحساب و ضابط میراث (مفتاح السراجی) نیز از تالیفات وی باشد» (یادداشت پوهاند رشاد)

* * *

در ص ۲۰ از احمد شاه کبیر ذکری به عمل آمده - و در معرفی وی نبسته شده: از عشیره بامیزایی طایفه سدوزائیان بود. در ینجا عشیره بامیزایی نادرست است. (یادداشت پوهاند رشاد)

-۳۱۱-

«۳»

کامه‌تی‌ها و اشتباها و جمله‌اول

در ص ۷ جلد اول به شماره دوم شاعری بنام ابراهیم معرفی شده است و همچنان در ص ۸ شاعر شماره (۲) ابراهیم متی زی گزارش شده است - من با ساس ماخذ در دست داشته هر دورا بحیث دوشاعر جداگانه معرفی داشته ام اما تحقیقات جدید معلوم کرد: که هر دو تن یک شاعر است و هر دو را بحیث یک شاعر باییست شناخت.

* * *

در ص ۱۱ یادی از ابو محمد هاشم بیامده تاریخ تولد آن نادرست ۶۲۳ چاپ گردیده درست آن ۲۲۳ هـ ق باشد.

* * *

در ص ۱۴-۱۳ فرهنگ شاعری بنامهای احمد اخوند خیل احمد پچکی - و احمد تیراهی معرفی شده است: باسas تحقیق جدید این سه نام از یک نفر است و میتوان شرح حال این شاعر را چنین نبشت: نام مکملش

-۳۱۰-

در ص ۵۴ مختصری از شرح حال قاضی اموجان ضبط است در ص ۳۱۹
دپبنتو غزل معلومات بیشتری درباره شرح حال وی آمده : که مختصری
از آن درینجا آورده میشود :

قاضی امو جان بن اموجان ترین به سال ۱۲۹۰ ه در شیرا (بلوچستان)
چشم به جهان کشود - دیوان مفتمنی حاوی (۲۵۰) غزل از خود به یادگار
گذاشت به سال ۱۳۷۳ ه ق از جهان رفت . از وست :

Heghe يار چي يار زماڻ زمانه سو
چي د گل يه رنگ زيبا و زيبا نه سو

در ص ۶۵ بنام امیر شاه دو شاعر معرفی شده است ، در حقیقت هر دو
یکی باشد - امیر شاه دومی که نظام قصه شمشاد معرفی گردیده ، قصه
شمشاد ازوی نیست - بل شمایل نبوی امیر شاه با قصه شمشاد مولوی
مستقیم هر دو در یک مجموعه چاپ گردیده است .

در ص ۵۹ سال وفات انشاء الله خان انشاء نادرست ۱۳۳۲ به چاپ
رسیده است درست آن ۱۲۳۳ ه ق باشد .

(یادداشت استاد پوهاند رشاد)

در ص ۷۰ با استناد یک بیت مطیع الله ذکری از باقر شاه بیامده
پارچه شعری ازین شاعر در یکی از مخطوطات دیوان عبدالرحمون مند
محفوظ در کتابخانه اکادمی پښتو پشاور ثبت است .

در ص ۱۰۱ شرح مختصری از تاج الملوك شده است . در رساله
(په مردان کی پښتو ادب ص ۸-۷) درباره وی آمده است : خان جی تاج
الملوك دلسوز مرحوم فرزند نجیم خان ولد هاشم خان به سال ۱۸۹۵ ع
بزاد و به سال ۱۹۶۶ ع چشم از جهان پوشید . شاعر زبان پښتو بود .

-۳۱۳-

در ص ۲۱ شرح مختصری درباره میا احمد شاه - شاه آمده است . در
مقدمه شاه میا او دهنه کلام میخوانیم : «میا احمد شاه بتاریخ ۱۸۹۴ فروردی
ع چشم به جهان کشود و بتاریخ ۵ جولای ۱۹۶۲ چشم از جهان پوشید .»

در ص ۲۴ مختصری از زنده گی احمدین طالب ذکر شده است . ولی
در (دهشنگ ادب) ص ۴۳ سوانح این شاعر را مفصل آورده اند که
نسبت به یاد داشت جلد اول فرهنگ و سایر تذکره های پښتو اضافه ای
دارد لازم دیده شد که همان نکات را در ذیل درج دارم . تاریخ تولد
شاعر را همین کتاب ۱۲۸۳ ه ق و تاریخ وفاتش را ۱۳۵۳ ه ق نوشته
است .

در ص ۲۶ جلد اول فرهنگ یادی از نویسنده دوران معاصر زبان پښتو
فضل جان اختر بیامده است که ناقص باشد - اما در کتیبه مزارش درباره
میخوانیم : «فضل جان اختر ولد عبدالمستعان خان سکنه غونیه کرگنیه
تاریخ وفات ۳۱ می ۱۹۶۶ ع»

در ص ۲۹ ارزانی روشنانی اولین شاعر صاحب دیوان پښتو معرفی
شده است . نادرست باشد - زیرا قبل از ارزانی در سده های پشین
نیز ما شعرای صاحب دیوان داریم که آثار شان تا هنوز کشف
نه شده ولی اطلاعی در دست هست که آنان شعرای صاحب دیوان بودند .
اما اولین شاعر تا حال معلوم نیکه دیوان مکملش بدمترس ما قرار
داد - ارزانی است ولی نه به شکل مطلق اولین شاعر صاحب دیوان .
(یادداشت پوهاند رشاد)

در ص ۳۲ تاریخ وفات شیخ اسعد نادرست ۱۴۳۵ ه ق چاپ شده ، درست
آن ۴۲۵ ه ق باشد .

در ص ۱۶۴ از نذیر خیال ذکری بعمل آمده، جهت تکمیل آن بخش از ص ۶۲۴ دکسی لمنی پیشترانه لیکوال مطلبی را اضافه میکنیم: «محمد نذیر متخلص به خیال فرزند عبدالخوتی بتاریخ ۱۳ - دسامبر ۱۹۳۶ چشم به جهان کشید و بتاریخ اول می ۱۹۷۶ از جهان رفت.

در ص ۱۷۷ سال وفات دوست محمد بهیچ نادرست ۱۳۲۸ ه ش آمده درست آن ۱۳۴۸ ه ش باشد. (یادداشت استاد رشاد)

در ص ۱۸۹ سال وفات ملارحمت الله نادرست ۱۳۱۰ ه ش چاپ گردیده سدرست آن ۱۳۲۹ ه ش باشد. (یادداشت استاد رشاد)

در ص ۱۹۳ جلد اول فرهنگ شاعری بنام رسول خان معرفی شده، مؤلف پیش‌ستوری به استناد پیشترانه شاعران مینوش نام ویرا رسول شاه فرزند عرب شاه معرفی داشته و نبیشه است که به عمر هشتاد سالگی در اوایل قرن چهارده بدرود حیات گفته است.

اشعار اوست:

رسول شاه که خدای ددوست. . . رها که
مونبشه و اخزو د ایمان مبارکی
(پیش‌ستوری ۲۵۴)

در ص ۱۹۴ ذکری از شاعر بنام رشید به حواله بیاض می‌حسیب گل شده است. ولی نحونه کلامش نیامده درج ۲ ص ۵۴ - ۵۵ (ادبی ستوری) شاعری بنام رشید معرفی شده است - راین شاعر را همان رشید

-۳۱۵-

در ص ۱۰۵ ذکری از تورسم خان بیامده برای تکمیل آن بخش باید اضافه کرد: از شاعران کثیر الكلام دوران معاصر است. تورسم خان به اوزان ملی پیشتو و قالب‌های عنعنی شعر مشرق زمین شعر سروده و قصه‌ها نظم کرد - و قصصی را از زبانهای دیگر به مثنوی پیشتو نیز ترجمه و منظوم داشت تورسم خان به تاریخ ۱۵ رمضان المبارک ۱۳۶۴ ه ق به کبرسن‌رحلت کرد. مجموعه ایجادیات ادبیش را گنج یاقوت نایاب نام گذاشت که در پنج جلد تکمیل گردیده است.

* * *

در ص ۱۴۶ شرح مختصری از زنده‌گی محمد اکبر خادم ضبط است. ولی تاریخ وفاتش را در ان وقت نیافتم. اکنون بحوالت ص ۱۲۸ د هشنفر ادب معلوم شد که وی به سال ۱۳۷۳ ه ق رحلت کرد، و در مقبره چارسده مدفون است.

در ص ۱۴۸ جلد اول فرهنگ‌ذکری از خان شاه بیامده - اما در باره دوران زنده‌گی وی چیزی گفته نه شده است در جلد اول اولسی سندری (ص ۱۹۴ - ۱۹۶) شعر اولسی تاریخی وی بیامده واژا بلای شعرش اشکار میگردد که خان شاه‌تا زمان جنگ سوم افغان و انگلیس (۱۹۱۹ع) زنده بود.

در ص ۱۵۹ شرح مختصری در احوال خواجه محمد بنگنبن بیامده و دران تذکر رفته است. «در شعر شیادی از بازیزید روشنان دیده می‌شود کمان می‌رود که پیرو مکتب تصوفی روشنان نیز بوده باشد» این نظر درست نیست خواجه محمد بنگنبن مرید بازیزید روشنان نبود. (یادداشت پوهاند رشاد)

در ص ۱۶۲ سال وفات خوشحال خان شهید نادرست ۱۱۶۶ ه ق بیامده درست آن ۱۱۷۲ ه ق است. (یادداشت پوهاند رشاد)

-۳۱۴-

سال ۱۸۹۷ ع چشم به جهان کشود به سال ۱۹۴۷ ع وفات یافت.

* * *

در ص ۲۱۴ - شاعری بِلَام سعادت‌خان فرزند عبدالرحمن معرفی شده است. در مورد این نام باید شکر کرد. زیرا کیمیای سعادت پیشتو که همراه با فواید فقیر الله و اسماعل الحسنی میا فقیر الله بارها چاپ شده از شخصی بنام سعادت خان نیست.

* * *

در ص ۲۱۷ فرهنگ ذکری از سکندر ستربانی بیامده -ولی ناقص و قسمًا غلط. در تعلیق دیوان خطی حافظ عظیم گنده پور بیامده :- ملا سکندر ستربانی فرزند ملا محمد‌اخونزاده بود بسال ۱۳۳۴ هـ قبزاد و به سال ۱۳۰۶ هـ ق از جهان رفت و در تحصیل کلاچی دیره اسماعیل خان میزیست.

* * *

در ص ۲۳۲ به شماره اول ناظم و مترجم سیرت‌النبی سید‌حسن معرفی شده - این شخص سید‌حسین نام دارد و سیرت‌النبی را به سال ۱۱۶۱ هـ از پارسی به پیش‌منظوم برگردانی کرد یک نسخه همین ترجمه‌ی وی در رضا لایبریری رامپور محفوظ است. ادبیات شناسان پیشتو این اثر را بنام سیرت معرفی نموده‌اند. اما دکتر میکنیزی دونسخه دیگر همین کتابرا (محفوظ در کتابخانه‌های بریتانیا) بنام تولد نامه معرفی داشته است.

* * *

در ص ۲۳۷ یادی از شاعری بنام سید عبدالغنی شده است. در انجا باید اضافه کرد که وی در سفید‌بیری از توابع پشاور میزیست، و اثر دیگری زبدة‌الکلام نام دارد. (یادداشت پوهاند رشاد)

* * *

در ص ۲۳۸ ذکری از سید کریم‌شاعر بیامده در ص ۷۰ کتاب چار- بیتی در باره وی میخوانیم : «سید کریم فرزند سید‌احمد ولد خوست

-۳۱۷-

دانسته است. که در بیاض موصوف منتخبات غزلیات وی آمده بیتی از نمونه کلام وی :

باریک خط چی بی په مخ باندی را درومی

باریک رنچ بـه درشید په زره پیدا شی

* * *

در ص ۱۹۵ تاریخ تولد قاضی‌میراحمد شاه رضوانی نادرست نادرست باشد.

درست آن بدین گونه است :

تاریخ تولد ۱۲۷۶ هـ ق تاریخ وفات ۱۳۵۳ هـ ق همچنان در همین بخش بیامده : قاضی پیشتو را در نصاب تعلیمی صوبه سرحد شامل کرد. این نظر قابل تأمل می‌نماید. زیرا قاضی در یونیورستی پنجاب مأمور تدریس زبان پیشتو بود.

* * *

در ص ۲۰۰ زبردست ناظم روضة‌النعم وذخیره القراء منسوب به قبیله کاکر معرفی شده است. درست نیست وی فردی از عشیره بتی زی بودی. همچنان وی از شاعران اوخرقرن دوازده معرفی گردیده این نظر نیز نارساست - ویرا بایست شاعراوایل قرن سیزده شمرد. (یادداشت پوهاند رشاد)

* * *

در ص ۲۰۴ فرهنگ بیامده: پاینده محمد زهیر زمانی هم در پوهنتون لذینکرآد استاد زبان پیشتو بود. درست نیست وی در پوهنتون تاشکند سمت استادی داشت.

(یادداشت پوهاند رشاد)

* * *

در ص ۲۰۷ - مختصری از شرح حال عبدالحکیم سنتی آمده است ولی در انجا تاریخ تولد و مرگش ضبط نیست. در ص ۲۰۳ دهشنفر ادب در باره وی نوشته اند : در قریه پاینده خیل پرانگ هشنفر به

-۳۱۶-

نسبت داشت - شاگرد حافظ عظیم بود ، به سال ۱۳۵۹ هـ ق به عمر ۶۰ سالگی بدرود حیات گفت . از وست :

زه شاه ولی یم ناتوان زاری کرم دسبحان
ومی ژغوری دنفس وشیطان چی رایینه نه کری خواری

در ص ۲۶۱ در نمونه کلام شهوبه غلط بیتی از داستان بنادی و
(یادداشت پوهاند رشداد) بیبو نقل شده است .

در ص ۲۶۳ جلد اول فرهنگ‌شاعری بنام شیرجان معرفی شده
است که سال وفات آن ۱۳۲۵ هـ ش بیامده باسas تحقیق مزید معلوم
شد ، که نام وی شیردل بوده و در اوخر قرن سیزده واویل قرن
چهاردهم زنده‌گشته است . (بیدیانی گلونه ۹۷)

در ص ۲۶۶ شرح حال شیرمحمد بلوج درج است . این شرح حال
ناقص و کوتاه است در بیدیانی گلونه ص ۱۱۱ میخوانیم : «شیرمحمد فرزند
مهرخان در سال ۱۲۹۹ هـ در محله جعفری منطقه گنده پور میزیست و
بسال ۱۳۴۹ هـ ق همانجا وفات کرد .

در ص ۲۷۳ ذکری از شاعری بنام صالح محمد صالح شده است . اما
در انجا ویرا به قبیله ساپی نسبت داده ام ، باید تذکر داد که وی ساپی
نیست بل به قبیله لودین تعلق داشت .
(یادداشت پوهاند رشداد)

در ص ۲۷۶ شاعری بنام صدر الدین (به قول احمدی صاحبزاده)
معرفی شده - باید تذکر داد که غزلی از صدر الدین در حاشیه یک
نسخه خطی فضل‌نامه خوشحال کتابت سال ۱۱۷۸ هـ ق محفوظ در گنجینه

خان به سال ۱۸۶۵ ع در جندول تولد یافت و به سال ۱۹۳۳ ع در
جزله مردن رفت یافت» اشعارش نیز در همان کتاب ثبت شده است .

در ۲۴۲ ذکری از شاعری بنام سید محمد عمر شده . وی باشندۀ
کوهات از نواحی پشاور و جامع مجموعه بی‌بنام (تلشن اشعار افغانی) معرفی
شده است . این همه گفته هادرست نیست . نامش سید عمر باشندۀ
توبی ضلع مردان تحصیل صوابی

در ص ۲۶۷ فرهنگ یادی از عبدالغنى شاکر شده است ، در آن
باره باید افزود : عبدالغنى متخلص به شاکر فرزند گلبدين بتاریخ ۱۳
مارج ۱۹۴۱ در شهر کویته بزاد ، پس از ختم دوره تحصیل در رادیو
کویته خدمت میکرد ، بتاریخ ۱۱۸ اپریل ۱۹۷۰ ع چشم از جهان پوشید
(دکسی دلمنی پستانه لیکوال ج ۲ ص ۴۰۱)

در ص ۲۵۱ جلد اول فرهنگ‌ذکری از شاه نظر خان شاعر شده
است . مؤلف پت ستوری به حواله پستانه شاعران مینوش در باره وی
نبشته است : «شاه نظر خان فرزند معزالله واژ عشیره بادین خیل بود
در اوخر قرن سیزده تولدیافت تا اوسط قرن چهاردهم در قید حیات بود»
از وست :

چو خطادی نه شو وار شاه نظر جائمه
زمونیشته دی ذمه وار ددی دنیا
(پت ستوری ص ۳۰۰)

در ص ۲۵۱ ج ۱ فرهنگ شرح مختصری از شاعری بنام شاه ولی
بیامده - در جلد سوم ورکه خزانه در باره وی می‌خوانیم :
شاه ولی در محله چودوان تحصیل کلاچی میزیست . بد قبیله باشندۀ

دستنویس های اکادیمی پنستوپشاور موجود است، بیتی ازین غزل :
په دربار ورته ولاړ داد ځنۍ غواړم
لکه غواړی داد خواهان داد له سلطانه

در ص ۲۷۶ صدیق شاعر صاحبديوان عهد مغولی و در ص ۲۷۷
صدیق پیرو رحمان بابا بحیث دوشاعر معروفی شده اند، این دوشاعر
یکی باشد .

در ص ۲۸۴ ذکری از غلام محمد طرزی شده است. ویرا فرزند سردار
پاینده محمدخان نبشهه ام که درست نباشد - غلام محمد طرزی فرزند
سردار رحمدل خان و نوه سردار پاینده محمد خان بود.
(یادداشت پوهاند رشاد)

در ص ۳۹۸ ذکری از شاعری بنام عبدالحمید محمدزی شده است. وی
فرزند سردار نظر احمد خان بن تاج ګلخان بن خوشدل بن مهردل معروفی
گردیده اما این شجرةالنسب به نادرستی به وی نسبت داده شده
است .

سردار عبدالحمید خان شاعر زبان پنستو در کوهک میزیست و به شاعر
زارع مشهور بود. فرزند سردار نظر احمد خان بن تاج ګل نیست.
(یادداشت پوهاند رشاد)

در ص ۳۰۱ جلد اول ذکری از عبدالرحمن مترجم مینه المصلی (در
اصل نادرست کنز المصلی) شده است درباره وی باید افزود :
ملا عبدالرحمن در محله نصرت زی تنگی هشنغر زنده گی میکرد ،
شاعر زبان پنستو بود، تا سال ۱۲۳۰ ه ق حیات داشت، ازوست :
ما چی ستا دبلو ستر ګو دانا زولید
ذوبه سر می په پنجه کی دباز ولید

در ص ۳۰۱ شرح مختصری درباره حکیم عبدالرحمن کاکر بیامده ، در
ص ۳۲۹ جلد دوم دکسی لمنی پنستانه لیکوال درباره وی میخوانیم : «عبدالـ
رحمن کاکر فرزند اختیار خان و نووه هارون خان بن بوستان خان پانیزی
کاکر در حدود (۱۹۰۰ع) در منطقه بوستان چشم به جهان کشود - تعلم
ابتدا ی را در منطقه و بعد در شهر کویته به پایان رساند. جهت کسب
طب قدیم به دهلی رفت و از انجاب عداز اخذ سند دوباره به زادگاهش
آمد. در کویته و پیشین مشغول این کار بود به تاریخ ۲۰ فروردی سال
۱۹۶۵ چشم از جهان بست کتابی بنام دپنستانه خویونه ازوی است»

در ص ۳۰۶ و ۳۰۷ دو شاعر بنام عبدالرسول معرفی گردیده - تحقیقات
بعدی نشان داد که هر دو شاعر یکتن باشد. هر دو را بحیث یک
شاعر توان شناخت .

در ص ۳۱۴ زنده گی عبدالعظیم رانی زی نادرست تاسال ۱۳۵۳ ه ق
یقینی پنداشته است درست آن ۱۲۵۳ ه ق باشد، البته این نادرستی
طبعاتی است .

در ص ۳۱۷ تاریخ تولد عبدالقدیر خان ختك به غلط ۱۰۲۶ ه ق
چاپ شده است - این تاریخ ۱۰۶۳ ه ق باشد .

در ص ۳۳۱ سال وفات میرزا عبدالودود ۱۳۲۸ ه شن چاپ شده
است، استاد رشاد یادداشت کرده اند این تاریخ درست نیست.
(یادداشت پوهاند رشاد)

در ص ۳۳۴ عبیدالله بن عبدالجلال بن محضریان چاپ شده است.
درست آن عبیدالله بن عبدالجلال بن مهریان باشد، البته درینجا نیز
نادرستی طباعتی رخداده است .

در ص ۳۷۶ شاعری بنام فقیرالله افزوون از فقیرالله جلالی آبادی معرفی شده است. هردویکی باشد شاعری بنام فقیرالله که ناظم رساله می‌در حکمت باشد جز از میا فقیرالله جلال آبادی شخصی دیگری نیست.

در ص ۳۷۹ فرهنگ فیض الله ناظم تجوید شناخته شده است. وی ناظم تجوید نیست بل ویرا بحیث تکارنده و ناظمی توان شناخت - نه ناظم تجوید - تجوید منسوب به او از حاجی زبردست بتی زی است. (یادداشت پوهاند رشاد)

در (ص ۳۸۵) شرح کوتاهی از زنده کی قاسم علی خان اپریدی فرخ آبادی بیامده - ولی باساس استنادر دست داشته ناقص می‌نماید. در (ص ۲۵۰) دهنده دکتابخانو پینتوخطی نسخی درباره وی میخوانیم: «قاسم علی خان اپریدی در سال ۱۱۸۳ هـ ق در فرخ آباد بزادگنش عرش را در سپاه گردی سپری کرد و بروز دوشنبه وقت نماز صبح پانزدهم جمادی الاول ۱۲۴۱ هـ ق از جهان رفت.»

در ص ۴۰۰ فرهنگ شرح مختصری درباره شاعری بنام کریمداد به چشم میخورد که ناقص می‌نماید در ص ۱۷۶ بیدیانی گلونه درباره وی میخوانیم: «کریمداد فرزند خالقدامنسو ب به عشیره غلامزی قبیله ستریانی بود - به عمر ۴۸ سالگی در مالو هندوستان چشم از جهان بروشید سال وفات وی ۱۳۴۰ هـ ق تخمین میشود، شاعر صاحب دیوان بود.

در ص ۴۰۳ شاعری بنام کودیزی و در ص ۴۳۰ شاعری بنام محمد اعظم ناظم قصه محبوبا و جلات معروفی شده است، این دو شاعر یکی باشد و نام مکمل ویرا محمد اعظم کودیزی توان نبشت.

-۳۲۳-

در ص ۳۳۱ یادی از شاعر بنام عزیز شده است، باید یاد آور شد که: غزلی از شاعری بنام عزیز در مخطوطه دقایق الاخبار حافظ عبداللکبیر (محفوظ در کتابخانه اکادمی پیشتوی پشاور) ضبط است و بیتی از آن غزل:

عزیز چی هر خه درته وایی اشنا
خوله ورله ورکه بیا په غلا چینه کی

در ص ۳۵۵ یادی از حاجی غلام جان شده است، در آن بخش باید اضافه کرد: حاجی غلام جان بن حاجی غازی ترین به سال ۱۸۹۰ در محله ملکیکار پینین چشم به جهان کشود پس از ختم دوره ابتدایی تحصیل سمت معلمی داشت تا سال ۱۹۴۲ مصروف این کار بود. غلام جان بتأریخ ۸ جنوری ۱۹۷۱ چشم از جهان بست.

(دکسی دلمنی پینتانه لیکوال ج ۲ ص ۴۸۱)

در ص ۳۷۳ یادی از فضل شاه شاعر متاخر صاحب دیوان پینتوشده است.

در ص ۳۰۴ در هشنفر ادب درباره وی نوشته اند: فضل شاه فرزند عبدالمنان - فضل تخلص میکرد و به سال ۱۹۳۶ عداعی اجل رالبیک گفته است.

در ص ۳۷۳ ج ۱ فرهنگ زبان و ادبیات پینتو شرح حال مختصری از ترکان فضل الرحمن شاعر عوامی پینتو شده است. در ص ۳۳۶ د هشنفر ادب درباره وی نوشته اند: ترکان فضل الرحمن در عمر ذی هشنفر میزیست سال تولد ویرا حدود ۱۸۶۸ و وفاتش به عمر ۸۰ سالگی سال ۱۹۴۸ است.

در ص ۴۶۴ - شرح حال مختصر فضل محمود مخفی ضبط است : اما تاریخ مرگش را در آن وقت دریافت نه کرده بودم - در ص ۱۴۰ دهشتر ادب سال وفات ویرا ۱۹۴۷ ع نوشتند و اضافه شده است که در مقبره چارسده مدفون است . همچنان سال تولد ویرا در همانجا ۱۹۱۱ ع نبشه ام که درست نیست درست آن ۱۸۸۴ ع است . (پینتانه لیکوال ۲۲)

در ص ۴۸۲ سال تولد مفتاح الدین ۱۹۲۰ ع و سال وفاتش ۱۹۴۳ ع چاپ شده است .

استاد رشاد هردو تاریخ رادرست نپنداشته اند تاریخ درست وفات ویرا ۲۲ محرم ۱۳۶۲ ه ق نبشه اند اما سال تولد وی معلوم نیست . (یادداشت استاد رشاد)

در ص ۴۸۴ جلد اول فرهنگ ذکری از شاعری بنام مکرم اخون آمده در کتاب چاربیتی ص ۱۹۰ میغوانیم «مکرم اخون په قبیله ختک مسکون در بدر بنو نسبت داشت و در کندي مانه خیل زوبنبار میزیست به سال ۱۹۳۰ ع به عمر هشتاد و پنج سالگی رحلت کرد . »

در ص ۴۸۵ ملا محمد بحیث نشنویس و ناظم پینتو مؤلف قصه آدم خان درخانی معرفی شده است - وی مؤلف این قصه نیست بل ویرا بحیث یک ناظم و خطاط توان شناخت .

در ص ۴۹۷ میان محمد بحیث ناظم سیف الملوك معرفی شده ، درست نبوده وی صرف ناظم است ، و قصه سیف الملوك نسبت داده شده به وی از شاعری بنام احمد باشد .

در ص ۴۰۴ جلد اول فرهنگ شاعری بنام عبدالنبی گدا ناقص معرفی شده است . سنتات پیدایش و وفات وی نیز غلط است ، در ص ۱۴۳ بیدیانی گلونه میغوانیم :
عبدالنبی گدا فرزند فیض محمد در ناحیه سوم شهر قندهار میزیست . تولدی سال ۱۲۸۹ ه ش وفات وی ۱۳۲۹ ه ش بوده است .

در ص ۴۲۳ سال وفات نواب محبت خان ۱۲۲۴ ه ق چاپ شده نادرست باشد درست آن ۱۳ صفر ۱۲۲۳ ه ق است . (یادداشت پوهاند رشاد)

در ص ۴۳۲ جلد اول فرهنگ ذکری از محمدامین شاعر اولسی و پیر و حافظ عظیم شده است در تعلیق دیوان حافظ عظیم در باره وی میغوانیم :-
«محمدامین فرزند حکیم بن داد محمدمشهور به مدو در گل امام زنده گی داشت به سال ۱۲۸۶ ه ق تولدیافت و به سال ۱۳۴۳ بدرود حیات گفت» (دیوا حافظ عظیم ص ۲۰۵)

در ص ۴۵۲ سال نظم نورنامه تالیف محمد فهیم ۱۱۴۵ ه ق چاپ شده درست نباشد درست آن ۱۱۴۹ ه ق خواهد بود . (یادداشت پوهاند رشاد)

در ص ۴۵۹ شرح کوتاهی را در باره محمد یار شاعر عوامی پینتو میغوانیم ناقص به نظر اید از ص ۲۲۲ بیدیانی گلونه شرح حال ویرا بدین ترتیب تکمیل کرده میتوانیم : «محمد یار مشهور به عاصی منسوب به قبیله مروت بود - در حدود ۱۳۰ ه ق در قصبه نصر منطقه لکی مروت چشم جهان کشود و به سال ۱۳۵۴ ه ق چشم از جهان پوشید . محمد یار ولد نواز ولد زرخان ولد قلندر ولد توران ولد آزاد ولد حسین خاوت . »

در ص ۵۰۹ شاعری بنام نادان‌شاه ذکر شده است، ولی در پت ستوری ص ۲۵۷ باستناد پینتانه شاعران مینوش درباره‌وی میخوانیم:
نادان‌شاه فرزند خیرالله از عشیره برهان خیل بود، در ترلاندی میزیست
سفری به اندونیزیا کرد و در اوایل قرن چهاردهم رخت از جهان بست
ازوست:

نادان شاه تویی وباسه دخپلواو

یقینمه کره که ددی زمانی غوث وی
(پت ستوری ۲۵۷)

• • •

در ص ۵۲۷ ذکری از دکتر نورالحق شده است، در آن مورد باید
اضافه کرد:

نور الحق فرزند ملا مبین به سال ۱۹۱۷ع در قصبه سره خوله کان
مهترزی هندو باغ از مضافات بلو چستان چشم به جهان کشود. بتاریخ
اول مارچ ۱۹۶۷ بدروع حیات گفت.

• • •

در ص ۵۴۸ جلد اول فرهنگ ذکری از یاسین شاعر حماسه سرا
شده است - در گلشن اشعار افغانی ص ۷۶ در باره وی میخوانیم.
«یاسین مرد پنجاه ساله است، سوادندار و در مردان چیراگی است.»

سرچشمه‌ها

- ۱- پینتو پانکه جلد دوم از دانشمند بریتانی چاپ سال ۱۳۵۶ هش - کابل
- پینتو تولنه .
- ۲- دکسی دلمنی پینتانه لیکوال جلد دوم از پروفیسور ولی محمدخان
سیال کاکر چاپ سال ۱۹۸۳ - کویته .
- ۳- گیتانجلی ترجمه مرحوم بیواطابع دوم با مقدمه استاد دانشمند
پوهاند رشداد چاپ سال ۱۳۵۴ هش پوهنتون کابل .
- ۴- پینتانه شعراء جلد دوم از پوهاند صدیق‌الله رشتین چاپ سال
۱۳۲۱ هش کابل - پینتو تولنه .
- ۵- پینتو کتابونه از راز محمدویین چاپ سال ۱۳۳۷ هش کابل .
- ۶- پینتو منظومی قصی از (ع.ک.پ) چاپ سال ۱۳۵۷ هش کابل .
- ۷- پینتو (مجله) نشریه اکادیمی پینتوی پشاور شماره ماه اکتوبر
سال ۱۹۷۹ ع .
- ۸- داستاد یاد به کوشش زلمی‌هیواد مل چاپ سال ۱۳۶۴ هش -
کابل - اکادیمی علوم - افغانستان .
- ۹- فهرست نسخه های خطی پینتوی بریتانیا از دکتر میکنی چاپ
سال ۱۹۷۵ ع لندن .

- ۲۴- غوته از تکریم الحق کاکاخیل طبع پشاور .
- ۲۵- دپبنتو پخوانی تذکری ازدانشمند بریبن چاپ سال ۱۳۵۰ ه ش کابل .
- ۲۶- دبهایی جان ژوند لیک ازکمال الدین مستان چاپ سال ۱۳۶۳ ه ش کابل - کمیته دولتی طبع و نشر .
- ۲۷- فهرست نسخ خطی پبنتوی آرشیف ملی - از مشتری نجرا بی نسخه چاپ ناشده دستنویس .
- ۲۸- پبنتو نسخی ، فهرست تشریح نسخ خطی پبنتوی دنیا ازدانشمند بریبن - نسخه دستنویس .
- ۲۹- اوسنی لیکوال جلد اول ازمرحوم استاد بینوا چاپ سال ۱۳۴۰ ه ش کابل .
- ۳۰- آریایی - پبنتو - پارسی ویرنی از مرحوم استاد بینوا بکوشش ویار چاپ سال ۱۳۶۲ اکادیمی علوم افغانستان .
- ۳۱- سنترل ایشیا (مجله) (۱۶) سال ۱۹۸۵ ع مقاله دانشمند بریبن .
- ۳۲- پبنتانه شعراء جلد سوم چاپ سال ۱۳۴۲ ه ش کابل پبنتو تولنه .
- ۳۳- نومورگی مورخین از لوی استاد علامه حبیبی طبع ۱۳۵۹ ه ش پوهنتون کابل .
- ۳۴- زیری (جریده) شماره (۴۷) از سال ۱۳۵۶ ه ش مقاله استاد پوهاند رشاد .
- ۳۵- گلشن روہ از هانری جارج راور تی با مقدمه استاد رشاد چاپ سال ۱۳۵۶ ه ش انکشاف پبنتو .
- ۳۶- امیر علی شیر نوایی به کوشش زلمی هیوادمل چاپ سال ۱۳۶۰ ه ش اکادیمی علوم افغانستان .
- ۳۷- فهرست بورگوی (نسخه های خطی افغانستان) چاپ سال ۱۹۶۴ قاهره .
- ۳۸- فهرست گوشیف نسخه خطی پبنتوی لیننگراد چاپ سال ۱۹۷۶ ه ش .

- ۱۰- دهنده دکتابخانو پبنتو خطی نسخی از زلمی هیوادمل چاپ سال ۱۳۶۳ ه ش کابل پبنتو تولنه .
- ۱۱- کابل (مجله) شماره (۱۰) سال ۱۳۶۳ مقاله استاد دانشمند پوهاند عبدالشکور رشاد .
- ۱۲- حیات افغانی از دیپی محمد حیات خان چاپ سال ۱۸۶۸ ع لاھور .
- ۱۳- کتابشناسی هوتكیان تالیف (۳. ۱. س) وضیا مدرسی چاپ سال ۱۳۵۷ ه ش پوهنتون کابل .
- ۱۴- تیرهیر شاعران از قاضی عبدالحیم اثر چاپ سال ۱۹۶۳ ع اکادیمی پبنتوی پشاور .
- ۱۵- پبنتانه لیکوال از همیشخلیل چاپ سال ۱۹۵۸ ع پشاور .
- ۱۶- کابل (مجله) شماره (۱۱-۱۰) سال ۱۳۶۴ ه ش مقاله نویسنده ارجمند زرین انفور .
- ۱۷- دراحت یاد به کوشش زلمی هیوادمل چاپ سال ۱۳۶۴ ه ش پوهنتون کابل .
- ۱۸- پته خزانه از محمد هوتكی به کوشش استاد بزرگوار علامه مرحوم پوهاند حبیبی چاپ سال ۱۳۲۲ ه ش کابل پبنتو تولنه .
- ۱۹- کابل (مجله) شماره (۱۲) سال ۱۳۶۰ ه ش مقاله دانشمند بریبن .
- ۲۰- کابل (مجله) شماره (۳) سال ۱۶۳۰ ه ش مقاله دانشمند بریبن .
- ۲۱- دیوان حافظ عظیم گندھ پور (خطی) محفوظ در کتابخانه اکادیمی پبنتوی پشاور با تعلیقات .
- ۲۲- دالفت یاد بکوشش زلمی هیوادمل چاپ ۱۳۶۱ ه ش وزارت اقوام و قبایل .
- ۲۳- اولسی سندی جلد اول از زلمی هیوادمل چاپ سال ۱۳۶۱ ه ش اکادمی علوم افغانستان .

- ۵۴- لیکنخی جلد اول طبع ۱۹۸۴ع کویته اکادیمی پښتو .
- ۵۵- پښتو (مجله) شماره مارچ ۱۹۸۲ع اکادیمی پښتو پشاور .
- ۵۶- زیری (جريدة) شماره (۴۹) سال ۱۳۵۵ه ش کابل -پښتو تولنه .
- ۵۷- کابل (مجله) شماره اول سال ۱۳۱۰ه ش مقاله دانشمند بریښ .
- ۵۸- زیری شماره (۳۲) سال ۱۳۵۱ه ش مقاله زلمی هیوادمل .
- ۵۹- بیدیانی گلونه تالیف زلمی هیوادمل چاپ سال ۱۳۶۲ه ش کابل -پښتو تولنه .
- ۶۰- دنوره دین چاربیتی از مرحوم صرالله خان نصر - چاپ سال ۱۹۵۸ع پشاور .
- ۶۱- زیری (جريدة) شماره اول سال ۱۳۵۹ه ش کابل -پښتو تولنه .
- ۶۲- دهستانغ ادب از اشرف نهمگین چاپ سال ۱۹۸۰ع پشاور .
- ۶۳- خراسان (مجله) شماره پنجم سال ۱۳۶۰ه ش مقاله استاد دانشمند پوهاند رشاد .
- ۶۴- گلشن اشعار افغانی - از سید عمر نسخه خطی اسلامیه کالج پشاور .
- ۶۵- گلزار روه از زلمی هیوادمل چاپ در سال ۱۳۶۴ه ش کابل -پښتو تولنه .
- ۶۶- دمو تو کسرونه نسخه خطی اکادیمی پښتو پشاور .
- ۶۷- پښتو لوك گیت طبع ۱۹۵۱ع لاھور .
- ۶۸- پت ستوري از پروفیسور افضل رضا چاپ سال ۱۹۸۳ع اکادیمی پښتو پشاور .
- ۶۹- پښتو (مجله) فن و فنکار نمبر طبع پشاور اکادیمی پښتو .
- ۷۰- مجله کابل شماره (۳) سال ۱۳۵۹ه ش مقاله دانشمند رشاد .
- ۷۱- پښتو (مجله) شماره ماه آگست سال ۱۹۸۱ع پشاور .
- ۷۲- دسر درو تو تیان از سید محمدی الدین صادقی چاپ سال ۱۳۶۳ه ش کابل - پښتو تولنه .
- ۳۹- تاریخی پلتینی بکوشش زلمی هیوادمل چاپ سال ۱۳۵۷ه ش کابل -پښتو تولنه .
- ۴۰- محمد هوتك یاد بکوشش زلمی هیوادمل چاپ سال ۱۳۶۲ه ش کابل -اکادیمی علوم افغانستان .
- ۴۱- کلید افغانی از مستیر هیوز با مقدمه خیر ندوی عبدالله خدمتگار بختانی چاپ سال ۱۳۵۶ه ش انکشاف پښتو .
- ۴۲- مخارج العروف با مقدمه و تعلیقات استاد رشاد چاپ سال ۱۳۵۹ه ش اکادیمی علوم افغانستان .
- ۴۳- کابل (مجله) شماره (۶) سال ۱۳۵۶ه ش مقاله عبدالواحد واحد .
- ۴۴- پښتو کتاببند از دانشمند بریښ چاپ سال ۱۳۵۶ه ش کابل - مؤسسه بیهقی .
- ۴۵- دسره غره گلونه از دانشمند بریښ وزلمی هیوادمل چاپ سال ۱۳۵۷ه ش کابل .
- ۴۶- پښتو (مجله) شماره ماه اکتوبر ۱۹۸۱ع اکادیمی پښتو پشاور .
- ۴۷- زیری (جريدة) شماره (۱۴) سال ۱۳۵۶ه ش مقاله شادو لاپتمن .
- ۴۸- پښتو (مجله) شماره جنوری ۱۹۸۱ع اکادیمی پښتو پشاور .
- ۴۹- ادبی ستوري جلد دوم از دانشمند بریښ چاپ سال ۱۳۵۹ه ش - کابل - ریاست کلتور و هنر .
- ۵۰- لباب المعارف العلمیه ازمولی عبدالرحیم چاپ سال ۱۹۱۸ع اگره .
- ۵۱- کابل کالئی شمساره های سال ۱۳۱۷ - ۱۳۱۸ - ۱۳۱۹ مقلاط مرحوم استاد خادم طبع کابل .
- ۵۲- دعفیت گلونه رویداد مشاعره برمزار محمد نواز خنک بکوشش زلمی هیوادمل چاپ سال ۱۳۶۳ کابل وزارت اقوام و قبایل .
- ۵۳- کابل (مجله) شماره (۴) سال ۱۳۵۱ه ش مقاله شاه ولی ساپی .

- ۹۱- پینتو (مجله) شماره اکستسال ۱۹۸۳ چاپ پشاور اکادیمی پینتو.
- ۹۲- پیام حق شماره (۷-۶) سال ۱۳۱۰ هش طبع کابل.
- ۹۳- زیری (جریده) شماره (۶) سال ۱۳۵۶ هش کابل پینتو تولنه.
- ۹۴- زیری (جریده) شماره (۸) سال ۱۳۴۸ هش کابل پینتو تولنه.
- ۹۵- چاربیتی گردانند قاضی عبدالحیم اثر دستنویس اکادیمی پینتو پشاور.
- ۹۶- پینتانه لیکوال از همیش خلیل چاپ سال ۱۹۶۱ ع پشاور.
- ۹۷- مجموعه الخطباز محمد اسماعیل ناصح طبع پشاور.
- ۹۸- دخییر ادب از مراد شینواری چاپ سال ۱۹۵۷ ع پشاور.
- ۹۹- روحانی و تروون او روحانی رابطه از قاضی اثر چاپ سال ۱۹۶۵ ع پشاور.
- ۱۰۰- دهجری یاد بکوشش زلمی هیوادمل چاپ سال ۱۳۶۴ کابل پینتو تولنه.
- ۱۰۱- دسکندر خنک شمایل نامه او پند نامه بکوشش زلمی هیوادمل چاپ سال ۱۳۶۴ کابل پینتو تولنه.
- ۱۰۲- زیری شماره (۲۵-۲۶) سال ۱۳۶۴ مقاله زلمی هیوادمل.
- ۱۰۳- منتخبات مست بکوشش زلمی هیوادمل چاپ سال ۱۳۶۴ هش کابل پینتو تولنه.
- ۱۰۴- زیری (جریده) شماره (۴۹) سال ۱۳۵۶ هش مقاله استاد دانشمند پوهاند رشاد.
- ۱۰۵- زیری (جریده) شماره (۴۱) سال ۱۳۵۶ هش مقاله شاد ولاپتن.
- ۱۰۶- کابل (مجله) شماره (۳) سال ۱۳۵۶ هش مقاله دانشمند برین.
- ۱۰۷- زیری (جریده) شماره (۲۰) سال ۱۳۵۶ هش مقاله شاد ولاپتن.
- ۱۰۸- زیری (جریده) شماره (۷) سال ۱۳۵۶ هش مقاله دانشمند برین.

- ۷۳- دینپنتو چانتنی ادب اموسيقی از مرحوم جلالی بکوشش زلمی هیوادمل چاپ سال ۱۳۶۰ هش کابل پینتو تولنه.
- ۷۴- پینتو (مجله) شماره نومبر سال ۱۹۸۱ چاپ پشاور اکادیمی پینتو.
- ۷۵- قند (مجله) شماره ۷-۸ سال ۱۹۷۱ ع طبع پشاور.
- ۷۶- ورکه خزانه جلد سوم از همیش خلیل دستنویس.
- ۷۷- زیری (جریده) شماره (۴۵) سال ۱۳۵۶ هش کابل پینتو تولنه.
- ۷۸- تذكرة الشعرا (خطی) از مرحوم صالح محمد هو تک و مرحوم سراج الدین خان سعید دستنویس آرشیف ملی
- ۷۹- حالتانه از علی محمد مخلص شینواری نسخه خطی علیگره.
- ۸۰- پینتو غزل از پروفیسور افضل رضا چاپ سال ۱۹۷۹ ع پشاور و اکادیمی پینتو.
- ۸۱- پینتو (مجله) شماره ماه دسمبر ۱۹۸۰ ع پشاور اکادیمی پینتو.
- ۸۲- په مردان کی پینتو ادب از مرحوم محمد نواز خنک نسخه دستنویس.
- ۸۳- گلستانه کرامات طبع لاہور.
- ۸۴- پینتو (مجله) شماره ماه مارچ ۱۹۸۲ ع چاپ پشاور اکادیمی پینتو.
- ۸۵- زیری (جریده) شماره (۴۳) سال ۱۳۵۶ هش کابل پینتو تولنه.
- ۸۶- اوسنی لیکوال جلد دوم از استاد بینوا چاپ سال ۱۳۴۹ هش کابل.
- ۸۷- پینتو (مجله) شماره ماه مارچ ۱۹۸۱ ع چاپ پشاور اکادیمی پینتو پشاور.
- ۸۸- قند (مجله) شماره ماه اپریل ۱۹۷۱ ع طبع پشاور.
- ۸۹- فرقانامه از خوشحال خان خنک به کوشش زلمی هیوادمل چاپ سال ۱۳۶۳ پوهنتون کابل.
- ۹۰- پینتو (مجله) شماره (۸) سال ۱۹۷۷ چاپ پشاور اکادیمی پینتو.

است، آنرا چنین باییست خواند: «تفسیر یست از قرآن عظیم، مفسر آن افضل خان عمرخیل نویسنده و شخص متنفذ قرن دوازدهم است، در هندوستان شمالی میزیست».

درست	نادرست	سطر	صفحه
نگارش	نگارس	۸	۳۹
مثنوی	مثنوی ی	۱۷	۴۲
پستوی	پستوی	۱	۴۰
سهراب	سهرات	۲۴	۴۸
پریس	پریس	۱	۵۰
رساله	رساله رساله	۱۹	۵۰
ستیع	ستیع	۲۵	۵۰
آثار	آثار آثار	۱۱	۵۲
۱۳۵۵ ه ش	۱۳۵۵ ه ق	۵	۵۸
بزبان انگلیسی	بزبان انگلیسی	۱۶	۶۱
پشتون تولنه	پشتون تولنه	۹	۶۲
از زبان	از ربان	۱۷	۶۲
است	باشد است	۱۸	۶۲
مسا	مسا	۲۳	۶۵
۱۳۵۳	۱۲۵۳	۱۷	۷۰
سفرنامه است	سفرنامه	۵	۷۱
وراپور تازادی ایست			
علامه جیبی	علامه حبیبی	۲۶	۷۲
اشته آند	گذاشته آند	۲۶	۷۲
اپشنودونه	دپشنودونه	۲۵	۷۴
مرسوم	مرسوم	۹	۷۹
الفترة	الفترة نصرالله ناصر	۱۰	۸۱
گرد آوری گرد			
صفحات ۸۱ و ۸۲ یکی به جای ذیگری چاپ شده است، مطالب چاپ شده در ص ۸۱ مربوط ۸۲ و از ۸۲ مربوط ۸۱ است.			

درست نهاده

از خواننده گان محترم باعرض پوزش خواهی صمیمانه تقاضا می‌برم که قبل از خوانش از روی این درست نامه به درستی متن بپردازند:

صفحه	درست	نادرست	سطر
۱۲	عاشقانه	عاشقانه	۸
۱۶	آوازه	آوازه	۶
۱۸	زعفران ود	زعفران ود	۵
۱۸	سیدمیر	سیدمنز	۱۳
۲۱	بینوا	بیوو	۱۸
۲۹	اسماعیل	اسماعتل	۵
۳۰	مرحوم	مردم	۱۶
۳۰	چاربیتی	چاربیتی	۲۳
۳۲	روضه	روضه	۲۲
۳۳	تحفه الجیبیه	تحفه الجیبیه	۴-۲
۳۴	تذكرة ابرار	تذكرة ابرار	۱۱
۳۵	۱ تذکره الاولیای	تذکرة الاولیای	
در ص ۳۷ دو سطر اول و دوم پیش و پس چاپ گردیده			-۳۳۴-

صفحة	سطر	نادرست	درست
۸۳	۵	دارز	دارد
۸۳	۲۵	مولا	مولا -
۸۴	۱۰	دینی	دبني
۸۴	۱۱	بردگرآمد و دراخیز بودگرد	آمد و در اخیر
۸۴	۱۵	دکاگریو	دکاگریو
۸۵	۱۳	اختلاف	اختلاف
۸۵	۱۳	نراحتی	نواحی
۸۶	۱۱	نراحتی	نراحتی
۹۰	۱۷	بهایی	بهایی
۹۰	۱۸	زوندیک	زوند یک
۹۱	۱۹	وجود دارد	وجود دارد
۹۴	۱۰	مااز روایت	مااز روایت
۹۴	۹۰	زک	زک -
۹۵	۲۰	دیوان آن	دیوان آن
۹۵	۲۶	شخص	شخص
۹۶	۹۵-۱۳	عبدالرحیم	عبدالرحیم
۹۶	۲۳	آیات	آیات
۹۶	۸	چهارم	چهارم
۹۸	۳	گاهگاهی	گاهگاهی
۱۰۱	۶	کل محمد	کل محمد
۱۰۱	۲۰	چاپ	چاپ
۱۰۲	۱۷	نسخه	نسخه
۱۰۳	۲۵	کتابخانو	کتابخانو
۱۰۵	۱۴	مرحوم	مرحوم
۱۰۹	۲	دست	دست
۱۱۱	۲۶	این	این
۱۱۱	۱۸	محفوظ	محفوظ

درست	نادرست	سطر	صفحه
۱۲۹۲ ه ق	۱۲۹۲ ه ق	۱۶	۲۳۲
عذابه	عذابه	۳	۲۳۵
در ص ۲۳ در شرح امیر نواز جلیل اغلاط بیشتر رخ داده است، درست			
آن اینطور باشد:			
«بتاریخ دهم مارچ ۱۹۱۰ چشم به جهان کشود، در اتمانزی هشنفر میزیست، بتاریخ ۱۲ نومبر ۱۹۷۹ عچشم از جهان بست و در گورستان اتمانزی مدفون گشت».			
درست	نادرست	سطر	صفحه
نهای	تهای	۱۱	۲۴۰
برگرداند	برگردند	۱۰	۲۴۶
عبدالمنتقم	عبدالمنقتم	۱۸	۲۴۷
ویرا	وبرا	۹	۲۵۲
خور	خوری	۳	۲۵۰
شهرت	وررت	۷	۲۵۰
شهزاده	شهزاده	۱۳	۲۵۰
ازادبا	آزادبا	۲۴	۲۵۵
زنده‌گی	زنگی	۱۱	۲۵۶
در رساله	درساله	۱۳	۲۵۷
منظوم	منظورم	۱۴	۲۵۷
محله	مجله	۲۰	۲۵۷
آزادگل	زادگل	۱۹	۲۶۶
وازدگاهش	وازدگاهش	۹	۲۷۰
هجری	مجری	۷	۲۷۳
بعضی	بعضی	۱	۲۸۹
گناهکار	گناهمکار	۲۷	۲۸۹
ملاخداداد	ملاخدادا	۲۳	۲۹۳

درست	نادرست	سطر	صفحة
مجربات	۹	۱۸۶	
قصص الانبیا	۲۵	۱۸۷	
اخلاعی	۷	۱۸۸	
محفوظ	۵	۱۸۹	
مجموعه	۲۴	۱۸۹	
منشور	۲۶	۱۹۳	
تقدیم	۲۰	۱۹۴	
مطبوط	۱۰	۱۹۹	
مفید	۲۶	۱۹۹	
جزوی	۱۳	۲۰۰	
جهار	۱۶	۲۰۰	
مکتوب بات	۲۳	۲۰۰	
چاپ	چاپ	۲۰۲	
آغاز آن منشوی	آغاز آن منشوی	۱۲	
این منیر	این منیر	۱۶	
مناقب برا	مناقب ویرا	۶	
به چاپ رسیده	به چاپ	۱۱	
نظم این نافع	نه رسید	۱۱	
سال ۱۲۹۹	به سال ۱۲۹۹	۱	
۶۴ صفحه	۶۴ صفحه	۹	
نیمبو لای احمد	نیمبو لای احمد	۹	
گل ۶۴ صفحه	گل ۶۴ صفحه	۶	
مرزد	مرزد	۶	
په دی	په دی	۲۰	
دیا اسرار	دیا اسرار	۲	
صیح	صیح	۲	
گرد	گرد	۱۴	
-۳۳۸-			

عبداللطیف به ۱۸۹۴	۱۵	۳۰۰
به سال ۱۸۹۴		
تذکرہ نگاران	۱۶	۳۰۱
پوشید	۸	۳۰۴
بانک درای	۲۵	۳۰۲
تذکرہ ملی	۱۰	۳۰۴
بل دی	۱۳	۳۰۵
عصر انس	۱۷	۳۰۵
محله یی	۴	۳۱۱
دقایق الاخبار	۱	۳۲۳
جلال آبادی		

ارشاد العباد الى سبیل الرشاد:

مؤلف عربی آن محمد بن اسماعیل وبرگرداننده پینتوی آن سید نام داشت . کتابیست که در باره توحیدمسایلی راییان میکند مترجم پینتو به مثنوی بحر خفیف به ترجمه آن پرداخته است . ارشاد العباد الى سبیل الرشاد ۱۰۸ صفحه در مطبع مصطفایی لاہور طبع شده است .
(پینتو پانگه ج ۲ ، ص ۳۲۰)

ارغوان :

مجموعه اشعار چاپ ناشده بهایی جان شاعر معاصر زبان پینتو است .
نام این اثرش را شاعر ارغوان برگزیده سال تکمیل آن معلوم نیست مخطوطه آن در قید ۶۰ صفحه بخط شاعر دیده شده است .
(دبهایی ژوند لیک ۵۰)

از بکی ، پینتو فرهنگ :

در بخش های آخر جلد دوم دیوان ملا خیر الله به بعضی از جملات و کلمات از بکی معنی پینتو نبیشه شده است ، دانشمند گرامی پوهاند رشاد گفته است که همین جملات و کلمات معنی شده جزوی از فرهنگ از بکی ، پینتوی ملا خیر الله هو تک است که گفته میشود ملا خیر الله چنین فرهنگی را تأثیر داشته بود .

(پینتانه شعرآ ج ۳ ص ۶۹۲)

اسرار الافغانه :

کتابیست تاریخی مؤلف آن بزبان پینتو صابر بن خضرست ، به قول دین ستارت (ایشیا تیک رسیرچز ۲ ص ۷۰) این کتاب راشخصی بنام خیر الدین از پینتو بزبان پارسی برگرداند .
سال تأثیر کتاب را استاد حبیبی حدود ۱۰۰۰ ه ق تخمین میدارد .
(نو مورکی مؤرخین ۶۱)

اسرار العارفین :

نام این کتاب در دیوان خطی ملا خیر الله هو تک اسرار السالکین ضبط شده ولی در تمام نسخ چاپی آن اسرار العارفین آمده است . اسرار

العارفین مثنوی است از ملا شیر محمد هو تک شامل مسایل فقهی ، اخلاقی عقایدو سلوک . مطالب این کتاب از آثار امام غزالی و سایر مؤلفین ترجمه شده ولی مؤلف جهت تقویت اقوال اورده شده آیات قرآنی و احادیث را نیز شامل هر بحث نموده است . این کتاب در حدود نه هزار بیت دارد ، نسخ خلای آن فراوان یافت میشود و بیش از سه بار به چاپ رسیده است ، قدیمترین چاپ آن از سال ۱۲۸۰ ه ق است که در بمبی صورت پذیرفته است .

(کتابشناسی هو تکیان ص ۱۰ و یادداشت مؤلف)

اسرار عشاق :

یکی از مجموعه های شعری حکیم محمد عیسی ترین اسرار عشاق نام دارد در مجموعه انواع مختلف شعری با مضامین متنوع و زیاده تر اشعار اخلاقی واراسته با رموز سلوک گنجانیده شده است . اسرار عشاق در کراچی لاہور و پشاور به چاپ رسیده است ، چاپ کراچی آن از سال ۱۳۷۳ ه ق است ۱۱۲ صفحه دارد .

اسرارا لعلوم :

ترجمه منظوم مثنوی معنوی مولانا روم است بزبان پینتو نام مکمل آن :

(اسرار العلوم شرح مثنوی مولانا روم) باشد . از عنوان آن برمی اید که این اثر شرح مثنوی خواهد بود، مگرچنین نیست بل درین کتاب هر بیت مثنوی مولانا به یک بیت پینتو ترجمه شده است . نظام و مترجم پینتوی آن مرحوم مولوی عبدالجبار بن گنبن است ، این ترجمه آن تا هنوز به چاپ نرسیده نسخ خطی آن به خط مولف در گنجینه دستنویسهای اکادیمی پینتوی پشاور موجود است، اسرار العلوم در دو جلد گنجانیده شده جلد اول ۴۲۵ صفحه به سال ۱۳۴۶ ه ق و جلد دوم آن ۱۴۶ صفحه به سال ۱۹۶۰ ع نبیشه شده است . (زیری شماره ۴۷) سال ۱۳۵۶

اسرار مدینه :

اثریست منظوم مذهبی که تحت جذبه وجوش مذهبی سروده شده است